



ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษาที่มีต่อความสามารถในการอ่าน
และการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

อัญชลี ทับกลัด

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต

สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

2568

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษาที่มีต่อความสามารถในการอ่าน
และการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2



อัญชลี ทับกลัด

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต

สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

2568

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

THE EFFECTS OF COOPERATIVE INTEGRATED READING AND COMPOSITION (CIRC)
WITH GAME-BASED LEARNING ON READING AND WRITING ENGLISH ABILITY OF
GRADE 8 STUDENTS



ANCHALEE THABKLAD

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF
THE REQUIREMENTS FOR MASTER DEGREE OF EDUCATION
IN CURRICULUM AND INSTRUCTION
FACULTY OF EDUCATION
BURAPHA UNIVERSITY

2025

COPYRIGHT OF BURAPHA UNIVERSITY

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้พิจารณา
วิทยานิพนธ์ของ อัญชลี ทับกลัด ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ระพีพัฒน์ เดือนเพ็ญศรี)

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริวรรณ จรัสศรีวิวัฒน์)

..... ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิมลรัตน์ จตุรานนท์)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ระพีพัฒน์ เดือนเพ็ญศรี)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริวรรณ จรัสศรีวิวัฒน์)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.คุณิต ขาวเหลือง)

..... คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร. สญาญ์ ชีระวนิชตระกูล)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัย
บูรพา

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิทวัส แจ่มเยี่ยม)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

63920268: สาขาวิชา: หลักสูตรและการสอน; กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน)

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC, เกมการศึกษา, ความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ

อัญชลี ทับกลัด : ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษาที่มีต่อความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 . (THE EFFECTS OF COOPERATIVE INTEGRATED READING AND COMPOSITION (CIRC) WITH GAME-BASED LEARNING ON READING AND WRITING ENGLISH ABILITY OF GRADE 8 STUDENTS) คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์: ระพีพัฒน์ เดือนเพ็ญศรี, กศ.ด., ติรารวรรณ จรัสวีวัฒน์, กศ.ด. ปี พ.ศ. 2568.

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา 3) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษากับเกณฑ์ร้อยละ 70 4) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษากับเกณฑ์ร้อยละ 70 และ 5) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนอัครเทพประสิทธิ์ จังหวัดชลบุรี จำนวน 30 คน ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา แบบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ และแบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าทีแบบ t-test for the dependent sample และการทดสอบค่าทีแบบ t-Test for one sample ผลการวิจัย พบว่า

1. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

2. ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

3. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษาหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. การศึกษาพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับดี

63920268: MAJOR: CURRICULUM AND INSTRUCTION; M.Ed. (CURRICULUM AND INSTRUCTION)

KEYWORDS: COOPERATIVE INTEGRATED READING AND COMPOSITION (CIRC), MODEL GAME-BASED, LEARNING ABILITY OF READING AND WRITING

ANCHALEE THABKLAD : THE EFFECTS OF COOPERATIVE INTEGRATED READING AND COMPOSITION (CIRC) WITH GAME-BASED LEARNING ON READING AND WRITING ENGLISH ABILITY OF GRADE 8 STUDENTS. ADVISORY COMMITTEE: RAPEEPAT DAUNPHENSRI, Ed.D. SIRAWAN JARADRAWIWAT, Ed.D. 2025.

The purposes of this research were to compare English reading ability of grade 8 students before and after using Cooperative Integrated Reading and Composition (CIRC) Model with Game-Based Learning, To compare English writing ability of grade 8 students before and after using Cooperative Intergrated Reading and Composition (CIRC) Model with Game-Based Learning, to compare English reading ability of grade 8 students after using Cooperative Integrated Reading and Composition (CIRC) Model with Game-Based Learning with 70% criteria, to compare English writing ability of grade 8 students after using Cooperative Integrated Reading and Composition (CIRC) Model with Game-Based Learning with 70 % criteria and to study Group working behavior of grade 8 students after using Cooperative Integrated Reading and Composition (CIRC) Model with Game-Based Learning. The samples were 30 students from Grade 8 at Aksorntheprasisit School, in the academic year 2024 which were selected by cluster random sampling. The research instruments consist of the Cooperative Integrated Reading and Composition (CIRC) Model with Game Base Learning lesson plans, an English reading and writing ability test, and Group working behavior Observations. The Statistics used for data analysis were mean, standard deviation, t-test for the dependent sample and t-test for one sample. The results of this research were as follows:

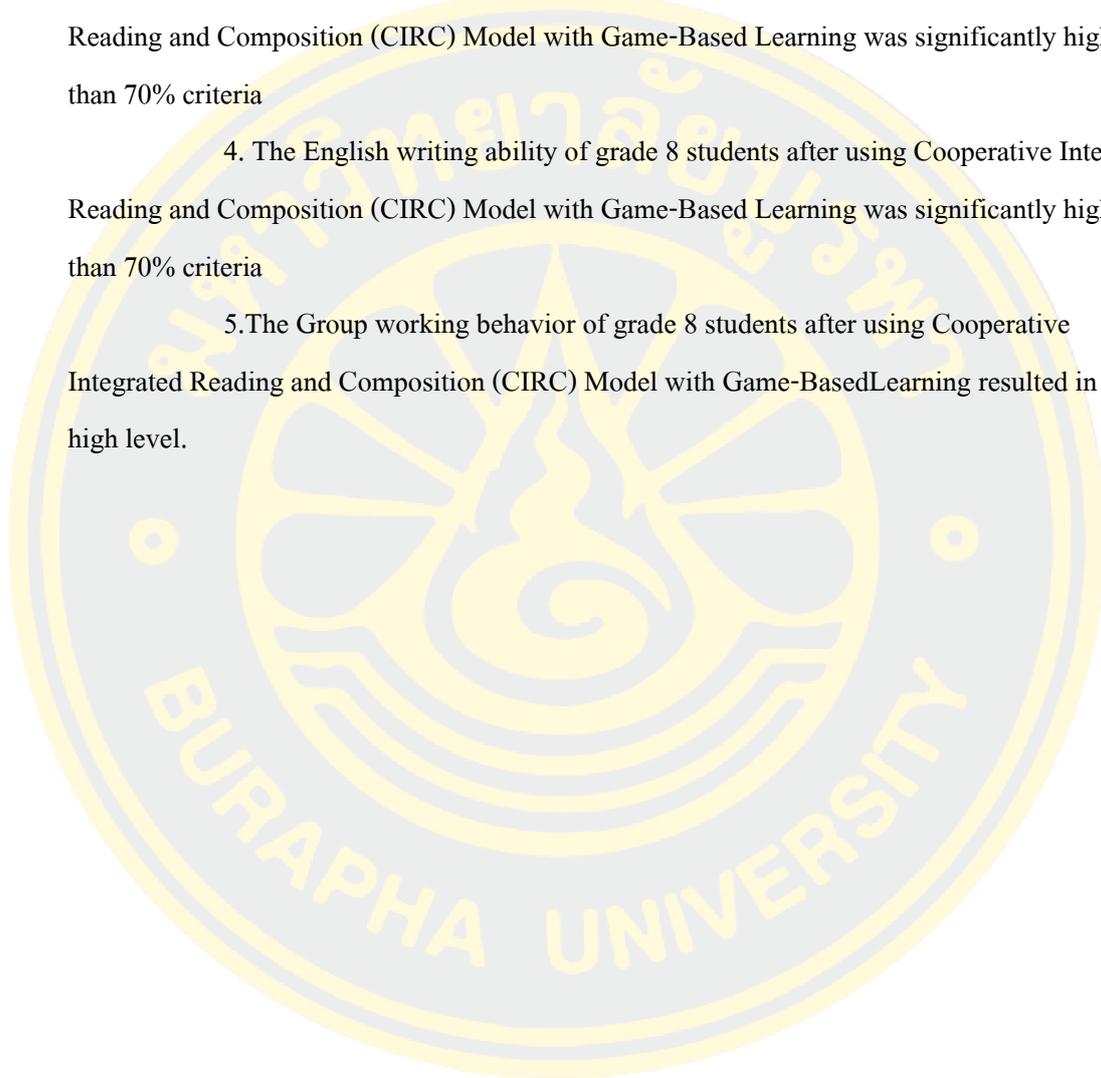
1. The English reading ability of grade 8 students after using Cooperative Integrated Reading and Composition (CIRC) Model with Game-Based Learning was significantly higher than before at the .05 level.

2. The English writing ability of grade 8 students after using Cooperative Integrated Reading and Composition (CIRC) Model with Game-Based Learning was significantly higher than before at the .05 level.

3. The English reading ability of grade 8 students after using Cooperative Integrated Reading and Composition (CIRC) Model with Game-Based Learning was significantly higher than 70% criteria

4. The English writing ability of grade 8 students after using Cooperative Integrated Reading and Composition (CIRC) Model with Game-Based Learning was significantly higher than 70% criteria

5. The Group working behavior of grade 8 students after using Cooperative Integrated Reading and Composition (CIRC) Model with Game-Based Learning resulted in the high level.



กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เสร็จสมบูรณ์ไปได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความอนุเคราะห์และให้การสนับสนุนเป็นอย่างดีจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ระพีพัฒน์ เดือนเพ็ญศรี อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สิริววรรณ จิวศรีวิวัฒน์ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ที่ได้ให้ความรู้ คำปรึกษา ที่เป็นประโยชน์ต่อการทำวิทยานิพนธ์ ตลอดจนดูแลเอาใจใส่ ติดตามความก้าวหน้า และให้กำลังใจ ตลอดระยะเวลาดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ต้นจนจบ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่ง และกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ทุกท่าน ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จนทำให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ทั้งยังให้ข้อเสนอแนะ และตรวจแก้ไขเครื่องมือให้มีประสิทธิภาพ และถูกต้องสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ประจำหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยบูรพาทุกท่าน ที่ให้วิชาความรู้ และคอยให้กำลังใจตลอดระยะเวลาในการศึกษา

ขอขอบพระคุณคณะผู้บริหารสถานศึกษา คณะครู โรงเรียนอักษรเทพประสิทธิ์ จังหวัดชลบุรี ที่ส่งเสริมให้ผู้วิจัยได้มีโอกาสเรียนรู้ และสามารถต่อยอดความรู้ในการพัฒนาสถานศึกษาต่อไปในอนาคต

ขอบคุณน้อง ๆ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่ให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ ให้กำลังใจซึ่งกันและกัน ให้ความเป็นกัลยาณมิตรที่ดีต่อกัน ตลอดระยะเวลาในการทำวิทยานิพนธ์จนเสร็จสมบูรณ์

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ น้อง ๆ และครอบครัวที่คอยให้กำลังใจ ส่งเสริมสนับสนุน และให้ความช่วยเหลือในทุก ๆ เรื่อง ตลอดระยะเวลาในการศึกษา และขอขอบคุณเจ้าหน้าที่สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยบูรพา ที่ให้ความช่วยเหลือในทุกข้อคำถามอย่างมีมิตรไมตรีจิตร ตลอดเวลาในการทำวิทยานิพนธ์ด้วยดีเสมอมา

อัญชลี ทับกลัด

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ฉ
กิตติกรรมประกาศ	ช
สารบัญ	ฅ
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญภาพ	ฌ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	7
สมมติฐานการวิจัย	8
ประโยชน์ที่ได้รับ	8
กรอบแนวคิดในการวิจัย	9
ขอบเขตของการวิจัย	10
นิยามศัพท์เฉพาะ	11
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	13
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้	13
สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก	22
ตัวชี้วัด	22
สาระการเรียนรู้แกนกลาง	22
ตัวชี้วัด	22
สาระการเรียนรู้แกนกลาง	22

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative learning)	23
การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC.....	27
ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC.....	27
เกมการศึกษา.....	34
การอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ	42
พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม.....	67
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	74
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	77
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	77
รูปแบบการวิจัย.....	78
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	78
การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	79
วิธีดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล	95
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	96
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	97
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	101
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	101
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	101
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	102
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	109
สรุปผลการวิจัย	110
อภิปรายผล.....	110
ข้อเสนอแนะ.....	117
บรรณานุกรม	119

ภาคผนวก127

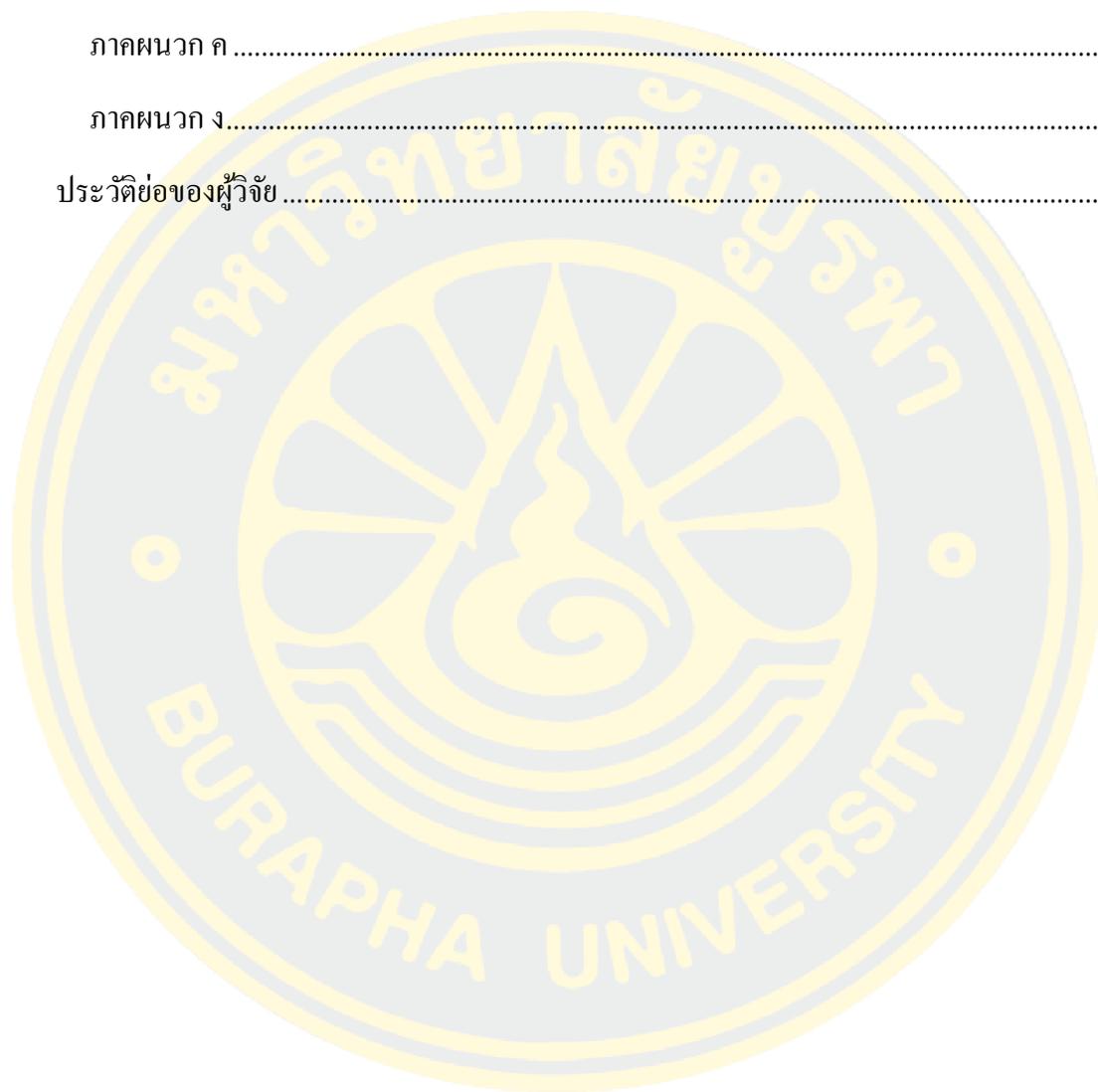
 ภาคผนวก ก128

 ภาคผนวก ข137

 ภาคผนวก ค171

 ภาคผนวก ง188

ประวัติย่อของผู้วิจัย193



สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1 มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟัง และอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล.....	17
ตารางที่ 2 มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ	18
ตารางที่ 3 มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน	19
ตารางที่ 4 มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ	20
ตารางที่ 5 มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทยและนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม	21
ตารางที่ 6 มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา และแสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน	21
ตารางที่ 7 มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม	22
ตารางที่ 8 มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบ	22
ตารางที่ 9 การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา.....	41
ตารางที่ 10 แบบแผนการทดลองแบบกลุ่มเดียว (One group pretest - posttest design).....	78
ตารางที่ 11 กำหนดโครงสร้างแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา	80
ตารางที่ 12 ประเด็นการแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน	85
ตารางที่ 13 ตารางวิเคราะห์แบบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ	87

ตารางที่ 14 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา	102
ตารางที่ 15 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา	102
ตารางที่ 16 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา กับเกณฑ์ร้อยละ 70 ..	103
ตารางที่ 17 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา กับเกณฑ์ร้อยละ 70 ..	104
ตารางที่ 18 ผลการศึกษาพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา.....	104
ตารางที่ 19 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา ด้านการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น	105
ตารางที่ 20 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา ด้านความรับผิดชอบต่องานกลุ่มที่ได้รับมอบหมาย	106
ตารางที่ 21 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา ด้านการซักถาม – ตอบเมื่อมีข้อสงสัย	107
ตารางที่ 22 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา ด้านการมีน้ำใจช่วยเหลือเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม.....	108
ตารางที่ 23 ค่าคะแนนเฉลี่ย และระดับความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1	138
ตารางที่ 24 ค่าคะแนนเฉลี่ย และระดับความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2.....	140
ตารางที่ 25 ค่าคะแนนเฉลี่ย และระดับความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3.....	142
ตารางที่ 26 ค่าคะแนนเฉลี่ย และระดับความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4.....	144
ตารางที่ 27 ค่าคะแนนเฉลี่ย และระดับความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5.....	146

ตารางที่ 28 ค่าคะแนนเฉลี่ย และระดับความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6.....	148
ตารางที่ 29 ค่าคะแนนเฉลี่ย และระดับความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7.....	150
ตารางที่ 30 ค่าคะแนนเฉลี่ยและระดับความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8.....	152
ตารางที่ 31 ค่าคะแนนเฉลี่ย และระดับความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 – 8.....	154
ตารางที่ 32 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียน ภาษาอังกฤษของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน	178
ตารางที่ 33 ค่าความยาก - ง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบวัดความสามารถในการอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษ	181
ตารางที่ 34 ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความสามารถการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ	184
ตารางที่ 35 คะแนนการวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษก่อนเรียน และหลังเรียน	185
ตารางที่ 36 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างข้อคำถามกับพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของ นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา.....	191
ตารางที่ 37 ตารางแสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียน ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา	192
ตารางที่ 38 ตารางแสดงผลการศึกษาพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา	192

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....9



บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเอง และผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจในความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราว และวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญดังนี้ ภาษาเพื่อการสื่อสาร ภาษาและวัฒนธรรม ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก กระทรวงศึกษาธิการ (2552, หน้า 142)

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ใช้แพร่หลายทั่วโลก และนับว่ามีบทบาทสำคัญยิ่งในการติดต่อสื่อสาร และถ่ายทอดวิทยาการต่าง ๆ การเรียนรู้ภาษาอังกฤษจึงเป็นสิ่งจำเป็นในการศึกษาเล่าเรียน รัฐบาลได้ตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในสังคมปัจจุบัน จึงได้ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศเพิ่มมากขึ้น โดยจัดให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่ 1 สำหรับผู้เรียนทุกคนที่เข้าสู่ระบบโรงเรียน และเพื่อให้มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ครูผู้สอนเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะทางภาษา ผู้สอนควรทำความเข้าใจเกี่ยวกับภาษาและการเรียนรู้ภาษาให้ถ่องแท้ จะทำให้ผู้สอนสามารถพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพได้ (แสงระวี ดอนแก้วบัว, 2558, หน้า 21 - 22)

การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ โดยธรรมชาติในการเรียนที่ผู้เรียนมักจะพบอุปสรรคด้านการใช้ภาษาแม่ (Mother tongue) หรือภาษาของตนเอง (Native language) ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน มาผสมผสานปะปนกับภาษาอังกฤษในการรับรู้ความหมายของภาษา ทำให้เกิดการสับสนทางภาษา (การปรับเปลี่ยนการใช้ภาษาในสถานการณ์หนึ่ง ๆ) ที่ไม่สมบูรณ์ ทำให้ผู้เรียนเกิดความกังวล เนื่องจากไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ตามต้องการ ดังนั้น การสอนภาษาอังกฤษในลักษณะนี้ ผู้สอนจึงต้องมีความเข้าใจในองค์ประกอบของการเรียนการสอน ที่ควรมีความใกล้เคียงกับธรรมชาติของการรับรู้ภาษาของผู้เรียน ทักษะภาษาอังกฤษเป็นความสามารถที่แสดงออกเป็นพฤติกรรมที่สังเกตได้ด้วยความถูกต้อง แม่นยำ และรวดเร็ว ด้วยความหมายนี้ทักษะจึงหมายถึงความเชี่ยวชาญในการใช้ภาษาอังกฤษด้านต่าง ๆ ซึ่งประกอบด้วย การฟัง การพูด การอ่าน ซึ่งหากพิจารณาตามลักษณะธรรมชาติของการเรียนรู้ จะเห็นได้ว่า ความสามารถด้านการฟังจะเกิดขึ้นก่อนเมื่อฟังกระทั่งเข้าใจความหมายแล้ว จึงเกิดความพร้อมในระดับหนึ่ง ซึ่งสามารถแปลงเสียงเสียงแบบออกมาเป็นคำและประโยคซึ่งจะนำไปสู่การพูดสื่อสารด้วยวาจาของตนเอง ส่วนการอ่านและการเขียนเป็นทักษะที่สามารถพัฒนาตามมาในระยะต่อมา ส่งผลให้มนุษย์สามารถใช้ภาษาครบทั้ง 4 ทักษะ (สายสุนีย์ เต็มสินสุข, 2564, หน้า 39 - 40)

การอ่านเป็นทักษะที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน เพราะการอ่านเป็นเครื่องมือให้เข้าถึงความรู้ ความเพลิดเพลิน เกิดความเข้าใจ และการอ่านยังเป็นทักษะที่จำเป็นสำหรับการศึกษ การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะเสาะหาความรู้แปลกใหม่ได้อย่างกว้างขวาง ซึ่งเป็นการลงทุนที่น้อยแต่ได้ผลคุ้มค่า ความรู้ที่ได้จากการอ่านสามารถนำไปใช้ในการพูดและการเขียนได้อีกด้วย การอ่านเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับข้อมูลที่เขียนอยู่ในรูปแบบต่าง ๆ ผู้อ่านต้องมีประสบการณ์เดิมเป็นพื้นฐานในการเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน โดยการแปลความ ตีความ ขยายความจากสัญลักษณ์ที่ปรากฏ โดยผ่านกระบวนการคิดของสมอง ตลอดจนรู้โครงสร้างของงานเขียน วิธีเขียน และจินตนาการของผู้เขียน (แสงระวี คอนแก้วบัว, 2558, หน้า 162) อย่างไรก็ตามความสามารถในการอ่านของผู้เรียนจำนวนมากยังไม่เป็นที่น่าพอใจ สาเหตุหลักมาจากการที่ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในตัวภาษาจำกัด ผู้สอนและกระบวนการจัดการเรียนการสอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิธีสอนของครูเป็นส่วนสำคัญที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน โดยตรงในห้องเรียนการสอนอ่านภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศส่วนใหญ่ พบว่ามักเน้นการสอนคำศัพท์ อธิบายไวยากรณ์ โครงสร้างทางภาษาที่คาดว่าจะจะเป็นปัญหาสำหรับผู้เรียน ทั้งนี้เพราะผู้สอนเข้าใจว่าการที่ผู้เรียนจะเกิดความเข้าใจในการอ่านได้จะต้องเข้าใจตัวภาษาทั้งหมดที่ปรากฏในบทอ่าน บางครั้งก็สอนอ่านโดยการแปล ในการอ่านผู้เรียนจะถูกกำหนดให้อ่านบทอ่าน ซึ่งอาจเป็นการอ่านออกเสียงหรืออ่านในใจ จากนั้นจึงให้ทำแบบฝึกหัดเพื่อวัดความเข้าใจในการอ่าน

ซึ่งส่วนใหญ่มักเป็นคำถามเกี่ยวกับคำศัพท์และรายละเอียดของบทอ่าน (Bernhardt, 1991) กิจกรรมการเรียนการสอนดังกล่าวสะท้อนให้เห็นปัญหาในการจัดการเรียนการสอนทักษะการอ่าน ทักษะการเขียนเป็นกระบวนการถ่ายทอดความคิด ประสบการณ์ และความรู้ออกมาเป็นตัวอักษร ซึ่งต้องอาศัยความรู้ทางด้านคำ สำนวน และ โครงสร้างทางไวยากรณ์ เรียบเรียงออกมาเป็นภาษาเขียน เพื่อสื่อความหมายให้ตรงตามจุดประสงค์ การเขียนเป็นทักษะทางภาษาที่ซับซ้อนมากกว่าทักษะการฟัง พูด อ่าน เพราะการเขียนต้องอาศัยข้อมูลจากทักษะการฟัง พูด อ่าน ผู้เขียนจะต้องมีความรู้ความสามารถจึงจะสามารถเขียนถ่ายทอดความคิดของตนออกมาให้เป็นภาษาเขียนที่ตรงกับความต้องการของตนเอง ไม่คลุมเครือกล่าวคือ จะต้องประกอบด้วยความถูกต้องของรูปแบบของภาษา (Correctness of form) ความเหมาะสมของลีลาภาษา (Appropriateness of style) และเอกภาพของแก่นของเรื่องและหัวข้อ (Unity of theme and topic) (สุจิต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์พรชัย, 2538, หน้า 116)

ทักษะการเขียน เป็นทักษะที่ยากและซับซ้อนมาก เพราะในการฟังและการอ่าน นักเรียนเป็นฝ่ายรับสารจึงเป็นเพียงแค่ตีความหรือวิเคราะห์ว่ากำลังได้ยินหรืออ่านอะไร ส่วนในการพูด นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก โดยอาศัยภาษาและกิริยาท่าทาง แต่ในการเขียน นักเรียนต้องมีความสามารถอย่างแท้จริงในทุก ๆ เรื่อง จึงจะเขียนหรือถ่ายทอดความคิดความรู้สึกให้ผู้อ่านเข้าใจได้ (พิตรวัลย์ โกวิทวาทิ, 2550, หน้า 30) แม้ว่าทักษะการเขียนจะมีความยาก ความซับซ้อน แต่ก็จำเป็นที่ต้องมีการเรียนการสอนทักษะการเขียน เนื่องจากการเขียนเป็นทักษะที่สำคัญและเอื้อประโยชน์ต่อผู้เรียน ช่วยเสริมให้ผู้เรียนได้นำความรู้ในวิชาภาษาอังกฤษที่เรียนมาใช้ เช่น การจดโน้ตขณะฟัง หรือการเขียนสรุปเรื่องที่อ่าน นอกจากนี้การเขียนทำให้ผู้เรียนได้ฝึกการคิดอย่างเป็นระบบอย่างสร้างสรรค์ เพื่อถ่ายทอดประสบการณ์ ความนึกคิดและจินตนาการ ซึ่งมีคุณค่ายิ่งต่อการเรียนรู้ภาษา (รัตนา มหาสกุล, 2539, หน้า 163 - 164) นอกจากนี้การสื่อสารกับบุคคลต่าง ๆ ที่ไม่สามารถสื่อสารได้โดยตรงจะต้องอาศัยการอ่านข้อความหรือเนื้อเรื่องต่าง ๆ ที่ได้บันทึกเอาไว้ บางครั้งมีความจำเป็นต้องบันทึกข้อความหรือเรื่องราวต่าง ๆ เพื่อเตือนความจำ มีการเขียนจดหมาย ส่งข่าวคราวซึ่งกันและกัน กรอกแบบฟอร์มเพื่อชี้แจงจุดประสงค์ต่าง ๆ และการเขียนยังช่วยให้นักเรียนได้ฝึกนำโครงสร้างทางภาษา สำนวนต่าง ๆ ตลอดจนจนนำคำศัพท์ที่ครูได้สอนไปแล้วมาใช้เขียนเรื่องราวต่าง ๆ ตามจุดประสงค์ของตน นักเรียนได้มีโอกาสฝึกใช้ภาษาเพื่อให้เกิดพัฒนาการทางการใช้ภาษายิ่งขึ้นไป (พิตรวัลย์ โกวิทวาทิ, 2550, หน้า 31)

จากการพิจารณาผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน (O-NET) รายวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างปีการศึกษา 2563 - 2565 ปรากฏว่าโรงเรียนมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ 50 ในทุกปีการศึกษา (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2561)

สอดคล้องกับการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในปีการศึกษา 2565 พบว่า ในสาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสารและสาระที่ 2
ภาษาเพื่อวัฒนธรรม นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยน้อยกว่าเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด ทั้งนี้
จากการวิเคราะห์สาเหตุ พบว่า เกิดจากนักเรียนขาดทักษะการอ่านจับใจความ การสรุปความ และ
การรู้ความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษค่อนข้างน้อย ขาดความถูกต้องในการเขียนถ่ายทอดข้อความ
ประโยคที่ต้องการตามหลักโครงสร้างทางภาษา การใช้เครื่องหมายวรรคตอนไม่ถูกต้อง อีกทั้ง
เมื่อเกิดข้อสงสัยนักเรียนไม่กล้าซักถามเพื่อน-ครู ขาดกระบวนการกลุ่มในการช่วยเหลือกันและกัน
งานส่วนมากเป็นงานรายบุคคล ทำให้ขาดแรงจูงใจในการทำกิจกรรมการอ่านและการเขียน
ภาษาอังกฤษ ส่งผลให้ความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์
ที่สถานศึกษากำหนด

จากข้อมูลดังกล่าวครูผู้สอนจำเป็นต้องหาวิธีการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาได้ทั้งทักษะ
การอ่านและทักษะการเขียนควบคู่กันไป เพื่อพัฒนาผู้เรียนในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ
ให้สูงขึ้นต่อไป การจัดกิจกรรมการสอนเพื่อฝึกทักษะการอ่านและการเขียนควรเปิด โอกาส
ให้ผู้เรียนได้ฝึกและเสริมรูปแบบภาษาที่ผู้เรียนคุ้นเคยแล้วจากการฟังและพูด การควบคุมการเขียน
ควรลดน้อยลงตามลำดับ ผู้เรียนควรฝึกตอบสนองต่อสิ่งชี้แนะด้วยตนเองทีละน้อย กิจกรรม
การอ่านและการเขียนเพื่อการสื่อสารควรเน้นเป็นพิเศษ หลังจากที่ผู้เรียนได้ฝึกทักษะตามที่ผู้สอน
ชี้แนะแล้ว และผู้เรียนควรมีอิสระในการพัฒนาและถ่ายทอดทักษะ (สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2537,
หน้า 185) ในส่วนของครูผู้สอนนั้นจำเป็นต้องมีความรู้อย่างกว้างขวาง ได้แก่ ความรู้เนื้อหาวิชา
ภาษาอังกฤษ เข้าใจองค์ประกอบของภาษา ได้แก่ ความรู้เรื่องระบบเสียง ความหมายของคำศัพท์
ที่อยู่ในพจนานุกรม (Lexical meaning) ความหมายคำศัพท์ด้านไวยากรณ์ (Grammatical meaning)
และความหมายที่ปรากฏอยู่ในรูปต่าง ๆ (Syntactical meaning) ซึ่งนอกจากครูผู้สอนจะมีความรู้
ในเนื้อหาวิชาแล้ว ครูควรได้ศึกษา เทคนิคและวิธีสอนแบบใหม่ ๆ เพื่อนำมาดัดแปลงกระบวนการ
สอนให้น่าสนใจอยู่เสมอ (พิตรวัลย์ โกวิทวาทิ, 2550, หน้า 32)

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC (Cooperative integrated reading and
composition) ตามแนวคิดของ Slavin (1995) ก็เป็นแนวทางการจัดการเรียนรู้แบบหนึ่งซึ่งสามารถ
นำมาใช้พัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนได้เพราะเป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่ใช้ในการสอน
อ่านและสอนเขียน โดยเฉพาะ เป็นการจัดการเรียนรู้ที่มีการฝึกกระบวนการทำงานกลุ่มและทักษะ
การทำงานร่วมกันทางสังคม ผู้เรียนจะช่วยเหลือฟังความคิดเห็นของกันและกันจะต้องรับผิดชอบ
ผลงานของตนเองและกลุ่ม การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC เป็นการจัดการเรียนรู้
ที่มุ่งให้ผู้เรียนฝึกทักษะการอ่าน เพื่อความเข้าใจและถ่ายทอดออกมาในรูปของการเขียน (ทิสนา

แจ่มมณี, 2562, หน้า 265) สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชิดา ทิพย์สุข (2552, หน้า 143) ได้ศึกษาการพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC พบว่า ผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC ก่อนและหลังการเรียนรู้แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 โดยมีค่าเฉลี่ยผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ พฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC จากการประเมินโดยครูผู้สอนโดยภาพรวมพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาพฤติกรรมการทำงานรายด้าน พบว่า พฤติกรรมที่พบในระดับมากที่สุดลำดับที่ 1 คือ การสร้างความคุ้นเคยไว้วางใจกันและกัน และ ประมัย ชีรพงศธร (2554, หน้า 85) ได้ศึกษางานเรื่องการศึกษาความสามารถในการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ และพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับผังความคิด ผลการศึกษา พบว่า ความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับผังความคิด หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 และความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับผังความคิด สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 พฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับผังความคิด หลังเรียนสูงขึ้น กนกวรรณ ภูทิ้ม (2560, หน้า 115 - 118) ศึกษาวิจัย เรื่อง ความสามารถในการอ่านจับใจความและการเขียนสื่อความวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการประยุกต์ใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับการสอนอ่านแบบปฏิบัติการ พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยการประยุกต์ใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับการสอนอ่านแบบปฏิบัติการมีความสามารถในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทย หลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการ เรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยการประยุกต์ใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับการสอนอ่านแบบปฏิบัติการ มีความสามารถในการเขียนสื่อความวิชาภาษาไทย หลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยการประยุกต์ใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับการสอนอ่านแบบปฏิบัติการอยู่ในระดับมาก บุญปรารถนา มาลาทอง (2562, หน้า 97 - 98) ศึกษาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้

แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับแบบฝึกการอ่านและการเขียนภาษาไทย พบว่า คะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับการฝึกการอ่านและการเขียนภาษาไทย สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับการฝึกการอ่านและการเขียนภาษาไทย สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เจตคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับแบบฝึกการอ่านและการเขียนภาษาไทยอยู่ในระดับดี

เกมการศึกษา เป็นกิจกรรมการสอนรูปแบบหนึ่งที่สอดคล้องตามทฤษฎีการเรียนรู้ของเด็ก คือ จัดให้เด็กได้เรียนรู้จากการเล่น และเล่นจากสิ่งที่เป็นรูปธรรม เกมการศึกษา จึงเป็นกิจกรรมการเล่นที่ช่วยฝึกทักษะด้านต่าง ๆ อันเป็นพื้นฐานการเรียน ซึ่งการเล่นเกมศึกษานอกจากจะช่วยให้ผู้เรียนได้รับความรู้แล้วยังช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนาน กระตือรือร้นในการเรียน รวมทั้งยังช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้พฤติกรรมทางสังคม รู้จักความรับผิดชอบ ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามัคคี รู้จักการเอื้อเฟื้อ ช่วยเหลือ แบ่งปัน ขอมรับกันและรู้จักการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ (อัจฉรา ชิวพันธ์, 2550, หน้า 3) เกมการศึกษาจึงเป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญยิ่งต่อการฝึกทักษะ ช่วยให้เกิดความคิดรวบยอดเกี่ยวกับสิ่งที่เรียนรวมทั้งยังส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ปรึกษาและร่วมมือกันซึ่งช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนมีทักษะการทำงานร่วมกันที่ดีขึ้น ได้ (เยาวพา เดชคุปต์, 2528, หน้า 4)

นอกจากนี้ การใช้เกม จึงถือว่าเป็นวิธีการวิธีหนึ่งที่สามารถนำมาใช้ในการสอนได้ โดยผู้สอนสร้างสถานการณ์สมมติขึ้นให้ผู้เรียนเล่นด้วยตัวเองภายใต้ข้อตกลงหรือกติกาที่กำหนดขึ้น ผู้เรียนจะต้องตัดสินใจทำอะไรบางอย่างใดอย่างหนึ่งที่จะให้มีผลออกมาในการรู้แพ้ - ชนะ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้วิเคราะห์ความรู้ที่นึกคิดและพฤติกรรมต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ และยังช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานในการเรียน (ทิสนา แจมมณี, 2562, หน้า 227) Lewis and Bedson (2000) กล่าวว่า เกมเป็นกิจกรรมที่นิยมใช้ในการสอนภาษาต่างประเทศมากที่สุด ทั้งนี้เพราะเกมทำให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษา เกมที่ใช้สำหรับผู้เรียนเริ่มเรียนภาษาต่างประเทศต้องเริ่มจากเกมที่มกิดิกง่าย ๆ ไม่ซับซ้อน ฝึกให้ผู้เรียนพูดคำซ้ำ ๆ แต่ต้องสนุกสนานและตื่นเต้น เช่น เกมที่ใช้บัตรภาพบัตรคำในการสอนศัพท์และ โครงสร้างประโยคซึ่งถือว่าเป็นเกมที่ไม่ซับซ้อน เกมแต่ละประเภทมีเป้าหมายที่แตกต่างกัน ครูต้องเลือกเกมให้เหมาะสมกับระดับความสามารถทางภาษาของผู้เรียนและสอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน ครูต้องประเมินว่าการเล่นเกมแต่ละครั้งผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ภาษามากน้อยเพียงใด นอกจากนั้นในการใช้เกมสำหรับผู้เรียนที่เริ่มเรียนภาษา ครูต้องเป็นผู้นำเกม และผู้เรียนต้องมีโอกาสได้ฝึกภาษาอย่างถูกต้อง ไม่ว่าจะเป็

การออกเสียงคำศัพท์ทำให้ความหมายศัพท์ การฝึกใช้ไวยากรณ์ตลอดจนการฟังและพูด แต่ก็ได้ไม่ได้หมายความว่าครูต้องแก้ไขขณะที่ผู้เรียนพูดผิดในขณะที่เล่นเกม เพราะถ้าทำเช่นนั้น ก็จะเป็นการขัดจังหวะในการเล่น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ฉัฐฉินุช จุยก้าวังศ์ (2555, หน้า 96) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยชุดกิจกรรมกลุ่มสาระการเรียนรู้ คณิตศาสตร์ เรื่อง ทศนิยม โดยใช้กิจกรรมเกมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 งานวิจัยของ จารุวรรณ ศรีทองชัย (2545, หน้า 89 - 90) ศึกษา เรื่อง การเปรียบเทียบการใช้เกมสะกดคำควบคู่กับการให้ข้อมูลย้อนกลับ แบบวิพากษ์และการใช้ การใช้เกมสะกดคำควบคู่กับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนนที่มีต่อ ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนศรีเอี่ยมอนุสรณ์ เขตบางนา พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นหลังจากได้รับการใช้เกม สะกดคำควบคู่กับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์และแบบให้คะแนน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 และนักเรียนที่ได้รับการใช้เกมสะกดคำควบคู่กับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบมีคะแนน มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 งานวิจัย ของ บุญภา ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา (2553, หน้า 66) เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่มีเกม ประกอบ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีเกมประกอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

จากความสำคัญและเหตุผลข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจในการนำแนวทางการจัดการเรียนรู้ แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา มาพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียน ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และปลูกฝังพฤติกรรม การทำงานกลุ่มของนักเรียนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา ก่อนเรียนและ หลังเรียน
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา ก่อนเรียนและ หลังเรียน

3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา กับเกณฑ์ร้อยละ 70

4. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา กับเกณฑ์ร้อยละ 70

5. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา

สมมติฐานการวิจัย

1. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
3. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70
4. ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ของครูรายวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา
2. เป็นแนวทางในการพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษให้แก่ นักเรียน
3. เป็นแนวทางสำหรับครูในการนำการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา ไปปรับใช้ในการจัดการเรียนการสอนในระดับอื่นหรือในรายวิชาอื่น ๆ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา ที่มีต่อความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จึงกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังแผนภาพนี้

ตัวแปรต้น

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC

ร่วมกับเกมการศึกษา

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน
 - ครูสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน แบ่งกลุ่มนักเรียนแบบคละความสามารถ กลุ่มละ 5 คน จำนวน 6 กลุ่ม แจกเรื่องที่จะสอนและเข้าสู่บทเรียนโดยใช้เกมการศึกษาที่เตรียมมา
2. ขั้นแลกเปลี่ยนประสบการณ์
 - นักเรียนศึกษา/ เนื้อหาร่วมกัน และอภิปรายพูดคุยเกี่ยวกับเนื้อหา/ คำศัพท์ ชักถามในส่วนที่ไม่เข้าใจและร่วมกันตอบคำถามของครูผู้สอน
3. ขั้นดำเนินการอ่านและการเขียน
 - นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาใบงาน และทำกิจกรรมในใบงานช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ตรวจสอบความถูกต้อง โดยครูให้คำแนะนำอย่างทั่วถึงทุกกลุ่ม
4. ขั้นสรุปและขยายประสบการณ์
 - แต่ละกลุ่มร่วมกันเสนองานหน้าชั้นเรียน โดยครูเปิดโอกาสให้กลุ่มอื่นได้ซักถามคำถามเพิ่มเติม ซึ่งครูเป็นผู้คอยสังเกตพฤติกรรม และเพิ่มเติมเนื้อหาในส่วนที่ไม่สมบูรณ์ เพื่อให้ นักเรียนทุกคนมีความเข้าใจที่ตรงกันและถูกต้อง
5. ขั้นวัดและประเมินผล
 - นักเรียนและครูผู้สอนร่วมกันประเมินงานแต่ละกลุ่ม ให้คะแนนเชิงข้อดี และข้อที่ควรปรับปรุงเพื่อนำไปพัฒนาในกิจกรรมต่อไป

ตัวแปรตาม

1. ความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ
2. พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียน อักษรเทพประสิทธิ์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 2 ห้องเรียน นักเรียนทั้งหมด 60 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 30 คน โดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) จากการจับฉลากเลือกห้องเรียน

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกม การศึกษา หน่วยที่ 3 เรื่อง Let's party

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 ความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ

2.2.2 พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย คือ เนื้อหารายวิชาภาษาอังกฤษ รหัส อ 22101 ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนอักษรเทพประสิทธิ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Let's party ประกอบด้วยเนื้อหา ดังนี้ 1) Past simple tense 2) Festival 3) Past continuous tense 4) Disneyland 5) Expression 6) The monster 7) Modal verbs 8) ASEAN festival ประกอบด้วยสาระ มาตรฐานการเรียนรู้ ดังต่อไปนี้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรม ของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทยและนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้ อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนาแสวงหาความรู้และเปิดโลกทัศน์ของตน

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 ใช้เวลา ทดลอง 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 คาบ ๆ ละ 50 นาที รวมระยะเวลาทดลอง 12 คาบ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC หมายถึง การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในเน้นการสอนอ่านและเขียน โดยให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้ร่วมกันผ่านกิจกรรมกลุ่มเล็ก ๆ มีสมาชิก 4-5 คน/ กลุ่ม ซึ่งสมาชิกในกลุ่มมีปฏิสัมพันธ์ เชิงบวกต่อกัน ช่วยเหลือกันและกัน รับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนเองที่ได้รับมอบหมายจากกลุ่ม และมีความสำเร็จของกลุ่มเป็นเป้าหมายเดียวกัน

2. เกมการศึกษา เป็นกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ โดยเกมที่คุณสอนนำมาใช้ในการสอนนั้นอาจเป็นเกมที่มีอยู่แล้ว หรือเป็นเกมที่คุณสร้างขึ้นเอง หรือเป็นเกมที่นำมาปรับ ดัดแปลงเพื่อให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ในบทเรียนนั้น ๆ ประกอบด้วย 1) Find me if you can 2) “What festival I am” 3) Bingo 4) Hangman 5) “How do you feel?” 6) Jigsaw 7) “Noughts and crosses” 8) Guess words

3. การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา หมายถึง การจัด กิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้ร่วมกันผ่านกิจกรรมกลุ่มเล็ก ๆ มีสมาชิก 4-5 คน/ กลุ่ม โดยที่สมาชิกในกลุ่มมีความสามารถที่แตกต่างกัน ร่วมมือกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน แลกเปลี่ยน เรียนรู้ภายในกลุ่มมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เพื่อนำไปสู่เป้าหมาย ความสำเร็จของกลุ่มด้วยกัน โดยนำ เกมการศึกษามาเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอนที่ประกอบไปด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

3.1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ครูสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน แบ่งกลุ่มนักเรียนแบบละ ความสามารถ จำนวน 4-5 คนต่อกลุ่ม แจกจุดประสงค์ในการเรียน แล้วเข้าสู่บทเรียนโดยใช้เกม การศึกษาที่เตรียมมา เพื่อเชื่อมโยงไปสู่เนื้อหาในขั้นต่อไป

3.2 ขั้นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ นักเรียนศึกษา/ เนื้อหาบทอ่านร่วมกัน และอภิปราย พูดคุย เกี่ยวกับเนื้อหา/ คำศัพท์ ชักถามในส่วนที่ไม่เข้าใจและร่วมกันตอบคำถามของครูผู้สอน

3.3 ขั้นดำเนินการอ่านและการเขียน นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาใบงาน และทำกิจกรรม ในใบงาน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ตรวจสอบความถูกต้องโดยครูให้คำแนะนำอย่างทั่วถึงทุกกลุ่ม

3.4 ขั้นสรุปและขยายประสบการณ์ แต่ละกลุ่มร่วมกันเสนองานหน้าชั้นเรียน ซึ่งครูเปิด โอกาสให้กลุ่มอื่น ได้ซักถามคำถามเพิ่มเติม โดยครูเป็นผู้คอยสังเกตพฤติกรรม และเพิ่มเติมเนื้อหาในส่วนที่ไม่สมบูรณ์ เพื่อให้ให้นักเรียนทุกคนมีความเข้าใจที่ตรงกันและถูกต้อง

3.5 ขั้นวัดและประเมินผล ครูผู้สอนและนักเรียนร่วมกันประเมินงานแต่ละกลุ่ม ให้คะแนนและสรุปคะแนนของแต่ละกลุ่ม เพื่อสะสมเป็นคะแนนความก้าวหน้าของกลุ่ม และ ให้กำลังใจกลุ่มที่ต้องพัฒนาเพิ่ม

4. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของข้อความ เนื้อเรื่อง และสามารถตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้

5. ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการเขียนคำศัพท์ ประโยค ข้อความ เนื้อเรื่อง ได้อย่างถูกต้องตามหลัก โครงสร้างทางภาษา การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การเรียบเรียงคำศัพท์

6. แบบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ คือ แบบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษแบบปรนัย จำนวน 30 ข้อ ประกอบด้วยข้อคำถามที่ประเมินความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ และตอบข้อคำถามจากเรื่องที่อ่าน จำนวน 16 ข้อ และข้อคำถามที่ประเมินความสามารถในการเขียนในการเลือกคำ หรือเรียบเรียงคำตามหลัก โครงสร้างทางภาษา จำนวน 14 ข้อ

7. พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม คือ การรวมกลุ่มกันตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปและมีการแสดงออก ทั้งการสื่อสาร และการปฏิบัติภายในกลุ่ม เพื่อให้เป้าหมายของกลุ่มสำเร็จ มีความรับผิดชอบ ต่อหน้าที่ของตนเอง การรับฟังข้อเสนอแนะและช่วยเหลือกันในการแก้ปัญหา ซึ่่นชมยินดี เมื่อกลุ่มประสบผลสำเร็จ ประเมินโดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

8. แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม คือ แบบสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน ในการทำกิจกรรมกลุ่ม เพื่อให้งานที่ได้รับมอบหมายประสบความสำเร็จ ซึ่งประเมินพฤติกรรม โดยครูผู้สอนตามหัวข้อดังนี้ 1) การมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ด้านที่ 2) ความรับผิดชอบ ต่องานกลุ่มที่ได้รับมอบหมาย ด้านที่ 3) การซักถาม-ตอบเมื่อมีข้อสงสัยในงานกลุ่ม ด้านที่ 4) การมีน้ำใจ ช่วยเหลือเพื่อนสมาชิกภายในกลุ่ม โดยใช้รูปแบบประมาณค่า (Rating scale) ตามมาตรวัดของ ลิเคิร์ต (Likert scales) 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา ก่อนเรียนและหลังเรียน เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา ก่อนเรียนและหลังเรียน เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา กับเกณฑ์ร้อยละ 70 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา กับเกณฑ์ร้อยละ 70 และเพื่อศึกษาพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
2. การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative learning)
3. การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC
4. เกมการศึกษา
5. การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา
6. การอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ
7. พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้

ภาษาต่างประเทศ

กระทรวงศึกษาธิการ (2552, หน้า 1 - 2) จัดทำหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยมีสาระสำคัญว่ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษา ต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้ง

มีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องราว และวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิด และวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง - พูด - อ่าน - เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ดีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลได้อย่างเหมาะสม

ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ความเหมือน และความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา กับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้ กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เพื่อเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคม

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดสาระ มาตรฐานการเรียนรู้ ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552, หน้า 19 - 20)

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูด และการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

คุณภาพผู้เรียนหลังจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียง ประโยค ข้อความ ข่าว โฆษณา นิทานและบทร้อยกรองสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน ระบุ/เขียน ลี้อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่าน เลือก/ ระบุ หัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน และแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่าน จากสื่อประเภทต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องต่าง ๆ ใกล้เคียง สถานการณ์ข่าว เรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคม และสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม ใช้คำขอร้อง คำชี้แจง และคำอธิบาย ให้คำแนะนำอย่างเหมาะสม พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่านอย่างเหมาะสม พูดและเขียนบรรยาย ความรู้สึกและความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/ เหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบอย่างเหมาะสม

พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว/ เหตุการณ์/ เรื่อง/ ประเด็นต่าง ๆ ที่อยู่ในความสนใจของสังคม พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/ แก่นสาระ หัวข้อเรื่องที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง/ ข่าว/ เหตุการณ์/ สถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจ พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์พร้อมให้เหตุผลประกอบ

เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับบุคคล และโอกาสตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา อธิบายเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ ขนบธรรมเนียมและประเพณี ของเจ้าของภาษา เข้าร่วม/ จัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

เปรียบเทียบและอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยค ชนิดต่าง ๆ และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

เปรียบเทียบและอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

ค้นคว้า รวบรวม และสรุปข้อมูล/ ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น จากแหล่งการเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน

ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/ สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ ค้นคว้า รวบรวม และสรุปความรู้/ ข้อมูลต่าง ๆ จาก สื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ เผยแพร่/ ประชาสัมพันธ์ข้อมูล ข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่นเป็นภาษาต่างประเทศมีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง - พูด - อ่าน - เขียน) สื่อสารตามหัวเรื่อง เกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่าง และนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ - ขาย ลมฟ้า อากาศ การศึกษาและอาชีพการเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ 2,100 - 2,250 คำ (คำศัพท์ที่เป็นนามธรรมมากขึ้น)

ใช้ประโยคผสมและประโยคซับซ้อน (Complex sentence) สื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ ในการสนทนาทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552, หน้า 221 - 226)

ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552, หน้า 9 - 68) ได้กำหนดตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ๕ ดังนี้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

ตารางที่ 1 มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟัง และอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
<p>1. ระบุ/เขียนประโยคและข้อความให้สัมพันธ์ กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ ที่อ่าน</p>	<p>- ประโยค หรือข้อความ และความหมายเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทาง ท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี เป็นวงคำศัพท์สะสมประมาณ 1,750 – 1,900 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม)</p> <p>-การตีความ/ ถ่ายโอนข้อมูลให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง เช่น สัญลักษณ์ เครื่องหมาย กราฟ แผนภูมิ แผนผัง ตาราง ภาพสัตว์ สิ่งของ บุคคล สถานที่ต่าง ๆ โดยใช้ Comparison of adjectives/ adverbs/ Contrast: but, although/ Quantity words เช่น many/ much/ a lot of/ lots of/ some/ any/ few/ a few/ a little/ little etc.</p>
<p>2. เลือกหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ บอกรายละเอียดสนับสนุน (Support detail) และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่าน พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างง่าย ๆ ประกอบ</p>	<p>- บทสนทนา เรื่องสั้น และเรื่องจากสื่อประเภทต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ วารสาร วิทยุ โทรทัศน์ เว็บไซต์</p> <p>• การจับใจความสำคัญ เช่น หัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน คำถามเกี่ยวกับใจความสำคัญของเรื่อง เช่น ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม ใช่หรือไม่</p> <p>- Yes/ No question - Why - question</p> <p>- Or - question etc.</p>

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	<p>- ประโยคที่ใช้ในการแสดงความคิดเห็น การให้เหตุผล และการยกตัวอย่าง เช่น I think.../ I feel../ I believe...</p> <p>- คำสันธาน (Conjunctions) and/ But/ or/ Because/ so/ Before/ After</p> <p>- ตัวเชื่อม (Connective words) First, Next, ... After, .. Then..., Finally, ..etc.</p> <p>- Tenses: Present simple/ Present continuous/ Present perfect/ Past simple/ Future tense etc.</p>

ตารางที่ 2 มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร และความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอ และให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธ การให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างเหมาะสม	<p>- ภาษาที่ใช้ในการแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น Please.../ ..., Please./ I'd like.../ I need.../ May/ Can/ Could...?/ Yes,../ Please do./ Certainly./ Yes, of course./ Sure. /Go right ahead./ Need some help?/ What can I do to help?/ Would you like any help?/ I'm afraid.../ I'm sorry, but.../ Sorry, but... etc.</p>
2. พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่าน อย่างเหมาะสม	<p>- คำศัพท์ สำนวน ประโยค และข้อความที่ใช้ในการขอและให้ข้อมูล บรรยายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่าน</p>

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
3. พูดและเขียนแสดงความรู้สึก และความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ กิจกรรม และประสบการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบอย่างเหมาะสม	- ภาษาที่ใช้ในการแสดงความรู้สึก ความคิดเห็น และให้เหตุผลประกอบ เช่น ชอบ ไม่ชอบ ดีใจ เสียใจ มีความสุข เศร้า หิว รสชาติสวย น่าเกลียด เสียดัง ดี ไม่ดี จากข่าว เหตุการณ์ สถานการณ์ ในชีวิตประจำวัน เช่น Nice./ Very nice./ Well done!/ Congratulations on.../ I like...because.../ I love...because.../ I feel... because.../ I think.../ I believe.../ I agree/ disagree.../ I'm afraid I don't like.../ I don't believe.../ I have no idea/ Oh no! etc.

ตารางที่ 3 มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง กิจวัตรประจำวัน ประสบการณ์ และข่าว/ เหตุการณ์ที่อยู่ในความสนใจของสังคม	- การบรรยายข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง กิจวัตรประจำวัน ประสบการณ์ ข่าว/ เหตุการณ์ที่อยู่ในความสนใจของสังคม เช่น การเดินทาง การรับประทานอาหาร การเล่นกีฬา/ ดนตรี การฟังเพลง การอ่านหนังสือ การท่องเที่ยว การศึกษา สภาพสังคม เศรษฐกิจ
2. พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/ แก่นสาระ หัวข้อเรื่อง (Topic) ที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง/ ข่าว/ เหตุการณ์ที่อยู่ในความสนใจของสังคม	- การจับใจความสำคัญ/ แก่นสาระ หัวข้อเรื่อง การวิเคราะห์เรื่อง/ ข่าว/ เหตุการณ์ที่อยู่ในความสนใจ เช่น ประสบการณ์ ภาพยนตร์ กีฬา ดนตรี

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
3. พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม เรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว และประสบการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ	- การแสดงความคิดเห็นและการให้เหตุผล ประกอบเกี่ยวกับกิจกรรม เรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว และประสบการณ์

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

ตารางที่ 4 มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. ใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทาง เหมาะกับบุคคลและ โอกาส ตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	- การใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทาง ในการสนทนา ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เช่น การขอบคุณ ขอโทษ การชมเชย การใช้สีหน้าท่าทางประกอบ การพูดขณะแนะนำตนเอง การสัมผัสมือ การโบกมือ การแสดงความรู้สึกชอบ/ไม่ชอบ การกล่าวอวยพร การแสดงอาการตอบรับหรือปฏิเสธ
2. อธิบายเกี่ยวกับเทศกาล วันสำคัญ ชีวิตความเป็นอยู่ และประเพณีของเจ้าของภาษา	- ความเป็นมาและความสำคัญของเทศกาล วันสำคัญ ชีวิตความเป็นอยู่ และประเพณีของเจ้าของภาษา
3. เข้าร่วม/ จัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ	- กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม เช่น การเล่นเกม การร้องเพลง การเล่านิทาน บทบาทสมมุติ วันขอบคุณพระเจ้า วันคริสต์มาส วันขึ้นปีใหม่ วันวาเลนไทน์

ตารางที่ 5 มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรม
ของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทยและนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. เปรียบเทียบและอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่าง ๆ และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย	- การเปรียบเทียบ และการอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่าง ๆ ของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย - การใช้เครื่องหมายวรรคตอนและการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย
2. เปรียบเทียบและอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย	- การเปรียบเทียบและการอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

ตารางที่ 6 มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นและเป็นพื้นฐานในการพัฒนา และแสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. ค้นคว้า รวบรวม และสรุปข้อมูลข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งการเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูด/ การเขียน	- การค้นคว้า การรวบรวม การสรุป และการนำเสนอข้อมูล/ ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

ตารางที่ 7 มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/ สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา และชุมชน	- การใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/ สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา และชุมชน

ตารางที่ 8 มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ ค้นคว้า รวบรวมและสรุปความรู้/ ข้อมูลต่างๆ จากสื่อ และแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ	- การใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ การค้นคว้า ความรู้/ข้อมูลต่างๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ
2. เผยแพร่/ ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร ของโรงเรียนเป็นภาษาต่างประเทศ	- การใช้ภาษาต่างประเทศในการเผยแพร่/ ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของ โรงเรียน เช่น การทำหนังสือเล่มเล็กแนะนำโรงเรียน การทำแผ่นปลิว ป้ายคำขวัญ คำเชิญชวนแนะนำ โรงเรียน การนำเสนอข้อมูลข่าวสารในโรงเรียน เป็นภาษาอังกฤษ

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเชื่อมโยงตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กับสาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจ และตีความเรื่องที่ฟัง และอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็น อย่างมีเหตุผล สาระที่ 2 ภาษากับวัฒนธรรม มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่าง ระหว่างภาษาและวัฒนธรรม และสาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative learning)

ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

Slavin (1995, p. 5) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง วิธีการเรียนที่ผู้เรียน แสดงความคิดเห็นร่วมกันในการเรียน และมีความรับผิดชอบต่อตนเอง และต่อความสำเร็จของกลุ่ม ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อไปสู่เป้าหมายของกลุ่ม และความสำเร็จของกลุ่ม ผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มขึ้นอยู่กับความสามารถของสมาชิกทุกคนในกลุ่มที่เกิดจากการช่วยเหลือ ซึ่งกันและกัน ผู้เรียนแต่ละคนต้องมีความรับผิดชอบเป็นรายบุคคล เพราะมีความหมาย ต่อความสำเร็จของกลุ่มมาก

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2542, หน้า 42) กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือ เป็นวิธีการ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ แต่ละกลุ่มประกอบด้วย สมาชิกที่มีความรู้ความสามารถแตกต่างกัน โดยที่แต่ละคนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในการเรียนรู้ และในความสำเร็จของกลุ่ม โดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การแบ่งปันทรัพยากรการเรียนรู้ รวมทั้งเป็นกำลังใจให้กันและกัน คนที่เรียนเก่งจะช่วยเหลือคนที่อ่อนกว่า สมาชิกในกลุ่ม ไม่เพียงแต่รับผิดชอบต่อการเรียนของตนเองเท่านั้น หากแต่จะต้องร่วมรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ ของเพื่อนสมาชิกทุกคนในกลุ่ม ความสำเร็จของแต่ละบุคคลคือความสำเร็จของกลุ่ม

พิมพ์พันธ์ เตชะคุปต์ (2544, หน้า 6) กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือ หมายถึง วิธีสอน แบบหนึ่ง โดยกำหนดให้นักเรียนที่มีความสามารถต่างกันทำงานพร้อมกันเป็นกลุ่มขนาดเล็ก โดยทุกคนมีความรับผิดชอบงานของตนเอง และงานส่วนรวมร่วมกัน มีปฏิสัมพันธ์กันและกัน มีทักษะการทำงานกลุ่ม เพื่อให้งานบรรลุเป้าหมาย ส่งผลให้เกิดความพอใจอันเป็นลักษณะเฉพาะ ของกลุ่มร่วมมือ

ทิตานา แคมมณี (2562, หน้า 213 - 214) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือทุกรูปแบบต่างก็มี กระบวนการเรียนรู้ที่ต้องพึ่งพาและเกื้อกูลกัน สมาชิกกลุ่มมีการปรึกษาหารือ และปฏิสัมพันธ์กัน อย่างใกล้ชิด สมาชิกทุกคนมีบทบาทหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบ และสามารถตรวจสอบได้ สมาชิกกลุ่ม ต้องใช้ทักษะการทำงานกลุ่ม และการสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในการทำงาน หรือการเรียนรู้ร่วมกัน

จากการศึกษาผู้วิจัยสรุปได้ว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง วิธีการหรือรูปแบบ กิจกรรมที่เน้นนักเรียนให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน โดยสมาชิกในกลุ่มมีความสามารถที่แตกต่างกัน มีความร่วมมือกันปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม มีทักษะการทำงานกลุ่ม เพื่อความสำเร็จของกลุ่ม

องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

จอห์นสัน และจอห์นสัน (Johnson & Johnson, 1994, p. 31-37 อ้างถึงใน ทิตานา แคมมณี, 2562, หน้า 99-101) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือมีองค์ประกอบที่สำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. การพึ่งพากันและเกื้อกูลกัน (Positive interdependence) สมาชิกกลุ่มทุกคนมีความสำคัญ และความสำเร็จของกลุ่มขึ้นอยู่กับสมาชิกทุกคนในกลุ่ม ในขณะที่เดียวกันสมาชิกแต่ละคนจะประสบความสำเร็จได้ก็ต่อเมื่อ กลุ่มประสบความสำเร็จ ความสำเร็จของบุคคลและของกลุ่มขึ้นอยู่กับกันและกัน ดังนั้นแต่ละคนต้องรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ของตน และในขณะเดียวกันก็ช่วยเหลือสมาชิกคนอื่น ๆ ด้วย เพื่อประโยชน์ร่วมกัน การจัดกลุ่มเพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีการพึ่งพาช่วยเหลือเกื้อกูลกันนี้ทำได้หลายทาง การให้ผู้เรียนมีเป้าหมายเดียวกัน หรือให้ผู้เรียนกำหนดเป้าหมายในการทำงาน/ การเรียนรู้ร่วมกัน (Positive goal interdependence) การให้รางวัลตามผลงานของกลุ่ม (Positive reward interdependence) การให้งานหรือวัสดุอุปกรณ์ที่ทุกคนต้องทำหรือใช้ร่วมกัน (Positive resource interdependence) การมอบหมายบทบาทหน้าที่ในการทำงานร่วมกันให้แต่ละคน (Positive role interdependence)

2. การปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด (Face - to - face promotive interaction) การที่สมาชิกกลุ่มมีการพึ่งพาช่วยเหลือเกื้อกูลกัน เป็นปัจจัยที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียน มีปฏิสัมพันธ์ต่อกันและกันในทางที่จะช่วยให้กลุ่มบรรลุเป้าหมาย สมาชิกกลุ่มจะห่วงใยไว้วางใจ ส่งเสริม ช่วยเหลือกันและกันในการทำงานต่าง ๆ ส่งผลให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน

3. ความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ของสมาชิกแต่ละคน (Individual accountability) สมาชิกในกลุ่มการเรียนรู้ทุกคนจะต้องมีหน้าที่รับผิดชอบ และพยายามทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถไม่มีใครที่จะได้รับประโยชน์โดยไม่ทำหน้าที่ของตน ดังนั้นกลุ่มจึงจำเป็นต้องมีระบบการตรวจสอบผลงานทั้งที่เป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม วิธีการที่สามารถส่งเสริมให้ทุกคนได้ทำหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่ที่มีหลายวิธี เช่นการจัดกลุ่มให้เล็กเพื่อจะได้มีการเอาใจใส่กันและกันได้อย่างทั่วถึง การทดสอบเป็นรายบุคคล การสุ่มเรียกชื่อให้รายงาน ครูสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในกลุ่ม การจัดให้กลุ่มมีผู้สังเกตการณ์ การให้ผู้เรียนสอนกันและกัน

4. การใช้ทักษะการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานกลุ่มย่อย (Interpersonal and small - group skills) การเรียนรู้แบบร่วมมือจะประสบผลสำเร็จได้ต้องอาศัยทักษะที่สำคัญหลายประการ เช่น ทักษะทางสังคม ทักษะการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ทักษะการทำงานกลุ่ม ทักษะการสื่อสาร และทักษะการแก้ปัญหาขัดแย้ง รวมทั้งการเคารพ ขอมรับ และไว้วางใจกันและกัน ซึ่งครูควรสอนและฝึกให้แก่ผู้เรียนเพื่อช่วยให้ดำเนินงานไปได้

5. การวิเคราะห์กระบวนการกลุ่ม (Group processing) กลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือจะต้องมีการวิเคราะห์กระบวนการทำงานกลุ่ม เพื่อช่วยให้กลุ่มเกิดการเรียนรู้และปรับปรุงการทำงานให้ดีขึ้น การวิเคราะห์กระบวนการกลุ่มครอบคลุมการวิเคราะห์เกี่ยวกับวิธีการทำงานของกลุ่ม การเรียนรู้นี้อาจทำโดยครู หรือผู้เรียน หรือทั้งสองฝ่าย การวิเคราะห์กระบวนการกลุ่มนี้เป็น

ยุทธวิธีหนึ่งที่ส่งเสริมให้กลุ่มตั้งใจทำงาน นั่นคือสมาชิกกลุ่มสามารถที่จะประเมินการคิดและพฤติกรรมของตนที่ได้ทำไป

อากรณ ใจเที่ยง (2553, หน้า 125) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือต้องคำนึงถึงองค์ประกอบต่อไปนี้ในการให้ผู้เรียนทำงานกลุ่ม

1. มีการพึ่งพาอาศัยกัน (Positive interdependent) หมายถึง สมาชิกในกลุ่มมีเป้าหมายร่วมกัน มีส่วนรับความสำเร็จร่วมกัน ใช้วัสดุอุปกรณ์ร่วมกัน มีบทบาทหน้าที่ทุกคนทั่วกัน ทุกคนมีความรู้ที่ทำงานจะสำเร็จได้ต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
2. มีปฏิสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดในเชิงสร้างสรรค์ (Face to face promotive interaction) หมายถึง สมาชิกกลุ่มได้ทำกิจกรรมอย่างใกล้ชิด เช่น แลกเปลี่ยนความคิดเห็น อธิบายความรู้แก่กัน ถามคำถาม ตอบคำถามกันและกัน ด้วยความรู้สึที่ดีต่อกัน
3. มีการตรวจสอบความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละคน (Individual accountability) เป็นหน้าที่ของผู้สอนที่จะต้องตรวจสอบว่า สมาชิกทุกคนมีความรับผิดชอบต่องานกลุ่มหรือไม่ มากน้อยเพียงใด เช่น การสุ่มถามสมาชิกในกลุ่ม สังเกตและบันทึกการทำงานกลุ่ม ให้ผู้เรียนอธิบายสิ่งที่ตนเรียนรู้ให้เพื่อนฟัง ทดสอบรายบุคคล เป็นต้น
4. มีการฝึกทักษะการช่วยเหลือกันทำงานและทักษะการทำงานกลุ่มย่อย (Interdependence and small groups skills) ผู้เรียนควรได้ฝึกทักษะที่จะช่วยให้งานกลุ่มประสบความสำเร็จ เช่น ทักษะการสื่อสาร การยอมรับและช่วยเหลือกัน การวิจารณ์ความคิดเห็นโดยไม่วิจารณ์บุคคล การแก้ปัญหาความขัดแย้ง การให้ความช่วยเหลือ และการเอาใจใส่ต่อทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน การทำความรู้จักและไว้วางใจผู้อื่น เป็นต้น
5. มีการฝึกกระบวนการกลุ่ม (Group process) สมาชิกต้องรับผิดชอบต่อการทำงานของกลุ่ม ต้องสามารถประเมินการทำงานของกลุ่มได้ว่า ประสบผลสำเร็จมากน้อยเพียงใด เพราะเหตุใด ต้องแก้ไขปัญหาที่ใดและอย่างไร เพื่อให้การทำงานกลุ่มมีประสิทธิภาพดีกว่าเดิม เป็นการฝึกกระบวนการกลุ่มอย่างเป็นกระบวนการ

จากการศึกษาผู้วิจัยสรุปได้ว่า องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือประกอบด้วย 5 ประการ ได้แก่

1. การพึ่งพาและช่วยเหลือกัน เป็นการให้สมาชิกในกลุ่มตระหนักว่า ความสำเร็จของแต่ละคนผูกพันกับความสำเร็จของกลุ่ม และในทางกลับกัน กลุ่มจะประสบผลสำเร็จได้ก็ต่อเมื่อสมาชิกแต่ละคนมีส่วนร่วมและทำหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่ โดยการกำหนดเป้าหมายร่วมกัน รับรางวัลตามผลงานของกลุ่ม มีการมอบหมายบทบาทให้ชัดเจนตามความสามารถของแต่ละคน

2. การมีปฏิสัมพันธ์แบบส่งเสริมซึ่งกันและกัน สมาชิกกลุ่มต้องมีการปฏิสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด เช่น การอธิบาย การถาม - ตอบ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น เพื่อสร้างความเข้าใจ และความสัมพันธ์ที่ดี สนับสนุนกันในการเรียนรู้ แลกเปลี่ยนข้อมูล ความคิดเห็น และประสบการณ์ ช่วยกันคิด วิเคราะห์เนื้อหา เพื่อไปสู่เป้าหมายกลุ่ม

3. ความรับผิดชอบ สมาชิกแต่ละคนจะต้องรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนเอง และสามารถตรวจสอบหรือประเมินได้เป็นรายบุคคล

4. การใช้ทักษะทางสังคมและทักษะกลุ่ม สมาชิกกลุ่มจำเป็นต้องพัฒนาทักษะการสื่อสาร การฟัง การยอมรับความแตกต่าง การประนีประนอม การรับฟังความคิดเห็น และการแก้ปัญหาาร่วมกัน เพื่อเป้าหมายของกลุ่ม

5. การสะท้อนและประเมินกระบวนการกลุ่ม โดยที่กลุ่มต้องมีการประเมินกระบวนการทำงานของกลุ่มอย่างเป็นระบบ เพื่อปรับปรุงวิธีการทำงานให้ดียิ่งขึ้น ทั้งในด้านการมีส่วนร่วม ความสัมพันธ์ และความสำเร็จของเป้าหมายที่วางแผนไว้ตามขั้นตอนกระบวนการ

รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ทิสนา เขมมณี (2562, หน้า 266 - 271) กล่าวว่า รูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีหลายรูปแบบซึ่งแต่ละรูปแบบจะมีวิธีการดำเนินการหลัก ๆ ซึ่งได้แก่ การจัดกลุ่ม การศึกษาเนื้อหาสาระ การทดสอบ การคิดคะแนน และระบบการให้รางวัล แตกต่างกันไป เพื่อสนองวัตถุประสงค์เฉพาะ แต่ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบใด ต่างก็ใช้หลักการเดียวกัน คือ หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีวัตถุประสงค์ในทิศทางเดียวกัน คือ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในเรื่องที่ศึกษาอย่างมากที่สุด โดยอาศัยการร่วมมือกัน ช่วยเหลือกัน และการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างกลุ่มผู้เรียนด้วยกัน

สุคนธ์ สินธพานนท์ (2562, หน้า 142 - 144) กล่าวถึงรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือมีหลายแบบดังนี้

1. การจัดการเรียนรู้แบบจิ๊กซอว์ (Jigsaw) เป็นเทคนิคที่ใช้ในการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้มีการร่วมมือระหว่างสมาชิกในกลุ่ม และมีการถ่ายทอดความรู้ระหว่างกลุ่ม เทคนิคนี้เหมาะสำหรับการเรียนการสอนในเนื้อหาจากตำราซึ่งไม่ยากเกินไปนัก ผู้เรียนสามารถร่วมมือกันศึกษาความรู้ได้

2. การจัดการเรียนรู้แบบแบ่งปันความสำเร็จ (STAD: Student Teams Achievement Divisions) เป็นเทคนิคแบ่งปันความสำเร็จนี้มีการพัฒนามาจากเทคนิคการจัดการแข่งขัน (TGT) มีการร่วมมือกันระหว่างสมาชิกในกลุ่ม ทุกคนจะต้องพัฒนาความรู้ของตนในเรื่องที่ผู้สอนกำหนด ซึ่งจะมีการช่วยเหลือติวความรู้ให้แก่กัน มีการทดสอบความรู้เป็นรายบุคคลแทนการแข่งขัน และรวมคะแนนเป็นกลุ่มที่ได้คะแนนมากที่สุดจะเป็นฝ่ายชนะ

3. การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มสืบค้น จี.ไอ. (G.I) เป็นเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือที่จัดผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม เพื่อเตรียมทำงานหรือทำโครงการที่ผู้สอนมอบหมาย เทคนิคนี้เหมาะสำหรับการฝึกผู้เรียนให้รู้จักสืบค้นความรู้หรือการวางแผนสืบสวนเพื่อแก้ปัญหา หรือการหาคำตอบในประเด็นที่สนใจ ก่อนการดำเนินกิจกรรมผู้สอนควรฝึกทักษะการสื่อสาร ทักษะการคิด ตลอดจนทักษะทางสังคมให้แก่ผู้เรียนก่อน

4. การจัดการเรียนรู้แบบการจัดทีมแข่งขัน (TGT: Team games tournament) เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ใช้เทคนิค TGT เหมาะสำหรับการเรียนการสอนที่ต้องการให้กลุ่มผู้เรียนได้ศึกษาประเด็นหรือปัญหาที่มีคำตอบที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียว ซึ่งเป็นคำตอบที่ชัดเจน เช่น คณิตศาสตร์ การใช้ภาษา สารสำคัญของกฎหมาย แผนที่ หลักเศรษฐศาสตร์ เป็นต้น การนำเทคนิค TGT ของ Slavin มาใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนนั้น สามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้ในแต่ละรายวิชาตามความเหมาะสมกับเรื่องที่เป็นเนื้อหาความรู้ และมีคำตอบชัดเจน

5. การจัดการเรียนรู้แบบช่วยกันคิดช่วยกันเรียน (TAI: Team assisted individualization) เป็นเทคนิคที่ใช้ในการทบทวนหรืออธิบายบทเรียน เมื่อผู้สอนและผู้เรียนได้อภิปรายความรู้ในบทเรียนหรือทบทวนบทเรียนจนเข้าใจดีแล้ว ผู้สอนจะนำแบบฝึกหรือใบงานให้ผู้เรียนแต่ละคนทำ เมื่อทำเสร็จแล้วให้ผู้เรียนจับคู่กันภายในกลุ่ม เพื่อตรวจสอบความถูกต้องจากแบบเฉลยที่ผู้สอนแจกให้และผลัดกันอธิบายสิ่งที่สงสัย

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC

ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC

การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC เป็นหนึ่งในรูปแบบของการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ใช้ในการพัฒนาการอ่านและการเขียน ซึ่งมีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ไว้ดังต่อไปนี้

กรมวิชาการ (2544, หน้า 21 - 22) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC เป็นรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ขึ้นไป โดยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มเก่งกับกลุ่มอ่อนให้จับคู่กัน ครูผู้สอนแยกที่ละกลุ่มขณะที่ครูสอนกลุ่มหนึ่งที่เหลือให้จับคู่กันทำกิจกรรมที่ครูกำหนดให้ เช่น ฝึกอ่านออกเสียง เขียนสะกดคำ สรุปเรื่อง ตอบคำถาม เป็นต้น

ไสว พักขาว (2542, หน้า 159 - 160) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC เป็นรูปแบบโปรแกรมสำหรับสอนการอ่าน การเขียนและทักษะทางภาษา (Language art) ใช้สำหรับนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย โดยเน้นที่หลักสูตร และวิธีสอนในการพยายามนำ

การเรียนรู้แบบร่วมมือมาใช้โปรแกรม CIRC พัฒนาขึ้นโดย Madden, Slavin และ Stevens ในปี ค.ศ. 1986 นับว่าเป็นโปรแกรมที่ใหม่ที่สุดของวิธีการเรียนรู้เป็นทีม ซึ่งเป็นโปรแกรมการเรียนรู้แบบร่วมมือที่น่าสนใจยิ่ง เนื่องจากเป็นโปรแกรมการเรียนการสอนที่นำการเรียนรู้แบบร่วมมือมาใช้กับการอ่านและการเขียนโดยตรง

CIRC - reading สำหรับการอ่าน นักเรียนจะได้รับการสอนภายในกลุ่มการอ่าน หลังจากนั้นให้นักเรียนแยกออกเป็นทีม เพื่อทำงานตามกิจกรรมแบบร่วมมือโดยการจับคู่กันอ่าน การทำนายเรื่องที่อ่าน การสรุปเรื่องให้อีกคนหนึ่งฟัง การเขียนตอบคำถามจากเรื่อง การฝึกสะกดคำศัพท์ การถอดรหัสและฝึกเรื่องคำศัพท์ นักเรียนทำงานร่วมกันในทีมเพื่อให้นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้ และได้ทักษะอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จในการอ่าน

CIRC - writing/ Language arts สำหรับการเขียน วิธีการที่ใช้ขึ้นอยู่กับรูปแบบกระบวนการเขียน ซึ่งใช้รูปแบบทีมเหมือนกับโปรแกรม CIRC สำหรับการอ่าน วิธีการนี้นักเรียนทำงานร่วมกันเพื่อวางแผน (Plan) ร่างต้นฉบับ (Draft) ทบทวนแก้ไข (Revise) รวบรวมและลำดับเรื่อง (Edit) และพิมพ์หรือแสดงผลงาน (Publish) เรื่องที่แต่งออกมา โดยครูเป็นผู้เสนอเนื้อหาเพียงเล็กน้อยเกี่ยวกับแนวทาง (Style) เนื้อหา และกลวิธีการเขียน

CIRC สำหรับการอ่านและการเขียนนั้น โดยปกติแล้วจะใช้ควบคู่ไปด้วยกัน แต่กระนั้นก็สามารถใช้โปรแกรมนี้แยกเป็นการสอนอ่าน หรือสอนการเขียนเพียงอย่างเดียวอย่างหนึ่งได้

วัชรวิภา เล่าเรียนดี (2554, หน้า 169 - 171) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC เป็นรูปแบบที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนอย่างครบวงจร โดยเฉพาะในการสอนภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา โดยมีองค์ประกอบที่สำคัญอย่างน้อย 3 ประการ คือ 1) กิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อสร้างพื้นฐานการอ่านและการเขียน 2) การดำเนินการสอนของครู 3) การบูรณาการการอ่านและการเขียน ซึ่งต้องเริ่มด้วยการสอนของครูทุกครั้ง โดยครูผู้สอนจะต้องสอน อธิบาย ยกตัวอย่างการอ่านประเภทต่าง ๆ และรูปแบบการเขียนโดยทั่วไปให้นักเรียนรู้และเข้าใจและฝึกปฏิบัติ

จากการศึกษาผู้วิจัยสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC เป็นการเรียนรู้แบบร่วมมือที่นำการทำงานเป็นทีมมาใช้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียน โดยครูจะเป็นผู้แนะนำและดูแลกิจกรรมต่างๆ อย่างใกล้ชิด เน้นการปฏิบัติและการประเมินผลทั้งรายบุคคลและกลุ่ม

ขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC

กรมวิชาการ (2544, หน้า 21 - 22) กล่าวถึง ขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ดังนี้

1. การสร้างกลุ่มการอ่าน ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 2-3 กลุ่มต่อห้อง โดยในแต่ละกลุ่มจะมีนักเรียนประมาณ 8 - 15 คน ตามระดับความสามารถในการอ่าน
2. การจัดกลุ่มย่อย นักเรียนแต่ละกลุ่มจะทำหน้าที่เป็นคู่ ๆ หรือกลุ่มละ 3 คน ตามความเหมาะสม หลังจากนั้นจะนำกลุ่มย่อยที่สร้างขึ้นใหม่ไปจับคู่กับกลุ่มย่อยจากกลุ่มการอ่านกลุ่มอื่น เพื่อให้แต่ละกลุ่มมีสมาชิกที่มีความสามารถต่างกัน ทั้งสมาชิกที่มีความสามารถทางการอ่านสูง ความสามารถทางการอ่านปานกลาง และความสามารถทางการต่ำ
3. กิจกรรมการอ่านพื้นฐาน นักเรียนทุกคนจะต้องอ่านหนังสือที่บังคับตามหลักสูตร นอกจากนั้นครูผู้สอนจะเล่าเรื่องให้นักเรียนฟังวันละ 20 นาที หลังจากการเล่าเรื่อง ครูผู้สอนจะนำคำรามมาเสนอแนะให้นักเรียนเกิดความสนใจและอยากอ่านอย่างใดอย่างหนึ่ง ในขณะที่ครูผู้สอนกำลังทำงานกับกลุ่มย่อยใดกลุ่มย่อยหนึ่ง
4. การหาเพื่อนช่วยตรวจสอบ หลังจากทำกิจกรรมตามที่ครูผู้สอนมอบหมายสำเร็จ นักเรียนจะต้องให้เพื่อนเซ็นชื่อรับรองว่าได้ทำกิจกรรม และเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ตามที่ครูกำหนด ทั้งนี้ครูผู้สอนจะกำหนดวัตถุประสงค์สำหรับนักเรียนแต่ละคนว่าเขาควรทำกิจกรรมโดยบางคนอาจทำกิจกรรมเสร็จก่อนคนอื่น แล้วใช้เวลาที่เหลือในการอ่านหนังสือนอกเวลา
5. การทดสอบ หลังจากเรียนแต่ละชั่วโมง จะมีการสอบย่อยโดยใช้เวลานั้น ๆ
6. การสอนอ่าน ในแต่ละสัปดาห์ครูผู้สอนจะสอนอ่านให้แก่นักเรียนหนึ่งครั้ง โดยเน้นการสอนอ่านเพื่อจับใจความภายหลังการสอน ซึ่งครูผู้สอนจะมอบหมายให้นักเรียนไปฝึกอ่านจับใจความ
7. การสอนเขียน ครูผู้สอนจะใช้บทเรียนที่พัฒนาขึ้น โดยนักเรียนยังคงทำงานเป็นกลุ่มย่อยที่จัดไว้แต่ต้น หลังจากเรียนในห้อง 3 ชั่วโมง นักเรียนจะเข้าร่วมโครงการฝึกปฏิบัติการเขียน โดยต้องเขียนเรื่องที่ตนสนใจและชอบ

ไสว พักขาว (2542, หน้า 159 - 160) การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC มีขั้นตอนกิจกรรมโดยรวมดังนี้ คือ

1. การสอนเริ่มต้นจากครูเสมอ (Teacher instruction)
2. การฝึกปฏิบัติภายในทีม (Team practice) นักเรียนทำงานในกลุ่มซึ่งมีสมาชิก 4-5 คน โดยมีความสามารถแตกต่างกัน เรียนรู้กันจากที่ครูได้มอบหมายให้โดยการใช้ Worksheet หรืออุปกรณ์การฝึกอื่น ๆ ขึ้นอยู่กับเนื้อหาที่เรียน นักเรียนจะได้ประเมินสมาชิกในกลุ่มซึ่งกันและกัน
3. นักเรียนได้ประเมินการเรียนรู้ของตนเอง (Individual assessment) ในเรื่องของข้อความรู้หรือทักษะที่เขาได้รับในบทเรียน

4. คะแนนจากการประเมินนักเรียนแต่ละคน จะรวมเป็นคะแนนของทีม (Team recognition) ทีมใดที่ได้คะแนนถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้ จะได้รับประกาศนียบัตรหรือรางวัลอื่น ๆ

ทีศนา แชมมณี (2562, หน้า 270 - 271) กล่าวว่า วิธีสอนแบบร่วมมือเทคนิค CIRC เป็นรูปแบบที่ใช้ในการสอนอ่านและเขียน โดยเฉพาะ ซึ่งรูปแบบนี้มีกิจกรรมหลัก 3 กิจกรรม คือ กิจกรรมการอ่านแบบเรียน การสอนอ่านเพื่อความเข้าใจ และการบูรณาการภาษากับการเรียนรู้ โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ครูแบ่งนักเรียนตามระดับความสามารถในการอ่าน นักเรียนจับกลุ่ม 2 หรือ 3 คน ทำกิจกรรมการอ่านแบบเรียนร่วมกัน

2. ครูจัดทีมใหม่โดยให้แต่ละทีมมีนักเรียนต่างระดับความสามารถอย่างน้อย 2 ระดับ ทีมทำกิจกรรมร่วมกัน เช่น เขียนรายงาน แต่งความ ทำแบบฝึกหัด และแบบทดสอบต่าง ๆ และมีการให้คะแนนผลงานของแต่ละทีม ทีมใดได้คะแนน 90 % ขึ้นไปจะได้ประกาศนียบัตรเป็น “ซูเปอร์ทีม” หากได้รับคะแนนตั้งแต่ 80-89 % ก็จะได้รับรางวัลรองลงมา

3. ครูพบกลุ่มการอ่านประมาณวันละ 20 นาที แจกวัสดุประสงค์ในการอ่านแนะนำ คำศัพท์ใหม่ ทบทวนศัพท์เก่า ต่อจากนั้นครูจะกำหนด และแนะนำเรื่องที่จะอ่านแล้วให้ผู้เรียน ทำกิจกรรมต่าง ๆ ตามที่ครูจัดเตรียมไว้ให้ เช่น อ่านเรื่องในใจแล้วจับคู่อ่านออกเสียงให้เพื่อนฟัง และช่วยกันแก้จุดบกพร่อง หรือครูอ่านให้นักเรียนช่วยกันตอบคำถาม วิเคราะห์ตัวละคร วิเคราะห์ปัญหาหรือทำนายว่าเรื่องจะเป็นอย่างไรต่อไป เป็นต้น

4. หลังจากกิจกรรมการอ่าน ครูนำการอภิปรายเรื่องที่จะอ่าน โดยครูจะเน้นการฝึกทักษะต่าง ๆ ในการอ่าน เช่น การจับประเด็นปัญหา การทำนาย เป็นต้น

5. นักเรียนรับการทดสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจ นักเรียนจะได้รับคะแนนเป็นทั้งรายบุคคลและทีม

6. นักเรียนจะได้รับการสอนและฝึกทักษะการอ่านสัปดาห์ละ 1 วัน เช่น ทักษะการอ่านจับใจความ ทักษะการอ้างอิง ทักษะการใช้เหตุผล เป็นต้น

7. นักเรียนจะได้ชุดการเรียนการสอนเขียน ซึ่งผู้เรียนสามารถเลือกหัวข้อการเขียนได้ตามความสนใจ นักเรียนจะได้ช่วยกันวางแผนการเขียนเรื่อง และช่วยกันตรวจสอบความถูกต้อง และในที่สุดตีพิมพ์ผลงานออกมา

8. นักเรียนจะได้รับการบ้านให้เลือกอ่านหนังสือที่ตนสนใจ และเขียนรายงานเรื่องที่จะอ่านเป็นรายบุคคล โดยให้ผู้ปกครองตรวจสอบพฤติกรรมการอ่านของนักเรียนที่บ้าน โดยมีแบบฟอร์มให้

จากการศึกษาผู้วิจัยสรุปได้ว่า ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC มีขั้นตอน ดังนี้

1. การจัดกลุ่มนักเรียน แบ่งนักเรียนตามระดับความสามารถในการอ่าน
2. การสอนเริ่มต้นโดยครู (Teacher instruction) ครูเริ่มต้นด้วยการสอนเนื้อหา แนะนำเรื่องที่จะอ่าน แจงวัตถุประสงค์ ทบทวนคำศัพท์
3. กิจกรรมการอ่าน นักเรียนอ่านหนังสือแบบเรียน หรือเนื้อหาที่กำหนด ทำกิจกรรมอ่านร่วมกัน เช่น อ่านในใจ อ่านออกเสียงเป็นคู่ ฟังครูเล่าเรื่อง และตอบคำถาม
4. การฝึกปฏิบัติในทีม (Team practice) นักเรียนทำแบบฝึกหัด แต่งความ เขียนรายงาน หรือบทความ ร่วมกันในทีมช่วยกันวางแผนงาน ตรวจสอบ และปรับปรุงผลงานของกลุ่ม
5. การสอนอ่านและฝึกทักษะ ครูสอนทักษะการอ่าน เช่น จับใจความ อ่างอิง ฝึกวิเคราะห์เนื้อหา ทำนายเหตุการณ์ และอภิปรายเรื่องที่อ่าน
6. การสอนเขียน นักเรียนเขียนเรื่องตามความสนใจในกลุ่มย่อย ร่วมกันวางแผน ตรวจสอบความถูกต้อง
7. การประเมิน ประเมินรายบุคคล (Individual assessment) และรายทีม (Team recognition) มีการสอบย่อยหลังบทเรียน และประเมินจากแบบฝึกต่าง ๆ คะแนนรวมของสมาชิกนำไปสู่การรับรางวัล เช่น “ซูเปอร์ทีม”

องค์ประกอบการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2555, หน้า 194-196) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC มี 3 องค์ประกอบ คือ

1. การสอนกิจกรรมที่เป็นพื้นฐาน
2. การสอนอ่านเอาเรื่อง
3. การสอนการเขียนร่วมกับศิลปะการใช้ภาษา

ในแต่ละองค์ประกอบ นักเรียนจะเรียนในกลุ่มย่อยที่ใช้หลักการเรียนแบบร่วมมือ ซึ่งประกอบด้วยกลุ่มการอ่าน คือ กลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาระดับเดียวกัน ในชั้นหนึ่งครูอาจจะแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 หรือ 3 กลุ่ม (เก่ง กลาง อ่อน)

ทีม คือ กลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาแตกต่างกัน สมาชิกของทีมมาจากสมาชิกกลุ่มการอ่านกลุ่มละ 2 คน ดังนั้น จำนวนสมาชิกแต่ละทีม จะเท่ากับ 4 - 6 คน มีกิจกรรมหลายที่ใช้สมาชิกในทีมจับคู่กันทำงาน อย่างไรก็ตามนักเรียนสามารถปรึกษาหารือกับเพื่อนคู่อื่น ๆ ที่อยู่ทีมเดียวกันได้

การให้รางวัลหรือการให้ความยอมรับนับถือแก่ทีม ซึ่งเป็นกลยุทธ์ของการสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน จะประเมินจากคะแนนสะสมในหนึ่งสัปดาห์ของสมาชิกทีมทุกคนเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ล่วงหน้าอย่างเปิดเผย

1. การสอนกิจกรรมพื้นฐาน เป็นการสอนกิจกรรมที่เป็นพื้นฐานทางภาษา ครูจะเตรียม เรื่องที่เป็นบทความ นวนิยาย หรือเรื่องอื่น ๆ ที่อยู่ในระดับพื้นฐานปกติของนักเรียน ครูจะใช้เวลา ประมาณ 20 นาที ในการสร้างความเข้าใจกับจุดประสงค์การอ่านออกเสียง แนะนำคำศัพท์ใหม่ ทบทวนคำศัพท์เก่ากับกลุ่มการอ่านทุกกลุ่ม เมื่อนักเรียนอ่านจบจะมีการอภิปรายร่วมกับครู เมื่อนักเรียนได้รับการสอนอ่านเป็นกลุ่มแล้ว จะแยกย้ายเข้าร่วมกิจกรรมในทีม ตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1.1 การจับคู่ผลัดกันอ่านออกเสียง นักเรียนจับคู่และผลัดกันอ่านเรื่องที่ได้อ่าน ใน 1 รอบ แล้วผลัดกันอ่านออกเสียงคนละ 1 ย่อหน้า ขณะที่คนหนึ่งอ่านอีกคนหนึ่งจะเป็นผู้ฟัง ซึ่งต้องทำหน้าที่ตรวจสอบว่าคู่ของตนอ่านถูกต้องหรือไม่ ถ้าอ่านผิดก็ช่วยแก้ไข ขณะเดียวกันครู จะเดินไปรอบ ๆ คอยฟังและประเมินการอ่านของนักเรียน

1.2 การอ่านเนื้อเรื่องกับหลักภาษาการเขียน เมื่อนักเรียนอ่านได้ครั้งเรื่อง จะมีคำถาม เกี่ยวกับหลักภาษา เช่น คำที่ขีดเส้นใต้ทำหน้าที่อะไรในประโยค อยู่ในตำแหน่งที่ถูกต้องหรือไม่ นักเรียนหยุดอ่านเมื่ออ่านได้ครั้งเรื่อง ให้คาดคะเนทิศทางของเรื่อง ปัญหาของเรื่องที่อ่านแล้ว ลองคาดคะเนปัญหาที่เกิดขึ้นจะได้รับการแก้ไขอย่างไร หลังจากนั้นให้นักเรียนอ่านต่อจนจบ และจะต้องตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน นักเรียนเขียนเรื่องที่สัมพันธ์กับหัวข้อเรื่องที่อ่าน 2 - 3 ย่อหน้า นักเรียนอาจจะเขียนตอนจบให้แตกต่างจากเรื่องเดิม กิจกรรมนี้จะทำให้นักเรียน ได้ฝึก การคิดอย่างละเอียดในสิ่งที่ได้อ่านมาแล้ว และเป็นการเชื่อมโยงกับความรู้เดิม

1.3 การฝึกอ่านออกเสียงเฉพาะคำ นักเรียนฝึกหัดอ่านออกเสียงคำยากที่มีในเนื้อเรื่อง ซึ่งครูจัดเตรียมรายการของคำไว้ในชุดการสอน นักเรียนต้องฝึกออกเสียงให้ถูกต้องและอ่าน ได้อย่างคล่องแคล่วกับเพื่อนในกลุ่ม

1.4 การให้ความหมายคำ ในขั้นนี้ให้นักเรียนศึกษาความหมายของคำยากในเรื่อง ที่อ่านจากพจนานุกรม

1.5 การสรุปเรื่องด้วยคำพูดด้วยตนเอง หลังจากการอ่านเรื่องและการอภิปรายใน กลุ่มแล้ว ให้นักเรียนสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านกับคู่ของตน การสรุปนี้ให้นักเรียนใช้คำพูด ของตนเอง

1.6 การสะกดคำ กิจกรรมในขั้นนี้ให้นักเรียนทดสอบเพื่อนคนอื่น ๆ ในชั้นแรก นักเรียนจะช่วยกันสะกดเฉพาะคำยากที่มักเขียนผิด โดยผลัดกันถามและสะกดคำอีกหลาย ๆ ครั้ง เพื่อให้สามารถสะกดคำได้หมดทุกคำ เมื่อนักเรียนทำกิจกรรมครบถ้วนตั้งแต่ 1 - 6 นักเรียนมีอิสระ ที่จะใช้เวลาในการอ่านเรื่องใดก็ได้ที่ตนสนใจ แล้วมีการทบทวนทุก 3 สัปดาห์ โดยให้นักเรียนเขียน เรื่องจากคำที่กำหนดให้และละอ่านให้ครูฟัง

2. การสอนอ่านเอาเรื่อง ครูสอนการอ่านเอาเรื่องสัปดาห์ละ 1 วัน โดยมีชุดการสอนที่ออกแบบเพื่อฝึกการอ่านจับประเด็น หาประโยคใจความสำคัญ ความเป็นเหตุเป็นผล และการสรุป นักเรียนจะเรียนร่วมกันเป็นกลุ่ม เรียนเป็นขั้นตอนตามคำแนะนำ มีการตอบคำถามในใบงานอภิปรายร่วมกันในประเด็นต่าง ๆ

3. การสอนเขียนร่วมกับศิลปะการใช้ภาษา การเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ได้คิดออกแบบหลักสูตรที่ใช้ทักษะทางภาษาโดยบูรณาการกระบวนการเขียนกับศิลปะการใช้ภาษาไว้ด้วยกัน นักเรียนจะได้รับการฝึกเป็นนักเขียน มีทั้งเขียนเรื่องทั่วไปที่ผู้เรียนสนใจ และฝึกการเขียนหัวข้อพิเศษ เช่น เขียนบทความวิชาการ เขียนข่าว เป็นต้น มีการนำการเรียนแบบร่วมมือใช้ในการสอนตั้งแต่เริ่มต้นกระบวนการเขียนที่ให้สมาชิกในทีมช่วยกันพิจารณา ตรวจสอบ วิเคราะห์ โครงร่างแนวคิดของเรื่องที่ต้องการเขียน ช่วงเวลาที่ดำเนินการเขียน นักเรียนปรึกษาหารือกับเพื่อนในกลุ่ม เมื่อเขียนเสร็จนักเรียนจะต้องส่งเรื่องที่เขียนให้สมาชิกในทีมบรรณาธิการอย่างเป็นทางการ แบบฟอร์มในการบรรณาธิการจะมีความซับซ้อนขึ้น เมื่อนักเรียนผ่านการฝึกการเขียนไประยะหนึ่ง

นอกจากองค์ประกอบการเรียนการสอนทั้ง 3 องค์ประกอบ แล้วยังมีการฝึกนิสัยรักการอ่าน โดยให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วม วิธีการที่ CIRC เสนอไว้คือ กำหนดให้นักเรียนอ่านหนังสือที่บ้านทุกวัน วันละไม่ต่ำกว่า 20 นาที ไม่จำกัดประเภทหนังสือ แล้วให้ผู้ปกครองบันทึกการอ่านลงในแบบฟอร์ม ซึ่งครูจะตรวจสอบและให้คะแนนกับทีมทุกสัปดาห์ ทีมใดที่สมาชิกทุกคนอ่านหนังสือได้ตามข้อตกลงจะได้คะแนนโบนัสเพิ่มจากคะแนนปกติ

Combs (1996 อ้างถึงใน กนกวรรณ ภู่มิ, 2560, หน้า 40) กล่าวถึงขั้นตอนการสอนแบบร่วมมือเทคนิค CIRC ว่าประกอบไปด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน เป็นขั้นที่ครูผู้สอนแบ่งกลุ่มให้กับนักเรียนโดยลดความสามารถ (เก่ง กลาง อ่อน) และแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ในบทเรียนนั้น ๆ ให้นักเรียนทราบก่อนที่จะกล่าวนำเข้าสู่เนื้อหาที่ครูต้องการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต่อไป

ขั้นที่ 2 ขั้นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เป็นขั้นที่ครูผู้สอนให้นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาอ่านและเขียนตามเรื่องที่ครูกำหนดให้โดยร่วมกันอภิปรายคำศัพท์ และตอบคำถามที่ครูถาม

ขั้นที่ 3 ขั้นดำเนินการอ่าน/ การเขียน เป็นขั้นที่ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มดำเนินการอ่านและการเขียน เมื่อครบตามเวลาที่กำหนดครูให้ และนักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันเขียนเล่าเรื่องที่นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านจากเรื่องที่ครูนำมาให้ศึกษา

ขั้นที่ 4 ขั้นสรุปและขยายประสบการณ์การเรียนรู้ เป็นขั้นที่ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน และในท้ายชั่วโมงครูและนักเรียนร่วมกันสรุป และครู

ให้นักเรียนแต่ละคนทำกิจกรรมบันทึกการอ่านซึ่งนักเรียนจะเขียนบันทึกแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องทีอ่านอย่างอิสระ แล้วเก็บไว้ในแฟ้มงานของตนเอง

ขั้นที่ 5 ขั้นวัดและประเมินผล เป็นขั้นที่ครูตรวจให้คะแนนและประเมินผลนักเรียนเป็นรายบุคคล แล้วนำคะแนนมารวมกับนักเรียนที่เป็นสมาชิกกลุ่มเดียวกัน เพื่อพิจารณาคะแนนความก้าวหน้าของกลุ่ม พร้อมทั้งกล่าวชมเชยกลุ่มนักเรียนที่ประสบความสำเร็จและให้กำลังใจกลุ่มนักเรียนที่ยังต้องพัฒนา

จากการศึกษาผู้วิจัยสรุปได้ว่าขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ประกอบด้วย

1. ช้่นนำเข้าสู่บทเรียน ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนแบบคละ แจ้งจุดประสงค์ในการเรียน
2. ชั้นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ สมาชิกในกลุ่มแบ่งหน้าที่ ร่วมกันอภิปราย พูดคุยเกี่ยวกับงานที่ได้รับมอบหมาย
3. ชั้นดำเนินการอ่านและการเขียน นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาใบงาน และทำกิจกรรมในใบงาน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยครูให้คำแนะนำอย่างทั่วถึงทุกกลุ่ม
4. ชั้นสรุปและขยายประสบการณ์ สมาชิกในกลุ่มร่วมกันเสนองานหน้าชั้นเรียน ซึ่งครูเปิดโอกาสให้กลุ่มอื่นได้ซักถามคำถามเพิ่มเติม โดยครูเป็นผู้คอยสังเกตพฤติกรรม และเพิ่มเติมเนื้อหาในส่วนที่ไม่สมบูรณ์ เพื่อให้ให้นักเรียนทุกคนมีความเข้าใจที่ตรงกันและถูกต้อง
5. ชั้นวัดและประเมินผล ครูและนักเรียนร่วมกันประเมินงานแต่ละกลุ่มให้คะแนนและสรุปคะแนนของแต่ละกลุ่ม เพื่อสะสมเป็นคะแนนความก้าวหน้าของกลุ่ม

เกมการศึกษา

เกม เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการประกอบการเรียนการสอนที่มีความสำคัญ โดยเฉพาะการสอนภาษา เกมช่วยให้บรรยากาศในการเรียนผ่อนคลายทำให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะทางภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ การสอนโดยการใช้เกมเป็นกระบวนการที่ผู้สอนสามารถใช้ในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ภายใต้ความสนุกสนาน กฎเกณฑ์และกติกาที่วางไว้ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วม โดยที่ผู้เรียนมีโอกาสลงมือกระทำเอง ทำให้ได้รับประสบการณ์ตรงในการเรียน ซึ่งการเล่นเกมน่าจะเป็นการเล่นคนเดียวหรือมากกว่าก็ได้ ขึ้นอยู่กับชนิดของเกมและจุดประสงค์ของเกมนั้น ๆ (บุญญาภา ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา, 2553, หน้า 26)

เกมที่นำมาใช้ในการสอนส่วนใหญ่จะเป็นเกมที่เรียกว่า “เกมการศึกษา” ซึ่งเป็นเกมที่มีวัตถุประสงค์มุ่งให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในเนื้อหาได้ง่ายขึ้น มิใช่เล่นเพื่อความสนุกสนานเท่านั้น โดยเกมที่ผู้สอนนำมาใช้ในการสอนนั้นอาจเป็นเกมที่มีอยู่แล้ว หรือเป็นเกมที่ผู้สอนสร้างขึ้นเอง

หรือเป็นเกมที่นำมาปรับ ดัดแปลง เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการใช้เกมในบทเรียน นั้น ๆ (ทิสนา แจมมณี, 2562, หน้า 366)

ความหมายของเกม

เลวิส และเบดสัน (Lewis & Bedson, 2000) กล่าวว่า เกม เป็นกิจกรรมที่นิยมใช้ ในการสอนภาษาต่างประเทศมากที่สุด ทั้งนี้เพราะเกมทำให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ เกมที่ใช้สำหรับผู้เรียนเริ่มเรียนภาษาต่างประเทศต้องเริ่มจากเกมที่มีกติกาอย่างง่าย ๆ ไม่ซับซ้อน ฝึกให้ผู้เรียนพูดคำซ้ำ ๆ แต่ต้องสนุกสนานและตื่นเต้น เช่น เกมที่ใช้บัตรภาพ บัตรคำ ในการสอนศัพท์และโครงสร้างประโยคซึ่งถือว่าเป็นเกมที่ไม่ซับซ้อน

เกมแต่ละประเภทมีเป้าหมายที่แตกต่างกัน ครูต้องเลือกเกมให้เหมาะสมกับระดับ ความสามารถทางภาษาของผู้เรียนและสอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน ครูต้องประเมินว่า การเล่นเกมแต่ละครั้งผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ภาษามากน้อยเพียงใด นอกจากนั้นในการใช้เกมสำหรับผู้เรียนที่เริ่มเรียนภาษา ครูต้องเป็นผู้นำเกม และผู้เรียนต้องมีโอกาสได้ฝึกภาษาอย่างถูกต้อง ไม่ว่าจะเป็นการออกเสียงคำศัพท์การให้ความหมายศัพท์ การฝึกใช้ไวยากรณ์ตลอดจนการฟังและพูด แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าครูต้องแก้ไขขณะที่ผู้เรียนพูดผิดในขณะที่เล่นเกม เพราะถ้าทำเช่นนั้น ก็จะเป็นการขัดจังหวะในการเล่น

วัตินาพร ระงับทุกข์ (2542, หน้า 36) กล่าวว่า เกม หมายถึงวิธีที่ผู้สอนจะสร้าง สถานการณ์สมมติขึ้นให้ผู้เรียนเล่นภายใต้ข้อตกลงหรือกฎกติกาบางอย่างที่กำหนดไว้ ซึ่งผู้เรียน จะต้องตัดสินใจทำอย่างใดอย่างหนึ่งอันจะมีผลออกมาในรูปของการแพ้ การชนะ วิธีการนี้จะช่วยให้ผู้เรียนได้วิเคราะห์ ความรู้สึกนึกคิดและพฤติกรรมต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ นอกจากนั้น ยังช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานในการเรียนการสอนด้วย

พรสวรรค์ สีป้อ (2550, หน้า 236) กล่าวว่า เกมและเพลงเป็นวิธีสอนที่มีคุณค่า ในการสอนภาษา เกมและเพลงจะช่วยให้บรรยากาศในห้องเรียนผ่อนคลาย ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนใช้ ภาษาอังกฤษได้อย่างเป็นธรรมชาติ และพัฒนาทักษะทางภาษา

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2546, หน้า 90) กล่าวว่า เกม หมายถึงวิธีการที่ผู้สอน ให้ผู้เรียนเล่นภายใต้กฎ กติกา เงื่อนไข หรือข้อตกลงร่วมกันที่ไม่ยุ่งยาก ซับซ้อน และทำให้เกิด ความสนุกสนาน ร่าเริง เพื่อพัฒนาความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น

ทิสนา แจมมณี (2562, หน้า 366) กล่าวว่า เกม หมายถึง กระบวนการที่ผู้สอนใช้ ในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยการให้ผู้เรียนเล่นเกมตามกติกา และนำเนื้อหา ข้อมูลของเกม พฤติกรรมการเล่น วิธีการเล่น และผลการเล่นเกมของผู้เรียนมาใช้ ในการอภิปรายเพื่อสรุปการเรียนรู้

ณัฐวิษุข จุยกาวงศ์ (2555, หน้า 50) กล่าวว่า เกม (Game) เป็นการเล่นที่มีกฎ กติกา มีการกำหนดสถานที่ เวลาในการเล่นเป็นการเล่นแข่งขันระหว่างแต่ละกลุ่ม หรืออาจเล่นสนุก ๆ ไม่มีการแข่งขัน โดยผู้เล่นมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เกิดความสามัคคี และช่วยให้เกิดพัฒนาการด้านต่าง ๆ ได้แก่ ผู้เล่น การเล่นเกมจะมีอุปสรรคหรือไม่ก็ได้ ซึ่งในการเล่นจะต้องมีการประเมินผลของผู้เล่นด้วย

จากการศึกษาผู้วิจัยสรุปได้ว่า เกมการศึกษา เป็นกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ โดยเกมที่คุณสอนนำมาใช้ในการสอนนั้นอาจเป็นเกมที่มีอยู่แล้ว หรือเป็นเกมที่คุณสอนสร้างขึ้นเอง หรือเป็นเกมที่คุณนำมาปรับ ดัดแปลงเพื่อให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ในบทเรียนนั้น ๆ โดยผลการเล่นเกม ผู้เรียนสามารถนำมาใช้ในการอภิปรายเพื่อสรุปการเรียนรู้หรือเชื่อมโยงเนื้อหาในการเรียนต่อไปได้

ประเภทของเกม

ทิตินา แคมมณี (2562, หน้า 366) กล่าวว่า เกมที่ได้รับการออกแบบให้เป็นเกมการศึกษา โดยตรงมีอยู่ด้วยกัน 3 ประเภท คือ

1. เกมแบบไม่มีการแข่งขัน เช่น เกมการสื่อสาร เกมการตอบคำถาม เป็นต้น
2. เกมแบบแข่งขัน มีผู้แพ้ ผู้ชนะ เกมส่วนใหญ่จะเป็นเกมแบบนี้ เพราะการแข่งขัน

ช่วยทำให้การเล่นเพิ่มความสุขสนุกสนานมากขึ้น

3. เกมจำลองสถานการณ์ (Simulation game) เป็นเกมที่จำลองความเป็นจริง สถานการณ์จริง ซึ่งผู้เล่นจะต้องคิด ตัดสินใจจากข้อมูลที่มี และได้รับผลของการตัดสินใจ เหมือนกับที่ควรจะได้รับในความเป็นจริง ซึ่งเกมแบบนี้มีอยู่ 2 ลักษณะ คือ

3.1 เป็นเกมที่จำลองความเป็นจริงลงมาเล่นในกระดาน หรือบอร์ด เรียกว่าบอร์ดเกม เช่น เกมเศรษฐี เกมมลภาวะเป็นพิษ (Pollution) เกมแก้ปัญหาความขัดแย้ง (Conflict resolution)

3.2 เป็นเกมที่จำลองสถานการณ์และบทบาทขึ้นให้เหมือนความเป็นจริง และผู้เล่นลงไปเล่นจริง ๆ โดยสวมบทบาทเป็นคนใดคนหนึ่ง สถานการณ์นั้น

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545, หน้า 91 - 93) กล่าวว่า เกมสามารถแบ่งออกเป็นประเภทต่าง ๆ ได้หลายประเภทตามลักษณะการเล่น อุปกรณ์ วิธีการเล่น หรือรูปแบบการเล่น ดังนี้

1. เกมเบ็ดเตล็ด เป็นลักษณะเกมง่าย ๆ ที่สามารถจัดเล่นได้ในสถานที่ต่าง ๆ โดยมีจุดประสงค์ ของการเล่นเพื่อให้การเล่นนั้นไปสู่จุดหมายในระยะเวลาสั้น ๆ เป็นการสร้างเสริมทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้น คือการเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายเพื่อให้เกิดทักษะ ความชำนาญและคล่องตัว ซึ่งเกมประเภทนี้ได้แก่เกมประเภทสนุกสนาน เกมมีจุดหมาย เกมย้ำความว่องไว และเกมฝึกสมอง เป็นต้น

2. เกมเล่นเป็นนิยาย เป็นลักษณะของกิจกรรมการแสดงออกซึ่งทำทางต่าง ๆ รวมทั้ง การเคลื่อนไหวแสดงออกในรูปของการเล่นหรือแสดง โดยการกำหนดบทบาทสมมุติ หรือการแสดงละครตามความเข้าใจของผู้แสดงแต่ละคน และดำเนินเรื่องไปตามเนื้อหาหรือเรื่อง ที่จะเล่น

3. เกมประเภทสร้างสรรค์ ลักษณะของกิจกรรมการเล่นที่ส่งเสริมการเล่นที่ส่งเสริม ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การแสดงออกซึ่งความสามารถในการเคลื่อนไหว ความสามารถในการใช้ สมองคิดเพื่อโต้ตอบ หรือกิจกรรมการเล่นอย่างสนุกสนาน

4. เกมประเภทชิงที่หมาย เป็นเกมการเล่นที่ต้องอาศัยความแข็งแรง รวดเร็ว ความคล่องตัวไหวพริบ การหลอกล่อ และกลวิธีเพื่อจับเป้าหมายหรือชิงที่ให้เร็วที่สุด ให้ประโยชน์ ด้านความสนุกสนาน พัฒนาความเจริญเติบโตและความสามารถในการตัดสินใจของผู้เรียน

5. เกมประเภทไล่จับ เป็นเกมที่ใช้ความคล่องตัวในการหลบหลีกไม่ให้ถูกจับ ต้องอาศัย ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ สมรรถภาพทางกาย ให้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน และ เป็นการออกกำลังกายด้วย

6. เกมประเภทรายบุคคล เป็นเกมการแข่งขันประเภทหนึ่งที่ใช้ความสามารถและ สมรรถภาพทางกายของแต่ละบุคคลเป็นหลักในการแข่งขัน ใครสามารถทำได้ดีและถูกต้อง ก็จะเป็นผู้ชนะ จัดเป็นเกมประเภทวัดความสามารถของผู้เรียนซึ่งควรจะเป็นลักษณะเกมการต่อสู้ หรือเลียนแบบก็ได้

7. เกมแบบหมู่หรือผลัด เป็นเกมที่มีลักษณะในการแข่งขันระหว่างกลุ่ม โดยแต่ละหมู่ หรือกลุ่ม จะไม่ยุ่งเกี่ยวกับกลุ่มอื่น ๆ ทุก ๆ คนจะพยายามทำให้ดีที่สุด เพื่อประโยชน์ของกลุ่ม โดยอาศัยทักษะความสามารถของสมาชิกแต่ละคนมาเป็นผลรวมของกลุ่มเพื่อฝึกทักษะเบื้องต้น ทางกีฬา ให้ความสนุกสนาน ร่าเริง และความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา เป็นต้น

8. เกมพื้นบ้าน เป็นเกมที่เด็ก ๆ เล่นกันในท้องถิ่นแต่ละบ้าน ซึ่งมีการถ่ายทอดมาจาก บรรพบุรุษ เป็นเกมที่แสดงออกถึงความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น แสดงถึงวัฒนธรรมประเพณีที่มี มาแต่โบราณ เช่น เกมหมากเก็บ เกมสะบ้า เกมจ้ำจี้ เป็นต้น

9. เกมนำไปสู่กีฬาใหญ่ เป็นเกมการเล่นทั้งประเภทชุดและบุคคลที่ใช้ทักษะสูงขึ้น เพื่อเป็นการนำไปสู่การเล่นกีฬาใหญ่โดยจะนำการเล่นกีฬาใหญ่มาดัดแปลงให้มีกฎกติกาที่น้อยลง เล่นง่ายขึ้นและเหมาะสำหรับเด็ก แต่ยังคงอาศัยหลักและทักษะแบบเดียวกันกับที่กีฬาใหญ่นั้นใช้อยู่ เช่น เกมนำฟุตบอล เกมนำบาสเกตบอล เกมนำวอลเลย์บอล เป็นต้น

10. เกมละลายพฤติกรรม เป็นเกมที่ใช้สื่อให้ผู้เรียนที่ยังไม่รู้จักคุ้นเคยกัน ปรับเปลี่ยน พฤติกรรมจากการเคร่งขรึม สงวนท่าทีไม่กล้าแสดงออกมาเป็นกล้าแสดงออก เปิดใจร่วมกัน

สร้างสรรค์บรรยากาศให้ทุกคนรู้จักกัน และก่อให้เกิดสัมพันธ์ภาพที่ดีต่อกัน

11. เกมสนทนาการ เป็นเกมการเล่นที่มีจุดหมายเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน ผ่อนคลายความเครียด เล่นได้ทุกเพศทุกวัย ส่วนใหญ่จะเป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นในการรวมกลุ่ม พบปะสังสรรค์ต่าง ๆ

12. เกมเพื่อประสบการณ์การเรียนรู้ เป็นเกมที่ใช้ประกอบการเรียนรู้ โดยกำหนด วัตถุประสงค์และขั้นตอนการดำเนินการไว้ชัดเจน โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมที่จัดให้ ให้ทุกคนช่วยกันคิดและเล่นเกม หลังจากนั้นจะมีการนำเนื้อหาข้อมูลของเกม พฤติกรรมการเล่น วิธีการเล่นและผลการเล่นมาใช้ในการอภิปราย เพื่อสรุปแนวคิดเชื่อมโยงกับเนื้อหาหรือบทเรียน นำไปสู่การเรียนรู้ของผู้เรียน

เทพาวณี หอมสนิท (2522, หน้า 86) ได้แบ่งเกมออกเป็น 2 ชนิด คือ

1. เกมการเล่น (Nonacademic games) เป็นเกมที่จัดขึ้นเพื่อความสนุกสนานลักษณะของความแตกต่างของเกมชนิดนี้ส่วนมากเป็นเรื่องของกฎหรือกติกาที่จัดไว้ให้เหมาะสมกับการเล่นในแต่ละเกมเท่านั้น เกมพวกนี้ไม่ได้นำไปใช้ประโยชน์ในด้านอื่นเลย นอกจากเพื่อสร้างความสนุกสนานให้เกิดขึ้นเท่านั้น ดังนั้นเกมชนิดนี้จึงเล่นได้ทุกสถานที่ เช่น หมากรุก ฟุตบอล ปิงปอง ฯลฯ

2. เกมการศึกษา (Academic games) เป็นเกมที่จัดขึ้นเพื่อประโยชน์ในด้านการเรียน การสอน หรือในด้านการศึกษา เกมลักษณะนี้ยังจำแนกออกได้เป็น 2 ชนิด

2.1 เกมสถานการณ์จำลอง (Simulation games) เป็นเกมที่จัดขึ้นโดยการกำหนด บทบาท ลักษณะท่าทางต่าง ๆ ให้เหมือนจริง เช่น เกมบทบาทสมมติ

2.2 เกมที่ไม่ใช่สถานการณ์จำลอง (Non-simulation games) เป็นเกมที่ใช้ฝึกทักษะ เสริมความเข้าใจในบทเรียนให้แก่ผู้เรียน โดยมักจัดในรูปการแข่งขันในกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น เกมตอบคำถาม เกมจับคู่คำศัพท์กับรูปภาพ เป็นต้น

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่าเกมมีหลายประเภท ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการ สร้างสรรค์เกมขึ้นมาที่แตกต่างกัน เช่น เกมการแข่งขันที่มีวัตถุประสงค์ที่จะหาผู้ชนะ ผู้แพ้ หรือ เกมการศึกษาที่มีวัตถุประสงค์ในการพัฒนา ต่อยอดความเข้าใจในเนื้อหา/ บทเรียน โดยนักเรียนมีส่วนร่วมในเกมนั้น ๆ อย่างเต็มที่ ซึ่งสิ่งที่สำคัญนั้นต้องคำนึงถึงความสามารถ และวัยที่เหมาะสม ของผู้เล่นที่จะทำให้เกมนั้นมีความสนุกสนาน และเกิดความสามัคคีกันเอง

ประโยชน์ของการใช้เกม

แสงระวี คอนแก้วบัว (2558, หน้า 227) กล่าวถึงประโยชน์ของการใช้เกมภาษาอังกฤษ ในการจัดการเรียนการสอน ดังนี้

1. ใช้บททวนบทเรียนเกี่ยวกับคำศัพท์ ไวยากรณ์และอื่น ๆ ได้
2. ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น
3. ใช้บททวนบทเรียนเกี่ยวกับคำศัพท์ ไวยากรณ์และอื่น ๆ ได้ ผู้เรียนได้ฝึกฝน ใช้ภาษาอย่างธรรมชาติ
4. ใช้บททวนบทเรียนเกี่ยวกับคำศัพท์ ไวยากรณ์และอื่น ๆ ฝึกให้ผู้เรียนได้ช่วยเหลือกันในการแก้ปัญหา
5. ใช้บททวนบทเรียนเกี่ยวกับคำศัพท์ ไวยากรณ์และอื่น ๆ ได้ ผู้สอนสามารถประเมินความสามารถในการใช้ภาษาของผู้เรียนได้ทันที

ทิตินา แคมมณี (2562, หน้า 368 - 369) กล่าวถึงข้อดีและข้อจำกัดของวิธีสอนโดยใช้เกม ดังนี้

ข้อดีของการสอนโดยใช้เกม

1. เป็นวิธีสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้สูง ผู้เรียนได้รับความสนุกสนาน และเกิดการเรียนรู้จากการเล่น
2. เป็นวิธีสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ โดยการเห็นประจักษ์แจ้งด้วยตนเอง ทำให้การเรียนรู้มีความหมายและอยู่คงทน
3. เป็นวิธีสอนที่ผู้สอนไม่เหนื่อยแรงมากขณะสอนและผู้เรียนชอบ

ข้อจำกัดของการสอนโดยใช้เกม

1. เป็นวิธีสอนที่ใช้เวลามาก
2. เป็นวิธีสอนที่มีค่าใช้จ่าย เนื่องจากเกมบางเกมต้องซื้อหาโดยเฉพาะเกมจำลองสถานการณ์บางเกมมีราคาสูงมาก เนื่องจากการเล่นเกมส่วนใหญ่ ผู้เรียนทุกคนต้องมีวัสดุอุปกรณ์ในการเล่นเฉพาะตน
3. เป็นวิธีสอนที่ขึ้นกับความสามารถของผู้สอน ผู้สอนจำเป็นต้องมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการสร้างเกม จึงจะสามารถสร้างได้
4. เป็นวิธีสอนที่ต้องอาศัยการเตรียมการมาก เกมเพื่อการฝึกทักษะ แม้จะไม่ยุ่งยากซับซ้อนนัก แต่ผู้สอนจำเป็นต้องจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ในการเล่นให้ผู้เรียนจำนวนมาก เกมการศึกษา และเกมจำลองสถานการณ์ผู้สอนจำเป็นต้องศึกษาและทดลองใช้จนเข้าใจ ซึ่งต้องอาศัยเวลามากโดยเฉพาะเกมที่มีความซับซ้อนมาก และผู้เล่นจำนวนมากยังต้องใช้เวลามากขึ้นอีก
5. เป็นวิธีสอนที่ผู้สอนต้องมีทักษะในการนำการอภิปรายที่มีประสิทธิภาพ จึงจะสามารถช่วยให้ผู้เรียนประมวลและสรุปการเรียนรู้ได้ตามวัตถุประสงค์

ลัดดา ศิลาน้อย (2550, หน้า 17 - 18) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนนั้น ถ้านำเกมมาใช้เป็นส่วนหนึ่งแล้วจะก่อให้เกิดประโยชน์มากมาย เช่น

1. สร้างความสนุกสนานให้กับผู้เรียนทุกคน เนื่องจากทุกคนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม ได้เปลี่ยนบรรยากาศในการเรียนการสอน แทนที่จะฟังการบรรยายเพียงอย่างเดียว
 2. เป็นการเสริมสร้างความช่วยเหลือ ความร่วมมือ การเสียสละ ระหว่างผู้เล่นด้วยกัน เนื่องจากการเล่นเกมมีการแพ้ การชนะ สิ่งที่จะช่วยให้ชนะได้คือความร่วมมือ ความสามัคคี ฯลฯ ทำให้ผู้เรียนมีความกล้าแสดงออกมากขึ้น โดยไม่ต้องเสียเวลาในการปรับพฤติกรรมกล้าแสดงออก
 3. ส่งเสริมสุขภาพจิตไม่ให้เกิดความเครียด เกมจะผ่อนคลายความเครียดในเวลาเรียนจากเนื้อหาวิชาและวิธีที่จำเจ
 4. ส่งเสริมการพัฒนาทักษะพื้นฐานของร่างกาย ด้วยการเคลื่อนไหวให้เป็นไป ด้วยความถูกต้อง
 5. เสริมสร้างคุณลักษณะของผู้นำและผู้ตามให้เกิดแก่ผู้เรียนเนื่องจากการเล่นเกม มีการแบ่งกลุ่มกันรับผิดชอบตามหน้าที่บทบาทของผู้นำและผู้ตาม
 6. ช่วยให้เห็นสิ่งที่เป็นามธรรมได้ชัดเจนขึ้น ลดระยะเวลาการเรียนรู้สั้นลง
 7. สร้างความสนใจให้แก่ผู้เรียนในการเรียนเนื้อหาใหม่
- อัจฉรา ชิวพันธ์ (2550, หน้า 196) กล่าวถึง ประโยชน์ของการใช้เกมในการสอน ดังนี้
1. ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทางด้านความคิด
 2. ช่วยในการฝึกทักษะทางภาษา
 3. ช่วยให้นักเรียนได้แสดงความสามารถของแต่ละบุคคลออกมา
 4. ช่วยในการประเมินผลการเรียน
 5. ช่วยให้เกิดความเพลิดเพลิน
 6. ช่วยให้ครูได้เห็นพฤติกรรมของนักเรียนได้ชัดเจนขึ้น
 7. ใช้เป็นกิจกรรมในการนำเข้าสู่บทเรียน ขันสอน ขันสรุป
- จากที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยสรุปประโยชน์ของเกมได้ว่า
1. เกมสร้างความสนุกสนาน สร้างบรรยากาศในชั้นเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้
 2. เกมช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม มีความสามัคคี มีความเคารพในกติกา มีภาวะความเป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี และฝึกการยอมรับในการแข่งขัน
 3. เกมสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้เนื้อหาใหม่ ลดเวลาในการอธิบาย และสามารถนำไปใช้ในชั้นนำเข้าสู่บทเรียน เพื่อเชื่อมโยงเนื้อหาเข้าบทเรียน ขันสอนเพื่อนักเรียนเกิดความเข้าใจได้ง่ายขึ้น หรือขันสรุป เพื่อสรุปความรู้ร่วมกันในรูปแบบของเกมการแข่งขันก็ได้
- จากการศึกษาค้นคว้าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC และเกมการศึกษา ผู้วิจัยสังเคราะห์แนวทางเพื่อนำไปสู่การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษาตามหัวข้อได้ดังนี้

ตารางที่ 9 การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา

หัวข้อ	การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRD	เกมการศึกษา
ความหมาย	การเรียนรู้แบบร่วมมือที่นำการทำงานเป็นทีมมาใช้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียน โดยครูจะเป็นผู้แนะนำและดูแลกิจกรรมต่าง ๆ อย่างใกล้ชิด เน้นการปฏิบัติและการประเมินผลทั้งรายบุคคลและกลุ่ม	เกมการศึกษา เป็นกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ โดยเกมที่ผู้สอนนำมาใช้ในการสอนนั้นอาจเป็นเกมที่มีอยู่แล้ว หรือเป็นเกมที่ผู้สอนสร้างขึ้นเอง หรือเป็นเกมที่นำมาปรับ ดัดแปลงเพื่อให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ในบทเรียนนั้น ๆ โดยผลการเล่นเกมน ผู้เรียนสามารถมาใช้ในการอภิปราย เพื่อสรุปการเรียนรู้หรือเชื่อมโยงเนื้อหาในการเรียนต่อไปได้
กระบวนการ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ขั้นเตรียมจัดกลุ่มนักเรียนคละความสามารถ แจ้งจุดประสงค์ 2. ขั้นฝึกปฏิบัติภายในทีมสมาชิกในกลุ่มแบ่งหน้าที่ร่วมกันอภิปราย พุดคุยเกี่ยวกับงานที่ได้รับมอบหมาย 3. ขั้นฝึกทักษะการอ่านเขียนร่วมกันสมาชิกในกลุ่มศึกษาใบงาน และทำกิจกรรมในใบงาน ฝึกอ่าน ช่วยเหลือกัน วิเคราะห์ และ ฝึกเขียน 4. ขั้นนำเสนองาน แต่ละกลุ่มร่วมกันเสนองานหน้าชั้นเรียนตามที่ได้รับมอบหมาย 5. ขั้นการประเมินผล ครูและตัวแทนกลุ่มร่วมกันประเมินผลงานของแต่ละกลุ่ม 	<ol style="list-style-type: none"> 1. กำหนดจุดประสงค์ในการใช้เกม 2. ออกแบบเกมให้เหมาะกับเนื้อหา จุดประสงค์ และวัยผู้เรียน 3. เตรียมอุปกรณ์/ วัสดุให้เรียบร้อย 4. กำหนดกติกา/ กฎให้ชัดเจน เข้าใจง่าย และเหมาะสมกับผู้เรียน 5. นำเข้าสู่เกมและอธิบายวิธีเล่น สร้างความน่าสนใจ 6. อธิบายกติกา วิธีเล่นให้ชัดเจน 7. เปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามจนเข้าใจ

จากข้อมูลดังกล่าวผู้วิจัยสรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับ เกมการศึกษา หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันผ่านกิจกรรมกลุ่มเล็ก ๆ มีสมาชิก 4-5 คน/ กลุ่ม โดยที่สมาชิกในกลุ่มมีความสามารถที่แตกต่างกัน ร่วมมือกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน แลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายในกลุ่มมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เพื่อนำไปสู่เป้าหมาย/ความสำเร็จของกลุ่มด้วยกัน โดยนำเกมการศึกษามาเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอนที่ประกอบไปด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ครูสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน แบ่งกลุ่มนักเรียนแบบละ ความสามารถ จำนวน 4-5 คนต่อกลุ่ม แจกจุดประสงค์ในการเรียน แล้วนำเข้าสู่บทเรียน โดยใช้ เกมการศึกษา เพื่อเชื่อมโยงความรู้ในเนื้อหา
2. ขั้นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ นักเรียนศึกษา/ เนื้อหาบทอ่านร่วมกัน และอภิปราย พูดคุยเกี่ยวกับเนื้อหา/ คำศัพท์ ชักถามในส่วนที่ไม่เข้าใจและร่วมกันตอบคำถามของครูผู้สอน
3. ขั้นดำเนินการอ่านและการเขียน นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาใบงาน และทำกิจกรรม ในใบงานตามแผนการจัดการเรียนรู้ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ตรวจสอบความถูกต้องโดยครู เป็นผู้ให้คำแนะนำอย่างทั่วถึงทุกกลุ่ม
4. ขั้นสรุปและขยายประสบการณ์ แต่ละกลุ่มร่วมกันเสนองานหน้าชั้นเรียน ซึ่งครู เปิดโอกาสให้กลุ่มอื่น ได้ซักถามคำถามเพิ่มเติม โดยครูเป็นผู้คอยสังเกตพฤติกรรม และเพิ่มเติม เนื้อหาในส่วนที่ไม่สมบูรณ์ เพื่อให้ให้นักเรียนทุกคนมีความเข้าใจที่ตรงกันและถูกต้อง
5. ขั้นวัดและประเมินผล ครูผู้สอนและนักเรียนร่วมกันประเมินงานแต่ละกลุ่ม ให้คะแนนและสรุปคะแนนของแต่ละกลุ่ม เพื่อสะสมเป็นคะแนนความก้าวหน้าของกลุ่ม และให้กำลังใจกลุ่มที่ต้องพัฒนาเพิ่ม

การอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ

ทักษะการอ่านและการเขียน เป็นทักษะที่จำเป็นในการเรียนภาษาต่างประเทศและเป็น สิ่งจำเป็นที่จะต้องฝึกฝนให้แก่ผู้เรียน ในลักษณะที่เท่าเทียมกับทักษะการฟังและการพูด เมื่อฟังและ พูดสื่อความหมายได้แล้วจึงจะอ่านและเขียนต่อไป การสอนทักษะทั้งสี่คือทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน เป็นการสอนในเชิงทักษะสัมพันธ์ ซึ่งจะเชื่อมโยงทักษะทั้งสี่เข้าด้วยกัน อย่างมีระบบ มีขั้นตอน มีวิธีการมิใช่เป็นการแยกการสอนแต่ละทักษะออกจากกัน

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ เป็นสิ่งสำคัญในการเรียนภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการสืบเสาะหาความรู้ใหม่ และการนำเสนอความคิด เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน (แสงระวี คอนแก้วบัว, 2558, หน้า 161)

รูปทอง กว้างสวาสดี (2558, หน้า 88-90) กล่าวว่า การอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ เปรียบเสมือนเหรียญ 2 ด้าน คือ ทั้ง 2 ทักษะมีความสัมพันธ์กัน ยิ่งผู้เรียนอ่านมากเท่าไรทำให้เขียนได้ดีเท่านั้น หลักการนี้ใช้ได้ทั้งการเรียนภาษาที่หนึ่งและภาษาที่สอง การที่ผู้เรียนอ่านภาษาอังกฤษ เข้าใจทำให้เกิดแรงจูงใจและเกิดทัศนคติด้านบวกส่งผลให้ต้องการที่จะอ่านเพิ่ม ขึ้นเรื่อย ๆ สิ่งสำคัญที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความต้องการที่จะอ่านคือการที่ครูสร้างแรงจูงใจด้วยวิธีหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นการชมเชย การเสริมแรง การใช้กิจกรรม ล้วนมีส่วนทำให้ผู้เรียนพัฒนาการอ่าน ได้รวดเร็ว และต้องการที่จะแสวงหาโอกาสให้กับตนเองในการอ่าน เพื่อตอบสนองความอยากรู้อยากเห็นของตนเอง ทักษะการอ่านเกี่ยวข้องกับความสามารถในการสร้างความหมายในเนื้อหา จึงต้องใช้ระดับ ความรู้และทักษะที่ซับซ้อน เช่นต้องจำรูปร่างของตัวอักษรที่สัมพันธ์กับเสียง ต้องรู้ คำศัพท์ไวยากรณ์ และเข้าใจโครงสร้างเรื่องทีอ่าน นอกจากนี้ ผู้เรียนยังต้องมีความสามารถในการเชื่อมโยงความรู้และประสบการณ์เดิมเพื่อสร้างความหมายในการอ่าน

ความหมายของการอ่านภาษาอังกฤษ

สมุทร เซ็นเซวานิช (2549, หน้า 73) กล่าวถึงความหมายของการอ่าน หมายถึง การสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน ผู้เขียนกับผู้อ่าน โดยผู้อ่านแสดงปฏิกิริยาโต้ตอบออกมา โดยการสื่อความหมาย ซึ่งมีองค์ประกอบ 3 อย่าง คือ ผู้เขียน ผู้อ่าน และรายงาน หรืออีกนัยหนึ่ง การอ่าน หมายถึง การถอดรหัสลำดับบางอย่างออกมาเป็นตัวอักษรแต่ละตัว เป็นรหัสที่ได้ถูกเรียบเรียงไว้ว่าเป็นระเบียบเพื่อแทนคำพูด โดยที่ผู้อ่านต้องมีการเรียนรู้ การที่ต้องใช้สัญลักษณ์การเขียน การเรียบเรียงเข้าด้วยกันอย่างเหมาะสมและถูกต้องตามสิ่งที่ได้เห็นในขณะที่มีการอ่านเกิดขึ้น

เอกรินทร์ สีมหาศาล (2532, หน้า 1) กล่าวว่า การอ่านเป็นพฤติกรรมการสนทนาโต้ตอบระหว่างผู้อ่านกับผู้เขียน โดยสื่อสารผ่านข้อเขียนที่ปรากฏเป็นข้อความภาษาที่มีรูปแบบ และ จุดประสงค์ที่แตกต่างกันไปแทนการพูดโดยตรง ผู้อ่านต้องมีความรู้และความสามารถทางภาษา จึงจะเข้าใจข้อความที่อ่านได้ รวมทั้งต้องมีความคิดและภูมิหลังประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องอ่าน เพื่อใช้เป็นสมมติฐานเบื้องต้นสำหรับการเดา

บัณฑิต ฉัตรวิโรจน์ (2549, หน้า 3) กล่าวถึงความหมายของการอ่านว่า หมายถึง กระบวนการแปลความหมายสัญลักษณ์ทางภาษาโดยผ่านกระบวนการคิดวิเคราะห์ตามความรู้และ ประสบการณ์ เดิมของผู้อ่านและตีความเพื่อให้เกิดความเข้าใจความหมายของเรื่องทีอ่านตามความต้องการของผู้เขียนที่ตั้งวัตถุประสงค์ไว้

บันลือ พุกกะวัน (2534, หน้า 2) การอ่านเป็นการใช้ความสามารถในการผสมผสาน ตัวอักษรเป็นคำ หรือประโยค เพื่อสื่อความหมายของผู้เขียนถึงผู้อ่าน โดยการสังเกต การจำรูปคำ โดยใช้สติปัญญาและประสบการณ์เดิมในการแปลความหมายให้เกิดความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน

วารภรณ์ พูลสวัสดิ์ (2564, หน้า 39) ให้ความหมายของการอ่าน คือ ความคิดของผู้อ่าน จากการที่ได้มองเห็นสาร ทำความเข้าใจตัวหนังสือ และข้อความที่เห็นทั้งหมด นำมาผ่านกระบวนการตีความหมายของตนเอง รวมถึงประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ มีการจัดระบบ ระเบียบและเรียบเรียงออกมาใหม่เป็นความคิดของตนเองออกมาแทนคำพูด

ความสำคัญของการอ่านภาษาอังกฤษ

การอ่านภาษาอังกฤษจัดเป็นหนึ่งในทักษะที่มีโอกาสในการใช้มากที่สุด เนื่องจากความก้าวหน้าของโลกปัจจุบันที่อินเทอร์เน็ตเป็นแหล่งข้อมูลที่ผู้คนเข้าถึงได้ง่ายและสะดวก อย่างไรก็ตามความสามารถในการอ่านของผู้เรียนจำนวนมากยังไม่เป็นที่น่าพอใจ สาเหตุหลักมาจากการที่ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถในการอ่านตัวภาษาอังกฤษ และมาจากผู้สอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิธีสอนของครูเป็นส่วนสำคัญที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนโดยตรง ในห้องเรียนการสอนอ่านภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศส่วนใหญ่พบว่า มักเน้นการสอนคำศัพท์ อธิบายไวยากรณ์ โครงสร้างทางภาษา ที่คาดว่าจะจะเป็นปัญหาสำหรับผู้เรียน ทั้งนี้เพราะผู้สอนเข้าใจว่า การที่ผู้เรียนจะเกิดความเข้าใจในการอ่านได้จะต้องเข้าใจตัวภาษาทั้งหมดที่ปรากฏในบทอ่าน บางครั้งก็สอนอ่านโดยการแปล ในการอ่านผู้เรียนจะถูกกำหนดให้อ่านบทอ่าน ซึ่งอาจเป็นการอ่านออกเสียงหรืออ่านในใจ จากนั้นจึงให้ทำแบบฝึกหัดเพื่อวัดความเข้าใจในการอ่าน ซึ่งส่วนใหญ่มักเป็นคำถามเกี่ยวกับคำศัพท์และรายละเอียดของบทอ่าน (Bernhardt, 1991)

แสวงวี ดอนแก้วบัว (2558, หน้า 162) กล่าวว่า ในยุคข้อมูลข่าวสารการอ่าน เป็นทักษะที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน เพราะการอ่านเป็นเครื่องมือให้เข้าถึงความรู้ ความเพลิดเพลิน เกิดความเข้าใจ และการอ่านยังเป็นทักษะที่จำเป็นสำหรับการศึกษา การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะเสาะหาความรู้แปลกใหม่ได้อย่างกว้างขวางซึ่งเป็นการลงทุนที่น้อยแต่ได้ผลคุ้มค่า ความรู้ที่ได้จากการอ่านสามารถนำไปใช้ในการพูดและการเขียนได้อีกด้วย นอกจากนี้ การอ่านที่ใช้ความคิดพิจารณา ตรึกตรองเป็นอันดีจะมีส่วนช่วยสร้างความสำเร็จในชีวิตได้อย่างมาก

การอ่านเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับข้อมูลที่เขียนอยู่ในรูปแบบต่าง ๆ ผู้อ่านต้องมีประสบการณ์เดิมเป็นพื้นฐานในการเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน โดยการแปลความตีความขยายความจากสัญลักษณ์ที่ปรากฏโดยผ่านกระบวนการคิดของสมอง ตลอดจนต้องรู้โครงสร้างของงานเขียน วิธีการเขียน และจินตนาการของผู้เขียน

ทิพวัลย์ มาแสง (2532, หน้า 57) กล่าวว่า การอ่านเป็นทักษะอย่างหนึ่งในการใช้ภาษา ซึ่งเป็นเครื่องมือสำคัญในการแปลความที่อยู่ในรูปสัญลักษณ์ของสัญลักษณ์ (Symbol) เป็นตัวอักษร และใช้สื่อความหมายติดต่อกับผู้อื่น เมื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นมาอีก

หนึ่งภาษาในโรงเรียน การสอนที่ให้นักเรียนสามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มที่ และมีประสิทธิภาพที่ดีที่สุดนั้น จึงเป็นหน้าที่สำคัญที่สุดของโรงเรียนและครูผู้สอน สำหรับนักเรียนหรือผู้ที่สามารถอ่านภาษาอังกฤษได้ด้วยความเข้าใจอย่างกว้างขวาง ย่อมจะได้รับประโยชน์มากมาย เพราะบางคนได้รับประโยชน์จากการอ่านด้านความรู้ ความบันเทิงและเพลิดเพลิน

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2530, หน้า 50) กล่าวว่า ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญมากที่สุดกับนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในประเทศไทย ทั้งนี้ เพราะมีโอกาสนในการฟัง การพูด การเขียนภาษาอังกฤษน้อยกว่าการอ่าน จากการสำรวจความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษในสังคมไทยพบว่า ทักษะที่จำเป็นต้องใช้มากที่สุดในหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจและบริษัทห้างร้านในประเทศไทยคือทักษะการอ่าน ทั้งนี้ในทักษะการอ่านเป็นทักษะที่จำเป็นในการศึกษาหาความรู้ เช่น การอ่านตำราเรียน บทความทางวิชาการ ผลงานวิจัย ในการค้นคว้าก็ต้องอ่านเอกสารที่เกี่ยวข้อง อ่านตารางตัวเลข อ่านกราฟ เป็นต้น ในการอ่านเพื่อความจำเป็นในการดำรงชีวิตนั้นต้องอ่านประกาศแจ้งความ ฉลากยา คำชี้แจงในการใช้เครื่องอุปโภค บริโภค เป็นต้น ในการอ่านเพื่อความบันเทิงหรือพัฒนาตนเองในด้านคุณธรรม คือ การอ่านนวนิยาย บทความในหนังสือพิมพ์ หรือนิตยสาร หนังสือประเภทธรรมะ ชีวประวัติสารคดี ประเภทอื่น ๆ ที่ทำให้เกิดการจรรโลงใจ เป็นต้น

บำรุง ไตรรัตน์ (2547, หน้า 111) กล่าวว่า สถานการณ์ที่ช่วยนักเรียนในการเรียนภาษาต่างประเทศมากที่สุด คือ จากการอ่าน เพราะนักเรียนไม่มีโอกาสได้ฟัง พูด หรือใช้ภาษาต่างประเทศที่เรียนได้โดยตรงเหมือนกับเจ้าของภาษาเอง และนอกจากนี้เมื่อนักเรียนจบการศึกษาจากโรงเรียนไปแล้ว ทักษะการอ่านจะเป็นทักษะที่ติดตัวนักเรียนออกไป นักเรียนสามารถใช้ทักษะนี้ในการประกอบอาชีพได้ เนื่องจากความสามารถในการอ่านเป็นทักษะที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพเกือบทุกแขนง อาจกล่าวได้ว่าการศึกษาระดับสูง ๆ และการศึกษาหาความรู้ต่อไปไม่ว่าจะเป็นการศึกษาเพื่อให้เข้าใจถึงวัฒนธรรมของชาติต่าง ๆ และเข้าใจสถานการณ์และข่าวสารโลกก็ต้องการอาศัยการอ่านทั้งสิ้น ดังนั้นทักษะการอ่านจึงนับว่าเป็นทักษะที่สำคัญต่อการเรียนเป็นอย่างยิ่ง

จากการศึกษาผู้วิจัยสรุปความสำคัญของการอ่านภาษาอังกฤษได้ว่า ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่จำเป็นและเกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิต และการศึกษาหาความรู้ในปัจจุบันเป็นอย่างมาก ทั้งในด้านการศึกษาเล่าเรียน และการใช้ชีวิตประจำวันที่เต็มไปด้วยข่าวสาร รวมทั้งเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อความ ดังนั้นแสดงให้เห็นว่า การจัดการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนเกิดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ จึงเป็นสิ่งที่ครูผู้สอนต้องตระหนัก และให้ความสำคัญในการนำเทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้มาพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพ และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

แสงระวี ดอนแก้วบัว (2558, หน้า 162-163) กล่าวว่า การอ่านภาษาอังกฤษสามารถจำแนกได้ 2 ประเภท คือ

1. การอ่านทั่วไป เป็นการอ่านออกเสียง (Oral reading) ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องในการอ่านออกเสียง โดยครูอ่านนำแล้วให้นักเรียนอ่านตาม ต่อมาครูให้นักเรียนอ่านตามเครื่องบันทึกเสียง โดยครูปิด - เปิดเทป ให้นักเรียนอ่านตามเป็นระยะ ๆ ครูสังเกตการณ์ออกเสียง ถ้านักเรียนออกเสียงผิดพลาด ครูหยุดเทปแล้วแก้ไขการออกเสียงให้ถูกต้อง สอดคล้องกับ เฉลิม ทองนวล (2537, หน้า 51 - 56) กล่าวถึงการสอนอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ควรเริ่มจากการฝึกออกเสียง (Practicing sound) การออกเสียงหนัก - เบา (Stress) และการออกเสียงสูง - ต่ำ (Intonation) โดยครูผู้สอนสามารถใช้เทคนิควิธีอย่างหลากหลายได้

2. การอ่านในใจ (Silent reading) เป็นการฝึกฝนให้นักเรียนอ่านได้เร็ว และสามารถเข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้ดียิ่งขึ้นและผู้อ่านควรใช้เวลาในการอ่านให้เหมาะสม ไม่อ่านซ้ำเกินไป เพราะจะทำให้เสียเวลาและการเข้าใจความหมายของเรื่องไม่ติดต่อกันอย่างรวดเร็ว การอ่านในใจเป็นการฝึกฝนให้นักเรียนอ่านได้เร็วพร้อมกับเข้าใจเรื่องอ่านไปด้วย นักเรียนจะอ่านได้เข้าใจรวดเร็วหรือช้าเพียงไรขึ้นอยู่กับความยากง่ายของโครงสร้างไวยากรณ์ และคำศัพท์ที่ปรากฏในเนื้อเรื่องนั้น

ประมัย ชีรพงษ์ (2554, หน้า 22) การสอนอ่านภาษาอังกฤษ สิ่งที่ต้องคำนึงเพื่อให้การจัดการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรมมีประสิทธิภาพ คือ

1. การเรียนรู้การอ่านและการเขียนนั้นเป็นทักษะต่อจากกระบวนการเรียนรู้ในการพูด ดังนั้นถ้าผู้เรียนสามารถพูดออกเสียงได้ถูกต้องจะมีพื้นฐานที่ดีในการอ่านและการเขียน ผู้สอนจึงควรเน้นการฟังและการพูดออกเสียงให้ถูกต้องก่อนการสอนอ่านและเขียน

2. ถ้าผู้เรียนได้รับแรงจูงใจในการอ่านและการเขียน ผู้เรียนจะสามารถรับรู้ข้อมูลที่มีความหมายในสิ่งที่พวกเขาสนใจ นั่นคือก่อนที่ผู้สอนจะจัดกิจกรรมการอ่านและการเขียน จึงควรสร้างสถานการณ์ที่เชื่อมโยงเพื่อสร้างแรงจูงใจในการทำกิจกรรมการอ่านหรือการเขียนนั้น ๆ

3. การอ่านเรื่องหรือเล่าเรื่องต่าง ๆ ให้ผู้เรียนฟัง จะช่วยทำให้ผู้เรียนเป็นผู้ฟังที่ดีขึ้น ฉะนั้นนอกเหนือจากการให้ผู้เรียนอ่านบทอ่านต่าง ๆ ผู้สอนควรจัดกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น การอ่านข่าวประชาสัมพันธ์ การอ่านข้อความสั้น ๆ จะทำให้ผู้เรียนได้ยิน ได้ฟังเรื่องราว ได้ฟังการออกเสียง ขยายวงคำศัพท์ของตน และยังมีเจตคติที่ดีในการเรียนภาษาอีกด้วย

4. บทอ่านที่นำมาให้ผู้เรียนอ่าน อ่านให้ฟังหรือเล่าให้ผู้เรียนฟังนั้นควรเขียนด้วยภาษาที่ง่าย ชัดเจน และผู้เรียนคุ้นเคย หากมีคำศัพท์ที่ยากซึ่งจะเป็นปัญหาในการอ่าน และผู้เรียน

ไม่สามารถเดาได้จากข้อความข้างเคียง ผู้สอนอาจจะสอนเดาศัพท์ยาก หรือพดลเกี่ยวกับศัพท์ที่ยากร่วมกันก่อนที่จะให้ผู้เรียนอ่านบทอ่าน

5. ทักษะการอ่านและทักษะการเขียน เป็นทักษะที่มีความสัมพันธ์กันอย่างยิ่ง ผู้เรียนที่มีทักษะการอ่านดี มักจะมีทักษะการเขียนดีด้วย ฉะนั้นการสอนการอ่านและการเขียน ควรจัดกิจกรรมที่ต่อเนื่องกันและสนับสนุนซึ่งกันและกัน

6. การพัฒนาภาษาพูดของผู้เรียนมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านด้วยเช่นกัน ผู้สอนจึงควรสอนเน้นให้ผู้เรียนออกเสียงได้ถูกต้อง เพื่อเป็นพื้นฐานของการอ่านที่ถูกต้อง

7. ผู้เรียนจะเรียนรู้ในการอ่านได้เร็วขึ้นและง่ายขึ้น ถ้าผู้เรียนทราบเหตุผลหรือวัตถุประสงค์ในการอ่านบทอ่านนั้น ๆ ฉะนั้นก่อนให้ผู้เรียนทำกิจกรรมการอ่านใด ๆ ผู้สอนควรกำหนดวัตถุประสงค์ในการอ่านอย่างชัดเจน นอกจากนี้ กิจกรรมที่น่าสนใจหรือท้าทายความสามารถในการอ่านบทอ่านนั้น ๆ จะทำให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการอ่านยิ่งขึ้นและจะอ่านบทอ่านอย่างมีจุดมุ่งหมาย

8. การสอนอ่านควรเน้นการอ่านเพื่อความเข้าใจ อ่านเพื่อความหมายไม่ใช่อ่านออกเสียงได้ถูกต้อง แต่ไม่เข้าใจความหมาย ผู้สอนอาจใช้เวลาบางส่วนให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงเพื่อให้มีกิจกรรมหลากหลาย และเพื่อตรวจสอบจังหวะ และความถูกต้องในการออกเสียง ซึ่งควรให้ผู้เรียนฝึกออกเสียงทั้งเป็นกลุ่มและเดี่ยว แต่การจัดกิจกรรมในการอ่านควรกำหนดเวลาให้ผู้เรียนได้อ่านเงียบ ๆ ในใจ เพื่อจะได้มีสมาธิในการอ่านและมุ่งประเด็นไปที่ความหมายในบทอ่าน ผู้สอนจึงควรกระตุ้นและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีเวลาอ่านบทอ่านในใจเป็นระยะ ๆ ให้เคยชินเป็นนิสัย

แสงระวี คอนแก้วบัว (2558, หน้า 166-167) กล่าวว่า ในการสอนการอ่านภาษาอังกฤษ ควรสนใจเอาใจใส่ให้นักเรียนที่การเริ่มฝึกการอ่านเบื้องต้นและช่วยให้เขาประสบความสำเร็จในการเรียนขั้นต้นให้มากที่สุด ควรจัดกิจกรรมการอ่านที่สร้างความสนใจของนักเรียนอยู่เสมอ และควรปรับวิธีสอนให้เหมาะสมกับความต้องการและความสามารถของนักเรียนแต่ละคน

การสอนทักษะการอ่าน โดยเฉพาะผู้เริ่มเรียนควรเน้นการออกเสียงให้ถูกต้องให้มากที่สุดและบ่อยที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการอ่านในใจต่อไป ครูสอนภาษาอังกฤษขั้นเริ่มต้น จึงเป็นผู้มีอิทธิพลต่อเด็กมากที่สุด

เฉลิม ทองนวล (2537, หน้า 51 - 57) ได้กล่าวถึงปัญหานักเรียนในการออกเสียงภาษาอังกฤษ เมื่อจัดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษ ดังนี้

1. เสียงยาก ๆ ที่ไม่มีในภาษาของนักเรียน เช่น เสียงพยัญชนะ /ð/ ในคำ 'the' และเสียงสระ/3:/ ในคำ 'bird'

2. ความสับสนของคำที่มีเสียงคล้ายกัน เช่น /i:/ และ /I/ หรือ /b/ และ /p/

3. การใช้สระเดี่ยวแทนสระประสม เช่น ใช้ /i:/ แทน /ɪ ə/:

4. ความลำบากในการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำที่รวมเป็นกลุ่ม (Consonant clusters)

เช่น /desks/, /fifθ /:

5. การลงเสียงหนักเบา (Stress) ทุกพยางค์เท่า ๆ กัน และการออกเสียงประโยคที่เรียบ ๆ ไม่มีสระต่ำ ('flat') ตามลักษณะของการออกเสียง

เกศกนก ณ พัทลุง (ม.ป.ป., หน้า 5 - 17) กล่าวว่า เทคนิคการสอนออกเสียงภาษาอังกฤษ (Phonics) เพื่อให้ผู้เรียนสามารถออกเสียงภาษาอังกฤษได้ใกล้เคียงเจ้าของภาษา มีดังต่อไปนี้

1. การออกเสียงพยัญชนะโดยใช้หลักสัทศาสตร์ (Phonetics) เป็นศาสตร์ที่ศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการอ่านออกเสียงของมนุษย์ วิธีการเปล่งเสียง และอวัยวะในปากที่ใช้ในการออกเสียง ซึ่งสัทศาสตร์เปรียบเสมือนตัวกลางที่ช่วยให้เข้าใจวิธีการอ่านออกเสียงในแต่ละภาษา เนื่องจากมีการใช้สัทอักษรสากล หรือ International phonetic alphabet (IPA) ซึ่งสามารถพบได้บ่อยในพจนานุกรม เช่น Ant = /ænt/ Believe = / bə 'liv/ Expert = / 'ek ,spɜrt/ เป็นต้น

2. การลงน้ำหนักเสียงหนัก-เบา (Stressed and unstressed) ตามแต่ละพยางค์ ในการฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษจะต้องเรียนรู้วิธีการลงน้ำหนักเสียงหนักและเสียงเบา ในแต่ละพยางค์ รวมถึงการเลือกใช้น้ำเสียงในแต่ละประโยคให้เหมาะสม

3. ทำนองเสียง (Intonation) เป็นสิ่งที่จำเป็นในการสื่อสารใช้บ่งบอกอารมณ์ และความรู้สึก ซึ่งจะช่วยให้เข้าใจบริบทที่ต้องการจะสื่อออกมา โดยมีทั้งหมด 2 รูปแบบ

3.1 การลงเสียงต่ำ (Falling intonation) ใช้กับประโยคทั่วไป หรือใช้กับคำสั่งท้ายประโยคคำถาม WH questions หรือใช้ในประโยคคำสั่ง เช่น How are you?, What's the matter? หรือ Don't move เป็นต้น

3.2 การขึ้นเสียงสูง (Rising intonation) ใช้กับประโยคคำถาม หรือประโยคที่ต้องการคำตอบ Yes หรือ No เช่น Are you okay? หรือ Are you serious?

ทั้งนี้ ได้มีนักการศึกษาและนักภาษาศาสตร์ได้ให้ข้อเสนอแนะในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านในลักษณะที่คล้ายคลึงกัน สรุปได้ดังนี้

1. แนะนำความสำคัญของทักษะการอ่าน เพื่อช่วยให้นักเรียนอ่านเนื้อหาบทเรียนได้เข้าใจยิ่งขึ้น และเป็นนักอ่านที่ดีต่อไป

2. อภิปรายเกี่ยวกับเรื่องทีอ่านก่อนการอ่านเพื่อเชื่อมโยงความรู้เดิมกับเรื่องทีอ่าน

3. ฝึกหาคำศัพท์ทีอ่านแล้วให้คำตรงกันข้ามหรือคำทีมีความหมายคล้ายกัน

4. หาคำสำคัญเกี่ยวกับเรื่องทีอ่าน

5. การให้ตัวอย่างประกอบ ครูสาธิตการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญของบทเรียน

6. การเสนอเนื้อหาแบบตรง ครูสาธิตการอ่านแล้วให้นักเรียนอ่านบทเรียนทีละตอน เพื่อเก็บใจความสำคัญหรือตอบคำถามของครูได้

7. เล่าเรื่องที่อ่านด้วยคำพูดของตนเอง

8. เขียนสรุปเรื่องที่อ่าน

9. เขียนแผนผังโยงความสัมพันธ์จากเนื้อเรื่องที่อ่าน

10. เขียนสรุปเรื่องที่อ่าน

11. อภิปรายแสดงความคิดเห็นของเพื่อนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

12. อ่านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยและรายงานเป็นภาษาอังกฤษ

13. มีสื่อการสอนหลายแบบและเพียงพอกับความต้องการของนักเรียน

14. แสดงบทบาทสมมติ

15. การให้ทำแบบฝึกหัดควบคุม ครูให้นักเรียนทดลองใช้ทักษะที่เรียนจากครู เน้นให้นักเรียนแก้ปัญหาการอ่าน โดยใช้ทักษะที่เพิ่งเรียนมา ครูดูว่านักเรียนใช้ทักษะถูกต้องหรือไม่

16. การทำแบบฝึกหัดอิสระ ครูเสนอปัญหาที่ไม่เคยสอนมาก่อนให้นักเรียนคิดแก้ปัญหาเองอย่างอิสระ โดยใช้ทักษะที่เรียนมาแล้ว

17. ควรมีการบันทึกพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนไว้ตลอดเวลาที่สอน เพื่อจะได้ทราบว่าการวัดผลประสพผลสำเร็จที่วางไว้หรือไม่

จากการศึกษาผู้วิจัยสรุปได้ว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ คือ ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ ของข้อความ เนื้อเรื่อง และสามารถตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้

การสอนการอ่านภาษาอังกฤษ

แสงระวี ดอนแก้วบัว (2558, หน้า 171 - 174) กล่าวว่า การอ่านภาษาอังกฤษมี 2 ลักษณะ คือ การอ่านออกเสียง (Reading aloud) และการอ่านในใจ (Silent reading) การอ่านออกเสียงเป็นการอ่านเพื่อฝึกความถูกต้อง (Accuracy) และความคล่องแคล่ว (Fluency) ในการออกเสียง ส่วนการอ่านในใจเป็นการอ่านเพื่อรับรู้ และทำความเข้าใจในสิ่งที่อ่านซึ่งเป็นการอ่านอย่างมีจุดมุ่งหมาย ครูผู้สอนจึงควรมีความรู้และเทคนิคในการสอนทักษะการอ่านให้แก่ผู้เรียน เพื่อให้การอ่านแต่ละลักษณะประสพผลสำเร็จ โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. การสอนอ่านออกเสียง เป็นการฝึกให้นักเรียนอ่านออกเสียงได้อย่างถูกต้อง และคล่องแคล่ว ควรฝึกฝนโดยใช้วิธีการ ดังนี้

1.1 Basic steps of teaching (BST) มีเทคนิคขั้นตอนการฝึกต่อเนื่องกันไป ดังนี้

1.1.1 ครูอ่านข้อความทั้งหมดก่อน 1 ครั้ง/ นักเรียนฟัง

1.1.2 ครูอ่านทีละประโยค/ นักเรียนทั้งหมดอ่านตาม

1.1.3 ครูอ่านทีละประโยค/ นักเรียนอ่านตามทีละคน

1.1.4 นักเรียนอ่านทีละประโยคให้ต่อเนื่องกันไปจนจบข้อความทั้งหมด

1.1.5 นักเรียนฝึกอ่านเอง

1.1.6 สุ่มนักเรียนอ่าน

1.2 Reading for fluency (Chain reading) คือ เทคนิคการฝึกให้นักเรียนอ่านประโยคคนละประโยคอย่างต่อเนื่องกันไป เหมือนคนอ่านคนเดียวกัน โดยครูสุ่มเรียกผู้เรียนจากหมายเลขของนักเรียน

1.3 Reading and look up คือ เทคนิคการฝึกให้นักเรียนแต่ละคนอ่านข้อความ โดยใช้วิธีอ่านแล้วจำประโยคแล้วเงยหน้าขึ้นพูดประโยคนั้นอย่างรวดเร็วคล้ายวิธีอ่านแบบนักข่าว

1.4 Speed reading คือ เทคนิคการฝึกให้นักเรียนแต่ละคนอ่านข้อความ โดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเร็วได้ การอ่านแบบนี้อาจไม่คำนึงถึงความถูกต้องทุกตัวอักษร แต่ต้องอ่านโดยไม่ข้ามคำ เป็นการฝึกธรรมชาติในการอ่านเพื่อความคล่องแคล่ว (Fluency) และเป็นการหลีกเลี่ยงการอ่านแบบสะกดทีละคำ

1.6 Reading for accuracy คือ การฝึกอ่านที่มุ่งเน้นความถูกต้องชัดเจนในการออกเสียง ทั้ง Stress/ Intonation/ Cluster/ Final sounds ให้ตรงตามหลักเกณฑ์ของการออกเสียง (Pronunciation) โดยอาจนำเทคนิค Speed reading มาใช้ในการฝึก และเพิ่มความถูกต้องชัดเจนในการออกเสียงสิ่งที่ต้องการ จะเป็นผลให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านได้อย่างถูกต้อง (Accuracy) และคล่องแคล่ว (Fluency) ควบคู่กันไป

2. การสอนอ่านในใจ เป็นการอ่านเพื่อรับรู้ และทำความเข้าใจในสิ่งที่อ่านซึ่งเป็นการอ่านอย่างมีจุดมุ่งหมาย โดยแบ่งเป็น 3 กิจกรรม คือ

2.1 กิจกรรมนำเข้าสู่การอ่าน (Pre - reading) การที่ผู้เรียนจะอ่านได้อย่างเข้าใจควรต้องมีข้อมูลบางส่วนเกี่ยวกับสารที่จะได้อ่าน โดยผู้สอนอาจใช้กิจกรรมนำให้ผู้เรียนได้มีข้อมูลบางส่วนเพื่อช่วยสร้างความเข้าใจในบริบทก่อนเริ่มต้นอ่านข้อมูลที่กำหนดให้ โดยมี 2 ขั้นตอน คือ

2.1.1 ชั้น Personalization เป็นขั้นสนทนา ได้ตอบ ระหว่างครูกับผู้เรียน หรือระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน เพื่อทบทวนความรู้เดิมและเตรียมรับความรู้ใหม่จากการอ่าน

2.1.2 ชั้น Predicting เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนคาดเดาเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน โดยอาจใช้รูปภาพ แผนภูมิ หัวเรื่อง ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะได้อ่าน แล้วนำมาสนทนา หรืออภิปราย หรือหาคำตอบเกี่ยวกับภาพนั้น ๆ หรืออาจฝึกกิจกรรมที่เกี่ยวกับคำศัพท์ เช่น ชิดเส้นใต้ หรือวงกลมล้อมรอบคำศัพท์ในสิ่งที่อ่าน หรืออ่านคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่จะได้อ่าน เพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบแนวทางว่าจะได้อ่านเกี่ยวกับเรื่องใด เป็นการเตรียมตัวล่วงหน้าเกี่ยวกับข้อมูลประกอบการอ่าน และค้นหาคำตอบที่จะได้จากอ่านข้อมูลนั้น

2.2 กิจกรรมระหว่างการอ่าน หรือกิจกรรมขณะที่สอนอ่าน (While - reading) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติในขณะที่อ่านข้อมูลนั้น กิจกรรมนี้มีใช้การทดสอบการอ่าน แต่เป็นการฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ กิจกรรมที่จัดให้ในขณะที่ฝึกอ่านควรเป็นประเภทต่อไปนี้

- 1) Matching คือ อ่านแล้วจับคู่คำศัพท์ กับคำจำกัดความ หรือจับคู่ประโยค เนื้อเรื่อง กับภาพ แผนภูมิ
- 2) Ordering คือ อ่านแล้วเรียงภาพ แผนภูมิ ตามเรื่องที่อ่านหรือเรียงประโยค (Sentences) ตามลำดับเรื่อง หรือเรียงเนื้อหาแต่ละตอน (Paragraph) ตามลำดับของเนื้อเรื่อง
- 3) Completing คือ อ่านแล้วเติมคำ สำนวน ประโยค ข้อความ ลงในภาพ แผนภูมิ ตาราง ฯลฯ ตามเรื่องที่อ่าน
- 4) Correcting คือ อ่านแล้วแก้ไขคำ สำนวน ประโยค ข้อความให้ถูกต้องตามเนื้อเรื่องที่ได้อ่าน
- 5) Deciding คือ อ่านแล้วเลือกคำตอบที่ถูกต้อง (Multiple choice) หรือเลือกประโยค ถูกผิด (True/ False) หรือเลือกว่ามีประโยชน์นั้น ๆ ในเนื้อเรื่องหรือไม่ หรือเลือกว่าประโยคนั้น เป็นข้อเท็จจริง (Fact) หรือข้อคิดเห็น (Opinion)
- 6) Supplying/ Identifying คือ อ่านแล้วหาประโยคหัวข้อเรื่อง (Topic sentence) หรือสรุปใจความสำคัญ (Conclusion) หรือจับใจความสำคัญ (Main idea) หรือตั้งชื่อเรื่อง (Title) หรือย่อเรื่อง (Summary) หรือหาข้อมูลรายละเอียดจากเรื่อง (Specific information)

2.3 กิจกรรมหลังการอ่าน (Post - reading) เป็นกิจกรรมที่มุ่งให้นักเรียนได้ฝึกการใช้ภาษาในลักษณะทักษะสัมพันธ์เพิ่มขึ้นจากการอ่านทั้งการฟัง การพูดและการเขียนภายหลังที่ได้ฝึกปฏิบัติกิจกรรมระหว่างการอ่านแล้ว โดยอาจฝึกการแข่งขันเกี่ยวกับคำศัพท์ สำนวน ไวยากรณ์ จากเรื่องที่อ่านซึ่งเป็นการตรวจสอบทบทวนความรู้ ความถูกต้องของคำศัพท์ สำนวน โครงสร้าง ไวยากรณ์ หรือฝึกทักษะการเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2537, หน้า 178 - 179) ให้แนวทางในการจัดกิจกรรมการสอนอ่าน ดังนี้

1. กิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre - reading activities) เป็นการสร้างความสนใจและปูพื้นความรู้ในเรื่องที่จะอ่านตัวอย่าง กิจกรรมในขั้นนี้ ได้แก่

1.1 ให้คาดคะเนเรื่องที่จะอ่าน เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดถึงความรู้เดิมแล้ว นำมาสัมพันธ์กับเรื่องที่อ่าน การคาดคะเนอาจจะผิดหรือถูกก็ได้

1.2 ให้เดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท โดยดูจากประโยคข้างเคียง หรือจากรูปภาพ และการแสดงท่าทาง

2. กิจกรรมระหว่างการอ่าน (While - reading activities) เป็นการทำความเข้าใจโครงสร้างและเนื้อความในเรื่องที่อ่านกิจกรรมในขั้นนี้ ได้แก่

2.1 ให้ลำดับเรื่องโดยให้ตัดเรื่องออกเป็นส่วนใหญ่ (Strip story) อาจจะเป็นย่อหน้าหรือเป็นประโยคก็ได้ แล้วให้ผู้เรียนในกลุ่มลำดับข้อความกันเอง

2.2 เขียนแผนผังโยงความสัมพันธ์ของเนื้อเรื่อง (Semantic mapping)

2.3 เดิมข้อความลงไปแผนผังของเนื้อเรื่อง (Graphic organizer)

2.4 เล่าเรื่องโดยสรุป

3. กิจกรรมหลังการอ่าน (Post - reading Activities) เป็นการตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน กิจกรรมที่ทำได้จะเป็นการถ่ายโยงไปสู่ทักษะอื่น ๆ เช่น ทักษะการพูด และการเขียนก็ได้โดย

3.1 ให้แสดงบทบาทสมมติ

3.2 ให้เขียนเรื่องหรือเขียนโต้ตอบ เช่น เขียนจดหมาย เขียนบทสนทนา เขียนแบบฟอร์ม วาดรูป เป็นต้น

3.3 พูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532, หน้า 56 - 59) กล่าวว่าผู้สอนควรฝึกให้ผู้เรียนได้อ่านหลาย ๆ วิธีเพราะหนังสือแต่ละประเภทมีวัตถุประสงค์ในการอ่านต่างกัน และทักษะที่ใช้อ่านก็แตกต่างกันด้วย วิธีที่เป็นที่รู้จักกันทั่วไปมีดังนี้

1. การอ่านแบบเปิดผ่านไปอย่างรวดเร็ว (Skimming) ผู้เรียนต้องได้รับการฝึกฝนให้ตั้งคำถามไว้ในใจก่อนเริ่มอ่าน คือ รู้จุดประสงค์ของเรื่องที่อ่าน ผู้เรียนจะต้องฝึกฝนให้รู้จักการทำนายความข้างหน้า (Prediction) และเลือกจับใจความ เป็นต้น

2. การอ่านแบบต้องการข้อมูลที่เฉพาะเจาะจง (Scanning) เช่น วันที่ ตัวเลข สถานที่ ผู้สอนต้องฝึกฝนผู้เรียนให้รู้จักหัดอ่านทั้ง 2 วิธีโดยเลือกบทเรียนที่ช่วยในการฝึก เช่น ข่าวในหนังสือพิมพ์ ข่าวกีฬาและโฆษณาสินค้าต่าง ๆ ผู้เรียนจะรู้จักจับใจความสำคัญโดยละเว้นการอ่านจากการแปลคำต่อคำ

3. การอ่านเพื่อหารายละเอียด (Thorough reading หรือ Receptive reading) ผู้เรียนจะต้องเข้าใจข้อเขียนทั้งใจความสำคัญและรายละเอียดปลีกย่อย แต่ไม่ได้หมายถึงจะต้องเข้าใจคำทุกคำ เนื่องจากข้อเขียนย่อมมีรายละเอียดปลีกย่อยที่อยู่ในระดับที่สำคัญไม่เท่ากับ

4. การอ่านเชิงวิจารณ์ (Critical reading) ทักษะการอ่านแบบนี้เป็นทักษะที่ยากที่สุดและควรใช้ในระดับที่สูงขึ้นเพราะผู้อ่านจะต้องนี้ปฏิสัมพันธ์ต่อข้อเขียนที่ตนอ่านโดยใช้ความรู้

และประสบการณ์ที่มีอยู่มาสนับสนุนหรือโต้แย้งต่อข้อเขียนนั้น ๆ การอ่านระดับนี้ผู้เรียนจะต้องมีโอกาสนอภิปรายแสดงความคิดเห็นหลังการอ่าน ซึ่งเป็นลักษณะที่ผู้อ่านมีปฏิริยาต่อข้อเขียน (Active reader) มิใช่การอ่านแบบไม่มีปฏิริยาต่อข้อเขียน (Passive reader)

ในการจัดกิจกรรมการสอนอ่านภาษาอังกฤษ ผู้สอนควรจัดเป็น 3 ระยะ คือ

1. กิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre - reading activities) เป็นการสร้างความสนใจในเรื่องที่จะอ่าน และปูพื้นความรู้ในเรื่องที่จะอ่าน ซึ่งอาจจัดกิจกรรมดังตัวอย่างต่อไปนี้ คือ

1.1 ให้คาดคะเนเรื่องที่จะอ่าน เช่น นำนิทานเรื่องลูกเป็ดขี้เหร่มาให้อ่าน และให้ลองนึกถึงศัพท์ที่ควรรู้จักในเรื่องนี้ว่าจะมีอะไรบ้าง เช่น Duck, Duckling, Swan, Ugly, Beautiful เป็นต้น แล้วให้ใช้วิธีอ่านแบบต้องการข้อมูลโดยเฉพาะเจาะจง (Scanning) ว่ามีศัพท์ที่ผู้เรียนบอกไว้หรือไม่

1.2 ให้เดาความหมายของศัพท์จากบริบท โดยดูจากประโยคข้างเคียง เช่น ศัพท์ Cruel หากภาพให้ดู แสดงท่าทาง และให้คำถามไว้ก่อน เพื่อให้ผู้เรียนฝึกการอ่านแบบรวดเร็ว (Skimming) เพื่อหาคำตอบที่ครุถามไว้ เช่น Why did the ugly duckling run away ?

2. กิจกรรมระหว่างการอ่าน (While - reading activities) เป็นกิจกรรมที่ผู้สอนนำมาใช้ฝึกทักษะในขณะที่อ่านเนื้อเรื่องซึ่งอาจจัดกิจกรรมดังตัวอย่างต่อไปนี้ คือ

2.1 ให้อ่านแบบผ่านไปเร็ว ๆ เพื่อให้ได้ประโยคสำคัญ (Topic sentence) และอ่านแบบหารายละเอียด (Thorough reading) เพื่อตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องได้ เช่น Why was the ugly duckling unhappy ? และ When did the ugly duckling know that he was a swan ? เป็นต้น

2.2 ให้ลำดับเรื่องโดยให้ตัดเรื่องออกเป็นส่วน ๆ (Strip story) คือ เป็นย่อหน้าหรือเป็นประโยคก็ได้ ให้ผู้เรียนจำส่วนของตนไว้ แล้วลำดับข้อความ ถ้าจะให้ยากขึ้นก็จะให้เป็นส่วนย่อย ๆ หรือตัดเป็นรอยหยัก ๆ (Jigsaw reading) ให้ผู้เรียนต่อความเองก็ได้

2.3 ให้สรุปใจความ (Inferring from the text) โดยให้ผู้เรียนอนุมานจากเรื่องที่อ่านทั้งหมด ซึ่งผู้สอนอาจให้สรุปหรือตั้งชื่อเรื่องใหม่ที่แปลกไปจากชื่อเรื่องเดิม อาจเป็น The sad duckling หรือ The happy swan เป็นต้น

2.4 ให้หาความสัมพันธ์ระหว่างประโยค (Discourse feature) ว่ามีเครื่องหมายหรือข้อความแสดงความสัมพันธ์ในเรื่องที่อ่าน เช่น They all laughed at me. หรือ Then I see something in front of me. เป็นต้น

2.5 ให้หาจุดประสงค์หรือทัศนคติของผู้เขียน เป็นการฝึกให้หาความหมายที่ไม่ได้ปรากฏในข้อความที่อ่าน

2.6 ให้อ่านคำอธิบายตำแหน่งที่ผู้เรียนต้องนั่งในเวลาสอบ แล้วเขียนแผนผังพร้อมกับเขียนชื่อของผู้สอบในแผนผังนั้น เช่น Read the description of students sitting in an examination room and write name of appropriate students in the seating diagram.

2.7 ให้อ่านรายงานอุบัติเหตุจากหนังสือพิมพ์ แล้วเขียนแผนผังของจุดที่เกิดเหตุพร้อมทิศทางของพาหนะที่เกิดอุบัติเหตุในช่องว่างที่กำหนดให้ เช่น Read the accident report from the newspaper and draw diagram of the accident showing position and direction of vehicles in the space provided.

2.8 ให้อ่านคำชี้แจงการติดต่อเจ้าหน้าที่ธนาคารในการแลกเช็คเดินทางแล้ว เขียนแผนผังแสดงลำดับการติดต่อ เช่น Read the information from the bank clerk telling customer how to get traveller checks changed and write the flow chart illustrating the process.

3. กิจกรรมหลังการอ่าน (post-reading activities) คือผู้เรียนสามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ ดังตัวอย่างกิจกรรมต่อไปนี้

3.1 ให้ผู้เรียนกล่าวถึงประโยชน์ที่อ่านเรื่อง ว่ามีข้อคิดอย่างไรบ้าง

3.2 ให้ผู้เรียนกล่าวถึงความรู้สึกของตนเองและตัวละครในเรื่องที่อ่าน

3.3 ให้เขียนบทสนทนาระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้องในเรื่อง

3.4 ให้แสดงบทบาทสมมติ โดยสวมบทบาทผู้ที่เกี่ยวข้องในเรื่อง

3.5 ให้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความแตกต่างทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและของผู้เรียน

อารีรักษ์ มิแจ้ง และวรรณประภา สุขสวัสดิ์ (2565, หน้า 63 - 72) กล่าวถึงขั้นตอนการสอนอ่านภาษาอังกฤษ แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นก่อนอ่าน (Pre - reading) กิจกรรมการเรียนการสอนในขั้นตอนนี้เริ่มจากการชวนผู้เรียนพูดคุย สอบถามความรู้เดิมเกี่ยวกับหัวเรื่องที่อ่าน สอนคำศัพท์ โครงสร้างที่คิดว่าจะเป็นปัญหาในการอ่าน จากนั้นให้สำรวจ ทำนายเนื้อหาของบทอ่าน หรือตั้งคำถามเกี่ยวกับบทอ่าน

2. ขั้นขณะอ่าน (While - reading) กิจกรรมในขั้นตอนนี้เป็นการให้ผู้เรียนอ่านบทอ่านซึ่งในทางปฏิบัติ ผู้สอนอาจให้ผู้เรียนอ่านออกเสียง หรืออ่านในใจ อ่านคนเดียว เป็นคู่ หรือเป็นกลุ่ม เพื่อทำความเข้าใจกับบทอ่าน ทำนายเนื้อหาแต่ละส่วนของบทอ่าน จดบันทึก ตั้งคำถามเกี่ยวกับบทอ่าน และเก็บรายละเอียดของเนื้อหาในบทอ่าน

3. ขั้นหลังอ่าน (Post - reading) กิจกรรมในขั้นตอนนี้จะเป็นกิจกรรมที่ใช้ในการตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านด้วยแบบฝึกหัดลักษณะต่าง ๆ อาทิ การเขียนสรุปความ การสรุปโดยใช้แผนผังความคิด การตอบคำถามแบบปรนัย อัตนัย เป็นต้น หรืออาจเป็นกิจกรรม

ที่ต่อยอดจากการแสดงละคร การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน การเขียนตอบโต้กับเนื้อความ ในบทอ่าน การจัดทำสื่อ เช่น ประภาส โฆษณา ในลักษณะเดียวกับบทอ่าน เป็นต้น

กิจกรรมที่ใช้ในการสอนอ่านภาษาอังกฤษมีหลากหลาย ซึ่งผู้สอนสามารถนำไปประยุกต์ใช้โดยพยายามให้มีความแตกต่างในแต่ละบทเรียน

1. การสร้างความสนใจในบทอ่าน กิจกรรมนี้เป็นการนำผู้เรียนเข้าสู่บทอ่าน ผู้สอนสามารถกำหนดให้มีความแตกต่างกันได้ ตัวอย่างเช่น ให้ดูภาพและถาม - ตอบเกี่ยวกับภาพ ให้ดูคลิปวิดีโอที่ครูสามารถเลือกคลิปที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับเรื่องที่อ่านได้ หรือใช้สิ่งของ วัสดุ อุปกรณ์จริงเพื่อสร้างความสนใจ หรือการสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นที่เป็นใจ ความสำคัญของบทอ่าน เป็นต้น

2. การกระตุ้นความรู้เดิม ในกรณีที่ผู้สอนมั่นใจว่าผู้เรียนมีความรู้บางส่วนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านอาจกระตุ้นความรู้เดิมโดยการให้ผู้เรียนทั้งชั้นเรียนระดมสมองเกี่ยวกับประเด็นที่ตนเองมีความรู้ ผู้สอนบันทึกประเด็นทั้งหมดบนกระดาน กิจกรรมนี้อาจเชื่อมโยงไปสู่กิจกรรมต่อไป คือ การทำนายเนื้อหาของบทอ่าน

3. ทำนายเนื้อหาของบทอ่าน ก่อนทำนายเนื้อหาของบทอ่าน ควรให้ผู้เรียนสำรวจบทอ่านอย่างคร่าว ๆ เช่น หัวเรื่อง หัวเรื่องย่อย รูปภาพ อ่านประโยคแรกและประโยคสุดท้ายของบทอ่าน ดูโครงสร้างของงานเขียน เพื่อประกอบการทำนาย ซึ่งจะทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์ขึ้น ในกระบวนการอ่าน การทำนายเนื้อหาของบทอ่านจะช่วยให้ผู้เรียนอ่านอย่างมีจุดประสงค์ และเกิดแรงจูงใจในการอ่าน

4. การตั้งคำถามเกี่ยวกับบทอ่าน การตั้งคำถามเกี่ยวกับบทอ่านจะช่วยให้ผู้อ่านคิดเกี่ยวกับสิ่งที่อ่านและอ่านอย่างมีเป้าหมายมากยิ่งขึ้น โดยผู้สอนให้ผู้เรียนดูหัวเรื่องที่อ่าน และตั้งคำถามว่าตนเอง คือ ต้องการรู้อะไรเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ผู้สอนจดคำถามทั้งหมดไว้บนกระดานดำ และหากอ่านบทอ่านแล้วพบคำตอบให้เขียนคำตอบไว้ หากไม่มีคำตอบเขียนตัวอักษร N/A - no answer สำหรับคำถามที่ไม่มีคำตอบในบทอ่าน ผู้สอนอาจมอบหมายให้ผู้เรียนไปศึกษาจากแหล่งข้อมูลอื่น ๆ นอกชั้นเรียน หรือหากมีโทรศัพท์มือถือ อาจให้ผู้เรียนค้นหาคำตอบในชั้นเรียน ร่วมกันกันก็ได้

5. การอ่านแบบต่อชิ้นส่วน (Jigsaw reading) ผู้สอนแจกชิ้นส่วนของบทอ่าน โดยอาจตัดเป็นประโยค หรือย่อหน้าก็ได้ ให้ผู้เรียนทำกิจกรรมเป็นรายบุคคล เป็นคู่ หรือกลุ่ม อ่านประโยค แล้วเรียงประโยคต่อกันให้เป็นเนื้อเรื่องที่สมบูรณ์ หลังจากนั้นผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันตรวจสอบความถูกต้องของลำดับเหตุการณ์

6. การอ่านโดยใช้แนวคิดของการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีหลายรูปแบบซึ่งแต่ละรูปแบบจะมีวิธีการดำเนินการหลัก ๆ ได้แก่ การจัดกลุ่ม การศึกษาเนื้อหาสาระ การทดสอบ การคิดคะแนน การให้รางวัล และมีวัตถุประสงค์เดียวกัน คือ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในเรื่องที่ศึกษามากที่สุด โดยอาศัยการร่วมมือกัน ช่วยเหลือกัน แลกเปลี่ยนความรู้กันระหว่างกลุ่มผู้เรียน (ทิสนา แคมมณี, 2562, หน้า 265 - 266)

7. การใช้ผังกราฟิกรูปแบบต่าง ๆ เป็นวิธีการหนึ่งที่สามารถนำมาใช้ในการตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียนได้

8. การวาดภาพ หรือเลือกภาพที่ตรงกับเนื้อหาที่อ่าน เช่นอ่านนิทานแล้ววาดภาพนิทานที่อ่าน อ่านแล้วเลือกภาพที่ตรงกับเนื้อหาที่อ่าน

9. การเขียนสรุปความ เป็นอีกทักษะหนึ่งที่สำคัญในการอ่าน สามารถสะท้อนให้เห็นความเข้าใจที่มีต่อบทอ่าน ในการเขียนสรุปความนอกจากจะต้องมีทักษะในการจับใจความสำคัญ และแยกแยะรายละเอียดต่าง ๆ แล้ว ผู้เรียนจะต้องมีทักษะในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ และมีความสามารถทางภาษาในระดับหนึ่ง เพื่อที่จะเขียนสรุปเนื้อหา

10. การใช้ Story map หรือ Story grammar ใช้เฉพาะกับการอ่านนวนิยาย เรื่องสั้นนิทานที่มีลำดับเหตุการณ์ตัวละครเข้ามาเกี่ยวข้อง ผู้สอนอาจให้ผู้เรียนสรุปเนื้อหาของเรื่องที่อ่านตามองค์ประกอบที่กำหนด

11. การผลิตงานเขียนลักษณะเดียวกับบทอ่าน เช่น อ่านนิทานแล้วให้ผู้เรียนแต่งนิทานตามความคิดสร้างสรรค์ของตนเอง อ่านจดหมาย อ่านอีเมลแล้วตอบจดหมาย ตอบอีเมล อ่านกลอนแล้วฝึกแต่งกลอน เป็นต้น

12. การใช้เกมในการตรวจสอบความเข้าใจในการอ่าน เช่น การใช้เกม OX เป็นต้น จากการศึกษาค้นคว้าวิจัยสรุปได้ว่า การสอนการอ่านภาษาอังกฤษ สามารถจำแนกได้ 2 ประเภท คือ การสอนอ่านออกเสียงเพื่อฝึกความถูกต้อง (Accuracy) และความคล่องแคล่ว (Fluency) ในการออกเสียงภาษาอังกฤษ และการสอนอ่านเพื่อจับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน ซึ่งประกอบไปด้วยกิจกรรมก่อนอ่าน กิจกรรมระหว่างการอ่าน และกิจกรรมหลังการอ่าน เพื่อฝึกการสรุปความและถ่ายทอดใจความสำคัญ โดยสามารถเชื่อมโยงกับทักษะการเขียนภาษาอังกฤษได้ โดยครูผู้สอนสามารถนำรูปแบบวิธีการการสอนอ่านภาษาอังกฤษมาปรับใช้ให้เข้ากับบทอ่านที่เลือกมาได้

ความหมายของการเขียนภาษาอังกฤษ

Lado (1977) กล่าวว่า การเขียนเป็นการสื่อความหมายด้วยตัวอักษรซึ่งเป็นที่เข้าใจกันระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน เป็นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร มีการเรียบเรียงข้อความตามลักษณะ

โครงสร้างภาษาที่ใช้ และใช้แบบฟอร์มให้ตรงกับจุดประสงค์ของการเขียนแต่ละเรื่อง ๆ ไป ตลอดจนใช้สำนวนได้อย่างถูกต้อง

Domn (1982) กล่าวว่า การเขียนมิได้หมายถึงลายลักษณ์อักษรหรือการเขียนเป็นประโยค ๆ แต่หมายถึง ความสามารถนำความรู้สึกนึกคิด สำนวน และรูปประโยคต่าง ๆ มาเรียบเรียงให้เกิดภาษาเขียนตรงตามจุดประสงค์ของตน

พิตรวัลย์ โกวิทวาทิ (2550) การเขียนหมายถึง การรวบรวมความคิด ความรู้สึก และความต้องการของผู้ส่งข่าวออกมาเป็นภาษาเขียนในลักษณะต่าง ๆ กัน เพื่อให้ผู้รับได้เข้าใจจุดประสงค์ของตน

อุ๋นเรื่อน เนื่องจางันงค์ (2549) การเขียนหมายถึง การรวบรวม เรียบเรียงความคิด ถ่ายทอดความคิด ความรู้สึกของผู้เขียนออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรตามจุดประสงค์ของผู้เขียน เพื่อให้ผู้รับเข้าใจจุดประสงค์ หรือแนวคิดนั้น ๆ

จากการศึกษาความหมายผู้วิจัยสรุปได้ว่า การเขียนภาษาอังกฤษ หมายถึงการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดที่ผู้เขียนต้องการสื่อถึงผู้อ่านผ่านลายลักษณ์อักษรที่เรียบเรียงอย่างถูกต้องตามลักษณะ โครงสร้างทางภาษา ตามหลักไวยากรณ์ ซึ่งผู้อ่านสามารถเข้าใจ และสื่อความหมาย ความรู้สึกนึกคิดได้ตรงตามจุดประสงค์ของผู้เขียน

ความสำคัญของการเขียนภาษาอังกฤษ

การเขียนภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่สำคัญที่ผู้เรียนควรเรียนรู้ เพราะบางครั้งการสื่อสารกับผู้อื่นไม่สามารถทำได้โดยการสนทนาโดยตรง ต้องอาศัยการเขียนข้อความหรือเนื้อหาที่ใช้ในการสื่อสาร เช่น การเขียนจดหมายเล่าเรื่อง การแลกเปลี่ยนข้อมูล หรือการกรอกแบบฟอร์มต่าง ๆ นอกจากนี้ การเขียนยังช่วยให้ผู้เรียนฝึกใช้โครงสร้างภาษาและนำคำศัพท์ที่ครูสอนมาใช้ในการเขียนตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งเป็นการเสริมทักษะและพัฒนาการในการใช้ภาษาเขียนได้ดียิ่งขึ้น

Raimes (1983, p. 3) กล่าวว่า การเขียนภาษาอังกฤษมีความสำคัญที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในเรื่องอื่น ๆ หลายประการ คือ ประการที่หนึ่ง ช่วยเสริมการเรียนรู้โครงสร้างทางไวยากรณ์ สำนวน และศัพท์ที่ได้เรียนไปแล้วให้เข้าใจและใช้ได้ถูกต้องยิ่งขึ้น ประการที่สอง ในขณะที่ผู้เรียนเขียนภาษาอังกฤษ ผู้เรียนมีโอกาสทดลองใช้ภาษา คือสามารถเขียนได้มากกว่าที่เพิ่งหัดพูดไป มีโอกาสเสี่ยงต่อการเขียนผิดเขียนถูก ประการที่สาม ผู้เรียนจำเป็นต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับภาษาใหม่โดยการแสดงออกทางความคิด ตลอดจนการใช้สายตาและมีอยู่อย่างประสานกันเพื่อ เป็นการเสริมการเรียนรู้ ยิ่งผู้เรียนใช้ความพยายามในการเขียนมากเท่าไร ผู้เรียนก็จะพบกับการเขียนสิ่งใหม่ ๆ ตลอดจนวิธีการแสดงออกทางความคิดมากยิ่งขึ้นเท่านั้น

คือจำเป็นต้องหาคำและประโยคที่จะแสดงออกได้ตรงกับความคิด

Hyland (2003) กล่าวว่า การเขียนเป็นทักษะที่สำคัญในการสื่อสารในโลกปัจจุบัน เนื่องจากจะช่วยให้ผู้เขียนสามารถถ่ายทอดข้อมูล ความคิด หรือความคิดเห็นไปยังผู้อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ การเขียนต้องมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเพื่อให้สามารถสร้างข้อความ ที่ชัดเจนและน่าสนใจได้

เพ็ญพิชชา อัญญาธวงศกร (2559) กล่าวถึง ความสำคัญของการเขียนไว้ว่า การเขียนเป็นวิธีสื่อสารที่มีประโยชน์ เนื่องด้วยเป็นการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึกร่างกาย ต่าง ๆ ของผู้เขียนเป็นหลัก รวมถึงยังเป็นสื่อที่จะช่วยแพร่กระจายความรู้ ความคิดให้กว้างไกล และรวดเร็ว ทักษะการเขียนถือเป็นทักษะที่ผู้เรียนจะต้องนำไปใช้ในการประกอบอาชีพต่อไปในอนาคต ดังนั้น การเรียนรู้ทักษะการเขียนจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาได้อย่างหลากหลาย นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการอ่านและการเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ นักเรียนต้องมีความรู้ด้านคำศัพท์ และไวยากรณ์อย่างสมดุลกัน เพื่อให้การเขียนมีประสิทธิภาพ และบรรลุเป้าหมาย โดยนักเรียนต้องมีความรู้ด้านคำศัพท์อย่างลึกซึ้ง ทั้งในเรื่องการออกเสียง การสะกดคำ การใช้คำศัพท์ร่วมกับกับคำอื่น การนำคำศัพท์ไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ถูกหลักไวยากรณ์ และเหมาะสมกับสถานการณ์ คำศัพท์จึงมีความสำคัญในลักษณะที่จะทำให้ประสบความสำเร็จในการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ และถ้าผู้เรียนมีความรู้ เกี่ยวกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษไม่เพียงพอ นักเรียนก็จะประสบปัญหาในการสื่อความหมาย และความต้องการของตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษ

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2530, หน้า 75) การเขียนภาษาอังกฤษเป็นกระบวนการที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับความคิดเป็นอย่างยิ่ง เพราะก่อนที่จะเขียน ผู้เขียนจะต้องคิดก่อนเสมอว่า ตนจะเขียนอะไร เขียนให้ใครอ่าน และมีจุดมุ่งหมายในการเขียนอย่างไร โดยพยายามสื่อสารทางความคิดกับผู้อ่าน ผู้เขียนจะต้องรวบรวมข้อมูล เลือกสรรสิ่งที่ตนต้องการถ่ายทอดความคิด นำมาจัดลำดับความด้วยการเรียบเรียงออกมาเป็นตัวอักษร ตั้งแต่ระดับประโยคจนถึงระดับข้อความ หรือสูงกว่าระดับข้อความ โดยใช้ความรู้ด้านกลไกของการเขียน เช่น การเขียนลายมือ การสะกดคำ เครื่องหมายวรรคตอน กฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ ตลอดจนวากยสัมพันธ์ เป็นต้น

พิตรวัลย์ โกวิทวาทิ (2550, หน้า 31) การสื่อสารกับบุคคลต่าง ๆ บางครั้งเราไม่สามารถพูดคุยสนทนาโต้ตอบโดยตรงได้ จะต้องอาศัยการอ่านข้อความหรือเนื้อเรื่องต่าง ๆ ที่ได้บันทึกเอาไว้ บางครั้งมีความจำเป็นต้องบันทึกข้อความหรือเรื่องราวต่าง ๆ เพื่อเตือนความจำ มีการเขียนจดหมายส่งข่าวคราวซึ่งกันและกัน กรอกแบบฟอร์มเพื่อชี้แจงจุดประสงค์ต่าง ๆ เป็นต้น

แสงระวี ดอนแก้วบัว (2558, หน้า 177) การเขียนภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่มีความสลับซับซ้อนมากกว่าทักษะการใช้ภาษาอื่น ๆ นักเรียนจะเขียนได้ดีก็ต่อเมื่อได้ฟังมาก อ่านมาก

มีประสบการณ์กว้างขวาง นอกจากนั้นยังปรากฏว่านักเรียนที่เขียนได้ดีมักเป็นผู้ที่มีทักษะการพูดดี ความรู้ทางหลักภาษาที่เป็นองค์ประกอบที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่จะช่วยให้นักเรียนสามารถเข้าใจ ถ้อยคำได้อย่างเหมาะสม และสามารถเรียงประโยคได้อย่างสละสลวย การสอนการเขียน จึงควร คำนึงอยู่เสมอว่า จะต้องสอนให้สัมพันธ์กับทักษะการใช้ภาษาอื่น ๆ

ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ (English writing proficiency) เป็นทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อถ่ายทอดความคิด ข้อมูล หรือความคิดเห็นออกมาในรูปแบบของข้อความที่มีความชัดเจนและมีประสิทธิภาพ การเขียนที่มีคุณภาพสามารถสื่อสารความหมายได้อย่างชัดเจนและเข้าใจง่าย โดยการใช้โครงสร้างภาษา ไวยากรณ์ คำศัพท์ และการจัดระเบียบความคิดอย่างถูกต้องและเหมาะสมกับบริบทหรือวัตถุประสงค์การสื่อสาร ทั้งนี้ การเขียนที่มีประสิทธิภาพต้องคำนึงถึงการใช้ภาษาในลักษณะที่สอดคล้องกับการใช้งานในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยมุ่งเน้นการแสดงออกที่มีความสมเหตุสมผลและสามารถตอบสนองต่อความต้องการในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ สำหรับผู้เริ่มเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สอง (Second language) ควรเริ่มต้นจากการสร้างความสนุกสนานและความสนใจในกระบวนการเรียนรู้ภาษา โดยเฉพาะการฝึกเขียนคำศัพท์และตัวอักษร ซึ่งเป็นทักษะพื้นฐานที่ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงกับชีวิตประจำวัน เช่น การเขียนชื่อของตนเอง ชื่อสมาชิกในครอบครัว หรือคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมที่ผู้เรียนคุ้นเคย เช่น สัตว์เลี้ยง ของเล่น และสิ่งของในชั้นเรียน การฝึกเขียนเช่นนี้ จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจและกระตือรือร้นในการฝึกฝนทักษะการเขียนต่อไปได้

องค์ประกอบสำคัญของความสามารถในการเขียนสามารถจำแนกได้ 5 ประการ ได้แก่

1. โครงสร้างภาษา (Grammar & syntax) ผู้เขียนจำเป็นต้องใช้โครงสร้างประโยคอย่างถูกต้อง เช่น ประโยคสมบูรณ์ที่ประกอบด้วยประธานและกริยา (Subject + Verb), การใช้กาลเวลา (Tense) ที่เหมาะสม ตลอดจนคำเชื่อม (Conjunctions) ที่ช่วยเชื่อมโยงความคิดอย่างมีประสิทธิภาพ
2. คำศัพท์ (Vocabulary) การเลือกใช้คำศัพท์ที่เหมาะสมถือเป็นปัจจัยสำคัญในการถ่ายทอดความหมายให้ชัดเจน ผู้เขียนควรใช้คำศัพท์ให้ตรงกับบริบท (Context) และระดับของภาษา (Formal/ Informal) รวมถึงรู้จักใช้คำหลากหลายเพื่อลดความซ้ำซ้อน
3. การจัดเรียงความคิด (Organization) ข้อความที่ดีต้องมีโครงสร้างชัดเจน ประกอบด้วย บทนำ (Introduction) เนื้อหา (Body) และบทสรุป (Conclusion) ซึ่งแต่ละส่วนควรเชื่อมโยงกันอย่างลื่นไหลและเป็นเหตุเป็นผล
4. ความชัดเจนและความคล่องในการเขียน (Clarity & fluency) ผู้เขียนควรสื่อสารความคิดของตนอย่างชัดเจนและเข้าใจง่าย โดยใช้ประโยคที่อ่านแล้วไม่ก่อให้เกิดความสับสน

อีกทั้งยังต้องเขียนให้ไหลลื่น (Cohesion and coherence) เพื่อให้ผู้อ่านติดตามเนื้อหาได้โดยไม่สะดุด

5. การเขียนตามวัตถุประสงค์ (Purposeful writing) การเขียนแต่ละประเภทมีวัตถุประสงค์เฉพาะ เช่น การเขียนอีเมลเชิงธุรกิจ การเขียนรายงาน การเขียนเรียงความ หรือการเขียนบทความวิชาการ ผู้เขียนจำเป็นต้องเข้าใจจุดประสงค์และผู้อ่านเป้าหมายของตน เพื่อปรับวิธีการนำเสนอให้เหมาะสม

ขั้นตอนและวิธีการในการพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ สามารถดำเนินการได้ผ่านกระบวนการอย่างเป็นระบบ ดังนี้

1. ศึกษาพื้นฐาน โครงสร้างภาษาอังกฤษการเข้าใจหลักไวยากรณ์ขั้นพื้นฐาน เช่น ความสอดคล้องของประธานและกริยา (Subject - verb agreement), การใช้กาลเวลา (Tense), บุพบท (Prepositions) และคำสันธาน (Conjunctions) เป็นรากฐานของการเขียนอย่างถูกต้อง ผู้เรียนสามารถใช้แบบฝึกหัดออนไลน์ เช่น Perfect English grammar เพื่อเสริมความรู้ในส่วนนี้

2. การอ่านเพื่อเรียนรู้รูปแบบการเขียน การอ่านบทความภาษาอังกฤษ ข่าว หรือเรียงความอย่างสม่ำเสมอช่วยให้ผู้เรียนได้ซึมซับรูปแบบการเขียน คำศัพท์ และวิธีการจัดเรียงความคิด นอกจากนี้การจดบันทึกวลีหรือสำนวนที่น่าสนใจ ยังเป็นแนวทางหนึ่งในการนำไปประยุกต์ใช้ในการเขียนของตนเอง

3. ฝึกฝนการเขียนอย่างสม่ำเสมอ การฝึกเขียนเป็นประจำ เช่น การเขียนไดอารี่ รายงานสั้น หรือโพสต์ในสื่อสังคมออนไลน์เป็นภาษาอังกฤษ จะช่วยเพิ่มความคล่องในการเขียน โดยอาจเริ่มจากหัวข้อที่ใกล้ตัว เพื่อกระตุ้นความคิดสร้างสรรค์และพัฒนาทักษะการถ่ายทอดความคิด

4. เรียนรู้จากตัวอย่าง (Model writing) การศึกษาตัวอย่างงานเขียนที่ดีจากแหล่งต่าง ๆ เช่น เว็บไซต์ IELTS Liz หรือ Grammarly blog ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจ โครงสร้าง รูปแบบการเขียน และระดับภาษาได้ดียิ่งขึ้น

5. การใช้เทคนิคการเขียนต่าง ๆ เทคนิคเช่นการใช้ Mind Mapping เพื่อวางแผนความคิดก่อนเขียน หรือการแบ่งขั้นตอนการเขียนออกเป็น Draft - revise - edit - finalize ช่วยให้การเขียนเป็นระบบและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

6. ฝึกเขียนโดยอาศัยการประเมินจากเพื่อน (Peer review) การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนหรือครูผู้สอนหลังจากเขียนเสร็จจะช่วยให้ผู้เรียนตระหนักถึงจุดเด่นและจุดที่ต้องปรับปรุง นอกจากนี้การใช้แอปพลิเคชัน เช่น Grammarly หรือ ProWritingAid ยังช่วยตรวจสอบความถูกต้องด้านไวยากรณ์และคำศัพท์ได้ในเบื้องต้น

7. การตั้งเป้าหมายและติดตามความก้าวหน้า ควรกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจน เช่น เขียนบทความสั้นสัปดาห์ละหนึ่งเรื่อง และติดตามพัฒนาการของตนอย่างต่อเนื่อง เพื่อเสริมแรงใจและพัฒนาทักษะอย่างยั่งยืน

แสงระวี ดอนแก้วบัว (2558, หน้า 177) ให้ความเห็นว่า การเขียนภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย

1. เนื้อหาสาระที่จะใช้เขียน (Content) เช่น เนื้อหาที่เชื่อมโยงกับชีวิตประจำวัน
2. รูปแบบ คือการเรียงลำดับเนื้อหา (Form) โดยมีความสอดคล้องกันทั้งในด้านว่าสิ่งใดเกิดขึ้นก่อนหลัง
3. ไวยากรณ์ (Grammar) ได้แก่ การใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ที่ถูกต้อง สื่อความหมายได้ เช่น การใช้กาลเวลา (Tense) ทั้ง 12 ให้ถูกต้องเพื่อบอกกาลเวลา
4. ลีลาในการเขียน (Style) คือ การเลือกโครงสร้าง เลือกคำ และสำนวนต่าง ๆ ของภาษาที่ใช้เขียน โดยโครงสร้างมีการเลือกต่อกันให้เหมาะสม
5. กลไกในการเขียน (Mechanics) ได้แก่ การใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ ของภาษา เช่น การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการสะกดคำ ให้ถูกต้องตามแบบแผนของภาษานั้น ๆ

Heaton (1988, p. 138 - 139 อ้างถึงใน แสงระวี ดอนแก้วบัว, 2558, หน้า 177) ได้แบ่งทักษะย่อยที่จำเป็นและสำคัญไว้ 4 ประการ ดังนี้

1. ทักษะทางไวยากรณ์ (Grammar skills) ได้แก่ ความสามารถในการเขียนประโยคต่าง ๆ ได้ถูกต้อง
2. ทักษะทางลีลาภาษา (Stylistical skills) ได้แก่ ความสามารถในการเลือกใช้ประโยคหลาย ๆ แบบ และใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ
3. ทักษะทางกลไก (Mechanical skills) ได้แก่ ความสามารถในการใช้แบบแผนทางภาษาได้ถูกต้อง เช่น การใช้เครื่องหมายวรรคตอนและการสะกดคำ
4. ทักษะการเลือกข้อความที่เหมาะสม (Judgement skills) ได้แก่ ความสามารถในการเขียนข้อความที่เหมาะสมตรงตามวัตถุประสงค์ โดยคำนึงถึงผู้อ่านเป็นสำคัญ ตลอดจนความสามารถที่จะเลือกสรร รวบรวมและจัดลำดับเรื่องให้มีความสัมพันธ์กัน

นอกจากนี้การเขียนยังช่วยให้นักเรียนได้ฝึกการนำโครงสร้างทางภาษา สำนวนต่าง ๆ ตลอดจนคำศัพท์ที่ครูได้สอนไปแล้วมาใช้เขียนเรื่องราวต่าง ๆ ตามจุดประสงค์ของตน นักเรียนได้มีโอกาสฝึกใช้ภาษา เพื่อให้เกิดพัฒนาการทางการใช้ภาษายิ่งขึ้นไป ดังนั้น จึงเห็นได้ว่าการเขียนเป็นทักษะทางภาษาที่ยากและซับซ้อนมากกว่าทักษะอื่น ๆ เพราะจะต้องอาศัยความรู้และข้อมูล

จากทักษะฟัง พูด และอ่าน ความสามารถในการรวบรวมความคิด การลำดับเหตุการณ์ และถ่ายทอดออกมาเป็นภาษาเขียนที่ตรงกับความต้องการของตน ดังนั้นการฝึกให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนจึงเป็นสิ่งสำคัญ

จากการศึกษา ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ คือ ความสามารถในการเขียนคำศัพท์ ประโยค ข้อความ เนื้อเรื่อง ได้อย่างถูกต้องตามหลักโครงสร้างทางภาษา

การสอนเขียนภาษาอังกฤษ

ในกระบวนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เริ่มเรียน การพัฒนาทักษะการเขียนควรได้รับการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง แม้ว่าการเขียนเป็นทักษะที่ทำหายและต้องใช้เวลาในการพัฒนานักเรียน ครูผู้สอนควรให้การสนับสนุนและช่วยเหลือผู้เรียน โดยการเสริมสร้างความเข้าใจในภาษาโดยรวมผ่านการฟังและการพูดก่อน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ การฝึกเขียนควรเน้นการใช้ภาษาที่ผู้เรียนสามารถเข้าใจและใช้งานได้จริงในชีวิตประจำวัน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ยั่งยืนและสามารถนำไปใช้ได้ สถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม

การสอนการเขียนภาษาอังกฤษเป็นกระบวนการที่เน้นความร่วมมือระหว่างผู้เรียน ครูผู้สอน และเพื่อนในห้องเรียน โดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาความสามารถในการสื่อสารผ่านงานเขียนภาษาอังกฤษ โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการผลิตเนื้อหาใหม่ผ่านการเขียน มากกว่าการเน้นที่ผลงานสุดท้ายเพียงอย่างเดียว นอกจากนี้ ยังให้ความสำคัญกับกิจกรรมที่สนับสนุนการทำงานร่วมกันในกลุ่มเพื่อน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และการให้ข้อเสนอแนะเชิงพัฒนา มากกว่าการเน้นการประเมินผลลัพธ์ของงานเขียน โดยครูทำหน้าที่เป็นผู้สนับสนุนและอำนวยความสะดวกในกระบวนการเรียนรู้ ขณะที่การประเมินจะพิจารณาจากระดับความเข้าใจของผู้ประเมิน ซึ่งคือเพื่อนร่วมชั้น และจากความชัดเจนของสาระในผลงานเขียนของผู้เรียน

Raimes (1983) กล่าวว่ากระบวนการเขียนภาษาอังกฤษมีขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นเตรียมความพร้อมก่อนเขียน (Pre - writing) ซึ่งเป็นขั้นตอนในการสร้างแรงจูงใจ กำหนดวัตถุประสงค์ในการเขียน และวางแผนการเรียบเรียงเนื้อหา โดยคำนึงถึงกลุ่มผู้อ่าน เพื่อเลือกใช้รูปแบบภาษาและคำศัพท์ที่เหมาะสม
2. ขั้นลงมือเขียน (Writing) ซึ่งเป็นกระบวนการที่ผู้เรียนจัดลำดับความคิดและเรียบเรียงข้อมูลที่ได้จากขั้นแรกให้เป็นเรื่องราว โดยมุ่งเน้นเนื้อหาและจุดมุ่งหมายเป็นหลัก โดยยังไม่ให้ความสำคัญกับความถูกต้องทางภาษา ไวยากรณ์ การสะกดคำ หรือกลวิธีการเขียนในเบื้องต้น
3. ขั้นทบทวนและตรวจสอบ (Revising and editing) ที่เน้นการปรับปรุงเนื้อหา รวมถึงความถูกต้องในการใช้ภาษา เพื่อยกระดับคุณภาพของงานเขียน

4. **ขั้นเขียนซ้ำ (Rewriting)** หลังจากผู้เรียนได้รับข้อเสนอแนะแสดงความคิดเห็นหรือคำวิจารณ์จากผู้อื่นแล้ว ผู้เรียนจะนำข้อมูลนั้นไปใช้ในการปรับปรุงงานเขียนให้ดีขึ้น ด้วยการเขียนใหม่พร้อมตรวจทานซ้ำ เพื่อให้เนื้อหาและภาษามีความถูกต้องและชัดเจนมากที่สุด

5. **ขั้นประเมินผล (Evaluation)** ซึ่งเป็นการประเมินคุณภาพของผลงานเขียนภาษาอังกฤษตามเกณฑ์ที่กำหนด

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2530, หน้า 112) กล่าวถึงขั้นตอนการสอนเขียนภาษาอังกฤษประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ

1. **กิจกรรมก่อนการเขียน (Pre - writing activities)** เป็นการสร้างความสนใจในเรื่องที่เขียนและปูพื้นความรู้ในเรื่องที่จะเขียน โดยอาจทบทวนความรู้เกี่ยวกับกลไกทางการเขียน ซึ่งมีการสะกดคำ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การใช้กาล ให้ถูกต้องกับเรื่องที่จะเขียน เช่น ถ้าเป็นการเล่าเรื่องที่ผ่านมาแล้ว ต้องใช้คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับอดีตกาล และเข้าใจรูปแบบการเขียนรายงาน ตลอดจน ความรู้ทางวัฒนธรรมที่ควรนำมาใช้ในการเขียนลักษณะต่าง ๆ

2. **กิจกรรมระหว่างเขียน (While - writing activities)** เป็นกิจกรรมที่ผู้สอนนำมาใช้ฝึกทักษะในขณะที่เขียนเรื่องซึ่งอาจจัดกิจกรรมตามตัวอย่างต่อไปนี้ คือ นำบัตรเชิญลักษณะต่าง ๆ มาเป็นแบบให้เขียนตามแล้วเขียนบัตรเชิญโดยเปลี่ยนชื่อผู้เชิญและชื่อผู้ได้รับเชิญซึ่งเกี่ยวข้องกับตัวนักเรียน เป็นการฝึกหัดแบบกำหนดขอบข่ายให้เขียน เป็นต้น

3. **กิจกรรมหลังการเขียน (Post - writing activities)** เป็นการที่นักเรียนพยายามใช้ทักษะการเขียนสัมพันธ์กับทักษะอื่น คือ การนำเรื่องที่เขียนมาอ่านให้เพื่อนฟัง นำมาถามคำถาม นำมาเขียนบทสนทนา แสดงบทบาทสมมุติ หรือนำมาอภิปรายแสดงความคิดเห็น ตลอดจนวิจารณ์ข้อเขียนนั้น ๆ ในเชิงความถูกต้องของการสื่อความหมายและ ตลอดจนการใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ เป็นต้น

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2560, หน้า 194) เสนอขั้นตอนการสอนเขียน ดังนี้

1. ผู้เรียนรวบรวมความคิดทั้งหมดที่มีอยู่เกี่ยวกับเรื่องที่จะเขียนและเขียนความคิดทั้งหมด ทบทวน คัดเลือก เพิ่มเติม ตัดทอน ซึ่งจะกระตุ้นความคิดของนักเรียน มีการเชื่อมโยงเรื่องราวเข้าด้วยกัน และจะเดาความคิดใหม่พร้อมทั้งมีการเพิ่มเติมรายละเอียด จนเป็น โครงร่างของเรื่องที่จะเขียน การเขียนสิ่งต่าง ๆ ที่ผู้เขียนคิดได้จะทำให้ผู้เรียนมีจุดเริ่มต้นของการเขียน และเกิดความคิดใหม่

2. ผู้เรียนเขียนโครงร่างจากความคิดต่าง ๆ ที่รวบรวมได้ แล้วเขียนโครงร่างโดยกำหนดการจัดลำดับความคิด และวิธีการเขียนเชื่อมโยงความคิดต่าง ๆ เข้าด้วยกันอย่างเหมาะสม กลมกลืน ผู้เรียนจะเขียนโครงร่างในลักษณะของการจดบันทึกสำหรับขยายใจความสำคัญต่อไป

3. ผู้เรียนเขียนร่างจากโครงร่างที่ทำไว้ (Draft) การเขียนร่างเป็นตอนที่สำคัญที่ผู้เรียนควรฝึกเป็นประจำ ในการเขียนร่างผู้เรียนอาจพบว่า มีความคิดใหม่เกิดขึ้น หรือมีการเปลี่ยนแปลงการจัดลำดับหรือเรียบเรียงข้อความจากที่กำหนดไว้ในโครงร่าง

4. ผู้เรียนจะต้องปรับปรุงแก้ไขร่างที่เขียนไว้โดยการแก้คำผิด แก้ไขสำนวน การปรับปรุงแก้ไขนี้ ผู้เขียนจะต้องอ่านร่างตั้งแต่ต้นจนจบ อาจมีการแก้ไขข้อความ เพิ่มหรือลดจำนวนย่อหน้า

5. ผู้เรียนเขียนข้อความที่สมบูรณ์ที่ได้มีการปรับปรุงแก้ไขแล้วเป็นขั้นสุดท้าย แต่ในขั้นนี้อาจมีความคิดใหม่เกิดขึ้น และภาพรวมของข้อความที่จะทำให้ผู้เรียนตัดสินใจได้ว่าความคิดใหม่ที่เกิดขึ้นนี้ สมควรจะสอดแทรกเข้าไปหรือไม่

เสถียร โตรัตน์ (2534, หน้า 56-57) ได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ กิจกรรมการสอนเขียนไว้ว่า นอกเหนือจากการสอนเขียนภาษาอังกฤษตามวิธีการตามขั้นตอนต่าง ๆ แล้ว เราสามารถฝึกการสอนเขียนด้วยวิธีการเขียนลอกข้อความ การเติมคำลงในประโยค การเติมข้อความที่สัมพันธ์กัน การตอบคำถามจากเรื่องที่ย่ออ่าน การเขียนข้อความจากเรื่องที่กำหนด การเขียนตามคำบอก การเขียนบรรยายภาพคน สัตว์ สิ่งของ การเขียนแก้ข้อความให้ถูกต้อง การเขียนให้เพื่อเชื่อเชิญ การเขียนเมนู การเรียงลำดับประโยค เป็นต้น

การวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2560, หน้า 197 - 199) กล่าวว่า การวัดและการประเมินผลเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญในการสอน เพราะเป็นขั้นตอนที่บ่งชี้ถึงคุณภาพของผลงานหรือความสามารถในทักษะภาษาอังกฤษ ดังนั้น เครื่องมือที่นำมาจึงต้องสอดคล้องกับจุดประสงค์ของการเรียนการสอน และสอดคล้องกับทักษะที่ต้องการประเมิน เมื่อการเรียนการสอนในปัจจุบันมีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ดังนั้นการประเมินผลก็ต้องมุ่งการวัดและประเมินผลความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษโดยสามารถทำได้หลายวิธีด้วยกัน จะโดยการทดสอบหรือไม่ทดสอบก็ได้ การวัดและประเมินโดยไม่มีการทดสอบ สามารถทำได้โดยสังเกตพฤติกรรมต่าง ๆ ของผู้เรียน เช่น ความสนใจและความเอาใจใส่ในการเรียน ความร่วมมือในการทำกิจกรรม ความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย รวมทั้งประเมินจากการทำแบบฝึกหัด ความถูกต้องของการเขียนคำศัพท์และประโยค เป็นต้น

แสงระวี ดอนแก้วบัว (2558, หน้า 183) กล่าวว่า การวัดและประเมินผลโดยการทดสอบความสามารถในการสื่อความหมายนั้น จะใช้หลักการทดสอบที่เน้นหน้าที่การสื่อความหมายในภาษา (Communicative function) ไม่ใช่กฎเกณฑ์ของภาษา (Language pattern) การทดสอบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจะมุ่งที่ความเหมาะสมในการใช้ภาษา (Appropriacy) มากกว่า

ความถูกต้องทางภาษา (Correctness) จึงเป็นการทดสอบความสามารถในการใช้ภาษา (Performance) ไม่ใช่การทดสอบความรู้ทางภาษา (Condition) นอกจากนี้ การทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนมักเป็นการประเมินผู้เรียนกับเกณฑ์ที่วางไว้ (Criterion - reference) เช่น ประเมินออกมาว่า ผู้เรียนมีความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษอยู่ในช่วงใด หรือระดับใด ซึ่งความสามารถในการเขียนแต่ละขั้นนั้นสามารถอธิบายได้ว่างานเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนเป็นอย่างไร ไม่ใช่ประเมินว่าผู้เรียนผ่านการทดสอบได้เป็นอันดับที่เท่าไร ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนไม่ทราบความสามารถที่แท้จริงของตนเองว่ามีแค่ไหนเพียงใด

ธิดา ทิพย์สุข (2552, หน้า 72) ให้ข้อเสนอแนะว่าเมื่อผู้สอนดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่วางแผนไว้ให้กับนักเรียน ก็ควรจะวัดและประเมินผลให้ตรงกับสิ่งที่ต้องการวัดแบบทดสอบที่ใช้ในการประเมินผลภาษาอังกฤษ มี 2 รูปแบบ คือ

1. แบบทดสอบอัตนัยหรือแบบเรียงความ (Subjective or essay test) หมายถึงแบบทดสอบที่ให้ผู้เรียนตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน โดยเขียนคำตอบเป็นประโยคหรือเป็นข้อความ ซึ่งผู้ตอบต้องเรียบเรียงแนวความคิด ภาษา และเป็นเขียนเป็นประโยคให้ได้ความชัดเจน เหมาะสมสอดคล้องกับข้อความที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1.1 แบบจำกัดคำตอบ (Restricted response question) เป็นแบบทดสอบที่จำกัดให้ตอบในเนื้อหา ปกติจะจำกัดให้แคบ และสั้นลง ด้วยการกำหนดขอบเขตและประเด็นคำตอบ

1.2 แบบไม่จำกัดคำตอบ (Ext extended response question) เป็นแบบทดสอบที่ผู้ตอบมีสิทธิในการตอบอย่างเสรี

2. แบบทดสอบแบบปรนัย (Objective test) หมายถึง แบบทดสอบที่ผู้ตรวจสามารถให้คะแนนได้ตรงกันไม่ว่าจะตรวจซ้ำกี่ครั้ง หรือถ้าใช้ผู้ตรวจต่างคนกันให้คะแนนผู้สอบคนเดียวกันก็จะให้คะแนนได้เท่ากัน โดยแบ่งรูปแบบของแบบทดสอบได้ดังนี้

2.1 แบบถูก - ผิด (True - false) แบบทดสอบชนิดนี้ถามถึงความจริง หลักการกฎต่าง ๆ และการตีความ โดยผู้ตอบต้องจำแนกข้อความของคำถามให้ได้ว่า “ถูก” หรือ “ผิด”

2.2 แบบจับคู่ (Matching) เหมาะสำหรับใช้วัดความรู้เกี่ยวกับความหมายของคำ ความรู้ที่เป็นข้อเท็จจริง และความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งต่าง ๆ ลักษณะของแบบทดสอบจะมีข้อความ 2 กลุ่ม ซึ่งผู้ตอบจะเลือกคำหรือข้อความของอีกกลุ่มหนึ่งที่สอดคล้องและสัมพันธ์กัน

2.3 แบบเลือกตอบ (Multiple choice) แบบทดสอบชนิดนี้แต่ละข้อ (Item) จะประกอบด้วยสองส่วน ส่วนแรกของโจทย์ (Stem) อีกส่วนหนึ่งเป็นตัวเลือก (Alternative) มีตั้งแต่ 3 ตัวเลือกถึง 5 ตัวเลือก ซึ่งมีทั้งตัวเลือกที่เป็นคำตอบที่ถูกและตัวเลือกที่เป็นคำตอบที่ผิด เรียกว่า ตัวลวง แบบทดสอบแบบนี้จะวัดความสามารถของสมองได้ตั้งแต่ขั้นต่ำถึงขั้นสูง เช่น

การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินผล โดยคำตอบในตัวเล็กล้วนจะมีข้อถูกอยู่เพียงข้อเดียว

2.4 แบบเติมคำให้สมบูรณ์ (Information gap) มุ่งให้ผู้ตอบเติมคำ วลี หรือประโยค ที่ถูกต้องต่อจากข้อความที่เขียนค้างไว้ ส่วนแบบทดสอบประเภทตอบสั้นมุ่งให้ผู้ตอบเขียนคำ วลี หรือประโยคจากคำถามที่กำหนดให้

การวัดและประเมินผลความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษจะเน้นการวัดและประเมินผลจากองค์ประกอบที่สำคัญของภาษา ได้แก่ เนื้อหา การเรียบเรียงความคิด และการใช้ ไวยากรณ์ การใช้คำศัพท์ และกลไกในการเขียน และมีการเสนอเกณฑ์ต่าง ๆ เพื่อให้ครอบคลุม การตรวจให้คะแนนงานเขียนมากที่สุด โดยทำได้ 3 รูปแบบ คือ

1. การตรวจโดยการวิเคราะห์ (Analytic method) เป็นการตรวจโดยการแยกคะแนนเป็นส่วน ๆ ตามองค์ประกอบของการเขียนภาษาอังกฤษ การกำหนดน้ำหนักของคะแนนของแต่ละองค์ประกอบขึ้นอยู่กับระดับความสามารถของผู้เรียน

2. การตรวจโดยอาศัยความประทับใจ (Impression method) เป็นการตรวจที่ใช้ความรู้สึกของผู้ตรวจเป็นเครื่องตัดสิน

3. การตรวจโดยภาพรวม (Holistic method) จะเน้นความสำคัญของการสื่อความหมาย ข้อผิดพลาดด้านกลไกที่เป็นจุดย่อย ๆ และรบกวนการสื่อสารเพียงเล็กน้อย จะถูกหักคะแนนน้อยมาก

จากการศึกษาแนวทางการวัดและประเมินผล ผู้วิจัยเห็นว่า การวัดและประเมินผลความสามารถทางทักษะภาษาอังกฤษ สามารถทำได้ทั้งรูปแบบของแบบทดสอบอัตนัย แบบทดสอบปรนัย หรือการนำเครื่องมือวัดและประเมินผลอื่น ๆ เช่น แบบสังเกตพฤติกรรม การประเมินทักษะการอ่าน การเขียน การพูด มาเป็นหนึ่งในการวัดและประเมินผลได้ แต่ทั้งนี้จะต้องสอดคล้องกับจุดประสงค์และเป้าหมายของการจัดการเรียนรู้นั้น ๆ

และจากการศึกษาดังกล่าวผู้วิจัยจึงจัดทำ แบบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ คือ แบบวัดความสามารถแบบปรนัย จำนวน 30 ข้อ ประกอบด้วยข้อคำถามที่ประเมินความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ และตอบข้อคำถามจากเรื่องที่อ่าน จำนวน 16 ข้อ และข้อคำถามที่ประเมินความสามารถในการเขียนในการเลือกคำ หรือเรียบเรียงคำตามหลักโครงสร้างทางภาษา จำนวน 14 ข้อ

พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

ความหมายของพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

ทิตนา แชมมณี (2545, หน้า 10) กล่าวว่า พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม หมายถึง การที่บุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ร่วมกันทำงานอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยมีเป้าหมายร่วมกัน และทุกคนมีบทบาทในการช่วยเหลือดำเนินงานของกลุ่ม มีการติดต่อ สื่อสารประสานงาน และตัดสินใจร่วมกัน เพื่อให้งานบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายเพื่อประโยชน์ร่วมกันของกลุ่ม

สงวน สุทธิเลิศอรุณ (2543, หน้า 256) กล่าวว่า พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม หมายถึง กลุ่มบุคคลที่ทำงานร่วมกัน ทุกคนมีจิตสำนึกในการมีส่วนร่วมในความรับผิดชอบและมีเป้าหมายความสำเร็จร่วมกัน

วัชรวิภา เล่าเรียนดี (2554, หน้า 187) กล่าวว่า พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม หมายถึง การแสดงออกด้วยคำพูดและการปฏิบัติ เพื่อให้งานกลุ่มประสบผลสำเร็จสูงสุด ซึ่งในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือนั้น สมาชิกในกลุ่มต้องยอมรับว่าผลงานกลุ่มหรือความสำเร็จของกลุ่ม ทุกครั้งนั้นเป็นผลงานของทุกคน ทุกคนในกลุ่มมีความรับผิดชอบเท่าเทียมกันต่อผลงานกลุ่ม ทุกคนในกลุ่มจึงต้องมีส่วนร่วมในการคิดและปฏิบัติ ยอมรับความคิดเห็นของเพื่อน ร่วมเสนอและปฏิบัติด้วยความเต็มใจ ซึ่งครูเป็นผู้คอยดูแลการปฏิบัติงานของกลุ่มตลอดเวลา คอยช่วยปรับแก้ไข พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม และกระตุ้นเสริมแรงให้ทุกคนร่วมกันคิด และปฏิบัติอย่างสนุกสนาน พฤติกรรมการทำงานกลุ่มที่ครูจะต้องให้นักเรียนฝึกปฏิบัติจนชำนาญคิดเป็นนิสัย เช่น

1. การแสดงความคิดเห็น เช่น การถาม - ตอบ, การแสดงความคิดเห็น และให้ข้อเสนอแนะ
2. การให้กำลังใจเพื่อน เช่น การพูดสนับสนุนความคิดเห็นการตอบของเพื่อน การชมการพูดกระตุ้นให้เพื่อนถามหรือตอบ หรือแสดงความคิดเห็น
3. การรับฟังความคิดเห็น ตั้งใจฟัง, พักหน้ารับ, ตอบสนอง และสนับสนุน
4. การร่วมมือกับกลุ่ม ร่วมแสดงความคิดเห็น ร่วมปฏิบัติ ต้องคอยช่วยเหลือกันและกัน กระตือรือร้นในการปฏิบัติร่วมกับเพื่อน และการแสดงออกด้วยสีหน้ายิ้มแย้มแจ่มใส
5. ความตั้งใจในการทำงานกลุ่ม สังกะยจากการเอาใจใส่ต่องานที่ได้รับมอบหมาย การร่วมมือกันหาคำตอบ การร่วมอภิปรายกับเพื่อน

จากการศึกษาความหมายของนักวิชาการ ผู้วิจัยสรุปได้ว่า พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม คือ การรวมกลุ่มกันตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปและมีการแสดงออกทั้งการสื่อสาร และการปฏิบัติภายในกลุ่ม เพื่อให้เป้าหมายของกลุ่มสำเร็จ มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนเอง การรับฟังข้อเสนอแนะ และช่วยเหลือกันในการแก้ปัญหา ชื่นชมยินดีเมื่อกลุ่มประสบผลสำเร็จ ประเมินโดยใช้แบบสังเกต พฤติกรรมการทำงานกลุ่มที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

องค์ประกอบที่สำคัญของการทำงานเป็นกลุ่ม

ทิสนา แชมมณี (2545, หน้า 12 - 13) กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญของการทำงานเป็นกลุ่มว่า การทำงานเป็นกลุ่มหรือเป็นทีมของกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งจะมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับความเหมาะสม และความสมบูรณ์ของปัจจัยต่าง ๆ เช่น ความเข้าใจในจุดประสงค์ของการทำงาน บทบาทของผู้ร่วมกลุ่มในการทำงาน การสื่อความหมาย การประสานงาน และการจัดสรรผลประโยชน์ร่วมกัน โดยประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ดังนี้

1. องค์ประกอบด้านผู้นำกลุ่ม ผู้นำนับเป็นบุคคลที่สำคัญมากในการดำเนินงานของกลุ่มใดขาดผู้นำก็ยากที่จะทำงานให้เป็นผลสำเร็จ เพราะขาดแกนกลางที่สำคัญที่จะเป็นฟันเฟืองในการช่วยให้กลุ่มดำเนินงาน หากกลุ่มใดมีผู้นำที่มีคุณสมบัติดี รู้และเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของตน และมีทักษะในการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่นั้นแล้ว ก็นับว่ากลุ่มนั้นมีแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จสูง

2. องค์ประกอบด้านบทบาทสมาชิกกลุ่ม ในการทำงานเป็นกลุ่มใด ๆ ก็ตาม หากกลุ่มมีผู้นำที่ถึงแม้ว่าจะดีเพียงใดก็ตาม แต่ถ้าสมาชิกขาดความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของตน และไม่ปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสมาชิกกลุ่มที่ดี กลุ่มนั้นจะทำงานให้บรรลุผลสำเร็จได้ยาก เพราะการทำงานเป็นกลุ่มจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือร่วมใจจากผู้ร่วมงานทุกคนเป็นสำคัญ

3. องค์ประกอบด้านกระบวนการทำงาน กลุ่มใดก็ตาม หากมีผู้นำดี มีสมาชิกกลุ่มที่เข้าใจ และช่วยกลุ่มตามบทบาทหน้าที่ของตนอย่างเต็มใจแล้ว กลุ่มนั้นก็จะมีแนวโน้มที่จะดำเนินไปได้ด้วยดี อย่างไรก็ตามถึงแม้คนจะดีสักเพียงใด แต่กระบวนการทำงานไม่เหมาะสม ผลงานของกลุ่มก็อาจไม่ดีเท่าที่ควร

สงวน สุทธิเลิศอรุณ (2543, หน้า 257) กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญในการทำงานกลุ่มประกอบด้วย 1) ผู้นำ จะต้องมียุทธลักษณะผู้นำที่ดี คือ ทำให้ทุกคนในทีมงานมีความสุข ให้เกียรติและให้การยอมรับแก่เพื่อนร่วมงาน ให้ทุกคนได้รับประโยชน์ร่วมกัน 2) สมาชิกในทีมงาน มีความเต็มใจในการทำงาน มีทักษะในการทำงาน มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี 3) งาน คือ ทีมงานจะต้องจัดสรรงานให้ลงตัว กำหนดเป้าหมายของงานให้ชัดเจน กำหนดวัน เวลา การปฏิบัติงาน ให้แน่นอน 4) ระบบงาน ผู้นำจะต้องจัดระบบงานให้ดี กำหนดเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของการทำงานให้ชัดเจน แบ่งงานตามหน้าที่และความรับผิดชอบและความสามารถของสมาชิกในทีมงาน

จากการศึกษาของผู้วิจัย สรุปได้ว่า องค์ประกอบที่สำคัญของการทำงานกลุ่ม คือ การที่สมาชิกในกลุ่มมีกระบวนการการทำงานที่ชัดเจน รู้หน้าที่ความรับผิดชอบของตนเอง อีกทั้งยอมรับฟังในคำแนะนำของหัวหน้ากลุ่ม แสดงความคิดเห็นเห็นกันและกัน โดยปราศจากอคติ สมาชิกทุกคนมุ่งเป้าหมายความสำเร็จของการทำงานในจุด ๆ เดียวกัน และแก้ไข ปรับปรุง

เมื่อเพื่อนสมาชิกภายในทำงานกลุ่มให้คำชี้แนะ และแนะนำเพื่อให้ผลงานของกลุ่มดีขึ้น

ทักษะที่จำเป็นในการทำงานกลุ่ม

David and Johnson (1975) ได้สรุปทักษะกลุ่มในการเรียนรู้แบบร่วมมือ ดังนี้

1. ความคุ้นเคยและความไว้วางใจยอมรับกันและกัน
 2. การพูดจาสื่อสาร สื่อความหมายต่อกันชัดเจน ถูกต้อง ยอมรับกันและกัน
 3. การช่วยเหลือพึ่งพาสันับสนุน ให้กำลังใจกันด้วยการยกย่องชมเชย ให้กำลังใจ
 4. การใช้ความสามารถในการหาข้อยุติ เข้าใจข้อโต้แย้งระหว่างสมาชิกกลุ่ม
- ดังนั้น ครูจำเป็นต้องสอนและฝึกทักษะเหล่านี้ให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน โดยคอยติดตามดูแล

ช่วยเหลือ คอยแก้ไขปรับพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนอยู่ตลอดเวลา เพื่อให้ทุกคนได้มีการค้นคว้าทักษะทางสังคม และกระบวนการกลุ่มอย่างต่อเนื่องจนเป็นนิสัย และควรมีการประเมินผลทักษะการทำงานกลุ่มด้วย

การประเมินผลพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

กระทรวงศึกษาธิการ (2542) กล่าวว่า การประเมินความสามารถในการทำงานกลุ่มสามารถประเมินได้ 2 ลักษณะ คือ

1. การประเมินขณะปฏิบัติกิจกรรม ซึ่งครูอาจใช้วิธีการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนแต่ละคนในขณะปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่น ประเมินผลการปฏิบัติงานของกลุ่ม และการประเมินตนเองของนักเรียนแต่ละคน
2. การประเมินหลังสิ้นสุดกิจกรรม โดยครูอาจใช้วิธีการสังเกตการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมในการทำงานร่วมกับผู้อื่น หรืออาจใช้วิธีการสัมภาษณ์นักเรียนและผู้ร่วมงานหรืออาจให้นักเรียนรายงานผลการประเมินตนเอง

ประนอม เดชชัย (2536, หน้า 257) กล่าวถึงการวัดพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนไว้ว่า สามารถวัดโดยใช้เครื่องมือหรืออุปกรณ์ประเภทต่าง ๆ ได้หลายชนิด เช่นการวัดโดยใช้แบบสัมภาษณ์ แบบสอบถาม หรือแบบสังเกต เป็นต้น แต่เครื่องมือที่สามารถวัดได้ดีและนิยมใช้ก็คือ แบบสังเกต เพราะเป็นการวัดที่ผู้วัดได้ใช้ประสาทสัมผัสเป็นเครื่องมือในการสื่อความหมายด้วยตนเอง จึงทำให้ได้ข้อมูลที่น่าเชื่อถือมากกว่าวิธีอื่น

วัชรวิภา เล่าเรียนดี (2554, หน้า 185) กล่าวว่า ในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ นอกจากจะมุ่งเน้นการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทุกคนแล้วจะต้องเน้นการพัฒนาทักษะการทำงานกลุ่มและกระบวนการกลุ่มด้วย การพัฒนาทักษะการทำงานกลุ่มนั้น ครูจะต้องคอยช่วยเหลือ สนับสนุนในการปฏิบัติหน้าที่ของแต่ละคนอย่างถูกต้องครบถ้วน โดยจะสังเกตพฤติกรรมความร่วมมือกัน การมีส่วนร่วมของสมาชิก และการแสดงบทบาทของตนอย่างถูกต้อง

เหมาะสม ดังนั้น ควรประเมินผลการเรียนรู้ และทักษะทางสังคมด้วยวิธีการ ดังนี้

1. การสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม ทั้งนอกเวลาและในเวลาปฏิบัติงานกลุ่ม สังเกตพฤติกรรมในการปฏิบัติงาน บทบาทสมาชิก วิธีการทำงานกลุ่ม การจัดการตั้งสมาชิกกลุ่ม เป็นต้น
2. การสอบถาม ซักถาม ครูผู้สอนคนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง จะช่วยให้ได้รู้ข้อมูลของนักเรียนมากขึ้น

3. การให้ผู้เรียนประเมินตนเอง และประเมินผลการทำงานของกลุ่ม ซึ่งควรเป็นการประเมินทั้งด้านเนื้อหา และการร่วมมือกัน การแสดงบทบาทมีส่วนร่วมของแต่ละคน เป็นต้น

4. การประเมินด้านผลงาน ในการตรวจผลงานของแต่ละคนจากการปฏิบัติงานกลุ่ม ผลงานที่ควรตรวจให้คะแนน เช่น สมุดจดงาน การรายงานกลุ่ม และชิ้นงานจากการปฏิบัติจริง

ทิสนา แคมมณี (2545, หน้า 224) กล่าวว่า การวัดและประเมินด้านทักษะ หรือพฤติกรรมการทำงานกลุ่มนับเป็นด้านที่วัดได้ยาก และการวัดผลต้องอาศัยการสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน รวมทั้งการวิเคราะห์และการประเมินพฤติกรรมแต่ละพฤติกรรม ซึ่งผู้ประเมินจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของผู้เรียน ซึ่งครูสามารถดำเนินการตามวิธีการวัดและประเมินผลทักษะหรือพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม ดังนี้

1. กำหนดสถานการณ์การทำงานกลุ่มให้ผู้เรียนร่วมกันทำงาน สถานการณ์นั้น ควรเป็นสถานการณ์ที่เอื้อให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมที่ต้องการวัด
2. ให้ผู้เรียนดำเนินงานร่วมกัน โดยกำหนดให้สมาชิกแต่ละคนคิดหมายเลขประจำตัวไว้ เพื่อความสะดวกในการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมที่ผู้เรียนแสดงออกตามลำดับและตามความเป็นจริง
3. กำหนดหรือระบุรายการพฤติกรรมการทำงานกลุ่มที่ต้องการจะวัด พร้อมทั้งกำหนดน้ำหนักคะแนนของแต่ละพฤติกรรม

4. นำบันทึกพฤติกรรมของผู้เรียนที่บันทึกได้ มาวิเคราะห์ว่าพฤติกรรมนั้น ๆ ตรงกับรายการพฤติกรรมที่ต้องการวัดอะไรบ้าง และได้น้ำหนักคะแนนเท่าไร ต่อไปจึงประเมินคุณภาพของพฤติกรรม หรือทักษะนั้น ๆ แล้วนำน้ำหนักคะแนน X คะแนนคุณภาพ ได้เป็นคะแนนรวมของแต่ละพฤติกรรม เมื่อนำคะแนนทั้งหมดมารวมกัน ก็จะได้เป็นคะแนนรวมของกลุ่ม

การประเมินในลักษณะดังกล่าว เป็นการประเมินทักษะการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม คะแนนที่ได้จะเป็นคะแนนของกลุ่ม โดยภาพรวม หากต้องการวัดและประเมินผลเป็นรายบุคคล อาจจำเป็นต้องมีผู้สังเกตพฤติกรรมรายบุคคล

ไพศาล วรคำ (2555, หน้า 253) กล่าวว่า การสังเกตเป็นวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ผู้วิจัย หรือผู้ช่วยวิจัย เป็น “ผู้สังเกต” พฤติกรรม หรือการกระทำต่าง ๆ และบันทึกลงในแบบสังเกต

การสังเกตนี้จะทำให้ได้ข้อมูลที่ตรงสภาพความเป็นจริงสูง (High authentic) เครื่องมือที่ใช้ในการสังเกตแบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ

1. แบบสังเกตที่มีโครงสร้าง (Structure observation form) เป็นแบบสังเกตที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นอย่างมีระบบตามวิธีสร้างแบบสอบถาม มีการตรวจคุณภาพก่อนนำไปใช้จริง ที่นิยมใช้มี 2 แบบ คือ เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) และแบบประมาณค่า (Rating scale)

2. แบบสังเกตที่ไม่มีโครงสร้าง (Unstructured observation form) เป็นแบบสังเกตที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยมีแต่หัวข้อในการสังเกต ไม่มีรายละเอียด ผู้วิจัยต้องมีรายละเอียดในการสังเกต และจดบันทึกข้อมูล

สมบูรณ์ ดันยะ (2545) กล่าวว่า การสังเกตข้อมูลที่ดีย่อมต้องการบันทึกข้อมูลที่ได้จากการสังเกต เพื่อให้การบันทึกผลการสังเกตเป็นไปอย่างถูกต้อง รวดเร็ว เครื่องมือประกอบการสังเกต จึงนับว่าเป็นสิ่งจำเป็นมากที่ผู้วิจัยจะต้องเตรียมให้พร้อมไว้ก่อนที่จะทำการสังเกต เครื่องมือที่นำมาใช้ในการสังเกต ประกอบด้วย

1. แบบบันทึกพฤติกรรม เป็นแบบบันทึกพฤติกรรมที่ผู้ถูกสังเกตได้แสดงพฤติกรรมออกมาจริงในช่วงเวลาที่สังเกต ผู้สังเกตจะใช้วิธีจดบันทึกบรรยายพฤติกรรม หรือสิ่งที่พบเห็น โดยไม่เพิ่มเติมความคิดเห็นใด ๆ ของผู้สังเกตลงไปบันทึกนั้น ๆ

2. แบบตรวจสอบรายการ เป็นแบบบันทึกการสังเกตที่ประกอบด้วยบัญชีแสดงรายการหรือพฤติกรรมที่ต้องการสังเกต แล้วบันทึกผลเพียงว่ามีรายการหรือพฤติกรรมนั้น ๆ เกิดขึ้นหรือไม่ แต่จะไม่บอกปริมาณของสิ่งนั้น ๆ ส่วนใหญ่จะใช้วิธีทำเครื่องหมายในคำตอบที่กำหนด เช่น มี/ไม่มี ใช่/ไม่ใช่ ปฏิบัติ/ไม่ปฏิบัติ ผ่าน/ไม่ผ่าน

3. แบบมาตราส่วนประมาณค่า เป็นแบบบันทึกการสังเกตที่คล้ายกับแบบตรวจสอบรายการ เพียงแต่มีการประเมินค่ารายการหรือพฤติกรรมที่สังเกตเห็นตามความเข้มของสิ่งนั้น ๆ ตั้งแต่ 3 ระดับ ขึ้นไป เช่น มาก - ปานกลาง น้อย หรือ ดีมาก - ดี - พอใช้ เป็นต้น

4. แบบบันทึกความถี่ เป็นแบบบันทึกการสังเกตที่คล้ายกับแบบตรวจสอบรายการเช่นกัน เพียงแต่ให้บันทึกปริมาณหรือจำนวนครั้งที่เกิดสิ่งนั้น ๆ หรือพฤติกรรมนั้น ๆ ทั้งนี้ควรกำหนดเวลาของสังเกตให้ชัดเจนแน่นอน

ดังนั้น การประเมินพฤติกรรมกลุ่ม สามารถประเมินได้ทั้งในระหว่างปฏิบัติการ และหลังปฏิบัติการ การใช้เครื่องมือในการประเมินมีหลากหลายประเภท สามารถเลือกใช้ได้ตามความเหมาะสม ผู้วิจัยควรเลือกใช้แบบประเมินอย่างใดอย่างหนึ่งก่อนลงมือสังเกตพฤติกรรม เพื่อให้การบันทึกผลการสังเกตพฤติกรรมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

วัชรวิภา เล่าเรียนดี (2554, หน้า 191) กล่าวว่า แบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม (ประเมินโดยครู) เป็นการกำหนดพฤติกรรมในการประเมินไว้ 4 ด้าน ดังนี้

ด้านที่ 1 การสร้างคุ้นเคย ไว้วางใจ และยอมรับซึ่งกันและกัน

ด้านที่ 2 การสื่อสาร การสื่อความหมาย

ด้านที่ 3 การช่วยเหลือสนับสนุน ยกย่องให้กำลังใจซึ่งกันและกัน

ด้านที่ 4 การจัดข้อขัดแย้ง

โดยในแต่ละด้านประเมินประกอบด้วยระดับปฏิบัติออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ระดับ 5 คะแนน หมายถึง ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมมากที่สุด

ระดับ 4 คะแนน หมายถึง ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมมาก

ระดับ 3 คะแนน หมายถึง ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมปานกลาง

ระดับ 2 คะแนน หมายถึง ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมน้อย

ระดับ 1 คะแนน หมายถึง ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมน้อยที่สุด

วนิดา อารมณพีพร (2552, หน้า 213 - 214) กล่าวถึง แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงาน กลุ่มของนักเรียน 3 ด้าน ดังนี้

ด้านที่ 1 ด้านความรับผิดชอบในการทำงานกลุ่ม

ด้านที่ 2 การให้ความช่วยเหลือเพื่อน

ด้านที่ 3 การแสดงความคิดเห็นจากการทำงานกลุ่ม

ในแต่ละด้านประเมินระดับคุณภาพ ดังนี้

ระดับ 4 ได้ 4 คะแนน ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมทุกครั้ง

ระดับ 3 ได้ 3 คะแนน ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมบางครั้ง

ระดับ 2 ได้ 2 คะแนน ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมน้อยครั้ง

ระดับ 1 ได้ 1 คะแนน แทบจะไม่ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรม

เกณฑ์การตัดสินคะแนน

คะแนน 11 - 12 คะแนน ระดับคุณภาพดีมาก

คะแนน 9 - 10 คะแนน ระดับคุณภาพดี

คะแนน 7 - 8 คะแนน ระดับคุณภาพปานกลาง

คะแนน 5 - 6 คะแนน ระดับคุณภาพพอใช้

ต่ำกว่า 5 คะแนน ระดับควรปรับปรุง

พันทิพา ทับเที่ยง (2550, หน้า 160 - 161) กล่าวถึง แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงาน กลุ่มของนักเรียน 5 ด้าน ดังนี้

ด้านที่ 1 ด้านความรับผิดชอบในการทำงานกลุ่ม

ด้านที่ 2 ด้านการสร้างบรรยากาศในการทำงานกลุ่ม

ด้านที่ 3 ด้านการให้ความช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่ม

ด้านที่ 4 ด้านการกล้าแสดงความคิดเห็น

ด้านที่ 5 ด้านการยอมรับความคิดเห็นของสมาชิกภายในกลุ่ม

ในแต่ละด้านประเมินระดับการแสดงพฤติกรรมออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ระดับ 5 คะแนน หมายถึง ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมมากที่สุด

ระดับ 4 คะแนน หมายถึง ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมมาก

ระดับ 3 คะแนน หมายถึง ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมปานกลาง

ระดับ 2 คะแนน หมายถึง ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมน้อย

ระดับ 1 คะแนน หมายถึง ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมน้อยที่สุด

จากการศึกษาความหมาย และลักษณะของแบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม ผู้วิจัยสรุปว่า แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม คือ แบบสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในการทำกิจกรรมกลุ่ม เพื่อให้เห็นงานที่ได้รับมอบหมายประสบความสำเร็จ ซึ่งประเมินพฤติกรรมโดยครูผู้สอน และนักเรียนในด้านพฤติกรรม ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น
2. ความรับผิดชอบต่องานกลุ่มที่ได้รับมอบหมาย
3. การซักถาม-ตอบเมื่อมีข้อสงสัยในงานกลุ่ม
4. การมีน้ำใจ ช่วยเหลือเพื่อนสมาชิกภายในกลุ่ม

โดยใช้รูปแบบประเมินค่า (Rating scale) ตามมาตรวัดของ ลิเคิร์ต (Likert scales)

ซึ่งกำหนดระดับคะแนนตามระดับพฤติกรรมการทำงานกลุ่มเป็น 5 ระดับ คือ

คะแนน 5 คะแนน หมายถึง แสดงพฤติกรรมทุกครั้ง

คะแนน 4 คะแนน หมายถึง แสดงพฤติกรรมบ่อยครั้ง

คะแนน 3 คะแนน หมายถึง แสดงพฤติกรรมบางครั้ง แต่ไม่บ่อย

คะแนน 2 คะแนน หมายถึง แสดงพฤติกรรมนาน ๆ ครั้ง

คะแนน 1 คะแนน หมายถึง ไม่แสดงพฤติกรรมเลย

เกณฑ์การตัดสินคะแนน

คะแนน 80 - 100 คะแนน ระดับคุณภาพดีมาก

คะแนน 70 - 79 คะแนน ระดับคุณภาพดี

คะแนน 60 - 69 คะแนน ระดับคุณภาพปานกลาง

คะแนน 50 - 59 คะแนน	ระดับคุณภาพพอใช้
คะแนน 1 - 49 คะแนน	ระดับควรปรับปรุง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

บุญปารธนา มาลาทอง (2562) ได้ศึกษาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับแบบฝึกการอ่านและการเขียนภาษาไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังจากการได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับแบบฝึกการอ่านและการเขียนภาษาไทยกับเกณฑ์ร้อยละ 75 และศึกษาเจตคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับแบบฝึกการอ่านและการเขียนภาษาไทย ผลการศึกษาพบว่า คะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับการฝึกการอ่านและการเขียนภาษาไทย สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับการฝึกการอ่านและการเขียนภาษาไทย สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เจตคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับแบบฝึกการอ่านและการเขียนภาษาไทยอยู่ในระดับดี

ธิดา ทิพย์สุข (2552) ได้ทำผลงานวิจัยชื่อเรื่อง การพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC พบว่า ผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC ก่อนและหลังการเรียนรู้แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 โดยมีค่าเฉลี่ยผลการเรียนรู้การอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC จากการประเมิน โดยครูผู้สอน โดยภาพรวมพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาพฤติกรรมการทำงานรายด้านพบว่า พฤติกรรมที่พบในระดับมากลำดับที่ 1 คือ การสร้างความคุ้นเคยไว้วางใจกันและกัน

ประมัย ชีรพงษธร (2554) ได้วิจัยศึกษา เรื่อง การศึกษาความสามารถในการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ และพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สอน

ด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับผังความคิด ผลการศึกษา พบว่า ความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับผังความคิด หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 และความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับผังความคิด สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 พฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับผังความคิดหลังเรียนสูงขึ้น

สิรินันทา สุนทรศิลป์ (2560) ศึกษา เรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิคซีไออาร์ซี เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและการรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิคซีไออาร์ซี เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและการรู้คำศัพท์ มีประสิทธิภาพ 71.05/75.83 ตามเกณฑ์ 70/ 70 ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนหลังเรียนด้วยแผนจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิคซีไออาร์ซี เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและการรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความสามารถในการรู้คำศัพท์ของนักเรียนหลังเรียนด้วยแผนจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิคซีไออาร์ซี เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและการรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จันจิรา จันทสุทธิบรร (2560) ศึกษา เรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคซีไออาร์ซี ที่มีต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคซีไออาร์ซี มีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

งานวิจัยต่างประเทศ

Vivian (1983) ได้ศึกษาเปรียบเทียบกระบวนการเขียนของนักศึกษาที่มีความสามารถด้านการเขียนอยู่ในระดับกลาง จำนวน 6 คน ของมหาวิทยาลัยแมสซาชูเซตส์ (University of Massachusetts) ซึ่งประกอบด้วยนักศึกษาที่มีทักษะการเขียน และนักศึกษาที่ไม่มีทักษะการเขียน ผลการศึกษา พบว่า 1) นักศึกษาที่มีทักษะการเขียนจะระดมสมองและช่วยกันจด โดยย่อ ก่อนการเขียน จะมีการวางแผนที่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตลอดกระบวนการ ดังนั้น การเขียนจึงมีลักษณะเป็นกระบวนการในการค้นหาความคิด และสร้างความคิดใหม่ โดยการผสานความรู้เก่าเข้ากับความรู้ใหม่ ในขณะที่นักศึกษาที่ขาดทักษะในการเขียนจะกังวลและเสียเวลาในการใช้ภาษา

และรูปแบบการเขียนที่ถูกต้องมากกว่าการสร้างเนื้อหา 2) นักศึกษาที่มีทักษะในการเขียนจะตรวจทานหรือประเมินงานเขียนตลอดกระบวนการ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสื่อสารเนื้อหาให้ชัดเจน ในขณะที่นักศึกษาที่ขาดทักษะในการเขียนจะตรวจทานงาน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ไขงานเขียนให้ถูกต้องตามหลักการเขียนและการใช้ไวยากรณ์

Shaw (1994) ได้ศึกษาผลของการใช้การเขียนโดยกำหนดรูปแบบ และการเขียนแบบจับคู่โดยวิธีการเขียนแบบเน้นกระบวนการ สำหรับนักเรียนโรงเรียนขนาดกลางที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง โดยให้นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง อ่านเรื่องสั้นหรือนวนิยาย แล้วเขียนสรุป ในการจัดการเรียนการสอนที่ใช้รูปแบบกิจกรรมการเขียนจับคู่ด้วยกิจกรรมก่อนการเขียน และการเขียนอย่างอิสระด้วยกิจกรรมก่อนการเขียน วัตถุประสงค์ร่วมผลการศึกษาพบว่า การทำงานแบบร่วมมือหรือการเขียนแบบจับคู่ และการเขียนอย่างอิสระ ส่งเสริมคุณภาพในการสรุปเรื่องและความคิดของนักเรียน

Slavin (1995) ได้ศึกษาการใช้โปรแกรม CIRC ในการสอนอ่านและเขียนกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 4 ที่มีความสามารถแตกต่างกัน ในการทดลองจะใช้วิธีการเรียนรู้เป็นทีมในกลุ่มการอ่านให้นักเรียนอ่านเป็นคู่ตามกิจกรรมการอ่าน การถอดความ อธิบายโครงสร้างของเรื่องการทำนายและการสรุป โดยนักเรียนได้รับการสอนโดยตรง ในกลุ่มการเขียนใช้กระบวนการตามลักษณะของการเขียน เช่น การประชุมกับสมาชิกในกลุ่ม เพื่อวางแผน ปรับปรุง และเขียนงานออกมา นอกจากนี้นักเรียนยังได้รับการสอนในเรื่องการใช้ภาษา และกิจกรรมการแสดงออกทางภาษาซึ่งสามารถนำไปใช้ในกิจกรรมการเขียนด้วย ผลการศึกษาพบว่านักเรียนที่ทำกิจกรรมในกลุ่ม CIRC มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและการเขียนดีกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญ โดยดูจากการวัดความเข้าใจในการอ่าน การอ่านคำศัพท์ การใช้เครื่องมือต่าง ๆ ทางภาษา การแสดงออกทางภาษาและการสะกดคำ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา ที่มีต่อความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา ก่อนเรียนและหลังเรียน 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา ก่อนเรียนและหลังเรียน 3) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษากับเกณฑ์ร้อยละ 70 4) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษากับเกณฑ์ร้อยละ 70 และ 5) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
2. รูปแบบการวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
5. วิธีการดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอักษรเทพประสิทธิ์ ปีการศึกษา 2567 จำนวน 2 ห้องเรียน นักเรียนทั้งหมด 60 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอักษรเทพประดิษฐ์ จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 30 คน โดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) จากการจับสลากเลือกห้องเรียน เนื่องจากนักเรียนมีความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษในระดับเดียวกัน โดยอ้างอิงจากการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ ปีการศึกษา 2567

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) ในรูปแบบของการวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้น (Pre - experiment research) โดยมีรายละเอียดแบบแผนการทดลอง ดังนี้ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2543, หน้า 249)

ตารางที่ 10 แบบแผนการทดลองแบบกลุ่มเดียว (One group pretest - posttest design)

กลุ่ม	Pretest	Treatment	Posttest
E	T ₁	X	T ₂

ความหมายของสัญลักษณ์

- E หมายถึง กลุ่มตัวอย่างในการทดลอง
 T₁ หมายถึง การทดสอบก่อนเรียน (Pretest)
 X หมายถึง การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา
 T₂ หมายถึง การทดสอบก่อนเรียน (Posttest)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา จำนวน 8 แผน รวม 12 คาบ คาบละ 50 นาที
2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

3. แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนที่ใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา โดยใช้รูปแบบวัดมาตรฐานประมาณค่าแบบลิเคิร์ต (Likert scales) 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ โดยประยุกต์ใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา จำนวน 8 แผน รวม 12 คาบ คาบละ 50 นาที (เรียน 3 คาบ/ สัปดาห์) ตามขั้นตอน ดังนี้

1.1 ศึกษาทฤษฎี แนวคิด หลักการ จากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ โดยการใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา

1.2 ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในเรื่องมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด

1.3 วิเคราะห์ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้ รายวิชาภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

1.4 ศึกษา และคัดเลือกหน่วยการเรียนรู้ที่ตรงกับตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลาง เพื่อจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

1.5 กำหนดสาระการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ และเวลาในการสอน ดังนี้

ตารางที่ 11 กำหนดโครงสร้างแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวน (คาบ)
1. Past simple	ต 2.2 ม. 2/1	Grammar: Past simple Function: Writing past event	1. อธิบายการลำดับคำตามโครงสร้างของ Past simple ได้อย่างถูกต้อง (K) 2. เขียนประโยคเพื่อเล่าเรื่องราวตามหลักการ Past simple ได้อย่างถูกต้อง (P) 3. มีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่มร่วมกัน (A)	1 คาบ
2. Festival	ต 1.1 ม. 2/2 ม. 2/3 ม. 2/4	Vocabulary: Festival Function: Reading about festival Reading: อ่านเพื่อหาข้อมูลจากเรื่องที่อ่าน Writing: เขียนเพื่อเล่าประสบการณ์ในอดีต	1. อ่านออกเสียงข้อความถูกต้องตามหลักการอ่านได้ (K) 2. บอกรายละเอียดที่สำคัญจากเรื่องที่อ่านได้ (K) 3. เขียนประโยคเพื่อเล่าประสบการณ์ได้อย่างสัมพันธ์กับเรื่องที่อ่านได้ (P) 4. มีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่มร่วมกัน (A)	2 คาบ
3. Past continuous tense	ต 2.2 ม. 2/1	Grammar: Past Continuous, Past simple & past continuous Function: Writing events which were happening at a certain	1. อธิบายการลำดับคำตามโครงสร้างของ Past continuous ได้อย่างถูกต้อง (K) 2. เปรียบเทียบและอธิบายความเหมือนและความแตกต่างในการลำดับ	1 คาบ

ตารางที่ 11 (ต่อ)

แผนการจัด การเรียนรู้ที่	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวน (คาบ)
		time in the past Writing: เขียนเพื่อเล่า เหตุการณ์ที่กำลังเกิดใน อดีต โดยระบุเวลาที่ ชัดเจน	ทำตาม โครงสร้างของ Past simple และ Past continuous ได้ (K) 3. เขียนประโยคเพื่อเล่า เหตุการณ์ที่กำลังเกิด ในอดีต ตามหลักการของ Past continuous ได้อย่างถูกต้อง (P) 4. มีส่วนร่วมในการทำงาน กลุ่มร่วมกัน (A)	
4. Disneyland	ต 1.1 ม. 2/2 ม. 2/4 ต 3.1 ม. 2/1	Vocabulary: boat ride, fairytale, castle, haunted house, pirate ship etc. Function: Reading about Disneyland Reading: อ่านเพื่อหา ข้อมูลจากเรื่องที่สนใจ Writing: เขียนนำเสนอ ข้อมูลจากเรื่องที่สนใจ	1. อ่านออกเสียงข้อความ ถูกต้องตามหลักการอ่านได้ (K) 2. บอกรายละเอียดที่สำคัญ จากเรื่องที่อ่านได้ (K) 3. เขียนนำเสนอข้อมูล เกี่ยวกับเรื่องที่สนใจได้ (P) 4. มีส่วนร่วมในการทำงาน กลุ่มร่วมกัน (A)	2 คาบ
5. Expression	ต 2.2 ม. 2/1	Grammar: Expression Function: Expression surprise> Incredible, No way, That's shocking. etc. Expression regret/ sympathy > Oh dear !,That's too bad. etc.	1. อธิบายความแตกต่าง ของ Expression ในลักษณะ ต่าง ๆ ได้ (K) 2. ยกตัวอย่างคำที่ใช้ใน การแสดงออกในลักษณะ ต่าง ๆ ได้ (K)	1 คาบ

ตารางที่ 11 (ต่อ)

แผนการจัด การเรียนรู้ที่	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวน (คาบ)
			3. เลือกเขียนคำที่ใช้ ในการแสดงออก ได้ถูกต้องตามสถานการณ์ ได้ (P)	
			4. มีส่วนร่วมในการทำงาน กลุ่มร่วมกัน (A)	
6. The monster	ต 1.1 ม. 2/2 ม. 2/4 ต 3.1 ม. 2/1	Vocabulary: Travel, legend, misty, in horror, excited, journey, edge, First, Second, Third, After that etc. Function: Reading about The monster Reading: อ่านเพื่อหา ข้อมูลจากเรื่องที่อ่าน Writing: เขียนเรื่อง ตามลำดับเหตุการณ์ได้	1. อ่านออกเสียงข้อความ ประโยคถูกต้อง ตามหลักการอ่านได้ (K) 2. บอกรายละเอียดที่สำคัญ จากเรื่องที่อ่านได้ (K) 3. ค้นคว้า และเขียนเรื่อง ตามลำดับเหตุการณ์ (P) 4. นักเรียนมีส่วนร่วม ในการทำงานกลุ่มร่วมกัน (A)	2 คาบ
7. Modal verbs	ต 2.2 ม. 2/1	Grammar: Modal verbs Function: Must/ Mustn't, Have to/ Don't have to Writing: เขียนข้อห้าม (Prohibition)/ ข้อตกลง ในสถานที่ต่าง ๆ	1. อธิบายความแตกต่าง ของ Modal verbs ได้ (K) 2. ยกตัวอย่าง Modal verbs ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ (K) 3. เขียนข้อห้าม (Prohibition)หรือข้อตกลง ในสถานที่ต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง (P)	1 คาบ

ตารางที่ 11 (ต่อ)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวน (คาบ)
			4.มีส่วนร่วมในการทำงาน กลุ่มร่วมกัน (A)	
8. ASEAN Festival	ต 1.1 ม. 2/2 ม. 2/4 ต 3.1 ม. 2/1	Vocabulary: Rely to, famine, gratitude, gather, Harmony Function: Reading about ASEAN festival Reading: อ่านเพื่อหา ข้อมูลจากเรื่องที่อ่าน Writing: เขียนให้ข้อมูล เทศกาลของต่างประเทศ และของไทย	1. อ่านออกเสียงข้อความ ถูกต้องตามหลักการอ่านได้ (K) 2. บอกรายละเอียดที่สำคัญ จากเรื่องที่อ่านได้ (K) 3. ค้นคว้า และเขียน นำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับ เทศกาลที่สนใจได้ (P) 4. มีส่วนร่วมในการทำงาน กลุ่มร่วมกัน (A)	2 คาบ
		รวม		12

1.6 จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา รายวิชาภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 8 แผน รวมเวลา 12 คาบ คาบละ 50 นาที โดยมีองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

- 1.6.1 มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด
- 1.6.2 สาระสำคัญ
- 1.6.3 จุดประสงค์การเรียนรู้
- 1.6.4 สาระการเรียนรู้
- 1.6.5 กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา
 - 1) ชี้นำเข้าสู่บทเรียน
 - 2) ชี้นำแลกเปลี่ยนการเรียนรู้
 - 3) ชี้นำดำเนินการอ่านและการเขียน
 - 4) ชี้นำสรุปและขยายประสบการณ์

5) ชั้นวัดและประเมินผล สื่อการเรียนรู้

1.6.6 สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1.6.7 การวัดและประเมินผล

1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้าง เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสมของเนื้อหา วิธีสอน กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการสอน การวัดและประเมินผล แล้วผู้วิจัยดำเนินการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่แก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน (ภาคผนวก ก) เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ได้แก่ 1) มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด 2) สารสำคัญ 3) จุดประสงค์การเรียนรู้ 4) สารการเรียนรู้ 5) กิจกรรมการเรียนรู้ 6) สื่อการเรียนรู้ 7) การวัดและประเมินผล โดยมีรายละเอียดในการประเมิน ดังนี้

การประเมินความเหมาะสมใช้เปรียบเทียบกับมาตราในแบบสอบถามโดยให้ผู้เชี่ยวชาญทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับความเหมาะสมที่ตรงตามความคิดเห็นของท่านผู้เชี่ยวชาญ โดยมีค่าน้ำหนักคะแนน ดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก

คะแนน 3 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย

คะแนน 1 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

การแปลความหมายค่าเฉลี่ยคะแนน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) โดยมีหลักเกณฑ์การให้คะแนน (บุญชม ศรีสะอาด, 2547, หน้า 100) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง เหมาะสมมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง เหมาะสมน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

ผลการประเมินได้ค่าความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา อยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด โดยมี $\bar{X} = 4.63$, $SD = 0.61$

ดังรายละเอียดในภาคผนวก ข

1.9 ดำเนินการแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ
ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตารางที่ 12 ประเด็นการแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน

แผนการจัดการเรียนรู้	การแก้ไข
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1	<ul style="list-style-type: none"> - แก้ไขข้อความอธิบายการเรียงลำดับคำ ในจุดประสงค์ ข้อที่ 1 เปลี่ยนเป็น อธิบายหลักการการเขียนประโยค Past simple ได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ - เพิ่มกิจกรรมที่ผู้เรียนได้เขียนเป็นรายบุคคล เพื่อนำมารวมเป็นคะแนนกลุ่ม โดยเพิ่มในกิจกรรมการเรียนรู้ ข้อที่ 12 - ปรับแบบฝึกหัด “เรื่อง Queen Victoria” ให้มีความชัดเจน และสอดคล้องกับ Past simple
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2	<ul style="list-style-type: none"> - เพิ่มกิจกรรมการอ่านในกิจกรรมการเรียนรู้ โดยให้ความรู้ฝึกนักเรียนในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษที่ถูกต้องตามหลักการอ่าน เช่น การออกเสียงสูง-ต่ำ หรือการแบ่งวรรคตอนในการอ่าน เป็นต้น และประเมินการอ่านออกเสียงของนักเรียนจากกิจกรรมในชั้นเรียน
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3	<ul style="list-style-type: none"> - เพิ่มกิจกรรมให้นักเรียนฝึกเขียนรายบุคคล และเก็บคะแนนรายบุคคล เพื่อรวมเป็นคะแนนของกลุ่ม - ปรับกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ โดยสอน โครงสร้างประโยคก่อน และฝึกนักเรียนในการสร้างประโยคตามโครงสร้าง - ปรับแบบฝึกหัดในส่วนของการเพิ่ม Direction (คำชี้แจง) ในใบงาน
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4	<ul style="list-style-type: none"> - ปรับกิจกรรมการเรียนรู้โดยเพิ่มการฟังการอ่านออกเสียงจากเจ้าของภาษา ก่อนฝึกการอ่านออกเสียงพร้อมกันรายบุคคลตามลำดับ - ปรับแบบฝึกหัดให้เหมาะสมกับเนื้อหา โดยการแก้การใช้ was แทนการใช้ is

ตารางที่ 12 (ต่อ)

แผนการจัดการเรียนรู้	การแก้ไข
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5	- เพิ่มเติมรายละเอียดของสาระสำคัญ ให้ครอบคลุมเนื้อหา
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6	- ปรับกิจกรรมการเรียนรู้และสื่อการเรียนการสอน และตรวจสอบความถูกต้องของการสะกดคำ การใช้ Capital Letter กับคำเฉพาะ
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7	- ปรับแก้ไขเกณฑ์การวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ - แก้ไขแบบฝึกหัดในเรื่องการสะกดคำศัพท์ให้ถูกต้อง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8	- ปรับกิจกรรมการเรียนรู้ เพิ่มการอ่านจับใจความ และการบอกรายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน - จัดรูปแบบแผนการจัดการเรียนรู้ เครื่องมือวัดและประเมินผลให้เป็นแนวทางเดียวกัน เช่น การเว้นวรรค ระยะคั่นหน้าของแต่ละบรรทัด

1.10 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการประเมินคุณภาพ และการปรับแก้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนอักษรเทพประสิทธิ์ เพื่อดูความเหมาะสมของระยะเวลา และขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งเมื่อนำไปทดลองใช้กับกลุ่มนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จึงพบว่าครูผู้สอนควรบริหารเวลาในการจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้ที่วางแผนไว้ การเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามในเนื้อหา/ชิ้นงานที่นำเสนอควรเหมาะสมกับเวลา ผู้วิจัยจึงควรปรับการพูดคุย ซักถามระหว่างการจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับเวลา และควรจำกัดข้อคำถามในการซักถามของเพื่อน ๆ ในชั้นเรียน

1.11 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการทดลอง (Try out) มาปรับปรุงแก้ไข แล้วนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ กับกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 จำนวน 30 คน โรงเรียนอักษรเทพประสิทธิ์ ปีการศึกษา 2567 ต่อไป

2. แบบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยสร้างแบบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ เพื่อใช้ประเมินผู้เรียนก่อนและหลังสิ้นสุดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก

จำนวน 30 ข้อ โดยมีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ ดังนี้

2.1 ศึกษาทฤษฎี และวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ การตั้งข้อคำถามข้อสอบปรนัยแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก

2.2 ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในเรื่องมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้แกนกลาง แนวทางการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบแบบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ

2.3 กำหนดโครงสร้างแบบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สอดคล้องกับแผนการจัดการเรียนรู้ และจุดประสงค์การเรียนรู้ ครอบคลุมพฤติกรรมกรวัด และจำนวนข้อสอบ

2.4 สร้างแบบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ ตามโครงสร้างแบบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนอังกฤษ ที่สอดคล้องกับแผนการจัดการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ ครอบคลุมพฤติกรรมกรวัด แบบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 60 ข้อ ใช้จริง 30 ข้อ (ภาคผนวก ก)

ตารางที่ 13 ตารางวิเคราะห์แบบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ

	พฤติกรรมที่ต้องการวัด				รวมข้อ ที่ออก	รวมข้อ ที่เลือก
	เครื่อง หมาย วรรค ตอน	บอก ใจความ สำคัญ ในเรื่อง	หลัก คำศัพท์	การใช้ ภาษา		
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Past simple tense					
1. อธิบายการลำดับคำตาม โครงสร้างของ Past simple ได้อย่างถูกต้อง	1	-	-	2	3	1
2. เขียนประโยคเพื่อเล่า เรื่องราวตามหลักการของ Past simple ได้อย่างถูกต้อง	-	-	-	3	3	2

ตารางที่ 13 (ต่อ)

แผนการจัดการเรียนรู้/ จุดประสงค์การเรียนรู้	พฤติกรรมที่ต้องการวัด				รวม	
	เครื่อง	บอก	หลัก	รวมข้อ ที่ออก	รวมข้อ ที่เลือก	
	หมาย วรรค ตอน	ใจความ สำคัญ ในเรื่อง	คำศัพท์ การใช้ ภาษา			
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Festival						
1. อ่านออกเสียงข้อความ ถูกต้องตามหลักการอ่านได้	-	-	-	-	-	
2. บอกรายละเอียดที่สำคัญ จากเรื่องที่ได้ อ่านได้	-	3	2	5	2	
3. เขียนประโยคเพื่อเล่า ประสบการณ์ได้อย่าง สัมพันธ์กับเรื่องที่ได้ อ่านได้	-	-	3	3	2	
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Past continuous tense						
1. อธิบายการลำดับคำตาม โครงสร้างของ Past continuous ได้อย่างถูกต้อง	1	-	-	2	3	1
2. เปรียบเทียบและอธิบาย ความเหมือน และความ แตกต่างในการลำดับคำตาม โครงสร้างของ Past simple และ Past continuous ได้	-	-	-	3	3	1
3. เขียนประโยคเพื่อเล่า เหตุการณ์ที่กำลังเกิดใน อดีต ตามหลักการของ Past continuous ได้อย่างถูกต้อง	1	-	-	2	3	2

ตารางที่ 13 (ต่อ)

แผนการจัดการเรียนรู้/ จุดประสงค์การเรียนรู้	พฤติกรรมที่ต้องการวัด				รวม	
	เครื่อง	บอก	หลัก	รวมข้อ ที่ออก	รวมข้อ ที่เลือก	
	หมาย วรรค ตอน	ใจความ สำคัญ ในเรื่อง	คำศัพท์ การใช้ ภาษา			
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Disneyland						
1. อ่านออกเสียงข้อความ ถูกต้องตามหลักการอ่านได้	-	-	-	-	-	
2. บอกรายละเอียดที่สำคัญ จากเรื่องที่ได้ อ่านได้	-	2	3	-	5	3
3. เขียนนำเสนอข้อมูล เกี่ยวกับเรื่องที่สนใจได้	-	-	-	3	3	2
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 Expression						
1. อธิบายความแตกต่าง ของ Expression ในลักษณะ ต่าง ๆ ได้	-	-	-	2	2	1
2. ยกตัวอย่างคำที่ใช้ ในการแสดงออกใน ลักษณะต่าง ๆ ได้	-	-	-	2	2	1
3. เลือกเขียนคำที่ใช้ ในการแสดงออกได้ถูกต้อง ตามสถานการณ์ได้	-	-	-	2	2	1
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง The monster						

ตารางที่ 13 (ต่อ)

แผนการจัดการเรียนรู้/ จุดประสงค์การเรียนรู้	พฤติกรรมที่ต้องการวัด				รวมข้อ ที่ออก	รวมข้อ ที่เลือก
	เครื่อง	บอก	หลัก			
	หมาย วรรค ตอน	ใจความ สำคัญ ในเรื่อง	คำศัพท์ การใช้ ภาษา			
1. อ่านออกเสียงข้อความ ประโยคถูกต้องตาม หลักการอ่านได้	-	-	-	-	-	-
2. บอกรายละเอียดที่สำคัญ จากเรื่องที่อ่านได้	-	2	3	-	5	3
3. ค้นคว้า และเขียนเรื่อง ตามลำดับเหตุการณ์ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง Modal verbs	1	-	-	2	3	1
1. อธิบายความแตกต่าง ของ Modal verbs ได้	-	-	-	2	2	1
2. ยกตัวอย่าง Modal verbs ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้	-	-	-	3	3	1
3. เขียนข้อห้าม (Prohibition) หรือข้อตกลง ในสถานที่ต่าง ๆ ได้ อย่างถูกต้อง	-	-	-	3	3	2
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 เรื่อง ASEAN festival						
1. อ่านออกเสียงข้อความ ถูกต้องตามหลักการอ่านได้	-	-	-	-	-	-
2. บอกรายละเอียดที่สำคัญ จากเรื่องที่อ่านได้	-	2	3	-	5	2

ตารางที่ 13 (ต่อ)

แผนการจัดการเรียนรู้/ จุดประสงค์การเรียนรู้	พฤติกรรมที่ต้องการวัด				รวมข้อ ที่ออก	รวมข้อ ที่เลือก
	เครื่อง	บอก	หลัก			
	หมาย วรรค ตอน	ใจความ สำคัญ ในเรื่อง	คำศัพท์ การใช้ ภาษา			
3. ค้นคว้า และเขียน นำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับ เทศกาลที่สนใจได้	-	-	-	2	2	1
	4 (2)	9 (3)	14 (9)	33 (16)	60	30

2.5 นำแบบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้าง
เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของข้อคำถามกับจุดประสงค์ของเนื้อหา
และความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ แล้วผู้วิจัยดำเนินการแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

2.6 นำแบบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษที่ปรับปรุงแก้ไข
แล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน (ภาคผนวก ก) เพื่อตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรง
เชิงเนื้อหา (Content validity) โดยพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามของแบบทดสอบกับ
จุดประสงค์การเรียนรู้ แล้วนำผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญในแต่ละข้อคำถาม ไปหาดัชนี
ความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างข้อสอบกับองค์ประกอบของการวัดความสามารถในการอ่านและ
การเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งใช้เกณฑ์การประเมินดังนี้ (ไพศาล วรคำ, 2555, หน้า 263)

คะแนน +1 คือ ข้อคำถามที่มีความสอดคล้องกับองค์ประกอบของการวัด
ความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ

คะแนน 0 คือ ข้อคำถามที่ไม่แน่ใจว่ามีความสอดคล้องกับองค์ประกอบ
ของการวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ

คะแนน -1 คือ ข้อคำถามที่ไม่สอดคล้องกับองค์ประกอบของการวัด
ความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ

2.6 คัดเลือกแบบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษที่มีค่าดัชนี
ความสอดคล้อง(ไพศาล วรคำ, 2555, หน้า 263) ตามเกณฑ์ ตั้งแต่ .05 ขึ้นไป

ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ .50 ขึ้นไป หมายถึง คัดเลือกมาใช้ได้

ข้อคำถามที่มีค่า IOC น้อยกว่า .50 หมายถึง คัดเลือกกว่าปรับปรุงหรือตัดทิ้ง

ซึ่งผู้วิจัยพบว่า แบบทดสอบมีค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ 0.60 - 1.00

(ภาคผนวก ก) จากนั้นผู้วิจัยปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

2.7 นำแบบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ ที่ผ่านการตรวจสอบ แก้ไข ปรับปรุง ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้ว นำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาอีกครั้ง

2.8 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ ไปทดสอบ (Try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 จำนวน 30 คน โรงเรียนอักษรเทพประสิทธิ์ ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

2.9 นำผลการทดสอบไปวิเคราะห์เพื่อหาค่าความยากง่าย (p) ที่ และค่าอำนาจจำแนก (r) ของข้อสอบแต่ละข้อ แล้วคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.20 - 0.77 และค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง 0.20 - 0.47 (ภาคผนวก ค)

2.10 นำแบบทดสอบที่มีค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกอยู่ในเกณฑ์และครอบคลุมเนื้อหาจำนวน 30 ข้อ มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้สูตร KR-20 (ไพศาล วรคำ, 2555, หน้า 286) โดยมีค่าความเชื่อมั่นที่ 0.89 (ภาคผนวก ค)

2.11 จัดพิมพ์แบบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษแบบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 /2 จำนวน 30 คน โรงเรียนอักษรเทพประสิทธิ์ต่อไป

3. แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพแบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา ดังนี้

3.1 ศึกษาตำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา

3.2 กำหนดข้อคำถามที่ใช้ในแบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา โดยประกอบด้วย 4 ด้าน คือ ด้านการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ด้านความรับผิดชอบต่องานกลุ่มที่ได้รับมอบหมาย ด้านการซักถาม-ตอบเมื่อมีข้อสงสัย และ ด้านการมีน้ำใจช่วยเหลือเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม จำนวน 20 ข้อ

มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) ซึ่งมี 5 ระดับ โดยกำหนดค่าระดับการแสดงผลพฤติกรรม แต่ละช่วงคะแนนและความหมายดังนี้ (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2543, หน้า 183)

คะแนน 5 คะแนน หมายถึง แสดงพฤติกรรมทุกครั้ง

คะแนน 4 คะแนน หมายถึง แสดงพฤติกรรมบ่อยครั้ง

คะแนน 3 คะแนน หมายถึง แสดงพฤติกรรมบางครั้ง แต่ไม่บ่อย

คะแนน 2 คะแนน หมายถึง แสดงพฤติกรรมนาน ๆ ครั้ง

คะแนน 1 คะแนน หมายถึง ไม่แสดงพฤติกรรมเลย

การแปลความหมายของค่าคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมการทำงานกลุ่มแต่ละข้อเทียบเกณฑ์ (บุญชม ศรีสะอาด, 2547, หน้า 162) เป็นดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง มีพฤติกรรมการทำงานกลุ่มต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง มีพฤติกรรมการทำงานกลุ่มต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา อยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง มีพฤติกรรมการทำงานกลุ่มต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง มีพฤติกรรมการทำงานกลุ่มต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา อยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง มีพฤติกรรมการทำงานกลุ่มต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา อยู่ในระดับน้อยที่สุด

3.3 ดำเนินการสร้างแบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา

3.4 นำแบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของข้อความ และความเหมาะสมของการใช้ภาษา จากนั้นดำเนินการแก้ไขตามที่อาจารย์ที่ปรึกษาให้แนะนำ

3.5 นำแบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มที่ได้รับการแก้ไขแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน (ภาคผนวก ง) เพื่อตรวจสอบคุณภาพความตรงเชิงเนื้อหา โดยพิจารณาความสอดคล้องของเนื้อหา แล้วนำผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญในแต่ละข้อไปหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างข้อคำถามกับองค์ประกอบของแบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา ซึ่งใช้เกณฑ์การประเมินดังนี้ (ไพศาล วรคำ, 2555, หน้า 263)

คะแนน +1 คือ ข้อคำถามที่มีความสอดคล้องกับองค์ประกอบของการสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียน

คะแนน 0 คือ ข้อคำถามที่ไม่แน่ใจว่ามีความสอดคล้องกับองค์ประกอบของการสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียน

คะแนน -1 คือ ข้อคำถามที่ไม่สอดคล้องกับองค์ประกอบของการสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียน

3.6 คัดเลือกแบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างข้อคำถามกับองค์ประกอบของการสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม (ไพศาล วรคำ, 2555, หน้า 263)

ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ .50 ขึ้นไป หมายถึง คัดเลือกมาใช้ได้

ข้อคำถามที่มีค่า IOC น้อยกว่า .50 หมายถึง คัดเลือกมาปรับปรุงหรือตัดทิ้ง

ผู้วิจัย พบว่า ข้อคำถามของแบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.60 - 1.00 (ภาคผนวก ง) และปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

3.6 นำแบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา ที่ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญแล้ว นำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาอีกครั้ง

3.7 นำแบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา จำนวน 20 ข้อ ไปทดสอบ (Try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 จำนวน 30 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

3.8 นำผลของการสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา ไปหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's α - Coefficient) (ไพศาล วรคำ, 2555, หน้า 282) เท่ากับ 0.70

3.9 จัดพิมพ์แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา จำนวน 20 ข้อ เพื่อใช้ในการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 จำนวน 30 คน โรงเรียนอักษรเทพประสิทธิ์

วิธีดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา ซึ่งกลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 จำนวน 1 ห้องเรียน นักเรียน 30 คน โดยใช้เวลาในการสอน 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 คาบ ๆ ละ 50 นาที รวมทั้งสิ้น 12 คาบ มีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

1. ผู้วิจัยเสนอเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเพื่อขอรับการพิจารณาจริยธรรมในมนุษย์ตามขั้นตอนของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา หลังจากผ่านการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยแล้ว ผู้วิจัยยื่นหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยต่อผู้อำนวยการ โรงเรียนอักษรเทพประสิทธิ์
2. ชี้แจงนักเรียนกลุ่มตัวอย่างให้ทราบถึงขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยคำนึงถึงจริยธรรมการวิจัย ขั้นตอนในการทำกิจกรรม และบทบาทของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา
3. ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพ และได้แก้ไข ปรับปรุงแล้ว จำนวน 30 ข้อ โดยใช้เวลาในการทดสอบ 1 คาบ จำนวน 50 นาที
4. ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 8 แผน เวลา 12 คาบ ๆ ละ 50 นาที (3 คาบ/ สัปดาห์)
5. ในระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา ผู้วิจัยประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียน โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพ และได้แก้ไข ปรับปรุงแล้ว หลังเสร็จสิ้นการจัดการเรียนรู้ในแต่ละครั้ง
6. เมื่อผู้วิจัยจัดการเรียนรู้ครบตามจำนวนแผนการจัดการเรียนรู้แล้วจึงทำการทดสอบ (Posttest) กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน โดยใช้เวลาในการทดสอบ 1 คาบ จำนวน 50 นาที

7. นำผลคะแนนที่ได้จากการทดสอบไปวิเคราะห์ผลทางสถิติ แปลผลการวิเคราะห์ และนำข้อมูลที่ได้มาอภิปรายและสรุปผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางการคำนวณและสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

1.1 วิเคราะห์ความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษาโดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

1.2 วิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของแบบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

1.3 วิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับพฤติกรรมการทำงานกลุ่มที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษาในแต่ละด้านกับแบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

2. การหาคุณภาพของเครื่องมือ โดยแบ่งตามประเภทเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 หาคุณภาพของแบบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้สูตรในการคำนวณหาค่าระดับความยากของข้อสอบแต่ละข้อ (p) โดยใช้สูตรของ ส้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2543, หน้า 215) และคำนวณหาค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบในแต่ละข้อ (r) โดยใช้ สูตรของ ไพศาล วรคำ (2555, หน้า 297) และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียน (R_n) โดยใช้สูตรคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (KR-20)

2.2 หาคุณภาพของแบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's α - Coefficient)

3. การทดสอบสมมติฐานการวิจัย

3.1 ทดสอบความแตกต่างของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา ด้วยการทดสอบค่าที แบบ t-test for dependent samples

3.2 ทดสอบความแตกต่างของคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

เทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา ด้วยการทดสอบค่าที่ แบบ t-test for dependent samples

3.3 ทดสอบความแตกต่างของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ หลังการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา กับเกณฑ์ร้อยละ 70 ด้วยการทดสอบค่าที่ แบบ t-test for one samples

3.4 ทดสอบความแตกต่างของคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ หลังการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา กับเกณฑ์ร้อยละ 70 ด้วยการทดสอบค่าที่ แบบ t - test for one samples

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้สถิติวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน

หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) จำนวนจากสูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2543, หน้า 73)

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม
 N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) จำนวนจากสูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2543, หน้า 79)

$$SD = \sqrt{\frac{N \sum x^2 + (\sum x)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ SD แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 $\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัว
 $\sum x^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
 N แทน จำนวนนักเรียน

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

หาความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ แบบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ และแบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา โดยคำนวณจากสูตร (ไพศาล วรรคำ, 2555, หน้า 263)

$$\text{สูตร} \quad \text{IOC} = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC = ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์
 $\frac{\sum R}{N}$ = ผลรวมคะแนนความสอดคล้องตามการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ
 N = จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

หาค่าความยากง่าย (p) ของแบบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้สูตรของ ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2543, หน้า 215)

$$p = \frac{R}{N}$$

เมื่อ p แทน ความยากง่ายของแบบทดสอบ
 R แทน จำนวนคนที่ทำข้อสอบนั้นถูก
 N แทน จำนวนคนที่ทำข้อสอบนั้นทั้งหมด

หาค่าอำนาจจำแนก (r) แบบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้สูตรของ (ไพศาล วรรคำ, 2555, หน้า 297)

$$r = \frac{f_H}{n_H} - \frac{f_L}{n_L}$$

เมื่อ r แทน ดัชนีอำนาจจำแนก
 f_H แทน จำนวนคนที่ตอบข้อนั้นถูกในกลุ่มผ่านเกณฑ์
 f_L แทน จำนวนคนที่ตอบข้อนั้นถูกในกลุ่มไม่ผ่านเกณฑ์
 n_H แทน จำนวนคนกลุ่มผ่านเกณฑ์
 n_L แทน จำนวนคนกลุ่มไม่ผ่านเกณฑ์

หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียน
ภาษาอังกฤษโดยใช้สูตรคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (KR-20) (ไพศาล วรคำ, 2555, หน้า 286)

$$R_n = \frac{k}{k-1} \left(1 - \frac{\sum pq}{S^2} \right)$$

เมื่อ	R_n	หมายถึง	ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ
	k	หมายถึง	จำนวนข้อของแบบทดสอบทั้งฉบับ
	p	หมายถึง	อัตราส่วนของผู้ตอบถูกในข้อนี้
	q	หมายถึง	อัตราส่วนของผู้ตอบผิดในข้อนี้
	S^2	หมายถึง	ความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ

หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มที่ได้รับ
การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา
ของครอนบาค (Cronbach's α - Coefficient) บุญชม ศรีสะอาด (2547, หน้า 99)

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left(1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right)$$

เมื่อ	α	หมายถึง	ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
	k	หมายถึง	จำนวนข้อของเครื่องมือวัด
	$\sum S_i^2$	หมายถึง	ผลรวมของความแปรปรวนของแต่ละข้อ
	S_t^2	หมายถึง	ความแปรปรวนของคะแนนรวม

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

การทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษาและเพื่อเปรียบเทียบ
ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC
ร่วมกับเกมการศึกษา โดยใช้สูตร t -test for dependent samples (ไพศาล วรคำ, 2555, หน้า 342)

$$t = \frac{\bar{d}}{\frac{S_d}{\sqrt{n}}}; df = n - 1$$

เมื่อ $t =$	สถิติทดสอบที
$\bar{d} =$	ผลต่างเฉลี่ยของคู่คะแนน
$S_d =$	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลต่างคู่ขนาน
$n =$	จำนวนคู่ของคะแนนหรือขนาดตัวอย่าง

การทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา กับเกณฑ์ร้อยละ 70 และเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา กับเกณฑ์ร้อยละ 70 โดยใช้สูตร t -test for one samples (ไพศาล วรคำ, 2555, หน้า 342)

$$t = \frac{\bar{x} - \mu_0}{\frac{S}{\sqrt{n}}}, df = n - 1$$

เมื่อ $t =$	ค่าสถิติทดสอบ
$\bar{x} =$	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
$\mu_0 =$	ค่าคงที่หรือค่าเฉลี่ยของประชากรที่ต้องการเปรียบเทียบ
$S =$	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
$n =$	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ใช้สูตร Dependent t -test ดังนี้ (ไพศาล วรคำ, 2555, หน้า 343)

$$t = \frac{\bar{d}}{\frac{S_d}{\sqrt{n}}}; df = n - 1$$

เมื่อ $t =$	สถิติทดสอบที
$\bar{d} =$	ผลต่างเฉลี่ยของคู่คะแนน
$S_d =$	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลต่างคู่ขนาน
$n =$	จำนวนคู่ของคะแนน หรือขนาดตัวอย่าง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัย เรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา ที่มีต่อความสามารถในการอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษที่มีต่อนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีการนำเสนอผลการวิจัย ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
SD	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ
t	แทน	ค่าสถิติในการทดสอบค่าที่ (t - test)
p	แทน	ค่าความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อน
*	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา
2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา
3. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา กับเกณฑ์ร้อยละ 70
4. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา กับเกณฑ์ร้อยละ 70
5. ผลการศึกษาพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา ดังนี้

ตารางที่ 14 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา

การทดสอบ	<i>n</i>	คะแนนเต็ม	\bar{X}	<i>SD</i>	<i>df</i>	<i>t</i>	<i>p</i> - value
หลังเรียน	30	16	12.53	1.28	29	17.84*	.000
ก่อนเรียน	30	16	8.70	1.60			

**p* < .05

จากตารางที่ 14 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 15 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา

การทดสอบ	<i>n</i>	คะแนนเต็ม	\bar{X}	<i>SD</i>	<i>df</i>	<i>t</i>	<i>p</i> - value
หลังเรียน	30	14	11.53	1.25	29	10.65*	.000
ก่อนเรียน	30	14	8.17	2.29			

**p* < .05

จากตารางที่ 15 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา กับเกณฑ์ร้อยละ 70 ดังนี้

ตารางที่ 16 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังปี 2 หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา กับเกณฑ์ร้อยละ 70

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	คะแนน ร้อยละ 70	\bar{X}	SD	df	t	p - value
หลังเรียน	30	16	11	12.53	1.28	29	6.57*	.000

* $p < .05$

จากตารางที่ 16 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

4. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา กับเกณฑ์ร้อยละ 70 ดังนี้

ตารางที่ 17 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา กับเกณฑ์ร้อยละ 70

การทดสอบ	<i>n</i>	คะแนนเต็ม	คะแนนร้อยละ 70	\bar{X}	<i>SD</i>	<i>df</i>	<i>t</i>	<i>p</i> - value
หลังเรียน	30	14	10	11.53	1.25	29	6.71*	.000

**p* < .05

จากตารางที่ 17 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

5. ผลการศึกษาพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา ดังนี้

ตารางที่ 18 ผลการศึกษาพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา

รายการประเมิน	\bar{X}	<i>SD</i>	ระดับพฤติกรรม
ด้านการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น	4.65	0.50	ดีมาก
ด้านความรับผิดชอบต่องานกลุ่มที่ได้รับมอบหมาย	4.60	0.51	ดีมาก
ด้านการซักถาม-ตอบเมื่อมีข้อสงสัย	3.95	0.74	ดี
ด้านการมีน้ำใจช่วยเหลือเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม	4.70	0.52	ดีมาก
รวม	4.48	0.57	ดี

จากตารางที่ 18 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีพฤติกรรมการทำงานกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.48, SD = 0.57$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการมีน้ำใจช่วยเหลือเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม อยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.70, SD = 0.52$) ลำดับรองมา คือ ด้านการมีส่วนร่วม

ในการแสดงความคิดเห็น อยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.65, SD = 0.50$) ลำดับถัดมา คือ ด้านความรับผิดชอบต่องานกลุ่มที่ได้รับมอบหมาย อยู่ในระดับดีมาก และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการซักถาม - ตอบเมื่อมีข้อสงสัย อยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.95, SD = 0.74$)

ตารางที่ 19 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา ด้านการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น

ข้อที่	รายการประเมิน	\bar{X}	SD	ระดับพฤติกรรม
1.	นักเรียนมีความสนใจในกิจกรรมต่าง ๆ ของกลุ่ม	4.50	0.53	ดีมาก
2.	นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่มอย่างเต็มที่	4.63	0.52	ดีมาก
3.	นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นอย่างหลากหลาย	4.75	0.46	ดีมาก
4.	นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมกลุ่ม	4.63	0.52	ดีมาก
5.	นักเรียนมีการแสดงความคิดเห็นระหว่างกัน	4.75	0.46	ดีมาก
	รวม	4.65	0.50	ดีมาก

จากตารางที่ 19 พบว่า พฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา ด้านการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.65, SD = 0.50$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นอย่างหลากหลาย และนักเรียนมีการแสดงความคิดเห็นระหว่างกัน อยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.75, SD = 0.46$) ข้อที่มีลำดับรองลงมา คือ นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่มอย่างเต็มที่ และนักเรียนมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมกลุ่ม อยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.63, SD = 0.52$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ นักเรียนมีความสนใจในกิจกรรมต่าง ๆ ของกลุ่ม อยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.50, SD = 0.53$)

ตารางที่ 20 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา ด้านความรับผิดชอบ ต่องานกลุ่มที่ได้รับมอบหมาย

ข้อที่	รายการประเมิน	\bar{X}	SD	ระดับพฤติกรรม
1.	นักเรียนรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย	4.88	0.35	ดีมาก
2.	นักเรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างรอบคอบ	4.25	0.46	ดี
3.	นักเรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จตามเวลา	4.75	0.46	ดีมาก
4.	นักเรียนแสดงความรับผิดชอบต่องานที่ผิดพลาดร่วมกัน	4.50	0.53	ดี
5.	นักเรียนยอมรับงานที่เกินความสามารถทุกครั้ง	4.63	0.74	ดีมาก
	รวม	4.60	0.51	ดีมาก

จากตารางที่ 20 พบว่า พฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา ด้านความรับผิดชอบต่องานกลุ่มที่ได้รับมอบหมาย ในภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.60, SD = 0.51$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ นักเรียนรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย อยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.88, SD = 0.35$) ข้อที่มีลำดับรองลงมา คือ นักเรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จตามเวลา อยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.75, SD = 0.46$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยถัดมา คือ นักเรียนยอมรับงานที่เกินความสามารถทุกครั้งอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.63, SD = 0.74$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ นักเรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างรอบคอบอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.25, SD = 0.46$)

ตารางที่ 21 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา ด้านการซักถาม – ตอบเมื่อมีข้อสงสัย

ข้อที่	รายการประเมิน	\bar{X}	SD	ระดับพฤติกรรม
1.	เมื่อมีข้อสงสัยนักเรียนจะสอบถามข้อคำถามที่สงสัยกับครูผู้สอน	4.13	0.83	ดี
2.	นักเรียนมีความสนใจในข้อซักถาม-ตอบของกลุ่มอื่น	3.88	0.64	ดี
3.	นักเรียนตอบข้อซักถามของกลุ่มอื่นอย่างเต็มใจ	3.88	0.64	ดี
4.	หากเป็นข้อซักถามที่ยาก นักเรียนจะสืบค้นเพิ่มเติมจนได้คำตอบ	3.88	0.64	ดี
5.	นักเรียนตอบข้อซักถามจากกลุ่มอื่น	4.00	0.93	ดี
	รวม	3.95	0.74	ดี

จากตารางที่ 21 พบว่าพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา ด้านการซักถาม - ตอบเมื่อมีข้อสงสัยในภาพรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.95, SD = 0.74$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เมื่อมีข้อสงสัยนักเรียนจะสอบถามข้อคำถามที่สงสัยกับครูผู้สอน อยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.13, SD = 0.83$) ข้อที่มีลำดับรองลงมา คือ นักเรียนตอบข้อซักถามจากกลุ่มอื่น อยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.00, SD = 0.93$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ นักเรียนมีความสนใจในข้อซักถาม - ตอบของกลุ่มอื่น นักเรียนตอบข้อซักถามของกลุ่มอื่นอย่างเต็มใจ และ หากเป็นข้อซักถามที่ยาก นักเรียนจะสืบค้นเพิ่มเติมจนได้คำตอบ อยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.88, SD = 0.64$)

ตารางที่ 22 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา ด้านการมีน้ำใจช่วยเหลือเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม

ข้อที่	รายการประเมิน	\bar{X}	SD	ระดับพฤติกรรม
1.	นักเรียนแสดงน้ำใจระหว่างกันในการทำกิจกรรมกลุ่ม	4.88	0.35	ดีมาก
2.	นักเรียนให้ความช่วยเหลือกันในการทำกิจกรรมกลุ่ม	4.88	0.35	ดีมาก
3.	นักเรียนให้กำลังใจซึ่งกันและกันในการทำกิจกรรมกลุ่ม	4.75	0.71	ดีมาก
4.	นักเรียนแสดงน้ำใจช่วยเหลือกลุ่มอื่น	4.13	0.83	ดี
5.	นักเรียนมีน้ำใจและช่วยเหลือของเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม	4.88	0.35	ดีมาก
	รวม	4.70	0.52	ดีมาก

จากตารางที่ 22 พบว่า พฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา ด้านการมีน้ำใจช่วยเหลือเพื่อนสมาชิกในกลุ่มในภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.70, SD = 0.52$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ นักเรียนแสดงน้ำใจระหว่างกันในการทำกิจกรรมกลุ่ม และนักเรียนให้ความช่วยเหลือกันในการทำกิจกรรมกลุ่ม อยู่ในระดับดีมาก และนักเรียนมีน้ำใจและการช่วยเหลือของเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม อยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.88, SD = 0.35$) ข้อที่มีค่าต่ำรองลงมา คือนักเรียนให้กำลังใจซึ่งกันและกันในการทำกิจกรรมกลุ่มอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.75, SD = 0.71$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ นักเรียนแสดงน้ำใจช่วยเหลือกลุ่มอื่น อยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.13, SD = 0.83$)

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา ที่มีต่อความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา 3) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษากับเกณฑ์ร้อยละ 70 4) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษากับเกณฑ์ร้อยละ 70 5) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษากลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนอักษรเทพประดิษฐ์ จังหวัดชลบุรี จำนวน 1 ห้องเรียน คือ ห้อง ม.2/2 จำนวน 30 คน ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 8 แผน รวม 12 คาบ ๆ ละ 50 นาที มีค่าความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ อยู่ระหว่าง 4.55 – 4.74 แบบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแบบปรนัยจำนวน 30 ข้อ ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก มีค่าความเชื่อมั่นที่ 0.89 มีค่าความยากง่าย (p) ตั้งแต่ 0.20 - 0.77 และมีค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20 - 0.47 แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา เป็นแบบสังเกตพฤติกรรมแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ตามมาตรวัดของลิเคิร์ต (Likert scales) 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.70

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบกลุ่มเดียว (One group pretest – posttest design) ใช้แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนกับกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียว วิเคราะห์ข้อมูลโดยเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่าง เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้การทดสอบค่าทีแบบ t - test for dependent samples

และเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษาเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ของกลุ่มตัวอย่าง เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษาเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้การทดสอบค่าทีแบบ t-test for one samples และศึกษาพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

สรุปผลการวิจัย

1. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05
2. ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05
3. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
5. การศึกษาพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.48$, $SD = 0.57$)

อภิปรายผล

จากการศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา ที่มีต่อความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สามารถสรุปผลการวิจัย และมีประเด็นการอภิปราย ดังนี้

1. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา ก่อนเรียนและหลังเรียน ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานในข้อที่ 1 เนื่องจากการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC เป็นวิธีการเรียนแบบหนึ่งที่มีมุ่งเน้นให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยให้ผู้เรียนสามารถถ่ายทอดความเข้าใจในการอ่านออกมาในรูปการสรุปเรื่องราวที่อ่านร่วมกัน วิเคราะห์หาคำอ่านร่วมกันเพื่อช่วยกันตอบคำถามจากบทอ่านออกมาเป็นความคิดเห็นของตนเอง ทั้งนี้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ควรมีความเหมาะสมสำหรับผู้เรียนซึ่งควรเป็นกิจกรรมที่ไม่ยากเกินไปสำหรับผู้เรียน และจะต้องเป็นกิจกรรมที่กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสุข สนุกสนาน เพราะถ้าผู้เรียนรู้สึกว่าการเรียนภาษาอังกฤษสนุกและน่าสนใจ ก็อยากที่จะมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ผู้สอนจัดให้ และเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ส่งผลให้การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นไปได้อย่างมีความสุขที่ได้เรียนรู้ การใช้เกมการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษา ช่วยให้นักเรียนมีโอกาสมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ และทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยจึงประยุกต์ใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา มาพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ระวีวรรณ ศรีศรีรัมย์ (2543, หน้า 162) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนในลักษณะกลุ่มที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถด้านการใช้ภาษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการอ่าน และการเขียน โดยร่วมกันสรุปข้อความที่อ่าน ถามคำถาม ชี้แจงความเข้าใจ หรือความถูกต้องให้แก่เพื่อนร่วมกลุ่มจะสามารถพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนให้สูงขึ้น เพราะวิธีการเรียนการสอนที่มีการฝึกกระบวนการกลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มจะประกอบด้วยนักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันทั้งเก่ง ปานกลาง และอ่อน แล้วให้ร่วมกันแก้ปัญหา ทำกิจกรรมให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนด เป็นการฝึกกระบวนการ ทำงานเป็นกลุ่ม เน้นการทำงานร่วมกัน เพื่อเป้าหมายของกลุ่ม มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อให้การทำกิจกรรมต่าง ๆ ประสบความสำเร็จ

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ 1) ชี้นำเข้าสู่บทเรียน ครูสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนแบ่งกลุ่มนักเรียน แบบละความสามารถ จำนวน 4-5 คนต่อกลุ่ม แจกจุดประสงค์ในการเรียนแล้วเข้าสู่บทเรียนโดยใช้เกมการศึกษาเพื่อเชื่อมโยงเนื้อหา 2) ชี้นำแลกเปลี่ยนประสบการณ์นักเรียนศึกษา/ เนื้อหาบทอ่านร่วมกัน และอภิปราย พูดคุยเกี่ยวกับเนื้อหา/ คำศัพท์ ชักถามในส่วนที่ไม่เข้าใจและร่วมกันตอบคำถามของครูผู้สอน 3) ชี้นำดำเนินการอ่านและการเขียน นักเรียน

แต่ละกลุ่มศึกษาใบงาน และทำกิจกรรมในใบงาน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ตรวจสอบความถูกต้อง โดยครูให้คำแนะนำอย่างทั่วถึงทุกกลุ่ม 4) ขั้นสรุปและขยายประสบการณ์ แต่ละกลุ่มร่วมกัน เสนองงานหน้าชั้นเรียน ซึ่งครูเปิดโอกาสให้กลุ่มอื่นได้ซักถามคำถามเพิ่มเติม โดยครูเป็นผู้คอย สังเกตพฤติกรรม และเพิ่มเติมเนื้อหาในส่วนที่ไม่สมบูรณ์ เพื่อให้ให้นักเรียนทุกคนมีความเข้าใจ ที่ตรงกันและถูกต้อง 5) ขั้นวัดและประเมินผล ครูผู้สอนและนักเรียนร่วมกันประเมินงานแต่ละกลุ่ม ให้คะแนนและสรุปคะแนนของแต่ละกลุ่ม เพื่อสะสมเป็นคะแนนความก้าวหน้าของกลุ่ม และให้ กำลังใจกลุ่มที่ต้องพัฒนาเพิ่ม สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิมพร พยุหะ (2557, หน้า 37) กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือทำให้ผู้เรียน ได้มีส่วนร่วมและรับผิดชอบซึ่งกันและกัน ในการอ่านบทความ ที่ได้รับมอบหมาย ทำให้ผู้เรียนเกิดการพึ่งพาอาศัยกัน เกิดการแข่งขันเนื้อหาซึ่งกันและกัน เด็กเก่ง สามารถช่วยกระตุ้นเด็กที่อ่อนกว่าได้ และสมาชิกทุกคนมีแรงผลักดันที่จะทำให้กลุ่มประสบ ผลสำเร็จร่วมกันจึงเป็นเหตุ ทำให้ผู้เรียนทุกคนตั้งใจอ่านและรับผิดชอบส่วนของตนเองให้ดีที่สุด นอกจากนี้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ทำให้เกิดการแข่งขันระหว่างทีม สมาชิกในทีมจะ ช่วยกันทำให้งานดีขึ้น มีการเรียนรู้การทำงานร่วมกัน นักเรียนที่เก่งคอยดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่อยู่ใน ระดับปานกลางและอ่อน เพื่อให้ทีมได้ประสบผลสำเร็จในเป้าหมายเดียวกัน สอดคล้องกับ งานวิจัยของ สิรินันธา สุนทรศิลป์ (2560, หน้า 157) ศึกษา เรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค ซีไออาร์ซี เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและการรู้คำศัพท์ ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่ม ร่วมมือเทคนิค ซีไออาร์ซี เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและการรู้คำศัพท์ มี ประสิทธิภาพ 71.05/ 75.83 ตามเกณฑ์ 70/ 70 ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนหลังเรียนด้วยแผนจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค ซีไออาร์ซี เพื่อส่งเสริม ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและการรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สูงกว่า ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความสามารถในการรู้คำศัพท์ของนักเรียนหลังเรียน ด้วยแผนจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค ซีไออาร์ซี เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน เพื่อความเข้าใจและการรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ จันจิรา จันทสุทธิวร (2560, หน้า 75) ศึกษา เรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนแบบร่วมมือเทคนิค ซีไออาร์ซี ที่มีต่อความสามารถในการอ่าน เพื่อความเข้าใจและเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การเรียนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค ซีไออาร์ซี มีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งจากรายละเอียดดังกล่าวส่งผลให้ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ตั้งไว้

2. ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา ก่อนเรียนและหลังเรียน ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานในข้อที่ 2 เนื่องจากการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา เป็นการเชื่อมโยงความสามารถด้านการอ่านและการเขียนจากกิจกรรมที่นักเรียนได้ทำร่วมกัน เช่น กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการอ่านไม่ว่าจะเป็นการอ่านออกเสียง การค้นหาคำตอบจากเรื่องที่อ่าน และการเล่าเรื่อง โดยสรุปใจความสำคัญของเรื่องตาม ลำดับเหตุการณ์ที่เข้าใจ ทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรื่องราวและเรื่องราวในเรื่อง ได้ดียิ่งขึ้น โดยการนำเกมการศึกษามาเป็นส่วนหนึ่งในกิจกรรมชั้นนำเข้าสู่บทเรียน เพื่อกระตุ้นความสนใจในการเรียนรู้การเขียนภาษาอังกฤษ อีกทั้งนักเรียนได้ฝึกแต่งประโยคพื้นฐาน และพัฒนารูปประโยคที่สอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียนผ่านกิจกรรมการทำงานกลุ่ม เนื่องจากนักเรียนยังไม่มีพื้นฐานความรู้ในการแต่งประโยค จากนั้นเพิ่มเติมเนื้อหาอื่น ๆ เข้าไปเพื่อให้นักเรียนสามารถเขียนประโยคได้ซับซ้อนและหลากหลายขึ้นอีก สิ่งที่ส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษดีขึ้น คือ ความรู้ด้านเนื้อหาที่มีมากขึ้น เพราะนักเรียนได้ผ่านกระบวนการทำงานกลุ่มในการช่วยกันอ่าน ทำความเข้าใจเรื่องราว และตอบคำถามจากใบงาน รวมถึงมีความรู้สึกไปตามเรื่องราวที่อ่านนักเรียนจึงสามารถเรียบเรียงข้อมูลก่อนที่จะถ่ายทอดออกมาผ่านการเขียนสรุปความได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ กองเทพ เคลือบพณิชกุล (2551) ที่กล่าวว่า การปลูกฝังให้ผู้เรียนตระหนักในคุณค่าของการเขียนที่ดี ในการสอนเขียนไม่ควรกำหนดหัวข้อเขียนที่ตายตัว ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เสนอและเลือกหัวข้อเอง การเขียนขยายความ และฝึกทักษะการเขียนร่วมกัน ครูคอยแนะนำ ช่วยเหลือในกลุ่มปรึกษาเรื่องที่เขียนกับเพื่อน ช่วยกันตรวจสอบความถูกต้อง เพื่อเสริมบรรยากาศในการเรียนการสอนน่าสนใจ เปิดโอกาสให้นักเรียนแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทักษะในการเขียนร่วมกัน ทำให้นักเรียนสามารถเขียนสรุปความขยายความ เขียนอธิบาย และแสดงทรรศนะ ได้อย่างถูกต้อง ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นที่จะเขียน และเป็นการส่งเสริมการเขียนเพื่อเป็นประสบการณ์ในการเขียนที่สูงขึ้นสอดคล้องกับงานวิจัยของ ขวัญชนก เหมมูล (2558) ศึกษา เรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC โดยใช้เรื่องราวในอาเซียนที่มีผลต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจและการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า ความสามารถในการเขียนสรุปความภาษา อังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1 นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือเทคนิค CIRC โดยใช้เรื่องราวในอาเซียนมีความสามารถในการเขียนสรุปความ

ภาษาอังกฤษหลังสอนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ วศิน ปังสุวรรณ (2561, หน้า 203) ศึกษา เรื่อง ผลของการใช้เทคนิค ซีไอ อาร์ ซี เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ และทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษหลังการเรียนโดยใช้เทคนิค ซีไอ อาร์ ซี เท่ากับ 10.02 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.10 คิดเป็นร้อยละ 50.11 ซึ่งผ่านเกณฑ์ร้อยละ 50 อยู่ในระดับผ่าน เมื่อพิจารณาคะแนนหลังการเรียนแต่ละแผน พบว่าคะแนนมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ซึ่งหลังการเรียนแผนที่ 5 และ 6 คะแนนอยู่ในระดับคุณภาพผ่าน และหลังการเรียนแผนที่ 7 และ 8 คะแนนอยู่ในระดับดี สอดคล้องกับ กนกวรรณ ภูทิมา (2560, หน้า 11) ศึกษา เรื่อง การศึกษาความสามารถในการอ่านจับใจความและการเขียนสื่อความวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการประยุกต์ใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับการสอนอ่านแบบปฏิบัติการพบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยการประยุกต์ใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับการสอนอ่านแบบปฏิบัติการมีความสามารถในการเขียนสื่อความวิชาภาษาไทย หลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ อรศุภางค์ คงพิทักษ์ (2565, หน้า 134) ศึกษา เรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือบูรณาการการอ่านและการเขียน (CIRC) ร่วมกับเทคนิคเกมมิฟิเคชัน เพื่อพัฒนาความสามารถการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ผลการประเมินความสามารถการเขียนสะกดคำหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือบูรณาการการอ่านและการเขียน (CIRC) ร่วมกับเทคนิคเกมมิฟิเคชัน สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิชิระ อุดมรัตน์ (2560) พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือแข่งขันร่วมกับเทคนิคเกมมิฟิเคชัน พบว่า นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการทำกิจกรรมกลุ่ม ส่งผลให้เกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับสูงก่นานในการเรียนสูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุมอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา กับเกณฑ์ร้อยละ 70 ผลการวิจัยพบว่าความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานในข้อที่ 3 เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC เป็นกิจกรรมกลุ่มที่สมาชิกภายในกลุ่มมีความสามารถที่ต่างกัน ทำงานร่วมกันเพื่อบรรลุเป้าหมายของกลุ่ม โดยที่ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการอ่านควบคู่กับทักษะการเขียนทุกขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้ นอกจากการนำวิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC

มาพัฒนาการอ่านและเขียนแล้ว ครูควรนำเทคนิคการสอนอื่น ๆ มาร่วมด้วยเพื่อช่วยในการกระตุ้นความสนใจของนักเรียน สร้างความสนุกสนานในการเรียนและทำกิจกรรมกลุ่ม นั่นก็คือ การใช้เกมการศึกษา มาเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนรู้ เพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม สร้างแรงจูงใจและเพิ่มการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่สนุกสนาน และสร้างความผูกพันในการเรียนอีกด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริพรรณ กาจกำแหง (2560, หน้า 178) ศึกษา เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดลำปาง ด้วยวิธีซี ไอ อาร์ ซี (CIRC) ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดลำปาง เรียนด้วยวิธีซี ไอ อาร์ ซี มีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสูงขึ้น เมื่อเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธิดิสรณ์ สุ่มมาตย์ (2561) ศึกษา งานวิจัย เรื่อง ผลการใช้เทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี ที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านและการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบ ซี ไอ อาร์ ซี มีความสามารถในการอ่านหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ สราวุฒิ พุททบุริ (2564, หน้า 43) เรื่อง การพัฒนา การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคซีไออาร์ซี ร่วมกับแบบฝึกทักษะ ซึ่งจากงานวิจัย พบว่า ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคซีไออาร์ซี ร่วมกับแบบฝึกทักษะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา กับเกณฑ์ร้อยละ 70 ผลการวิจัย พบว่า ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษาสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานในข้อที่ 4 เนื่องจากการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษาทำให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมผ่านกระบวนการกลุ่มที่สมาชิกในกลุ่มให้ความช่วยเหลือกันและกัน เกิดการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษควบคู่กัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เสาวลักษณ์ รัตนวิเศษ (2531) กล่าวว่า ผู้ที่อ่านได้ดีย่อมเป็นผู้ที่เขียนได้ดีเพราะประสบการณ์ในการตีความและได้ข้อมูลจากสัญลักษณ์หรือตัวอักษรมากเพียงพอ ซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญ ทักษะการเขียนจึงควรนำมาพัฒนาคู่กับทักษะการอ่าน การอ่านและการเขียนเกี่ยวข้องกับการฝึกฝน ถ้ามีการปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอก็จะเกิด

ความชำนาญอ่านได้อย่างรวดเร็ว เพราะตาและสมองมีความสัมพันธ์กัน การเคลื่อนไหว การรับรู้ และการแปลความจะกระทำติดต่อกันและพัฒนาขึ้นเป็นลำดับ เช่นเดียวกับทักษะการเขียน ที่จะพัฒนาขึ้นได้ถ้าฝึกปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอทุกวัน การอ่านความรู้และความคิดของผู้เขียน ที่ถ่ายทอดเป็นตัวอักษร ส่วนการเขียนเป็นการนำเสนอความรู้ และความคิดของผู้เขียนผ่านตัวอักษร โดยใช้กระบวนการเขียนช่วยในการเรียบเรียงเพื่อให้ชัดเจนและถูกต้อง ผู้อ่านจึงจำเป็นต้องใช้ กระบวนการเขียนช่วยในการเรียบเรียงเพื่อให้ชัดเจนและถูกต้อง ผู้อ่านจึงจำเป็นต้องใช้ กระบวนการอ่านเพื่อรับรู้และเข้าใจเรื่องราวให้ตรงกันกับผู้เขียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ จีรนุช ภูทองเงิน (2562, หน้า 45) ศึกษา เรื่อง การพัฒนาการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3 โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ซึ่งผลการวิจัย พบว่า การจัดการเรียนรู้เขียนสะกด คำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 82.45/ 85.87 เป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญปรารถนา มาลาทอง (2562, หน้า 25) ศึกษาเรื่อง ความสามารถด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับแบบฝึกการอ่าน และการเขียนภาษาไทย ผลการศึกษา พบว่า คะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการเขียนภาษาไทยของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับแบบฝึก การอ่านและการเขียนภาษาไทย สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. พฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ต่อการจัดการเรียนรู้ แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.48, SD = 0.57$) เนื่องจากการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษาเป็นรูปแบบของการจัด กิจกรรมกลุ่ม โดยเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกัน ฟังพาทือกัน ได้ปรึกษาหารือกัน ได้ปฏิสัมพันธ์ ในการทำงานร่วมกัน และได้วิเคราะห์กระบวนการกลุ่ม และแบ่งหน้าที่รับผิดชอบในการจัด การเรียนรู้ เพื่อไปสู่เป้าหมายของทีม/ กลุ่ม ซึ่งนำเกมการศึกษาที่ส่งเสริมให้นักเรียนเกิด ความสนุกสนาน และร่วมมือกันคำตอบของเกม เป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ สอดคล้องกับ ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2555) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC เป็นกระบวนการเรียนรู้จัดให้นักเรียนได้ร่วมมือและช่วยเหลือกันในการเรียนรู้ โดยแบ่งกลุ่ม นักเรียนที่มีความ สามารถต่างกันออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ซึ่งเป็นลักษณะของการรวม กลุ่มอย่างมี โครงสร้างที่ชัดเจน มีการทำงานร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการช่วยเหลือฟังพาทือ ซึ่งกันและกัน มีความรับผิดชอบร่วมกันทั้งในส่วนตนและส่วนรวม เพื่อให้ตนเองและสมาชิก ทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ และยังมีการประเมินการทำกิจกรรม

ในกลุ่มอีกด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของ วชรธีร์ การไชโยพันธ์ (2562, หน้า 97) ศึกษา เรื่อง ความสามารถในการอ่านจับใจความและพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับแผนผังความคิด ผลการศึกษา พบว่า พฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC ร่วมกับแผนผังความคิด หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับการศึกษาของ ญัฐพร เครือทองศรี (2562, หน้า 62) เรื่อง การศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค CIRC ในรายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนมัธยมในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดนครราชสีมา ผลการศึกษา พบว่า พฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC อยู่ในระดับมากที่สุดและสูงกว่าเกณฑ์ในระดับมากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภาวดี ยอดไสว (2564, หน้า 7) ศึกษา เรื่อง การพัฒนา ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบ B-SLIM model ร่วมกับเทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการศึกษา พบว่า พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบ B-SLIM model ร่วมกับเทคนิค CIRC โดยภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ เสาวลักษณ์ บรรดาศักดิ์ (2560, หน้า 116) ศึกษา เรื่อง การศึกษาความสามารถในการอ่านการเขียนภาษาอังกฤษและพฤติกรรม การทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับ ผังกราฟิก ผลการศึกษา พบว่า นักเรียนมีคะแนนพฤติกรรมการทำงานกลุ่มก่อนเรียนเท่ากับ 5.88 และคะแนนพฤติกรรมการทำงานกลุ่มหลังเรียนเท่ากับ 10.27 มีความก้าวหน้าเฉลี่ยเท่ากับ 4.39 ซึ่งคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากเหตุผลดังกล่าวส่งผลให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษามีพฤติกรรมการทำงานกลุ่มในภาพรวมอยู่ใน ระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัย เรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา ที่มีต่อความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัย มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา ที่มีต่อความสามารถในทักษะด้านอื่น ๆ ของการเรียนภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาทักษะด้านการเรียน

ภาษาอังกฤษได้อย่างครอบคลุมและมีประสิทธิภาพ

2. ควรนำการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษาไปปรับใช้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ต้องใช้เนื้อหาเกี่ยวกับความสามารถในการอ่าน และการเขียน สำหรับนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ ต่อไป

3. การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา รูปแบบของเกมการศึกษาที่นำมาควรมีความทันสมัย เน้นการใช้เทคโนโลยี (Ed Tech) ให้มากกว่านี้ และควรมีรูปแบบที่หลากหลาย เน้นนักเรียนมีส่วนร่วมและสนุกสนาน สร้างความสนใจ ความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมในชั้นเรียนได้ เช่น การใช้เกม Kahoot ! เกม Quizizz เกม Wordwall เกม Blooket เป็นต้น

4. การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา เป็นการจัดกิจกรรมกลุ่มที่แต่ละสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ ดังนั้นในบางกลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนมากกว่าสมาชิกในกลุ่ม ยังไม่ยอมรับในศักยภาพการทำงานของเพื่อนที่มีความสามารถน้อยกว่า มักจะนำงานที่ได้รับมอบหมายมาทำเองเป็นส่วนใหญ่ ในขณะที่นักเรียนที่มีความสามารถน้อยไม่กล้าแสดงความคิดเห็นของตนเอง ดังนั้นครูควรมีกิจกรรมที่ทำให้นักเรียนเห็นความสำคัญในการทำงานร่วมกัน และให้นักเรียนได้แสดงความสามารถของตนออกมาให้สมาชิกในกลุ่มเห็น และควรยืดหยุ่นเวลาในการทำกิจกรรมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้มากขึ้น

5. ควรสร้างบรรยากาศเชิงบวกในห้องเรียนระหว่างครูและนักเรียน เพื่อให้นักเรียนจะมีความกล้าซักถามครูเมื่อไม่เข้าใจ หรือต้องการคำชี้แนะมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้พฤติกรรมการทำงานกลุ่มในด้านที่ 3 คือ ด้านการซักถาม - ตอบเมื่อมีข้อสงสัย มีค่าเฉลี่ยร้อยละในระดับเพิ่มขึ้น

บรรณานุกรม

- กนกวรรณ ภูทิม. (2560). การศึกษาความสามารถในการอ่านจับใจความและการเขียนสื่อความ
วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการประยุกต์ใช้การจัดการเรียนรู้
แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับการสอนอ่านแบบปฏิบัติการ. วิทยานิพนธ์การศึกษา
มหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- กรมวิชาการ. (2544). เอกสารชุดเทคนิคการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสำคัญที่สุด. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์การศาสนา กรมการศาสนา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์การศาสนา กรมการศาสนา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กองทัพ เกลือบพณิชกุล. (2551). การใช้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- เกศกนก ณ พัทลุง. (ม.ป.ป.). คู่มือพัฒนาทักษะการสอนออกเสียง (Phonics) สำหรับครู
ภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษา. นครศรีธรรมราช: สำนักงานศึกษาธิการจังหวัด
นครศรีธรรมราช.
- ขวัญชนก เหมมูล. (2558). ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC โดยใช้เรื่องราว
ในอาเซียนที่มีต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจและการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วารสารอัล-นूर บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยฟาฏอนี,
10(18), 75 - 82.
- จันจิรา จันทสุทธิบวร. (2560). ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนแบบร่วมมือเทคนิค ซีไออาร์ซี
ที่มีต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชา
จิตวิทยาการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.

- จารุวรรณ ศรีทองชัย. (2545). การเปรียบเทียบการใช้เกมสะกดคำควบคู่กับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์และการใช้การใช้เกมสะกดคำควบคู่กับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบให้คะแนนที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนศรีเอี่ยมอนุสรณ์ เขตบางนา กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาจิตวิทยาการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จิรนุช ภูทองเงิน. (2562). การพัฒนาการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เฉลิม ทองนวล. (2537). คู่มือพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: ไฮเอ็ดพับลิชชิง.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2555). 80 นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. กรุงเทพฯ: แดเน็กซ์ อินเทอร์เน็ตเปอร์ซัน.
- ณัฐนิช จุยก้าวังศ์. (2555). การสร้างชุดกิจกรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง ทศนิยม โดยใช้กิจกรรมเกม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ณัฐพร เครือทองศรี. (2562). การศึกษาผลการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ในรายวิชาภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมัธยมในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดจังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล.
- ตติยา ใฝ่วงษ์. (2544). การพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธี ซี ไอ อาร์ ซี. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ทิพวัลย์ มาแสง. (2532). การสอนภาษาอังกฤษสำหรับคนไทย. กรุงเทพฯ: ทิพย์อักษร.
- ทิสนา แจมมณี. (2545). กลุ่มสัมพันธ์เพื่อการทำงานและการจัดการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: นิชิน แอ็ดเวอ์ไทซิ่ง กรุ๊ป.
- ทิสนา แจมมณี. (2562). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เทพาวณี หอมสนิท. (2522). เกม. กรุงเทพฯ: การพิมพ์ วิทยาลัยครูธนบุรี.

- ธิดา ทิพย์สุข. (2552). *การพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ธิดิสรณ์ สุ่มมาตย์. (2561). *ผลการใช้เทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี ที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านและการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ฐปทอง กว้างสวาสดี. (2558). *200 กิจกรรมสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บัณฑิต ฉัตรวิโรจน์. (2549). *การสอนการอ่านภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- บันลือ พลฤกษ์วัน. (2534). *ยุทธศาสตร์การสอนตามแนวหลักสูตรใหม่*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- บำรุง ไตรรัตน์. (2547). *วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2547). *วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญปรารถนา มาลาทอง. (2562). *ความสามารถด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับแบบฝึกการอ่านและการเขียนภาษาไทย*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- บุญญา ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา. (2553). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่มีเกมประกอบ*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ประนอม เดชชัย. (2536). *เสริมทักษะการเรียนการสอนวิชาสังคมศึกษา*. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- ประมัย ชีรพงษ์. (2554). การศึกษาความสามารถในการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ และ พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับผังความคิด. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- เพยาวี ลิ่งวี. (2551). ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ด้านการอ่าน จับใจความโดยใช้เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 วัตถุประสงค์ สำหรับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.
- พรสวรรค์ สีป้อ. (2550). สูดยอควิธีการสอนภาษาอังกฤษ นำไปสู่...การจัดการเรียนรู้ของครูยุคใหม่. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- พนทิพา ทับเที่ยง. (2550). การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พฤติกรรมการทำงานกลุ่มและความคงทนในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนแบบร่วมมือแบบแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (STAD) กับการจัดการเรียนแบบร่วมมือแบบกลุ่มช่วยรายบุคคล (TAI). วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พิตรวัลย์ โกวิทาทิ. (2550). ทักษะและเทคนิคการสอนเขียนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์. (2544). การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ: แนวคิด วิธี และเทคนิคการสอน 1. กรุงเทพฯ: เดอะมาสเตอร์กรุ๊ป แมเนจเม้น.
- พิมพ์พร พยุหะ. (2557). การใช้การอ่านแบบจิ๊กซอว์เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน การเขียนสรุปความภาษาอังกฤษ และทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชามัธยมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เพ็ญพิชชา อัญญาธวงศกร. (2559). การใช้การสอนภาษาที่เน้นคำศัพท์เพื่อเพิ่มพูนความสามารถในการอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชามัธยมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ไพศาล วรคำ. (2555). การวิจัยทางการศึกษา. มหาสารคาม: ตักสิลาการพิมพ์.
- เขาวพา เดชะคุปต์. (2528). กิจกรรมสำหรับเด็กก่อนวัยเรียน. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ระวีวรรณ ศรีศรีรามครัน. (2543). เทคนิคการสอน. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- รัตนา มหาสกุล. (2539). การสอนทักษะการเขียน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2543). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น
- ลัดดา ศิลาน้อย. (2550). *100 เกมสังคมศึกษา*. ขอนแก่น: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วชรธีร์ ภาโรไชโยพันธ์. (2562). *การศึกษาความสามารถในการอ่านจับใจความและพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับแผนผังความคิด*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- วนิดา อารมณพีพร. (2552). *การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ความคงทนในการเรียนรู้เรื่องการหาศนิยม และพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD และเทคนิค GTG*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- วราภรณ์ พูลสวัสดิ์. (2564). *การจัดการเรียนรู้แบบ MLA เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วศิน ปังสุวรรณ. (2561). *ผลของการใช้เทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ และทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรการการสอน และเทคโนโลยีการเรียนรู้ แขนงวิชาการสอนภาษาอังกฤษ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วัชรรา เล่าเรียนดี. (2554). *รูปแบบและกลยุทธ์การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด*. นครปฐม: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2542). *แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง*. กรุงเทพฯ: แอลทีเพรส.
- วิจิระ อุดมรัตน์. (2560). *การส่งเสริมพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือแข่งขันร่วมกับเทคนิคเกมมิฟิเคชันสำหรับนักเรียน*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ศราวุฒิ พุทธรู. (2564). *การพัฒนาการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคซีไออาร์ซีร่วมกับแบบฝึกทักษะ*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ.

- ศิริพรรณ กาจกำแหง. (2560). การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดลำปาง ด้วยวิธีซี ไอ อาร์ ซี (CIRC). *วารสารบัณฑิตศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา*, 11(1), 178 - 189.
- สงวน สุทธิเลิศอรุณ. (2543). *พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาคน*. กรุงเทพฯ: อักษรพิพัฒน์.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (องค์การมหาชน). (2561). *ผลการทดสอบทางการศึกษา
ระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2561* กรุงเทพฯ :
สถาบันทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (องค์การมหาชน).
- สมบูรณ์ ต้นยะ. (2545). *การประเมินทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- สมุทร เช่นเขานิช. (2549). *เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สายสุนีย์ เดิมสินสุข. (2564). *นวัตกรรมการเรียนการสอน: อ่าน - เขียนภาษาอังกฤษ ระดับอนุเจท.
นครราชสีมา: สมบูรณ์การพิมพ์*.
- สิรินันตา สุนทรศิลป์. (2560). *การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค ซีไออาร์ซี เพื่อส่งเสริม
ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและการรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตร
และการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*.
- สุคนธ์ สินธพานนท์. (2562). *หลากหลายวิธีสอน - เพื่อพัฒนาคุณภาพเยาวชนไทย*. กรุงเทพฯ :
9119 เทคนิคพรีนติ้ง.
- สุจิต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์พรรย์. (2538). *วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา*.
กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2530). *การสอนทักษะภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์
แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2532). *การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์
แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุภาวดี ยอดไสว. (2564). การพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอน
แบบ B-SLIM Model ร่วมกับเทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.
วารสารครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 50(1), 2 - 4.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2537). *วิธีสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2560). *แนวคิดและเทคนิควิธีสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิทย์ มูลคำและอรทัย มูลคำ (2545). *19 วิธีจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ*. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2546). *21 วิธีจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนากระบวนการคิด*. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- เสงี่ยม โตร์ตัน. (2534). *การสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เริ่มเรียน*. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เสาวลักษณ์ บรรดาศักดิ์. (2560). *การศึกษาความสามารถในการอ่านการเขียนภาษาอังกฤษและพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับผังกราฟฟิก*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. (2531). *เอกสารการสอนหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- แสงระวี ดอนแก้วบัว. (2558). *ภาษาศาสตร์สำหรับครูสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไสว พักขาว. (2542). *การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง*. กรุงเทพฯ: เอ็มพันธ์.
- อรศุภางค์ คงพิทักษ์. (2565). *การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือบูรณาการการอ่านและการเขียน (CIRC) ร่วมกับเทคนิคเกมมิฟิเคชันเพื่อพัฒนาความสามารถการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4*. สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชานวัตกรรมการเรียนรู้และการสอน, วิทยาลัยบัณฑิตศึกษาด้านการจัดการ, มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- อัจฉรา ชิวพันธ์. (2550). *ภาษาพาสอน: เรื่องน่ารู้สำหรับครูภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2553). *หลักการสอน*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- อารีรักษ์ มีแจ้ง และวรรณประภา สุขสวัสดิ์ (2565). *แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ: คุณภาพและประสิทธิภาพการสอน*. กรุงเทพฯ: สันติศิริการพิมพ์.
- อุ้นเรื่อน เนื่องจำนงค์. (2549). *ผลการใช้วิธีสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการที่มีต่อความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเฉลิมราชวังสฤษดิ์*. 2. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.

- เอกรินทร์ สีมหาศาล. (2532). มิติสัมพันธ์ของการอ่านและการเลือกบทอ่านในการสอนอ่าน เพื่อเดินเข้าสู่ประตูดุมหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ: สมาคมการอ่านแห่งประเทศไทย.
- Bernhardt, E. B. (1991). Reading development in a second-language. *Reading Research Quarterly*, 38(1), 112 - 117.
- Combs, M. (1996). *Developing competent reader and writers in the primary grades*. Englewood Cliffs, N.J.: Prentice - Hall.
- David, W., & Johnson, R. T. J. (1975). *Learning together and alone: Cooperation, competition, and individualization*. Englewood Cliffs, N.J.: Prentice - Hall.
- Donn, B. (1982). *Teaching writing skills*. London: Longman.
- Heaton, J. B. (1988). *Writing English language tests: A practical guide for teachers of English as a second or foreign language*: London: Longman.
- Hyland, K. (2003). *Second language writing*. London: Cambridge University.
- Lado, R. (1977). *Language teaching a scientific approach*. New York: Tata McGraw - Hill.
- Lewis, G., & Bedson, G. (2000). *Games for children*. New York: Oxford University.
- Raimes, A. (1983). *Techniques in teaching writing*. New York: Oxford University.
- Shaw, B. E. (1994). Modeling and paired writing in second language process writing for middle school student. *Geophysical Research Letters*, 21(18), 17 - 22.
- Slavin, R. E. (1995). *Cooperative Learning: Theory, research, and practice* (2nd ed.). Boston: Allyn & Bacon.
- Vivian, Z. (1983). Teaching composition in the ESL classroom. *TESOL Quarterly*, 37(1), 22 - 29.

บรรณานุกรม





ภาคผนวก

The logo of Burapha University is a large, circular watermark in the background. It features the university's name in Thai script 'มหาวิทยาลัยบูรพา' at the top and 'BURAPHA UNIVERSITY' at the bottom. In the center, there is a stylized emblem with a crown on top and a circular base containing a figure. The entire logo is rendered in a light yellow or gold color.

ภาคผนวก ก

- รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือ
- สำเนาหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัย
- สำเนาหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือในการวิจัย
- สำเนาหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย
- สำเนาหนังสือรับรองผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือ

- | | |
|-----------------------------|---|
| 1. อาจารย์วัฒนพร จตุรานนท์ | อาจารย์ประจำภาควิชาการจัดการเรียนรู้
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา |
| 2. ดร.ลลิตา ธรรมบุตร | ผู้อำนวยการกลุ่มนิเทศติดตาม สังกัด
สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดชลบุรี |
| 3. ดร.ขมาพร คงมั่น | ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สังกัด
สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดชลบุรี |
| 4. นางพิมพ์วี วงษ์ภัทรกร | ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง |
| 5. อาจารย์ณัฐกริชฐา โกพิมาย | อาจารย์ฝ่ายโปรแกรมเน้นความสามารถ
ทางภาษา ระดับประถมศึกษา โรงเรียนสาธิต
“พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา |



บันทึกข้อความ

สำนักงาน มหาวิทยาลัยบูรพา บัณฑิตวิทยาลัย โทร. ๒๗๐๐ ต่อ ๗๐๕, ๗๐๗

ที่ อว ๘๑๓๗/๑๗๓๗

วันที่ ๑๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของเครื่องมือการวิจัย

เรียน อาจารย์วิวัฒน์พร จตุรานนท์ (คณะศึกษาศาสตร์)

ด้วย นางสาวอัญชลี ทับกลัด รหัสประจำตัวนิสิต ๒๓๙๒๐๒๖๘ นิสิตหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ แบบไม่เต็มเวลา แผนการเรียน แบบ ก ๒ ได้รับอนุมัติเค้าโครงวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา ที่มีต่อความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ระพีพัฒน์ เตือนเพ็ญศรี เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ซึ่งอยู่ในขั้นตอนการเตรียมเครื่องมือการวิจัย นั้น

เนื่องจากท่านเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการวิจัยดังกล่าวอย่างยิ่ง ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของเครื่องมือการวิจัย ดังเอกสารแนบ ทั้งนี้ สามารถติดต่อ นิสิตตั้งรายนามข้างต้น ได้ที่หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘๗-๙๓๑๘๔๑๘ หรือที่ E-mail: 63920268@go.buu.ac.th

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

มณฑนา รังสิโยภัส

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มณฑนา รังสิโยภัส)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ อว ๘๑๓๗/๑๔๑๙



บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยบูรพา
๑๖๙ ถ.สิงหนาทบางแสน ต.แสนสุข
อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขออนุญาตการในสังกัดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงของเครื่องมือวิจัย

เรียน ศึกษาธิการจังหวัดชลบุรี สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดชลบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. คำโครงการวิทยานิพนธ์
๒. เครื่องมือวิจัย

ด้วย นางสาวอัญชลี ทับกลัด รหัสประจำตัวนิสิต ๖๓๙๒๐๒๖๘ นิสิตหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ แบบไม่เต็มเวลา แผนการเรียน แบบ ก ๒ ได้รับอนุมัติเค้าโครง วิทยานิพนธ์ เรื่อง “ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา ที่มีต่อความสามารถในการ อ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ระพีพัฒน์ เดือนเพ็ญศรี เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ซึ่งอยู่ในขั้นตอนการเตรียมเครื่องมือการวิจัย นั้น

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา จึงขอเรียนเชิญบุคลากรในสังกัดของท่าน คือ

๑. ดร.ลลิตา ธรรมบุตร ผู้อำนวยการกลุ่มนิเทศติดตาม
๒. ดร.ชมาพร คงมัน ศึกษาพิเศษชำนาญการพิเศษ

ซึ่งเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการวิจัยดังกล่าวอย่างดียิ่ง เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของเครื่องมือการวิจัย ดังเอกสารแนบ ทั้งนี้ สามารถติดต่อ นิสิตดังรายนามข้างต้น ได้ที่หมายเลข โทรศัพท์ ๐๘๗-๙๓๑๘๘๔๑๘ หรือที่ E-mail: 63920268@go.buu.ac.th

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

มณฑนา รังสิโยภัส

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มณฑนา รังสิโยภัส)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

สำเนาเรียน ๑. ดร.ลลิตา ธรรมบุตร
๒. ดร.ชมาพร คงมัน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา

โทร ๐๓๘ ๑๐๒ ๗๐๐ ต่อ ๗๐๕, ๗๐๗

อีเมลล์ grd.buu@go.buu.ac.th



ที่ อว ๘๑๓๗/๑๔๑๘

บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยบูรพา
๑๖๙ ถ.ลงหาดบางแสน ต.แสนสุข
อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอเชิญบุคลากรในสังกัดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงของเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. คำโครงการวิทยานิพนธ์
๒. เครื่องมือวิจัย

ด้วย นางสาวอัญชลี ทับกลัด รหัสประจำตัวนิสิต ๖๓๙๒๐๒๖๘ นิสิตหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ แบบไม่เต็มเวลา แผนการเรียน แบบ ก ๒ ได้รับอนุมัติคำโครงการ วิทยานิพนธ์ เรื่อง “ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา ที่มีต่อความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ระพีพัฒน์ เดือนเพ็ญศรี เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ซึ่งอยู่ในขั้นตอนการเตรียมเครื่องมือการวิจัย นั้น

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา จึงขอเรียนเชิญบุคลากรในสังกัดของท่าน คือ คุณพิมพ์วีร์ วงษ์ภัทรกร ศึกษาพิเศษชำนาญการพิเศษ ซึ่งเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการวิจัยดังกล่าวอย่างดี ยิ่ง เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของเครื่องมือการวิจัย ดังเอกสารแนบ ทั้งนี้ สามารถติดต่อ นิสิต ดังรายนามข้างต้น ได้ที่หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘๗-๙๓๑๘๔๑๘ หรือที่ E-mail: 63920268@go.buu.ac.th

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

มณฑนา รังสิโยภาส

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มณฑนา รังสิโยภาส)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

สำเนาเรียน คุณพิมพ์วีร์ วงษ์ภัทรกร

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา

โทร ๐๓๘ ๑๐๒ ๗๐๐ ต่อ ๗๐๕, ๗๐๗

อีเมลล์ grd.buu@go.buu.ac.th



บันทึกข้อความ

ส่วนงาน มหาวิทยาลัยบูรพา บัณฑิตวิทยาลัย โทร. ๒๗๐๐ ต่อ ๗๐๕, ๗๐๗

ที่ อว ๘๑๓๗/๑๗๓๘

วันที่ ๑๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของเครื่องมือการวิจัย

เรียน อาจารย์ณัฐกริชฐา โกพิมาย (โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา)

ด้วย นางสาวอัญชลี ทับกลัด รหัสประจำตัวนิสิต ๖๓๙๒๐๒๖๘ นิสิตหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ แบบไม่เต็มเวลา แผนการเรียน แบบ ก ๒ ได้รับอนุมัติเค้าโครงวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา ที่มีต่อความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ระพีพัฒน์ เตือนเพ็ญศรี เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ซึ่งอยู่ในขั้นตอนการเตรียมเครื่องมือการวิจัย นั้น

เนื่องจากท่านเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการวิจัยดังกล่าวอย่างดียิ่ง ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของเครื่องมือการวิจัย ดังเอกสารแนบ ทั้งนี้ สามารถติดต่อนิสิตตั้งรายนามข้างต้น ได้ที่หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘๗-๙๓๑๘๔๑๘ หรือที่ E-mail: 63920268@go.buu.ac.th

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

มณฑนา รังสิโยภาส

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มณฑนา รังสิโยภาส)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย



ที่ อว ๘๑๓๗/๑๙๔๕

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา
๑๖๙ ถ.สิงหนาทบางแสน ต.แสนสุข
อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๒ กันยายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนอักษรเทพประสิทธิ์

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เอกสารรับรองจริยธรรมของมหาวิทยาลัยบูรพา
๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (หาคุณภาพ)

ด้วย นางสาวอัญชลี ทับกลัด รหัสประจำตัวนิสิต ๖๓๙๒๐๒๖๘ นิสิตหลักสูตรการศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ แบบไม่เต็มเวลา แผนการเรียน แบบ ก ๒ ได้รับ
อนุมัติเค้าโครงวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา ที่มีต่อ
ความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒” โดยมี ผู้ช่วย
ศาสตราจารย์ ดร.ระพีพัฒน์ เตือนเพ็ญศรี เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ และเสนอโรงเรียนท่านใน
การหาคุณภาพจากเครื่องมือวิจัยนั้น

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา จึงขออนุญาตให้นิสิตตั้งรายนามข้างต้น
ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ จำนวน ๑ ห้อง โรงเรียนอักษรเทพประสิทธิ์ โดย
การสุ่มแบบกลุ่มจากการจับฉลากเลือกห้องเรียน จำนวน ๓๐ คน ระหว่างวันที่ ๔ - ๑๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๗
ทั้งนี้ สามารถติดต่อนิสิตตั้งรายนามข้างต้น ได้ที่หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘๗-๙๓๑๘๔๑๘ หรือที่ E-mail:
63920268@go.buu.ac.th

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

มณฑนา รังสียโสภัส
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มณฑนา รังสียโสภัส)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติการแทน
ผู้รักษาการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา
โทร ๐๓๘ ๑๐๒ ๗๐๐ ต่อ ๗๐๕, ๗๐๗
อีเมล grd.buu@go.buu.ac.th



ที่ อว ๘๑๓๗/๑๙๔๖

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา
๑๖๙ ถ.สิงหนาทบางแสน ต.แสนสุข
อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๒ กันยายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อดำเนินการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนอักษรเทพประสิทธิ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เอกสารรับรองจริยธรรมของมหาวิทยาลัยบูรพา
๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นางสาวอัญชลี ทับกลัด รหัสประจำตัวนิสิต ๖๓๙๒๐๒๖๘ นิสิตหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ แบบไม่เต็มเวลา แผนการเรียน แบบ ก ๒ ได้รับอนุมัติค่าโครงการวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา ที่มีต่อความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ระพีพัฒน์ เตือนเพ็ญศรี เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ และเสนอโรงเรียนท่านในการเก็บข้อมูลเพื่อดำเนินการวิจัยนั้น

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา จึงขออนุญาตให้นิสิตตั้งรายนามข้างต้นดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ จำนวน ๑ ห้อง โรงเรียนอักษรเทพประสิทธิ์ โดยการสุ่มแบบกลุ่มจากการจับฉลากเลือกห้องเรียน จำนวน ๓๐ คน ระหว่างวันที่ ๑๒ กันยายน - ๑๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๗ ทั้งนี้ สามารถติดต่อนิสิตตั้งรายนามข้างต้น ได้ที่หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘๗-๙๓๑๘๘๔๑๘ หรือที่ E-mail: 63920268@go.buu.ac.th

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

มณฑนา รังสิโยภาส
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มณฑนา รังสิโยภาส)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติการแทน
ผู้อำนวยการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา
โทร ๐๓๘ ๑๐๒ ๗๐๐ ต่อ ๗๐๕, ๗๐๗
อีเมล grd.buu@go.buu.ac.th



บันทึกข้อความ

ส่วนงาน กองบริหารการวิจัยและนวัตกรรม งานมาตรฐานและจริยธรรมในการวิจัย โทร. ๒๖๒๐

ที่ อว ๘๑๐๐/- วันที่ ๖ เดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

เรื่อง ขอส่งสำเนาเอกสารรับรองผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา

เรียน นางสาวอัญชลี ทับกลัด

ตามที่ท่าน ได้ยื่นเอกสารคำร้องเพื่อขอรับการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา รหัสโครงการวิจัย G-HU065/2567(C2) โครงการวิจัย เรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา ที่มีต่อความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 นั้น บัดนี้ โครงการวิจัยดังกล่าว ได้ผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา สำหรับโครงการวิจัยระดับบัณฑิตศึกษาและระดับปริญญาตรี ชุดที่ 4 (กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์) เป็นที่เรียบร้อยแล้ว กองบริหารการวิจัยและนวัตกรรม ในฐานะผู้ประสานงาน จึงขอส่งสำเนาเอกสารรับรองผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน ๑ ฉบับ เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย เอกสารแสดงความยินยอมของผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย และเอกสารเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยประทับตรารับรองเรียบร้อยแล้ว มายังท่าน เพื่อนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลจริงจากผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

นางสาวพิมพ์พรณ เลิศล้ำ

(นางสาวพิมพ์พรณ เลิศล้ำ)

ประธานคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา
สำหรับโครงการวิจัยระดับบัณฑิตศึกษาและระดับปริญญาตรี
ชุดที่ 4 (กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)

The logo of Burapha University is a large, circular emblem in the background. It features a central design with a crown-like element and a swastika-like symbol, surrounded by Thai text 'มหาวิทยาลัยบูรพา' and the English text 'BURAPHA UNIVERSITY' at the bottom.

ภาคผนวก ข

- ค่าเฉลี่ยและความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา
- ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา

ตารางที่ 23 ค่าคะแนนเฉลี่ย และระดับความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

รายการประเมิน	ความเห็นผู้เชี่ยวชาญ					\bar{X}	SD	ระดับความเหมาะสม
	1	2	3	4	5			
1. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด								
1.1 ระบุตัวชี้วัดครบถ้วนและสอดคล้องกับเนื้อหาของบทเรียน	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
2. สาระสำคัญ								
2.1 เขียนสาระสำคัญของบทเรียนถูกต้อง ชัดเจน	5	4	3	4	4	4.00	0.71	มาก
3. จุดประสงค์การเรียนรู้								
3.1 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	5	5	4	5	4	4.60	0.45	มากที่สุด
3.2 สอดคล้องกับสาระสำคัญ	5	5	4	5	4	4.60	0.45	มากที่สุด
3.3 ครอบคลุมพฤติกรรมการเรียนรู้ (ด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย จิตพิสัย)	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
4. สาระการเรียนรู้								
4.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
4.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
4.3 เวลาเรียนเหมาะสม	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
5. กิจกรรมการเรียนรู้								
5.1 ลำดับขั้นตอนชัดเจน สะท้อนให้เห็นวิธีสอนแบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา	5	4	5	4	4	4.40	0.89	มาก
5.2 มีการเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่	5	4	5	4	4	4.40	0.55	มาก
5.3 เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มตามวิธีสอน	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด

ตารางที่ 23 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความเห็นผู้เชี่ยวชาญ					\bar{X}	SD	ระดับ ความเหมาะสม
	1	2	3	4	5			
5.4 เปิดโอกาสให้ผู้เรียน ได้แสดงความคิดเห็น	5	4	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
6. สื่อการเรียนรู้								
6.1 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ แบบร่วมมือเทคนิค CIRCร่วมกับ เกมการศึกษา	5	4	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
6.2 มีความหลากหลาย ทันสมัย เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	5	4	5	4	4	4.40	0.55	มาก
7. การวัดและประเมินผล								
7.1 มีการวัดและประเมินผลครบ ทุกจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
7.2 วิธีการและเครื่องมือสอดคล้อง กับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	5	5	2	4.20	1.30	มาก
7.3 เครื่องมือในการประเมิน เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน	5	4	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
รวม						4.60	0.58	มากที่สุด

จากตารางที่ 23 ค่าคะแนนเฉลี่ย และระดับความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$, $SD = 0.58$)

ตารางที่ 24 ค่าคะแนนเฉลี่ย และระดับความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

รายการประเมิน	ความเห็นผู้เชี่ยวชาญ					\bar{X}	SD	ระดับ ความเหมาะสม
	1	2	3	4	5			
1. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด								
1.1 ระบุตัวชี้วัดครบถ้วนและ สอดคล้องกับเนื้อหาของบทเรียน	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
2. สาระสำคัญ								
2.1 เขียนสาระสำคัญของบทเรียน ถูกต้อง ชัดเจน	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
3. จุดประสงค์การเรียนรู้								
3.1 สอดคล้องกับมาตรฐาน การเรียนรู้และตัวชี้วัด	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
3.2 สอดคล้องกับสาระสำคัญ	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
3.3 ครอบคลุมพฤติกรรมการเรียนรู้ (ด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย จิตพิสัย)	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
4. สาระการเรียนรู้								
4.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
4.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
4.3 เวลาเรียนเหมาะสม	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
5. กิจกรรมการเรียนรู้								
5.1 ลำดับขั้นตอนชัดเจนสะท้อนให้ เห็นวิธีสอนแบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา	5	4	5	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
5.2 มีการเชื่อมโยงความรู้เดิมกับ ความรู้ใหม่	5	4	5	4	4	4.40	0.55	มาก
5.3 เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียน ได้ปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มตามวิธีสอน	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด

ตารางที่ 24 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความเห็นผู้เชี่ยวชาญ					\bar{X}	SD	ระดับ ความเหมาะสม
	1	2	3	4	5			
5.4 เปิดโอกาสให้ผู้เรียน ได้แสดงความคิดเห็น	5	4	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
6. สื่อการเรียนรู้								
6.1 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ แบบร่วมมือเทคนิค CIRCร่วมกับ เกมการศึกษา	5	4	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
6.2 มีความหลากหลาย ทันสมัย เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	5	4	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
7. การวัดและประเมินผล								
7.1 มีการวัดและประเมินผล ครบทุกจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	4	4	4.60	0.55	มากที่สุด
7.2 วิธีการและเครื่องมือสอดคล้อง กับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	4	4	4.60	0.55	มากที่สุด
7.3 เครื่องมือในการประเมิน เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
รวม						4.74	0.44	มากที่สุด

จากตารางที่ 24 ค่าคะแนนเฉลี่ยและระดับความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.74$, $SD = 0.44$)

ตารางที่ 25 ค่าคะแนนเฉลี่ย และระดับความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

รายการประเมิน	ความเห็นผู้เชี่ยวชาญ					\bar{X}	SD	ระดับความเหมาะสม
	1	2	3	4	5			
1. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด								
1.1 ระบุตัวชี้วัดครบถ้วนและสอดคล้องกับเนื้อหาของบทเรียน	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
2. สาระสำคัญ								
2.1 เขียนสาระสำคัญของบทเรียนถูกต้อง ชัดเจน	5	5	4	4	3	4.20	0.84	มาก
3. จุดประสงค์การเรียนรู้								
3.1 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
3.2 สอดคล้องกับสาระสำคัญ	5	5	5	4	4	4.60	0.55	มากที่สุด
3.3 ครอบคลุมพฤติกรรมการเรียนรู้ (ด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย จิตพิสัย)	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
4. สาระการเรียนรู้								
4.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
4.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
4.3 เวลาเรียนเหมาะสม	5	5	5	5	3	4.60	0.89	มากที่สุด
5. กิจกรรมการเรียนรู้								
5.1 ลำดับขั้นตอนชัดเจนสะท้อนให้เห็นวิธีสอนแบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา	5	5	5	4	4	4.60	0.55	มากที่สุด
5.2 มีการเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
5.3 เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มตามวิธีสอน	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด

ตารางที่ 25 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความเห็นผู้เชี่ยวชาญ					\bar{X}	SD	ระดับ ความเหมาะสม
	1	2	3	4	5			
5.4 เปิดโอกาสให้ผู้เรียน ได้แสดงความคิดเห็น	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
6. สื่อการเรียนรู้								
6.1 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ แบบร่วมมือเทคนิค CIRCร่วมกับ เกมการศึกษา	5	4	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
6.2 มีความหลากหลาย ทันสมัย เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	5	4	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
7. การวัดและประเมินผล								
7.1 มีการวัดและประเมินผล ครบทุกจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
7.2 วิธีการและเครื่องมือสอดคล้อง กับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	3	5	5	4	4.40	0.89	มาก
7.3 เครื่องมือในการประเมิน เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน	5	3	5	5	4	4.40	0.89	มาก
รวม						4.65	0.57	มากที่สุด

จากตารางที่ 25 ค่าคะแนนเฉลี่ย และระดับความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด (\bar{X} = 4.65, SD = 0.57)

ตารางที่ 26 ค่าคะแนนเฉลี่ย และระดับความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

รายการประเมิน	ความเห็นผู้เชี่ยวชาญ					\bar{X}	SD	ระดับความเหมาะสม
	1	2	3	4	5			
1. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด								
1.1 ระบุตัวชี้วัดครบถ้วนและสอดคล้องกับเนื้อหาของบทเรียน	5	5	5	4	4	4.60	0.55	มากที่สุด
2. สาระสำคัญ								
2.1 เขียนสาระสำคัญของบทเรียนถูกต้อง ชัดเจน	5	5	5	4	3	4.40	0.89	มาก
3. จุดประสงค์การเรียนรู้								
3.1 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	5	5	5	4	4	4.60	0.55	มากที่สุด
3.2 สอดคล้องกับสาระสำคัญ	5	5	5	4	4	4.60	0.55	มากที่สุด
3.3 ครอบคลุมพฤติกรรมการเรียนรู้ (ด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย จิตพิสัย)	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
4. สาระการเรียนรู้								
4.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
4.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	3	4.60	0.89	มากที่สุด
4.3 เวลาเรียนเหมาะสม	5	5	5	4	4	4.60	0.55	มากที่สุด
5. กิจกรรมการเรียนรู้								
5.1 ลำดับขั้นตอนชัดเจนสะท้อนให้เห็นวิธีสอนแบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา	5	5	5	4	4	4.60	0.55	มากที่สุด
5.2 มีการเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่	5	5	4	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
5.3 เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มตามวิธีสอน	5	5	4	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด

ตารางที่ 26 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความเห็นผู้เชี่ยวชาญ					\bar{X}	SD	ระดับ ความเหมาะสม
	1	2	3	4	5			
5.4 เปิดโอกาสให้ผู้เรียน ได้แสดงความคิดเห็น	5	5	5	5	3	4.60	0.89	มากที่สุด
6. สื่อการเรียนรู้								
6.1 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ แบบร่วมมือเทคนิค CIRCร่วมกับ เกมการศึกษา	5	4	5	5	3	4.40	0.89	มาก
6.2 มีความหลากหลาย ทันสมัย เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	5	4	5	5	3	4.40	0.89	มาก
7. การวัดและประเมินผล								
7.1 มีการวัดและประเมินผล ครบทุกจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
7.2 วิธีการและเครื่องมือสอดคล้อง กับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	5	4	3	4.20	0.84	มาก
7.3 เครื่องมือในการประเมิน เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน	5	4	5	5	3	4.40	0.89	มาก
รวม						4.55	0.65	มากที่สุด

จากตารางที่ 26 ค่าคะแนนเฉลี่ย และระดับความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.55$, $SD = 0.65$)

ตารางที่ 27 ค่าคะแนนเฉลี่ย และระดับความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

รายการประเมิน	ความเห็นผู้เชี่ยวชาญ					\bar{X}	SD	ระดับ ความเหมาะสม
	1	2	3	4	5			
1. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด								
1.1 ระบุตัวชี้วัดครบถ้วนและสอดคล้องกับเนื้อหาของบทเรียน	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
2. สาระสำคัญ								
2.1 เขียนสาระสำคัญของบทเรียนถูกต้อง ชัดเจน	5	4	4	3	3	3.80	0.84	มาก
3. จุดประสงค์การเรียนรู้								
3.1 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	5	5	5	4	4	4.60	0.55	มากที่สุด
3.2 สอดคล้องกับสาระสำคัญ	5	5	5	3	4	4.40	0.89	มาก
3.3 ครอบคลุมพฤติกรรมการเรียนรู้ (ด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย จิตพิสัย)	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
4. สาระการเรียนรู้								
4.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
4.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	3	4.60	0.89	มากที่สุด
4.3 เวลาเรียนเหมาะสม	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
5. กิจกรรมการเรียนรู้								
5.1 ลำดับขั้นตอนชัดเจนสะท้อนให้เห็นวิธีสอนแบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา	5	5	5	4	4	4.60	0.55	มากที่สุด
5.2 มีการเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่	5	5	5	4	3	4.40	0.89	มาก
5.3 เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มตามวิธีสอน	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด

ตารางที่ 27 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความเห็นผู้เชี่ยวชาญ					\bar{X}	SD	ระดับ ความเหมาะสม
	1	2	3	4	5			
5.4 เปิดโอกาสให้ผู้เรียน ได้แสดงความคิดเห็น	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
6. สื่อการเรียนรู้								
6.1 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับ เกมการศึกษา	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
6.2 มีความหลากหลาย ทันสมัย เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	5	4	5	5	3	4.40	0.89	มาก
7. การวัดและประเมินผล								
7.1 มีการวัดและประเมินผล ครบทุกจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
7.2 วิธีการและเครื่องมือสอดคล้อง กับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	3	4.60	0.89	มากที่สุด
7.3 เครื่องมือในการประเมิน เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน	5	5	5	4	4	4.60	0.55	มากที่สุด
รวม						4.61	0.64	มากที่สุด

จากตารางที่ 27 ค่าคะแนนเฉลี่ย และระดับความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.61$, $SD = 0.64$)

ตารางที่ 28 ค่าคะแนนเฉลี่ย และระดับความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

รายการประเมิน	ความเห็นผู้เชี่ยวชาญ					\bar{X}	SD	ระดับ ความเหมาะสม
	1	2	3	4	5			
1. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด								
1.1 ระบุตัวชี้วัดครบถ้วนและสอดคล้องกับเนื้อหาของบทเรียน	5	5	5	4	4	4.60	0.55	มากที่สุด
2. สาระสำคัญ								
2.1 เขียนสาระสำคัญของบทเรียนถูกต้อง ชัดเจน	5	5	5	5	3	4.60	0.89	มากที่สุด
3. จุดประสงค์การเรียนรู้								
3.1 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	5	5	5	5	3	4.60	0.89	มากที่สุด
3.2 สอดคล้องกับสาระสำคัญ	5	5	5	5	3	4.60	0.89	มากที่สุด
3.3 ครอบคลุมพฤติกรรมการเรียนรู้ (ด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย จิตพิสัย)	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
4. สาระการเรียนรู้								
4.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
4.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	3	4.60	0.89	มากที่สุด
4.3 เวลาเรียนเหมาะสม	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
5. กิจกรรมการเรียนรู้								
5.1 ลำดับขั้นตอนชัดเจนสะท้อนให้เห็นวิธีสอนแบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา	5	5	5	4	4	4.60	0.55	มากที่สุด
5.2 มีการเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่	5	5	5	3	4	4.40	0.89	มาก
5.3 เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มตามวิธีสอน	5	5	5	5	3	4.60	0.89	มากที่สุด

ตารางที่ 28 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความเห็นผู้เชี่ยวชาญ					\bar{X}	SD	ระดับ ความเหมาะสม
	1	2	3	4	5			
5.4 เปิดโอกาสให้ผู้เรียน ได้แสดงความคิดเห็น	5	5	5	5	3	4.60	0.89	มากที่สุด
6. สื่อการเรียนรู้								
6.1 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ แบบร่วมมือเทคนิค CIRCร่วมกับ เกมการศึกษา	5	5	5	5	3	4.60	0.89	มากที่สุด
6.2 มีความหลากหลาย ทันสมัย เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	5	4	5	5	3	4.40	0.89	มาก
7. การวัดและประเมินผล								
7.1 มีการวัดและประเมินผล ครบทุกจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
7.2 วิธีการและเครื่องมือสอดคล้อง กับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	4	4	4.60	0.55	มากที่สุด
7.3 เครื่องมือในการประเมิน เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน	5	5	5	5	3	4.60	0.89	มากที่สุด
รวม						4.62	0.69	มากที่สุด

จากตารางที่ 28 ค่าคะแนนเฉลี่ย และระดับความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.62$, $SD = 0.69$)

ตารางที่ 29 ค่าคะแนนเฉลี่ย และระดับความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7

รายการประเมิน	ความเห็นผู้เชี่ยวชาญ					\bar{X}	SD	ระดับความเหมาะสม
	1	2	3	4	5			
1. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด								
1.1 ระบุตัวชี้วัดครบถ้วนและสอดคล้องกับเนื้อหาของบทเรียน	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
2. สาระสำคัญ								
2.1 เขียนสาระสำคัญของบทเรียนถูกต้อง ชัดเจน	5	5	4	3	3	4.00	1.00	มาก
3. จุดประสงค์การเรียนรู้								
3.1 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
3.2 สอดคล้องกับสาระสำคัญ	5	5	4	4	3	4.20	0.84	มาก
3.3 ครอบคลุมพฤติกรรมการเรียนรู้ (ด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย จิตพิสัย)	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
4. สาระการเรียนรู้								
4.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
4.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	3	4.60	0.89	มากที่สุด
4.3 เวลาเรียนเหมาะสม	5	5	5	5	3	4.60	0.89	มากที่สุด
5. กิจกรรมการเรียนรู้								
5.1 ลำดับขั้นตอนชัดเจนสะท้อนให้เห็นวิธีสอนแบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา	5	5	5	4	4	4.60	0.55	มากที่สุด
5.2 มีการเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
5.3 เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มตามวิธีสอน	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด

ตารางที่ 29 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความเห็นผู้เชี่ยวชาญ					\bar{X}	SD	ระดับ ความเหมาะสม
	1	2	3	4	5			
5.4 เปิดโอกาสให้ผู้เรียน ได้แสดงความคิดเห็น	5	5	5	5	3	4.60	0.89	มากที่สุด
6. สื่อการเรียนรู้								
6.1 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ แบบร่วมมือเทคนิค CIRCร่วมกับ เกมการศึกษา	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
6.2 มีความหลากหลาย ทันสมัย เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	5	5	5	5	3	4.60	0.89	มากที่สุด
7. การวัดและประเมินผล								
7.1 มีการวัดและประเมินผล ครบทุกจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	3	4.60	0.89	มากที่สุด
7.2 วิธีการและเครื่องมือสอดคล้อง กับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	4	4	4.60	0.55	มากที่สุด
7.3 เครื่องมือในการประเมิน เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน	5	5	5	4	3	4.40	0.89	มาก
รวม						4.61	0.67	มากที่สุด

จากตารางที่ 29 ค่าคะแนนเฉลี่ย และระดับความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.61$, $SD = 0.67$)

ตารางที่ 30 ค่าคะแนนเฉลี่ยและระดับความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8

รายการประเมิน	ความเห็นผู้เชี่ยวชาญ					\bar{X}	SD	ระดับความเหมาะสม
	1	2	3	4	5			
1. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด								
1.1 ระบุตัวชี้วัดครบถ้วนและสอดคล้องกับเนื้อหาของบทเรียน	5	5	5	4	4	4.60	0.55	มากที่สุด
2. สาระสำคัญ								
2.1 เขียนสาระสำคัญของบทเรียนถูกต้อง ชัดเจน	5	5	4	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
3. จุดประสงค์การเรียนรู้								
3.1 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
3.2 สอดคล้องกับสาระสำคัญ	5	5	5	5	3	4.60	0.89	มากที่สุด
3.3 ครอบคลุมพฤติกรรมการเรียนรู้ (ด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย จิตพิสัย)	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
4. สาระการเรียนรู้								
4.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	5	5	5	5	3	4.60	0.89	มากที่สุด
4.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	3	4.60	0.89	มากที่สุด
4.3 เวลาเรียนเหมาะสม	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
5. กิจกรรมการเรียนรู้								
5.1 ลำดับขั้นตอนชัดเจนสะท้อนให้เห็นวิธีสอนแบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา	5	5	5	4	4	4.60	0.55	มากที่สุด
5.2 มีการเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่	5	5	5	3	4	4.40	0.89	มาก
5.3 เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มตามวิธีสอน	5	5	5	5	3	4.60	0.89	มากที่สุด

ตารางที่ 30 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความเห็นผู้เชี่ยวชาญ					\bar{X}	SD	ระดับ ความเหมาะสม
	1	2	3	4	5			
5.4 เปิดโอกาสให้ผู้เรียน ได้แสดงความคิดเห็น	5	5	5	5	3	4.60	0.89	มากที่สุด
6. สื่อการเรียนรู้								
6.1 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ แบบร่วมมือเทคนิค CIRCร่วมกับ เกมการศึกษา	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
6.2 มีความหลากหลาย ทันสมัย เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	5	5	5	5	3	4.60	0.89	มากที่สุด
7. การวัดและประเมินผล								
7.1 มีการวัดและประเมินผล ครบทุกจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
7.2 วิธีการและเครื่องมือสอดคล้อง กับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	4	4	4.60	0.55	มากที่สุด
7.3 เครื่องมือในการประเมิน เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน	5	5	5	4	3	4.40	0.89	มาก
รวม						4.64	0.65	มากที่สุด

จากตารางที่ 30 ค่าคะแนนเฉลี่ย และระดับความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.61$, $SD = 0.67$)

ตารางที่ 31 ค่าคะแนนเฉลี่ย และระดับความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 – 8

แผนการจัดการเรียนรู้ ที่	\bar{X}	SD	ระดับ
1	4.60	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
2	4.74	0.44	เหมาะสมมากที่สุด
3	4.65	0.57	เหมาะสมมากที่สุด
4	4.55	0.65	เหมาะสมมากที่สุด
5	4.61	0.64	เหมาะสมมากที่สุด
6	4.62	0.69	เหมาะสมมากที่สุด
7	4.61	0.67	เหมาะสมมากที่สุด
8	4.64	0.65	เหมาะสมมากที่สุด
สรุปผล	4.63	0.61	เหมาะสมมากที่สุด

จากตารางที่ 31 ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ จากผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X}=4.63, SD=0.61$)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	รายวิชา ภาษาอังกฤษ รหัสวิชา อ 22101
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567
หน่วยที่ 3 Let's Party	เรื่อง Past Simple Tense จำนวน 1 คาบ

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทยและนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ตัวชี้วัด ต 2.2 ม.2/1 เปรียบเทียบและอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่างๆ และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

2. สาระสำคัญ

การเรียนรู้และเข้าใจโครงสร้าง Past simple ช่วยให้สามารถเขียนประโยคต่างๆ ได้ถูกต้องและเหมาะสมตามสถานการณ์ ตลอดจนเกิดความเข้าใจในความเหมือนและความต่างของภาษาอังกฤษและภาษาไทย

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอธิบายหลักการการเขียนประโยค Past simple ได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ (K)
2. นักเรียนสามารถเขียนประโยคเพื่อเล่าเรื่องราวตามหลักการของ Past simple ได้อย่างถูกต้อง (P)
3. นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่มร่วมกัน (A)

4. สาระการเรียนรู้

Language Features and Functions

Grammar: Past Simple

Functions: Describing actions in the past

What did you think of the party? It was boring.

I went to Lopburi for the Monkey Festival in November.

Language Skills

Writing: การเขียนเล่าเรื่องราวในอดีต

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. ใฝ่เรียนรู้
2. มุ่งมั่นในการทำงาน
3. มีจิตสาธารณะ

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการคิด
3. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต
5. กิจกรรมการเรียนรู้ สัปดาห์ที่ วันที่

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (เวลา 5 นาที)

1. ครูสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนด้วยการกล่าวทักทาย และพูดคุยทั่วไป

ครู: Good morning class. How are you?

นักเรียน: I'm fine. I'm Good. เป็นต้น

ครู: Are you hungry? / What subject did you learn in Period 3 ? เป็นต้น

นักเรียน: Yes, I am. / No, I am not. / Thai Language/ เป็นต้น

2. ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนแบบคละความสามารถกลุ่มละ 5 คน จำนวน 6 กลุ่ม

3. ครูแจ้งเรื่องที่จะสอน คือ เรื่อง Past simple

4. นักเรียนเล่นเกม “Find Me If you can” โดยสังเกตประโยคและช่วยกันหา

คำกริยา (Verb) ช่องที่ 2 ที่ปรากฏในประโยคนั้นให้ครบถ้วน กลุ่มใดครบเครื่องก่อน ตอบถูกต้องและได้ 5 คะแนนก่อนเป็นผู้ชนะ

5. ครูติดบัตรคำกริยาที่นักเรียนหาได้จากเกมบนกระดาน

ขั้นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (10 นาที)

1. นักเรียนร่วมกันบอกหลักการ ใช้ Past simple tense ตามที่นักเรียนเข้าใจทั้ง

รายบุคคลและรายกลุ่ม โดยครูจะรับฟังเพื่อประเมินความรู้ของนักเรียนในเรื่อง Past simple tense

2. แต่ละกลุ่มศึกษาไปความรู้ที่ 1 เรื่อง Past simple tense ในเรื่อง Structure (โครงสร้าง)

Verbs (คำกริยา) และ Usage (หลักการใช้) และซักถามครูผู้สอนเพิ่มเติมในส่วนที่ไม่เข้าใจ

3. สมาชิกแต่ละกลุ่มทำใบงานที่ 1 โดยศึกษาบทอ่านเรื่อง “Queen Victoria” ฝึกการอ่าน

ออกเสียงที่ถูกต้อง และช่วยกันวิเคราะห์ประเภทคำกริยาที่ใช้ (Irregular & regular verbs) ที่ปรากฏในบทอ่าน และทำแบบฝึกหัดท้ายใบงาน ซึ่งครูผู้สอนจะให้ความช่วยเหลือ และสังเกตการทำงานกลุ่มของนักเรียนแต่ละคน

4. สุ่มนักเรียนในแต่ละกลุ่มอ่านออกเสียง พร้อมกับเฉลยคำตอบของแบบฝึกหัดท้าย

ใบงานที่ 1

5. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปเรื่อง Past simple tense อีกครั้ง
ขั้นดำเนินการอ่านและการเขียน (เวลา 15 นาที)

1. ตัวแทนแต่ละกลุ่มจับฉลากเลือกรูปภาพ เพื่อทำใบงานที่ 2 เรื่อง “ Yesterday ”
 เป็นการเขียนเรื่องราวโดยใช้หลักการของ Past simple tense โดยในใบงานจะต้องคำกริยาให้ครบ
 ทั้ง 2 ประเภท และระบุ Adverb of time ในเนื้อเรื่อง ซึ่งประโยคที่เขียนบรรยายต้องไม่น้อยกว่า
 7 ประโยค และนำเสนอเนื้อเรื่องหน้าชั้นเรียน โดยอ่านออกเสียงให้ถูกต้องตามหลักการอ่าน

2. แต่ละกลุ่มแบ่งหน้าที่รับผิดชอบรายบุคคลตามความสามารถของสมาชิกในกลุ่ม
 โดยเน้นให้มีส่วนร่วมในการเขียนเรื่องราวเป็นรายบุคคล และช่วยกันนำประโยคของตนเอง
 มาเสนอสมาชิกภายในกลุ่ม ก่อนร่วมกันสรุปเนื้อเรื่องของกลุ่ม ฝึกการอ่านออกเสียงที่ถูกต้อง
 ก่อนนำเสนอหน้าชั้นเรียนต่อไป

3. ครูผู้สอนเป็นผู้สังเกตการทำงานของแต่ละกลุ่ม อำนวยความสะดวกและให้
 ความช่วยเหลือ หากมีนักเรียนคนใดไม่ให้ความร่วมมือในกลุ่ม ครูต้องเข้าช่วยเหลือทันที
ขั้นสรุปและขยายประสบการณ์ (15 นาที)

1. ครูแจ้งเกณฑ์การให้คะแนนการนำเสนองาน ความถูกต้องของเนื้อหา และพฤติกรรม
 การทำงานกลุ่ม

2. แต่ละกลุ่มนำเสนอหน้าชั้นเรียนที่ 2 หน้าชั้นเรียน โดยสมาชิกทุกคนมีส่วนร่วม
 ในการนำเสนอครูเป็นผู้คอยสังเกตพฤติกรรม ตรวจสอบความถูกต้องของรูปประโยค และเพิ่มเติม
 เนื้อหาในส่วนที่ไม่สมบูรณ์ เพื่อให้ให้นักเรียนทุกคนมีความเข้าใจในเนื้อหาตรงกัน

3. ครูเปิดโอกาสให้กลุ่มอื่นได้ให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะในการนำเสนอหน้าชั้นเรียนของ
 กลุ่มเพื่อนที่นำเสนอเพื่อปรับปรุงในการทำงานครั้งต่อไป

ขั้นวัดและประเมินผล (เวลา 5 นาที)

1. เมื่อกลุ่มนำเสนอหน้าชั้นเรียนครบทุกกลุ่มแล้ว ครูและนักเรียนร่วมกันประเมินให้คะแนน
 ตามเกณฑ์ที่แจ้งไว้จนครบทุกกลุ่ม และร่วมกันสรุปคะแนน สรุปข้อดี ข้อควรปรับปรุงของ
 แต่ละกลุ่ม เพื่อนำไปปรับแก้ไข ในกิจกรรมต่อไป

2. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเรื่อง Past simple tense อีกครั้ง

6. สื่อ/ แหล่งการเรียนรู้

1. เกม “Find me If you can”
2. กระดิ่งประจำแต่ละกลุ่ม
3. บัตรคำกริยาช่องที่ 2
4. ใบความรู้ เรื่อง Past simple tense

5. ใบงานที่ 1 บทอ่านเรื่อง “Queen Victoria”

6. สื่อภาพ 1 ภาพ

7. ใบงานที่ 2 เรื่อง “Yesterday”

7. การวัดและประเมินผล

รายการ	วิธีวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์การวัด
1. นักเรียนสามารถอธิบายหลักการการเขียนประโยค Past simple ได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ (K)	สังเกตการถามตอบในชั้นเรียน	แบบสังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน	นักเรียนร้อยละ 70 ได้ระดับคุณภาพ ดีมาก ถือว่าผ่าน
2. นักเรียนสามารถเขียนประโยคเพื่อเล่าเรื่องราวตามหลักการของ Past Simple ได้ถูกต้อง (P)	ประเมินความถูกต้องของการเขียนประโยคเพื่อเล่าเรื่องราวตามหลักการของ Past simple	แบบประเมินการเขียน	นักเรียนร้อยละ 70 มีทักษะการเขียนในระดับคุณภาพดีมาก ถือว่าผ่าน
3. นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่มร่วมกัน (A)	สังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม	แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม	นักเรียนร้อยละ 70 ได้ระดับคุณภาพ ดีมาก ถือว่าผ่าน

บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

.....

ปัญหา/ อุปสรรค/ แนวทางแก้ไข

.....

.....

(นางสาวอัญชลี ทับกลัด)

ผู้สอน

สื่อการจัดการเรียนรู้

- เกม “Find me If you can” (ตัวอย่าง)

Direction: Find out Regular and Irregular Verbs.

1. Once there was a farm near a river. At the farm, there were a lot of animals. A mother dog lived in this farm with its five puppies. She loved her puppies very much.

1. Once there **was** a farm near a river. At the farm, there **were** a lot of animals. A mother dog **lived** in this farm with its five puppies. She **loved** her puppies very much. [4 Verbs]

2. Charlie was happy. When his parents gave him a new mountain bike for his birthday. He put on his helmet and went for a ride. He cycled along the road. He went pass the train station on his left. He rode across the bridge and turned right.

2. Charlie **was** happy. When his parents **gave** him a new mountain bike for his birthday. He **put** on his helmet and **went** for a ride. He **cycled** along the road. He **went** pass the train station on his left. He **rode** across the bridge and **turned** right.

3. Last Saturday Mark visited his family in Pattaya. They cooked , played game and had dinner together. His parents were happy.

3. Last Saturday Mark **visited** his family in Pattaya. They **cooked** , **played** game and **had** dinner together. His parents **were** happy. [5 verbs]

2. บัตรคำกริยาช่อง 2

Was	Were	lived	went	put
Loved	stopped	gave	visited	studied
cycled	had	shut	turned	did
rode	forgot	read	cooked	said
called	begged	played	took	reviewed

3. ใ้ความรู็ เรื่อง Past Simple Tense

Usage: We use the Past Simple Tense to say that something was finished at a definite time in the past.

- ◆ It's **rained** yesterday. (เมื่อวานนี้ฝนตก)
- ◆ Pat **watched** TV yesterday. (เมื่อวานนี้ แพทดูโทรทัศน์)

Structure: Subject + Verb 2 + Object / Complement.

- ◆ Susan **bought** a new house last week.
- ◆ Someone **hit** my dog last night.
- ◆ Patrick **visited** his family in England yesterday.

รูปแบบของคำกริยาที่ใช้ใน Past Simple Tense จะเป็นคำกริยาช่องที่ 2 ซึ่งใช้สำหรับการกระทำที่จบสิ้นแล้วในอดีต โดยรูปแบบของคำกริยาช่องที่ 2 สามารถแบ่งเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. **Irregular Verb** (คำกริยาไม่ปกติ) คือคำกริยาช่องที่ 2 ที่เปลี่ยนรูปหรือคงรูป เช่น buy → bought, swim → swam, give → gave, hit → hit, put → put เป็นต้น
2. **Regular Verb** (คำกริยาไม่ปกติ) คือคำกริยาช่องที่ 2 ที่เติม "ed" เช่น play → played, visit → visited, study → studied, stop → stopped เป็นต้น

Adverbs of Time

เป็นคำที่บอกเวลาในอดีต มักปรากฏในประโยค Past Simple Tense ได้แก่ ago ที่ผ่านมาแล้ว last night เมื่อคืนนี้ in 1999 ในปี ค.ศ. 1999 last month เมื่อเดือนที่แล้ว yesterday เมื่อวานนี้ yesterday morning เมื่อเช้าวานนี้ last week สัปดาห์ที่แล้ว last year ปีที่แล้ว When I was young เมื่อฉันเป็นเด็ก

แหล่งข้อมูล : ทัศน เดียวรัตน์กุล.(2558).*คู่มือเข้มภาษาอังกฤษ*.นนทบุรี:สำนักพิมพ์ พ.ศ. พัฒนา จำกัด

Group:

ใบงานที่ 1 บทอ่าน “เรื่อง Queen Victoria”

Direction: Read “Queen Victoria” and Classify Types of Verbs.



Queen Victoria was a British Queen. She was born in Kensington Palace in London on 24th May 1819. When Victoria was a child, her mother was very bossy. Her mother stayed with Victoria all the time. Victoria didn't play with other children. When Victoria was 18 years old, she became queen. Straight away she gave herself an hour on her own every day and sent her mother away. Three years later she fell in love and married Prince Albert at 21. They were very happy and had nine children together. While Victoria was queen, the British Empire grew and British politics changed forever. Victoria became Empress of India in 1876 and Britain controlled many countries. Victoria gave the people strong family values and many people in Britain became wealthy and knowledgeable. After Prince Albert died, Victoria was very unhappy and wore black for the rest of her life, but the people loved her. She ruled for 63 years and died on the Isle of Wight on 22nd January 1901. Queen Victoria was a great queen. She wanted to make life better for everyone. The people all over the world thought of Victoria by taking her name to name the places such as Victoria in Canada and Lake Victoria and Victoria Falls in Africa.

แหล่งข้อมูล : Virginia Evan –Jenny Dooley.(2546).หนังสือเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ.(พิมพ์ครั้งที่ 2).
 กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์

แบบฝึกหัดท้ายบทอ่าน “เรื่อง Queen Victoria” (เฉลย)

Direction: Read “Queen Victoria” and Classify Types of Verbs.

Queen Victoria **was** a British Queen. She **was** born in Kensington Palace in London on 24th May 1819. When Victoria **was** a child, her mother **was** very bossy. Her mother **stayed** with Victoria all the time. Victoria **didn't** play with other children. When Victoria was 18 years old, she **became** queen. Straight away she **gave** herself an hour on her own every day and **sent** her mother away. Three years later she **fell** in love and **married** Prince Albert at 21. They **were** very happy and **had** nine children together. While Victoria **was** queen, the British Empire **grew** and British politics **changed** forever. Victoria **became** Empress of India in 1876 and Britain **controlled** many countries. Victoria **gave** the people strong family values and many people in Britain **became** wealthy and knowledge. After Prince Albert **died**, Victoria **was** very unhappy and **wore** black for the rest of her life, but the people **loved** her. She **ruled** for 63 years and **died** on the Isle of Wight on 22nd January 1901. Queen Victoria **was** a great queen. She **wanted** to make life better for everyone. The people all over the world **thought of** Victoria by taking her name to name the places such as Victoria in Canada and Lake Victoria and Victoria Falls in Africa.

Irregular Verb (กริยาไม่ปกติ)	Regular Verb (กริยาปกติ)
was / were = is / am/ are (เป็น/อยู่/คือ)	changed = change (เปลี่ยนแปลง)
left = leave (ออกจาก , ปล่อย , ทิ้ง)	stayed = stay (อาศัย , อยู่ด้วยกัน)
became = become (กลายเป็น)	controlled = control (ควบคุม)
gave = give (ให้)	died = die (เสียชีวิต)
sent = send (ส่ง)	loved = love (รัก)
felt = feel (รู้สึก)	ruled = rule (ปกครอง)
grew = grow (เติบโต)	married = marry (แต่งงาน)
wore = wear (สวมใส่)	
thought of = think of (คิดถึง)	
didn't = doesn't (ไม่)	

ใบงานที่ 2 เรื่อง "Yesterday"

Direction: Look at the pictures and Make the story by using Past Simple Tense.



ตัวอย่างแนวทางการเขียน

Yesterday was unlucky day, I rode the bicycle for exercising at 6.00 in the morning. I finished at 8.30. After that I went to the supermarket and parked my bike at bikes parking. I locked my bike securely. The security guard was near my bike. I walked inside the supermarket. I bought many things such as food, drinks and fruits. I came back at the bikes parking. Oh no! I didn't see my bike. I asked the security guard. He didn't see anything. My master key was cut. I was very sad. The supermarket's officer called to the police station. The policeman asked me about my bike's details. I went back home by taxi. It was my unlucky day.



ใบงานที่ 2 เรื่อง “Yesterday”

Direction: Look at the pictures and Make the story by using Past Simple Tense.



.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Group :

ใบงานที่ 2 เรื่อง "Yesterday"

Direction: Look at the pictures and Make the story by using Past Simple Tense.



.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Group :

แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ (รายบุคคล)

คำชี้แจง : ผู้ประเมินทำการประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ตามระดับคะแนนของผู้เรียนตามเกณฑ์

ระดับ 3 คะแนน = ปฏิบัติสม่ำเสมอ

ระดับ 2 คะแนน = ปฏิบัติบางครั้ง

ระดับ 1 คะแนน = ปฏิบัติน้อยครั้ง

ที่	ชื่อ-สกุล	พฤติกรรมการเรียนรู้								
		1	2	3	1	2	3	1	2	3
1.										
2.										
3.										
4.										
5.										
6.										
7.										
8.										
9.										
10.										
11.										
12.										
13.										
14.										
15.										
16.										
17.										
18.										
19.										

ลงชื่อ ผู้ประเมิน

(.....)

ระดับคุณภาพ 10 - 12 คะแนน = ดีมาก

7 - 9 คะแนน = ดี

4 - 6 คะแนน = พอใช้

1 - 3 คะแนน = ปรับปรุง

แบบประเมินการเขียน

คำชี้แจง : ผู้ประเมินทำการประเมินการเขียนภาษาอังกฤษ และใส่คะแนนในช่องการประเมินตามหัวข้อการประเมิน

ที่	กลุ่ม	หัวข้อการประเมินการเขียน					รวมคะแนน	ระดับคุณภาพ
		การเลือกใช้คำศัพท์	การสะกดคำศัพท์	การเขียนประโยค Past simple ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์	การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และตัวอักษร	การเขียนเรื่องราว		
		5 คะแนน	5 คะแนน	5 คะแนน	5 คะแนน	5		

ลงชื่อ ผู้ประเมิน
(.....)

เกณฑ์ประเมินการเขียน

รายการ การประเมิน	ระดับคุณภาพ/ ระดับคะแนน				
	ดีมาก (5)	ดี (4)	ปานกลาง (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)
การเลือกใช้ คำศัพท์	ใช้คำศัพท์สื่อ ความหมาย ตรงกับเนื้อหา ได้เหมาะสม ถูกต้อง	ใช้คำศัพท์สื่อ ความหมาย ไม่ตรงกับเนื้อหา 1 - 2 คำ	ใช้คำศัพท์สื่อ ความหมาย ไม่ตรงกับเนื้อหา 3 - 4 คำ	ใช้คำศัพท์สื่อ ความหมาย ไม่ตรงกับเนื้อหา 5 - 6 คำ	ใช้คำศัพท์สื่อ ความหมาย ไม่ตรงเนื้อหา มากกว่า 7 คำ
การสะกด คำศัพท์	สะกกดคำศัพท์ ได้ถูกต้อง ทั้งหมด	สะกกดคำศัพท์ ผิด จำนวน 1 - 2 คำ	สะกกดคำศัพท์ ผิด จำนวน 3 - 4 คำ	สะกกดคำศัพท์ ผิด จำนวน 5 - 6 คำ	สะกกดคำศัพท์ผิด จำนวนมากกว่า 7 คำ
การเขียน ประโยค Past simple ถูกต้อง ตามหลัก ไวยากรณ์	การเขียน ประโยค Past simple ถูกต้อง ตามหลัก ไวยากรณ์ ทุกประโยค	การเขียน ประโยค Past simple ถูกต้อง ตามหลัก ไวยากรณ์ 1 - 2 ประโยค	การเขียน ประโยค Past simple ไม่ถูกต้องตาม หลักไวยากรณ์ 3 - 4 ประโยค	การเขียน ประโยค Past simple ไม่ถูกต้องตาม หลักไวยากรณ์ 5 - 6 ประโยค	การเขียนประโยค Past simple ไม่ถูกต้องตาม หลักไวยากรณ์ มากกว่า 7 ประโยค
การใช้ เครื่องหมาย วรรคตอน และ ตัวอักษร	การใช้ เครื่องหมาย วรรคตอน และ ตัวอักษร ถูกต้อง ตามหลักการ เขียน ทุกประโยค	การใช้ เครื่องหมาย วรรคตอน และ ตัวอักษร ไม่ถูกต้อง ตามหลักการ เขียน 1 - 2 ประโยค	การใช้ เครื่องหมาย วรรคตอน และ ตัวอักษร ไม่ถูกต้องตาม หลักการเขียน 3 - 4 ประโยค	การใช้ เครื่องหมาย วรรคตอน และ ตัวอักษร ไม่ถูกต้องตาม หลักการเขียน 5 - 6 ประโยค	การใช้ เครื่องหมาย วรรคตอน และ ตัวอักษร ไม่ถูกต้องตาม หลักการเขียน มากกว่า 7 ประโยค
การเขียนเนื้อหา	เขียนอธิบาย เนื้อหาได้ตรง ประเด็นและ เข้าใจ ในเรื่องราว ครบถ้วน	เขียนอธิบาย เนื้อหาได้ตรง ประเด็นและ เข้าใจใน เรื่องราว มากกว่า 7 ประโยค	เขียนอธิบาย เนื้อหา ได้ตรงประเด็น และเข้าใจ ในเรื่องราว 5 - 6 ประโยค	เขียนอธิบาย เนื้อหา ได้ตรงประเด็น และเข้าใจ ในเรื่องราว 3 - 4 ประโยค	เขียนอธิบาย เนื้อหา ได้ตรงประเด็น และเข้าใจ ในเรื่องราว 1 - 2 ประโยค

แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง: ผู้ประเมินทำการประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่มตามระดับคะแนนของผู้เรียน

คะแนน 5 คะแนน หมายถึง แสดงพฤติกรรมทุกครั้ง
 คะแนน 4 คะแนน หมายถึง แสดงพฤติกรรมบ่อยครั้ง
 คะแนน 3 คะแนน หมายถึง แสดงพฤติกรรมบางครั้ง แต่ไม่บ่อย
 คะแนน 2 คะแนน หมายถึง แสดงพฤติกรรมนาน ๆ ครั้ง
 คะแนน 1 คะแนน หมายถึง ไม่แสดงพฤติกรรมเลย

ที่	พฤติกรรม	ระดับพฤติกรรม				
		5	4	3	2	1
	ด้านการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น					
1.	นักเรียนมีความสนใจในกิจกรรมต่างๆของกลุ่ม					
2.	นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่มอย่างเต็มที่					
3.	นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นอย่างหลากหลาย					
4.	นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมกลุ่ม					
5.	นักเรียนมีการแสดงความคิดเห็นระหว่างกัน					
	ด้านความรับผิดชอบต่องานกลุ่มที่ได้รับมอบหมาย					
6.	นักเรียนรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย					
7.	นักเรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างรอบคอบ					
8.	นักเรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จตามเวลา					
9.	นักเรียนแสดงความรับผิดชอบต่องานที่ผิดพลาดร่วมกัน					
10.	นักเรียนยอมรับงานที่เกินความสามารถทุกครั้ง					
	ด้านการซักถาม-ตอบเมื่อมีข้อสงสัย					
11.	เมื่อมีข้อสงสัย นักเรียนจะสอบถามข้อคำถามที่สงสัยกับครูผู้สอน					
12.	นักเรียนมีความสนใจในข้อซักถาม-ตอบของกลุ่มอื่น					
13.	นักเรียนตอบข้อซักถามของกลุ่มอื่นอย่างเต็มใจ					
14.	หากเป็นข้อซักถามที่ยาก นักเรียนจะสืบค้นเพิ่มเติมจนได้คำตอบ					
15.	นักเรียนตอบข้อซักถามจากกลุ่มอื่น					

ที่	พฤติกรรม	ระดับพฤติกรรม				
		5	4	3	2	1
	<u>ด้านการมีน้ำใจช่วยเหลือเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม</u>					
16.	นักเรียนแสดงน้ำใจระหว่างกันในการทำกิจกรรมกลุ่ม					
17.	นักเรียนให้ความช่วยเหลือกันในการทำกิจกรรมกลุ่ม					
18.	นักเรียนให้กำลังใจซึ่งกันและกันในการทำกิจกรรมกลุ่ม					
19.	นักเรียนแสดงน้ำใจช่วยเหลือกลุ่มอื่น					
20.	นักเรียนมีน้ำใจและการช่วยเหลือของเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม					
รวม (100 คะแนน)						

เกณฑ์การตัดสิน คะแนน 80 - 100 คะแนน ดีมาก

คะแนน 70 - 79 คะแนน ดี

คะแนน 60 - 69 คะแนน ปานกลาง

คะแนน 50 - 59 คะแนน พอใช้

คะแนน 1 - 49 คะแนน ควรปรับปรุง

ภาคผนวก ค

- แบบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ
- ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ
- ค่าความยาก - ง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ
- ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ
- คะแนนการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน
- การคำนวณหาค่าที่ t - test สำหรับการเปรียบเทียบคะแนนการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน
- การคำนวณหาค่าที่ t - test สำหรับการเปรียบเทียบคะแนนการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษหลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70

แบบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง: 1. แบบวัดความสามารถฉบับนี้เป็นแบบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียน
ภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

2. แบบวัดความสามารถฉบับนี้เป็นแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

3. นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียง 1 ข้อ และกากบาทลงในกระดาษคำตอบ

1. Which punctuation is incorrect?

- | | |
|------------------------|---------------------------|
| a. Did you see that. | b. I didn't see anything. |
| c. They saw something. | d. What did you see? |

2. Which one is incorrect?

- a. I tried some interesting street food at the festival.
b. Did Mark get sick yesterday?
c. Susan didn't pay anything for her meal.
d. What did you learned last week?

3. We listened to some amazing bands at the carnival

- | | |
|----------------|---------------|
| a. once a week | b. tonight |
| c. in 2001 | d. on Fridays |

4. Hi Matt,

How are you? Guess what? My parents (take) me on a trip to London last weekend!

I(have) an amazing time!

Write back soon,

Alex

- | | |
|------------------|--------------|
| 4. a. take/ have | b. took/ had |
| c. took/ have | d. take/ had |

5. Mark was sick yesterday. He to work. He ...to the hospital to check his illness.

The doctor asked him to take some medicine.

- | | |
|---------------------|--------------------------|
| a. went / went | b. went / didn't go |
| c. didn't go / went | d. didn't go / didn't go |

My 16th birthday party

Last week, I6... my 16th birthday. All the guests wore silly costumes!

It was so funny! After everyone arrived we had a feast. We had chicken, burgers and sausages. Mum made a huge birthday cake for me. It had my name on it in icing. Everyone ...7.....Happy Birthday song and then the party really came alive. It was one of the happiest days of my life!

6. a. Watched b. celebrated c. danced d. tried
7. a. was b. prepared c. sang d. started
8. While I my room, Someonethe door.
- a. cleaned, knocked b. was cleaning, was knocking
c. was cleaning, knocked d. cleaned, was knocking
9. What at 9.00 yesterday?
- a. did you do b. you were doing
c. were you doing d. do you do
10. Everyone was playing game when Jame
- a. was arriving b. arrived
c. arrives d. arrives
11. It was my holiday. It made me in a trouble. In the morning, Ian explosion outside the house while I in the kitchen.
- a. heard/ was cooking b. was hearing/ cooked
c. heard/ cooked d. was hearing/ was cooking
12. In the afternoon, while we TV, my grandmother ...me to find her eye glasses. Her eye glasses were on her head.
- a. watched/ asked b. were watching/ asked
c. watching/ asked d. was watching/ asking
13. the roller coaster/ loved/ we/ speed on/ the feeling of
- a. The feeling of the roller coaster speed on we loved.
b. The feeling of the roller coaster we loved speed on.
c. We loved the feeling of the roller coaster speed on.
d. We loved the feeling of speed on the roller coaster.

14. at Disneyland/ the guests/ Mickey Mouse/ was greeting
- The guests was greeting Mickey Mouse at Disneyland.
 - At Disneyland the guests was greeting Mickey Mouse.
 - Mickey Mouse was greeting the guests at Disneyland.
 - Mickey Mouse was greeting at Disneyland the guests.
15. Susan got the scholarship. We should say.....
- It's would be OK soon.
 - Congratulation!
 - What a pity!
 - Oh dear!
16. Making Salad
- Next, take the head of the lettuce apart. Throw away any parts with brown spots.
 - Finally, add your favorite salad dressing.
 - First, wash the lettuce in cold water.
 - Then. tear each leaf into small pieces.
 - After this, place the small pieces in a bowl.
16. Which one is correct order?
- 3 / 1 / 4 / 5 / 2
 - 3 / 5 / 1 / 4 / 2
 - 3 / 4 / 5 / 1 / 2
 - 3 / 4 / 5 / 2 / 1

Read the message and answer the question 17-18

Dear Sue,

I had a great time in Lopburi, Thailand. It was the Monkey Festival and I had a wonderful time. People prepared a feast and they put lots of nuts and fruit on tables for the monkeys at an ancient temple. I watched an amazing parade of children in monkey costumes. I was very happy.

Yours, Jane

17. Who wore monkey costumes?
- Sue and Jane
 - Jane and her family
 - Foreigner
 - The children
18. How did Jane feel?
- She wanted to buy some fruits for monkeys.
 - She felt very boring.
 - She had a fantastic time.
 - She was afraid of monkeys.

Pinocchio

In 1940, Walt Disney produced his second animated film, Pinocchio. The film is about a toymaker, Geppetto, who makes a wooden puppet and names him Pinocchio. Geppetto wanted Pinocchio to come alive and be his son. In the story, beautiful blue fairy makes Geppetto's wish come true. The fairy tells Pinocchio that to be a real boy he must be good. Pinocchio finds this hard and gets into a lot of trouble. Pinocchio tells a lot of lies, So his nose becomes longer and longer. Later, Geppetto has an adventure when a giant whale swallows him. Pinocchio saves him and the blue fairy turns Pinocchio into a real boy.

19. Why did Geppetto want Pinocchio to be a real person?
- He wanted his own child.
 - He wanted to show what a good toymaker he was.
 - He wanted to be friends with him.
 - He wanted to see the magic of the blue fairy.
20. What happened at the end of the film?
- Geppetto got his wish.
 - Pinocchio got into more trouble.
 - The fairy turned Pinocchio into a toy.
 - Geppetto became to the famous toymaker
21. Which one is the opposite meaning of "trouble"?
- pleasure
 - anxiety
 - disorder
 - difficultly

The Creature

Last winter I travelled to the Rocky Mountains for a skiing holiday. I was really excited as I wanted to visit the Banff National Park and see Bigfoot. We started our journey in the morning. We soon arrived at the national park. I wanted to take some photographs so I walked into the forest. Suddenly, a creature that looked like a monkey appeared from behind a tree. "Was it Bigfoot?" I wondered.

I stepped back in surprise and shouted for help. My family tried to calm me down. A few seconds later my dad started laughing, "It's not Bigfoot, Jim. It's a man, Look!" He was right. The man appeared from behind the trees. He was very tall and he had a big thick coat. I started

laughing too at my mistake. We had a great time in the national park and we all enjoyed the scenery. It's a pity Bigfoot wasn't there though.

22. How did Jim feel on his holiday?

- a. He felt thrilled.
- b. He felt bored.
- c. He felt tired.
- d. He felt disappointed.

23. Who did tell Jim to calm down?

- a. Jim's friend
- b. Nobody
- c. Jim's father
- d. Jim's teacher

24. "Creature" refer to in the story.

- a. Jim
- b. Bigfoot
- c. The Banff National Park
- d. the Rocky Mountains

Come to the Windsor Pumpkin Regatta!

Every October the people of Windsor, Canada organize a giant pumpkin regatta. Competitors cut the inside out of a huge pumpkin. Some people paint their pumpkin bright colors and others add decorations.

On the day of the regatta, they race in their pumpkin boats about a kilometer across the lake. Not all the pumpkins finish the race and a lot of people get very wet. This is a very fun festival.

25. What is the pumpkin regatta?

- a. The name of pumpkin
- b. The pumpkin boat racing
- c. The name of place
- d. The competitors

26. Which information is incorrect?

- a. This festival is held on in Canada.
- b. The competitors made the pumpkin like a boat.
- c. Most of the competitors get very wet.
- d. All of pumpkins finish the race.

27. "they" refers to

- a. Pumpkins
- b. The people in Canada
- c. Regatta
- d. The competitors

ข้อที่	คำตอบ	ข้อที่	คำตอบ
7.	c.	22.	a.
8.	c.	23.	c.
9.	c.	24.	b.
10.	b.	25.	b.
11.	a.	26.	d.
12.	b.	27.	d.
13.	d.	28.	d.
14.	c.	29.	c.
15.	b.	30.	d.

ตารางที่ 32 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียน
ภาษาอังกฤษของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน

ข้อที่	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
1	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	-1	3	0.60	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7	+1	0	+1	0	0	2	0.40	ใช้ไม่ได้
8	+1	0	+1	0	+1	3	0.60	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตารางที่ 32 (ต่อ)

ข้อที่	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
13	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
18	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
21	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
22	+1	+1	+1	+1	-1	3	0.6	ใช้ได้
23	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
24	+1	0	+1	0	0	2	0.40	ใช้ไม่ได้
25	+1	0	+1	0	+1	3	0.60	ใช้ได้
26	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
27	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
28	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	ใช้ได้
29	+1	+1	0	+1	0	3	0.60	ใช้ได้
30	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
31	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
32	+1	+1	0	+1	0	3	0.60	ใช้ได้
33	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
34	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
35	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
36	+1	+1	-1	+1	+1	3	0.60	ใช้ได้
37	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
38	+1	+1	+1	0	0	3	0.60	ใช้ได้

ตารางที่ 32 (ต่อ)

ข้อที่	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
39	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	ใช้ได้
40	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
41	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
42	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
43	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
44	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
45	+1	+1	0	0	0	2	0.40	ใช้ไม่ได้
46	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
47	+1	+1	-1	0	-1	0	0	ใช้ไม่ได้
48	+1	+1	0	0	0	2	0.40	ใช้ไม่ได้
49	+1	+1	0	0	0	2	0.40	ใช้ไม่ได้
50	+1	+1	0	0	+1	3	0.60	ใช้ได้
51	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	ใช้ได้
52	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
53	+1	+1	+1	0	0	3	0.60	ใช้ได้
54	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	ใช้ได้
55	+1	+1	+1	0	0	3	0.60	ใช้ได้
56	+1	+1	+1	+1	0	5	1.00	ใช้ได้
57	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
58	+1	+1	0	+1	0	3	0.60	ใช้ได้
59	+1	+1	-1	+1	0	2	0.40	ใช้ไม่ได้
60	+1	+1	-1	+1	+1	3	0.60	ใช้ได้

จากตารางที่ 32 ผลการพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน โดยแบบทดสอบมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.60 - 1.00

ตารางที่ 33 ค่าความยาก - ง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบวัดความสามารถในการอ่าน
และการเขียนภาษาอังกฤษ

ข้อที่	ค่าความยาก - ง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	แปลผลคุณภาพแบบทดสอบ
1	0.37*	0.47*	ใช้ได้
2	0.20*	0.13	ตัดทิ้ง
3	0.47*	-0.30	ตัดทิ้ง
4	0.63*	0.20*	ใช้ได้
5	0.50*	-0.20	ตัดทิ้ง
6	0.77*	0.20*	ใช้ได้
7	0.37*	0.20*	ใช้ได้
8	0.17	0.07	ตัดทิ้ง
9	0.80*	0.00	ตัดทิ้ง
10	0.77*	0.20*	ใช้ได้
11	0.73*	0.27*	ใช้ได้
12	0.63*	0.47*	ใช้ได้
13	0.83	0.07	ตัดทิ้ง
14	0.53*	0.40*	ใช้ได้
15	0.53*	0.27*	ใช้ได้
16	0.50*	0.20*	ใช้ได้
17	0.50*	0.07	ตัดทิ้ง
18	0.33*	-0.10	ตัดทิ้ง
19	0.57*	0.20*	ใช้ได้
20	0.63	0.07	ตัดทิ้ง
21	0.50*	0.20*	ใช้ได้
22	0.47*	0.13	ตัดทิ้ง
23	0.33*	-0.10	ตัดทิ้ง
24	0.23*	-0.30	ตัดทิ้ง
25	0.43*	0.20*	ใช้ได้
26	0.70*	0.33*	ใช้ได้

ตารางที่ 33 (ต่อ)

ข้อที่	ค่าความยาก - ง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	แปลผลคุณภาพแบบทดสอบ
27	0.47*	0.27*	ใช้ได้
28	0.60*	0.10	ตัดทิ้ง
29	0.50*	0.30*	ใช้ได้
30	0.70*	0.00	ตัดทิ้ง
31	0.50*	0.10	ตัดทิ้ง
32	0.90	-0.10	ตัดทิ้ง
33	0.70*	0.30*	ใช้ได้
34	0.50*	0.10	ตัดทิ้ง
35	0.70*	0.30*	ใช้ได้
36	0.60*	0.10	ตัดทิ้ง
37	0.70*	0.30*	ใช้ได้
38	0.10	-0.30	ตัดทิ้ง
39	0.60*	0.30*	ใช้ได้
40	0.50*	-0.10	ตัดทิ้ง
41	0.40*	0.10	ตัดทิ้ง
42	0.50*	0.30*	ใช้ได้
43	0.40*	0.60*	ใช้ได้
44	0.40*	0.10	ตัดทิ้ง
45	0.60*	0.20*	ใช้ได้
46	0.40*	-0.30	ตัดทิ้ง
47	0.30*	0.40*	ใช้ได้
48	0.60*	0.30*	ใช้ได้
49	0.40*	0.20*	ใช้ได้
50	0.60*	0.00	ตัดทิ้ง
51	0.70*	0.10	ตัดทิ้ง
52	0.50*	0.10	ตัดทิ้ง

ตารางที่ 33 (ต่อ)

ข้อที่	ค่าความยาก - ง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	แปลผลคุณภาพแบบทดสอบ
53	0.40*	0.20*	ใช้ได้
54	0.20*	-0.10	ตัดทิ้ง
55	0.40*	0.30*	ใช้ได้
56	0.50*	0.20*	ใช้ได้
57	0.30*	0.00	ตัดทิ้ง
58	0.60*	0.10	ตัดทิ้ง
59	0.50*	0.10	ตัดทิ้ง
60	0.50*	0.20*	ใช้ได้

จากตารางที่ 33 ผู้วิจัยคัดเลือกแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ โดยข้อสอบที่สามารถคัดเลือกได้ตามเกณฑ์มีจำนวน 30 ข้อ ซึ่งผู้วิจัยคัดเลือกแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียน จำนวน 30 ข้อ เฉพาะข้อที่มีความยากง่าย ตั้งแต่ 0.20 - 0.70 และคัดเลือกข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 - 0.47 ได้แก่ข้อที่ 1, 4, 6, 7, 10, 11, 12, 14, 15, 16, 19, 21, 25, 26, 27, 29, 33, 35, 37, 39, 42, 43, 45, 47, 48, 49, 53, 55, 56 และ 60 ที่ครอบคลุมการวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ

ตารางที่ 34 ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความสามารถการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ

ข้อ	ค่าความยาก - ง่าย	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อ	ค่าความยาก - ง่าย	ค่าอำนาจจำแนก
	(p)	(r)		(p)	(r)
1	0.37	0.47	16	0.50	0.30
2	0.63	0.20	17	0.70	0.30
3	0.77	0.20	18	0.70	0.30
4	0.37	0.20	19	0.70	0.30
5	0.77	0.20	20	0.60	0.30
6	0.73	0.27	21	0.50	0.30
7	0.63	0.47	22	0.40	0.60
8	0.53	0.40	23	0.60	0.20
9	0.53	0.27	24	0.30	0.40
10	0.50	0.20	25	0.60	0.30
11	0.57	0.20	26	0.40	0.20
12	0.50	0.20	27	0.40	0.20
13	0.43	0.20	28	0.40	0.30
14	0.70	0.33	29	0.50	0.20
15	0.47	0.27	30	0.50	0.20

ค่าความเชื่อมั่น 0.88

จากตารางที่ 34 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษทั้งฉบับ โดยใช้สูตรคูเดอร์ริชาร์ดสัน (KR-20) มีค่าเท่ากับ 0.88

ตารางที่ 35 คะแนนการวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษก่อนเรียน
และหลังเรียน

คนที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	คนที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน
1	14	22	16	14	21
2	17	26	17	16	25
3	21	25	18	13	22
4	26	27	19	15	24
5	16	25	20	15	23
6	21	28	21	17	21
7	15	21	22	13	25
8	20	23	23	25	28
9	23	28	24	16	25
10	14	21	25	16	22
11	20	26	26	15	25
12	15	22	27	15	23
13	13	21	28	13	24
14	14	23	29	19	26
15	16	24	30	19	26
			\bar{X}	16.81	24.07
			<i>SD</i>	0.50	0.40

จากตารางที่ 35 คะแนนของการวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ
ก่อนเรียน ($\bar{X} = 16.81, SD = 0.50$) คะแนนหลังเรียน ($\bar{X} = 24.07, SD = 0.40$)

การคำนวณค่าที่ *t* - test สำหรับการเปรียบเทียบคะแนนการอ่านและการเขียน
ภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน

T-Test

[DataSet1]

Paired Samples Statistics

	Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
Pair 1 posttest	24.07	30	2.227	.407
pretest	16.87	30	3.560	.650

Paired Samples Correlations

	N	Correlation	Sig.
Pair 1 posttest & pretest	30	.732	.000

Paired Samples Test

	Paired Differences						t	df	Sig. (2-tailed)
	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	95% Confidence Interval of the Difference					
				Lower	Upper				
Pair 1 posttest - pretest	7.200	2.455	.448	6.283	8.117	16.063	29	.000	

T-TEST PAIRS=posttest WITH pretest (PAIRED)
/CRITERIA=CI(.9500)
/MISSING=ANALYSIS.

T-Test

Paired Samples Statistics

	Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
Pair 1 posttest	12.53	30	1.279	.234
pretest	8.70	30	1.601	.292

Paired Samples Correlations

	N	Correlation	Sig.
Pair 1 posttest & pretest	30	.687	.000

Paired Samples Test

	Paired Differences						t	df	Sig. (2-tailed)
	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	95% Confidence Interval of the Difference					
				Lower	Upper				
Pair 1 posttest - pretest	3.833	1.177	.215	3.394	4.273	17.840	29	.000	

T-TEST PAIRS=posttest WITH pretest (PAIRED)
/CRITERIA=CI(.9500)
/MISSING=ANALYSIS.

T-Test

Paired Samples Statistics

	Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
Pair 1 posttest	11.53	30	1.252	.229
pretest	8.17	30	2.291	.418

Paired Samples Correlations

	N	Correlation	Sig.
Pair 1 posttest & pretest	30	.665	.000

Paired Samples Test

	Paired Differences						t	df	Sig. (2-tailed)
	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	95% Confidence Interval of the Difference					
				Lower	Upper				
Pair 1 posttest - pretest	3.367	1.732	.316	2.720	4.013	10.648	29	.000	

การคำนวณค่าที่ t -test สำหรับการเปรียบเทียบคะแนนการอ่านและการเขียน
ภาษาอังกฤษหลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70

T-Test

[DataSet1]

One-Sample Statistics

	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
posttest	30	24.07	2.227	.407

One-Sample Test

	Test Value = 21					
	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
					Lower	Upper
posttest	7.541	29	.000	3.067	2.23	3.90

```
T-TEST
  /TESTVAL=11
  /MISSING=ANALYSIS
  /VARIABLES=posttest
  /CRITERIA=CI(.95).
```

T-Test

One-Sample Statistics

	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
posttest	30	12.53	1.279	.234

One-Sample Test

	Test Value = 11					
	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
					Lower	Upper
posttest	6.565	29	.000	1.533	1.06	2.01

```
T-TEST
  /TESTVAL=10
  /MISSING=ANALYSIS
  /VARIABLES=posttest
  /CRITERIA=CI(.95).
```

T-Test

One-Sample Statistics

	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
posttest	30	11.53	1.252	.229

One-Sample Test

	Test Value = 10					
	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
					Lower	Upper
posttest	6.707	29	.000	1.533	1.07	2.00

ภาคผนวก ง

- แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา
- ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างข้อคำถามกับพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา
- ค่าความเชื่อมั่นของแบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา
- พฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา

แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้

แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา

แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง: ผู้ประเมินทำการประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่มตามระดับคะแนนของผู้เรียน

คะแนน 5 คะแนน	หมายถึง	แสดงพฤติกรรมทุกครั้ง
คะแนน 4 คะแนน	หมายถึง	แสดงพฤติกรรมบ่อยครั้ง
คะแนน 3 คะแนน	หมายถึง	แสดงพฤติกรรมบางครั้ง แต่ไม่บ่อย
คะแนน 2 คะแนน	หมายถึง	แสดงพฤติกรรมนาน ๆ ครั้ง
คะแนน 1 คะแนน	หมายถึง	ไม่แสดงพฤติกรรมเลย

ที่	พฤติกรรม	ระดับพฤติกรรม				
		5	4	3	2	1
	ด้านการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น					
1.	นักเรียนมีความสนใจในกิจกรรมต่างๆของกลุ่ม					
2.	นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่มอย่างเต็มที่					
3.	นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นอย่างหลากหลาย					
4.	นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมกลุ่ม					
5.	นักเรียนมีการแสดงความคิดเห็นระหว่างกัน					
	ด้านความรับผิดชอบต่องานกลุ่มที่ได้รับมอบหมาย					
6.	นักเรียนรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย					
7.	นักเรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างรอบคอบ					
8.	นักเรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จตามเวลา					
9.	นักเรียนแสดงความรับผิดชอบต่องานที่ผิดพลาดร่วมกัน					
10.	นักเรียนยอมรับงานที่เกินความสามารถทุกครั้ง					
	ด้านการซักถาม-ตอบเมื่อมีข้อสงสัย					
11.	เมื่อมีข้อสงสัย นักเรียนจะสอบถามข้อคำถามที่สงสัยกับครูผู้สอน					
12.	นักเรียนมีความสนใจในข้อซักถาม-ตอบของกลุ่มอื่น					
13.	นักเรียนตอบข้อซักถามของกลุ่มอื่นอย่างเต็มที่					

ที่	พฤติกรรม	ระดับพฤติกรรม				
		5	4	3	2	1
14.	หากเป็นข้อซักถามที่ยาก นักเรียนจะสืบค้นเพิ่มเติมจนได้คำตอบ					
15.	นักเรียนตอบข้อซักถามจากกลุ่มอื่น					
	ด้านการมีน้ำใจช่วยเหลือเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม					
16.	นักเรียนแสดงน้ำใจระหว่างกันในการทำกิจกรรมกลุ่ม					
17.	นักเรียนให้ความช่วยเหลือกันในการทำกิจกรรมกลุ่ม					
18.	นักเรียนให้กำลังใจซึ่งกันและกันในการทำกิจกรรมกลุ่ม					
19.	นักเรียนแสดงน้ำใจช่วยเหลือกลุ่มอื่น					
20.	นักเรียนมีน้ำใจและการช่วยเหลือของเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม					
รวม (100 คะแนน)						

เกณฑ์การตัดสิน คะแนน 80 - 100 คะแนน ดีมาก

คะแนน 70 - 79 คะแนน ดี

คะแนน 60 - 69 คะแนน ปานกลาง

คะแนน 50 - 59 คะแนน พอใช้

คะแนน 1 - 49 คะแนน ควรปรับปรุง

ตารางที่ 36 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างข้อคำถามกับพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของ
นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา

ข้อที่	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	+1	-1	3	0.60	ใช้ได้
10	0	+1	+1	0	+1	3	0.60	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
18	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

จากตารางที่ 36 ผลการพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของข้อคำถามแบบสังเกต
พฤติกรรมการทำงานกลุ่มที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา
จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ที่มีค่าระหว่าง 0.60 – 1.00 จำนวน 20 คน

ตารางที่ 37 ตารางแสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียน
ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา

Reliability	Statistics
Cronbach's alpha	N of items
0.70	20

จากตารางที่ 37 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียน
ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา โดยใช้สูตรครอนบาค
มีค่าเท่ากับ 0.70

ตารางที่ 38 ตารางแสดงผลการศึกษาพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
ต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษา

รายการประเมิน	\bar{X}	SD	ระดับพฤติกรรม
1. ด้านการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น	4.65	0.50	มากที่สุด
2. ด้านความรับผิดชอบต่องานกลุ่มที่ได้รับมอบหมาย	4.60	0.51	มากที่สุด
3. ด้านการซักถาม - ตอบเมื่อมีข้อสงสัย	3.95	0.74	มาก
4. ด้านการมีน้ำใจช่วยเหลือเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม	4.70	0.52	มากที่สุด
รวม	4.48	0.57	มาก

จากตารางที่ 38 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีพฤติกรรมการทำงานกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับเกมการศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก
($\bar{X} = 4.48$, $SD = 0.57$)

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นางสาวอัญชลี ทับกลัด
วัน เดือน ปี เกิด	16 ตุลาคม พ.ศ. 2520
สถานที่เกิด	จังหวัดชลบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 3/ 4 หมู่ 3 ตำบลนาจอมเทียน อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี 20250
ตำแหน่งและประวัติการทำงาน	พ.ศ. 2561-ปัจจุบัน ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ โรงเรียนอักษรเทพประสิทธิ์ พ.ศ. 2543-2560 ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ โรงเรียนอักษรศึกษา
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2542 คุรุศาสตรบัณฑิต (การสอนภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ พ.ศ. 2568 การศึกษามหาบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน) มหาวิทยาลัยบูรพา

